

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΑ΄

Τρίτη 20 Δεκεμβρίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Βαρεμένου, σελ. 3733

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Αμαρουσίου Αττικής, το 1ο Αρσάκειο Γυμνάσιο Ψυχικού, το Δημοτικό Σχολείο Αμαρουσίου, το 1ο Γυμνάσιο Σπάτων, το 3ο Γενικό Λύκειο Άργους και το 1ο Γυμνάσιο Άργους, σελ. 3703, 3704, 3710, 3713, 3724, 3729, 3742

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3703, 3704, 3707, 3710, 3714, 3717, 3718, 3720, 3723, 3736, 3740, 3742

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας: "Χωρικός σχεδιασμός - βιώσιμη ανάπτυξη", σελ. 3703

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 3719 - 3735
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3703 - 3719
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 3735 - 3743

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 3720, 3723
ΔΗΜΑΡΑΣ Γ. , σελ. 3704
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3703, 3704, 3707, 3710, 3711, 3714, 3717, 3718

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 3742
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 3723
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 3736, 3740, 3742
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 3742
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 3703, 3720, 3742
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. , σελ. 3740
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 3742
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 3718, 3720, 3723

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ Ο. , σελ. 3727
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 3710
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 3716
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 3740
ΔΗΜΑΡΑΣ Γ. , σελ. 3704, 3705, 3706
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 3735
ΙΓΓΛΕΖΗ Α. , σελ. 3724
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 3726, 3727
ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. , σελ. 3720
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 3738
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ε. , σελ. 3734
ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Α. , σελ. 3728
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 3722, 3723
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 3721
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 3723, 3724
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 3737, 3740
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 3727
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 3713
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 3733
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 3711, 3720
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 3714
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 3741
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. , σελ. 3740
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,

σελ. 3736
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 3708, 3710
ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 3729
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 3705, 3706
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 3730, 3732, 3742
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 3718, 3720, 3723
ΦΩΚΑΣ Α. , σελ. 3725

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΑ'

Τρίτη 20 Δεκεμβρίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.18', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γενικό Λύκειο Αμαρουσίου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας: «Χωρικός σχεδιασμός-βιώσιμη ανάπτυξη».

Εξ αρχής, σας παρακαλώ να έχουμε συνεργασία, για να πάμε τις δύο συνεδριάσεις, όπως πρέπει και να μην φτάσουμε άνευ λόγου στις 2 η ώρα μετά τα μεσάνυχτα, όπως χθες.

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 16-12-2016 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις.

Σας προτείνω σήμερα να κάνουμε το εξής, που νομίζω είναι πιο δόκιμο κι έχω συνεννοηθεί και με τον Πρόεδρο: Προτείνω, λοιπόν, η συζήτηση του νομοσχεδίου να είναι ενιαία και επί της αρχής και επί των άρθρων και των τροπολογιών. Δηλαδή, αυτό σημαίνει –θα δω και πόσοι θα εγγραφούν από τους συναδέλφους– ότι θα υπάρχει και μια σχετική ελαστικότητα σε ό,τι αφορά τον χρόνο και στους εισηγητές, αλλά και στους συναδέλφους.

Επίσης, δεν λέω μέχρι τι ώρα θα πάει η σημερινή συνεδρίαση, γιατί αυτό θα είναι ανάλογο με τον αριθμό των συναδέλφων, οι οποίοι θα εγγραφούν για να ομιλήσουν και βεβαίως, εξαρτάται από τις τροπολογίες.

Ο κύριος Υπουργός θα κάνει μια προσπάθεια, για να μην υπάρξει ορμηγός τροπολογιών. Δεν μιλάω για τις δικές του τροπολογίες. Δικές του τροπολογίες –είναι αρμόδιος Υπουργός– δικαιούται να φέρει, αν έχει να φέρει, δεν ξέρω. Μιλάω για τις παρεμπόμπουσες, που πλέον ο όγκος τους ξεπερνάει το νομο-

σχέδιο, το οποίο συζητάμε, εάν θα το πηγαίναμε επί της ουσίας.

Αν συμφωνείτε με τη διαδικασία αυτή, οι συνεδριάσεις θα είναι δύο ούτως ή άλλως, δηλαδή δεν θα μειωθεί ο χρόνος. Επειδή, σας λέω «ενιαία συζήτηση», δεν σημαίνει ότι θα τελειώσει σήμερα αυτό το νομοσχέδιο. Θα συνεχιστεί και αύριο το νομοσχέδιο.

Αν, λοιπόν, κατ' αρχάς δεν υπάρχει αντίρρηση επ' αυτού που σας προτείνω –και χωρίς να πω τι ώρα θα τελειώσουμε πριν δω πόσοι θα εγγραφούν– οι εγγραφές θα γίνουν κατά τη διάρκεια των ομιλιών των δύο γενικών εισηγητών ηλεκτρονικά και αφού το δούμε, θα συζητήσουμε μετά τι ώρα θα τελειώσουμε σήμερα και τι ώρα περίπου θα τελειώσουμε αύριο, γιατί θα έχουμε εικόνα και θα μπορούμε κατά προσέγγιση να το κάνουμε.

Βέβαια, αύριο έχει καθοριστεί, το υπενθυμίζω και για όσους είναι στην Αίθουσα και για όσους δεν είναι, στις 19.00' η ονομαστική ψηφοφορία. Αυτό είναι ένα θέμα. Αλλά εν πάση περιπτώσει, αύριο το πρωί θα δούμε αν μπορεί να έρθει νωρίτερα, εάν και εφόσον το νομοσχέδιο τελειώσει νωρίτερα, για να μην κάνουμε μια παύση δύο, τριών ωρών, προκειμένου να διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία στις 19.00'. Θα δούμε αν μπορεί να έρθει αμέσως μετά. Δεν ξέρω κι εγώ γιατί έγινε έτσι, αλλά εν πάση περιπτώσει, θα το δούμε αύριο αυτό.

Επομένως, ο κ. Κεφαλογιάννης και ο κ. Ξυδάκης, που είναι οι δύο Κοινοβουλευτικοί που είναι εδώ και ο κ. Μαυρωτάς, που είναι εισηγητής, δεν νομίζω ότι έχουν αντίρρηση. Άρα, μάλλον ομοφώνως το ξεκινάμε και καθ' οδόν...

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Συμφωνώ με την πρόταση που κάνετε, δεν υπάρχει αντίρρηση. Ωστόσο, θα ήθελα να ενισχύσω αυτό που είπατε για τις τροπολογίες. Επειδή μέχρι στιγμής έχουν αναρτηθεί κυβερνητικές, υπουργικές τροπολογίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είναι πέντε και πέντε μέχρι στιγμής.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ναι, αλλά μας είχαν πει στην επιτροπή ότι θα υπάρχουν κι άλλες. Να ζητήσω να αναρτηθούν, γιατί πώς θα τοποθετηθούμε σε τελευταία ανάλυση; Δεν μπορούν να μας αιφνιδιαζουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ένας από τους λόγους που ενοποιώ την κουβέντα είναι αυτός και εφόσον αναρτηθούν οι επιπλέον, αλλά και όσες έχουν αναρτηθεί, όσες δεν είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου του κ. Σταθάκη και του κ. Φάμελλου, θα ζητήσω σήμερα να έρθουν οι Υπουργοί να τις παρουσιάσουν, ώστε κι αύριο, ειδικά οι εισηγητές και οι αγορητές,

πιθανότητα θα έχετε τη δυνατότητα μιας μικρής δευτερολογίας, για να μπορέσετε να επανέλθετε στο θέμα των τροπολογιών, κυρία Μανωλάκου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μας πείτε για τους χρόνους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κατ' αρχάς, στους γενικούς εισηγητές και στους αγορητές θα δείξω μια ελαστικότητα. Μην ανησυχείτε. Το ίδιο θα ισχύσει και για τους Βουλευτές, εκτός αν γραφτείτε πενήντα, αλλά δεν νομίζω. Στην επιτροπή είδα ότι ενεγράφησαν πολύ λίγοι. Περισσότεροι θα είναι εδώ σήμερα, αλλά, αν είναι ένας λογικός αριθμός, τότε και οι Βουλευτές θα έχουν την ίδια ανοχή ενός διλείπτου παραπάνω από τα επτά λεπτά, για να μπορούν να τοποθετηθούν.

Μην αγχώνεστε, κύριε Δημαρά.

Επομένως, ξεκινάμε. Ορίστε, κύριε Δημαρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε να νομοθετήσουμε για ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, τον χωρικό σχεδιασμό. Το νομοσχέδιο θέτει τις αρχές, τις κατευθύνσεις, τις διαδικασίες σύνταξης και τις δημόσιες πολιτικές, ώστε να οργανωθεί με τον βέλτιστο τρόπο ο εθνικός μας χώρος.

Ο χωρικός σχεδιασμός, που είναι κεκτημένο για οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, εδώ είναι απλά ζητούμενο. Χωρίς την οργάνωση του χώρου, δεν πρόκειται να υπάρξει ούτε αξιολόγηση ούτε αναπτυξιακή δραστηριότητα ούτε ασφαλές και καθαρό περιβάλλον για τους πολίτες.

Κατά τη συζήτηση στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου εκφράστηκαν από την πλευρά της αντιπολίτευσης ορισμένα ερωτήματα και παρατηρήσεις. Θα προσπαθήσω απαντώντας σε κάποια ερωτήματα, να κατανοήσουμε την ουσία των αλλαγών του νομοσχεδίου στον υφιστάμενο χωροταξικό νόμο.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έθεσε το ερώτημα, γιατί δεν καταργήσαμε τα ειδικά σχέδια χωρικής ανάπτυξης ΕΣΧΑΔΑ και ΕΣΧΑΣΕ του ν.4146/2013 για τις στρατηγικές επενδύσεις. Απαντώ ότι ο ν.4146/2013 είναι έξω από την πολιτική φιλοσοφία της Αριστεράς και της Οικολογίας. Όμως, δυστυχώς, αποτελεί μνημονιακή δέσμευση.

Η λογική προώθησης των fast track επενδύσεων έξω από τα κεκτημένα μιας ευρωπαϊκής κοινωνίας αποτέλεσε στρατηγικό στόχο των νομοθετικών πρωτοβουλιών των προηγούμενων κυβερνήσεων. Το γνωρίζουμε ότι δεν νομοθετούμε σε κανονικές συνθήκες. Νομοθετούμε με περιορισμούς και δεσμεύσεις. Αυτή είναι η αλήθεια.

Το νομοσχέδιο αυτό προσπαθεί να βελτιώσει τον προηγούμενο νόμο, βάζοντας όρια ειδικές και κατ' εξαίρεση ρυθμίσεις. Μην ξεχνάμε ότι η κατάσταση κρίσης και αδιεξόδου, στην οποία έφεραν τη χώρα μας τα δύο κόμματα, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, μας οδήγησαν σε μια σειρά συμβιβασμούς, έξω από την πολιτική που θα θέλαμε να εφαρμόσουμε για μια δίκαιη κοινωνία, μέσα σ' ένα βιώσιμο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον.

Αυτή είναι η αλήθεια, που επιβεβαιώνεται από τα αδιαμφισβήτητα αριθμητικά δεδομένα εξέλιξης των οικονομικών δεικτών της περιόδου διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή 2004-2009. Το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 120 δισεκατομμύρια περίπου και διπλασιάστηκε. Τα πρωτογενή ελλείμματα ξεπέρασαν αυτήν την περίοδο τα 50 δισεκατομμύρια, τα οποία καλύφθηκαν με δάνεια.

Την ίδια περίοδο, εισέρευσαν πολλά δισεκατομμύρια από τα ευρωπαϊκά προγράμματα, συχνά για πολιτικές που άπτονται της χωροταξικής πολιτικής, π.χ. ενίσχυση της υπαίθρου, προστασία του περιβάλλοντος κ.λπ., χωρίς ν' αφήσουν, όμως, κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Τι έγιναν αυτά τα χρήματα; Πόσο βοήθησαν στην παραγωγική ενδυνάμωση της χώρας;

Την ίδια περίοδο -2004 έως 2009- της Νέας Δημοκρατίας, με όλα αυτά τα δάνεια και τα ευρωπαϊκά κονδύλια, αντί να έχουμε αύξηση της παραγωγής, είχαμε μείωση.

Ένα μεγάλο ερώτημα: Μειώθηκε την πενταετία αυτή, με τόσα χρήματα, η αγροτική παραγωγή κατά 28%, όλος ο πρωτογενής τομέας. Την ίδια περίοδο ο δευτερογενής τομέας -η βιομηχανία, δηλαδή, κατασκευές κ.λπ.- μειώθηκε κατά 33%. Αυτά τα επαναλαμβάνω, για να τα εμπεδώσουμε όλοι και κυρίως ο ελληνικός

λαός, αλλά κυρίως να μην επαναλάβουμε λάθη και πολιτικές επιλογές, που οδηγούν σε καταρρεύσεις. Ο ορθός δρόμος είναι η βιώσιμη οικονομία και η δίκαιη κοινωνία.

Αυτή η αλόγιστη πολιτική της οικονομίας μάς έφερε στα μνημόνια και σε οδυνηρούς συμβιβασμούς. Γιατί; Για να μην έχουμε τα χειρότερα. Τα χειρότερα είναι η πλήρης εξαθλίωση του λαού και η πλήρης απώλεια της οικονομικής ανεξαρτησίας.

Οι δεσμεύσεις δεν μπορούν να ανατραπούν από τη μια μέρα στην άλλη. Μπορούν, όμως, να τροποποιηθούν, να εξορθολογιστούν μετά από διαπραγμάτευση. Προϊόν μιας τέτοιας διαπραγμάτευσης είναι και αυτό το νομοσχέδιο. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες προστατεύουμε ό,τι μπορούμε και βελτιώνουμε ό,τι γίνεται. Γι' αυτό κρατήσαμε το μεγάλο μέρος του ν.4269/2014 και το βελτιώσαμε, όσο επέτρεπαν οι μνημονιακές δεσμεύσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα και η κριτική δεν μπορεί να αγνοεί τα αίτια και τα δεδομένα.

Επίσης, υπήρξε ένα άλλο ερώτημα από το Ποτάμι και την Ένωση Κεντρώων, γιατί δεν δίνονται περισσότερες αρμοδιότητες στις αιρετές περιφέρειες; Η πρόθεσή μας και η πολιτική μας βούληση είναι η μεγαλύτερη αποκέντρωση. Άλλωστε, επιβεβαιώνεται από τις προτάσεις μας για τη συνταγματική αναθεώρηση.

Το ισχύον Σύνταγμα της χώρας, στο σημείο που αφορά στο χωροταξικό σχεδιασμό, προβλέπει ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός και η πολεοδομία είναι αρμοδιότητα του κεντρικού κράτους, άρθρο 24, παράγραφος 2. Η άποψή μας είναι ότι τούτο πρέπει να αλλάξει και οι αιρετές περιφέρειες να έχουν πιο ουσιαστικό ρόλο στον περιφερειακό χωρικό σχεδιασμό.

Με το νομοσχέδιο εμπλέκονται οι τοπικές κοινωνίες και οι περιφέρειες, εκφράζοντας γνώμη, μέσω του περιφερειακού συμβουλίου, στα πλαίσια των δυνατοτήτων που τους δίνει το Σύνταγμα.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, λοιπόν, παράγραφος 1 του άρθρου 24, ορίζεται ότι η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός. Όπως ανέφερα στην ομιλία μου στην επιτροπή, η χώρα μας, πολύ καθυστερημένα, συγκριτικά με τη Δυτική Ευρώπη, ασχολήθηκε με τον χωρικό σχεδιασμό.

Στην εξέλιξη της χωροταξίας και πολεοδομίας υπήρχαν κάποιιοι σταθμοί. Το βασιλικό διάταγμα του 1923 ήταν πράγματι ένας σταθμός, που έθεσε για πρώτη φορά υποχρεωτικούς κανόνες και προϋποθέσεις για την οικοδόμηση στην Ελλάδα, ότι δεν χτίζει ο καθένας όπου θέλει, αλλά σε σχέδιο πόλης ή μέσα στους υφιστάμενους το 1923 οικισμούς και ότι απαιτείται οικοδομική άδεια για την ανέγερση κτηρίου.

Άλλοι σταθμοί είναι το Σύνταγμα του 1975 που κατοχύρωσε την έννοια της χωροταξίας και μια σειρά νόμοι, όπως στη συνέχεια ο ν.360/1976, ο χωροταξικός νόμος που δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Ο πολεοδομικός ν.1337/1983, ο νόμος Τρίτης, κάλυψε μια επιταγή του Συντάγματος, την εισφορά σε γη, ώστε στα σχέδια πόλης να προβλέπονται επαρκείς κοινόχρηστοι χώροι. Πράγματι, στο άρθρο 24 του Συντάγματος ορίζεται η υποχρέωση των ιδιοκτητών να συμμετέχουν υποχρεωτικά στη διάθεση εκτάσεων για τη δημιουργία κοινωφελών και κοινοχρήστων χώρων.

Την επόμενη δεκαετία ψηφίστηκαν δυο νόμοι, ο ν.2508/1997 για τη βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη και ο ν.2742/1999 για τον χωρικό σχεδιασμό που εισάγουν την έννοια της αειφόρου ανάπτυξης. Οι νόμοι αυτοί δυστυχώς, δεν εφαρμόστηκαν ουσιαστικά, παρά μόνο στο σκέλος των μεγάλων ολυμπιακών έργων, που ενίσχυαν την άνιση ανάπτυξη του κέντρου έναντι της περιφέρειας.

Μετά το μνημόνιο, με μια σειρά νομοθεσίες που προωθούν τις κατ' εξαίρεση παρεμβάσεις έναντι του στρατηγικού σχεδιασμού, με κορυφαία τον ν.4146/2013 για τις στρατηγικές επενδύσεις, δημιουργούνται, όπως ανέφερα, τα Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Δημόσιων Ακινήτων και Στρατηγικών Επενδύσεων, τα ΕΣΧΑΔΑ και τα ΕΣΧΑΣΕ. Τέλος, ο ν.4269/2014 ανέτρεψε το μέχρι τότε θεσμικό πλαίσιο για τον χωρικό σχεδιασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δημαρά, συγνώμη για λίγα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για

την ιστορία του Βουλής, τριάντα έξι μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Αρσάκειο Γυμνάσιο Ψυχικού.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)
Συνεχίστε, κύριε Δημαρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Πρέπει να παρατηρήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι παρ' όλο που ψηφίστηκαν οι προαναφερόμενοι νόμοι στη χώρα μας δεν είχαμε ποτέ την επιθυμητή προστασία του περιβάλλοντος, της καλλιεργήσιμης γης, των υδάτινων πόρων, της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς μας.

Επίσης, οι διαδικασίες έγκρισης και εφαρμογής των νέων πολεοδομικών σχεδίων ήταν και είναι απαράδεκτα χρονοβόρες.

Τα βασικά σημεία και η γενική λογική του χωρικού σχεδιασμού, όπως ορίζεται στο συζητούμενο νομοσχέδιο, είναι τα εξής: Η διάρθρωση του συστήματος χωρικού σχεδιασμού ορίζεται σε τρία επίπεδα πλέον: Το εθνικό, το περιφερειακό, δηλαδή οι δεκατρείς περιφέρειες και το τοπικό, δηλαδή οι καλλικρατικοί δήμοι.

Στην κορυφή της πυραμίδας βρίσκεται η εθνική χωρική στρατηγική, τα ειδικά χωροταξικά σχέδια, παραδείγματος χάριν τουρισμού και ΑΠΕ, τοποθετούνται στη θέση, που τους ανήκει, καθ' ότι είναι τομεακά και όχι εθνικά, όπως είχαν βαπτιστεί, ενώ ενισχύονται τα περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια σε ρόλο πιο συντονιστικό.

Τα τοπικά χωρικά σχέδια, που αντικαθιστούν τα γενικά πολεοδομικά σχέδια υιοθετούν αυστηρότερο προστατευτικό πλαίσιο, ορίζοντας νέες κατηγορίες προστατευόμενων περιοχών: ρέματα, ποτάμια, αιγιαλός κ.λπ.. Καλύπτουν την έκταση ολόκληρου του καλλικρατικού δήμου με εξειδίκευση ανά ενότητα: Οικιστικές περιοχές, παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, περιοχές προστασίας, περιοχές ελέγχου χρήσεων γης.

Αλλαγές επέρχονται και στα ειδικά χωρικά σχέδια, ώστε να αποτραπεί το ενδεχόμενο εδραίωσης ενός παράλληλου συστήματος σχεδιασμού, το οποίο διατηρούσε και ενίσχυε τις κατ' εξαίρεση ρυθμίσεις.

Οι προβλεπόμενες πλέον εντοπισμένες και μη ουσιώδεις τροποποιήσεις, που επιτρέπονται για όλα τα επίπεδα σχεδίων με υποχρεωτικές αποφάσεις περιλαμβάνουν αποκλειστικά ζητήματα, που αφορούν σε γραμματικές διατυπώσεις, διορθώσεις σφαλμάτων, αποσαφηνίσεις διατυπώσεων, καθώς και εναρμόνιση κειμένων και διαγραμμάτων.

Επιπλέον, σε όλες τις περιπτώσεις που προβλέπονται γνωμοδοτήσεις από τρίτα όργανα, αυτές θα πρέπει να εκδίδονται εντός διμήνου.

Ταυτόχρονα, το σχέδιο νόμου προχωρά στην επανασύσταση και ισχυροποίηση του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας ως όργανο κοινωνικού διαλόγου και όχι ως όργανο κυβερνητικής πολιτικής.

Καταργείται η εκτελεστική επιτροπή, ένα τετραμελές όργανο που είχε καταλήξει να υποκαθιστά την επιτροπή. Ορίζεται πρόεδρος πανεπιστημιακού γνωσμένου κύρους και όχι ο εκάστοτε Γενικός Γραμματέας Χωροταξίας.

Τέλος, το νέο σχέδιο νόμου θέτει σε προτεραιότητα έννοιες, όπως η περιβαλλοντική προστασία, η βιωσιμότητα και η προστασία εδαφών και τοπίων μέσω της προσθήκης της βιώσιμης ανάπτυξης στις βασικές έννοιες, μέσω της προσθήκης κατηγοριών περιοχών στις προστατευόμενες –παρεμβάσεις, αιγιαλός, πολιτιστικά τοπία- και μέσω της προσθήκης στόχων, που αφορούν την αξιοποίηση του περιβαλλοντικού κεφαλαίου.

Για παράδειγμα, στο άρθρο 3 που αφορά την Εθνική Χωρική Στρατηγική, προστίθεται στους στόχους η βιώσιμη ανάπτυξη, η πολιτική γης, η έμφαση στο θαλάσσιο, νησιωτικό και παράκτιο χώρο και η εναρμόνιση με τα ευρωπαϊκά κεκτημένα και τις πολιτικές προστασίας του περιβάλλοντος.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, που αντικαθιστά το Α' Μέρος του ν.4269/2014, παραμένοντας στο πλαίσιο, που έθεσε ο προηγούμενος νόμος, προχωρά σε παρεμβάσεις, που ισχυροποιούν τα χωρικά σχέδια των περιοχών –είτε είναι ο εθνικός χώρος είτε οι περιφέρειες και οι δήμοι- σε σχέση με τα τομεακά. Έτσι, δίνεται

έμφαση στον ορθολογικό καταμερισμό των δραστηριοτήτων μέσα σε έναν δεδομένο χώρο.

Σχετικά με το Β' Μέρος του ν.4269/2014, που έχει καταργηθεί με πρόσφατη νομοθετική πρωτοβουλία και αφορά τις χρήσεις γης, προβλέπεται η αντικατάστασή του με προεδρικό διάταγμα, μέσα στο επόμενο διάστημα.

Πιθανώς, κάποιοι να μας κατηγορήσουν ότι το νέο σχέδιο νόμου θα εμποδίσει τις επενδύσεις. Στην πραγματικότητα, το σχέδιο νόμου προστατεύει τον επενδυτή, γιατί ο ίδιος θα ξέρει πού μπορεί και πού δεν μπορεί να επενδύσει. Διασφαλίζει, δηλαδή, μια διαδικασία δικαίου, προς όφελος του περιβάλλοντος και του επενδυτή.

Όταν λέμε «ασφάλεια δικαίου» για τους επενδυτές, εννοούμε ακριβώς ότι με τη διαδικασία της προέγκρισης εξασφαλίζουμε ότι η περιοχή όπου χωροθετείται μια δραστηριότητα μπορεί πράγματι να υλοποιηθεί.

Το σχέδιο νόμου θέτει ως βασικό στόχο του συστήματος χωρικού σχεδιασμού την ενίσχυση της πολιτικής βιώσιμης ανάπτυξης, που εντάσσεται πλέον στις βασικές έννοιες του νόμου, δηλαδή την ενίσχυση της οικονομίας, των επενδύσεων και της απασχόλησης με την ταυτόχρονη προστασία του περιβάλλοντος και την προώθηση της κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης.

Τέλος, για την καλύτερη χάραξη χωροταξικής πολιτικής προχωρούμε στην κωδικοποίηση των διατάξεων χωροταξίας και πολεοδομίας, που δεν προχώρησε ως τώρα.

Συνοψίζοντας, λοιπόν, τα θετικά βήματα αλλαγής του υπάρχοντος νόμου, έχουμε: Πρώτον, τη σχετική ισχυροποίηση των περιφερειακών σχεδίων –το περιφερειακό χωροταξικό πλαίσιο αποκτά ρόλο συντονιστικό- άρθρο 6 παράγραφος 5. Δεύτερον, την ισχυροποίηση της περιβαλλοντικής προστασίας με την προσθήκη στις γενικές έννοιες της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης, την προσθήκη κατηγοριών προστασίας –ρέματα, αιγιαλός, πολιτιστικά τοπία- και στόχων των επιμέρους χωροταξικών, που είναι συμβατή με την προστασία του περιβάλλοντος. Τρίτον, την πρόβλεψη για τα ειδικά χωροταξικά σχέδια του σταδίου της προέγκρισης. Τέταρτον, τη θεσμοθέτηση διαδικασίας για τα γενικά πολεοδομικά σχέδια και τα τοπικά χωροταξικά σχέδια. Πέμπτον, την επαναφορά του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας, όχι ως κυβερνητικού οργάνου, αλλά ως οργάνου κοινωνικού διαλόγου. Και έκτον, την πρόσθεση ειδικών παρεμβάσεων, όπως είναι οι αστικές αναπλάσεις.

Μια μεγάλη προσφορά στο περιβάλλον –φυσικό και ανθρωπογενές- αλλά και στην οικονομία και την αισθητική του τοπίου θα είναι να οδεύσουμε σιγά σιγά στον έλεγχο της ελληνικής «πρωτοτυπίας», που λέγεται η «εκτός σχεδίου δόμηση» και που νομίζω ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα στη χώρα μας, όσον αφορά και το οικονομικό, αλλά και θέματα αισθητικής τοπίου.

Καλούμε όλους τους Βουλευτές να ψηφίσουν το νομοσχέδιο, γιατί βελτιώνει κατά το δυνατόν την κατάσταση στα θέματα χωροταξίας και στρατηγικού σχεδιασμού και δημιουργεί πιο σταθερό πλαίσιο για επενδύσεις, ενώ ταυτόχρονα ενισχύει την προστασία της φύσης και του αστικού περιβάλλοντος και είναι γενικά ενταγμένο στη λογική της βιωσιμότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ και νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι ήμουν εντάξει και στον χρόνο μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με το παραπάνω, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας.

Ορίστε, κύριε Σκρέκα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίναμε μάρτυρες για άλλη μια φορά μιας αναφοράς που έκανε ο, κατά τα άλλα, πολύ αξιότιμος συνάδελφος της Συμπολίτευσης, αναφορικά με τον τρόπο που νομοθετούν.

Νομοθετούν, είπε για άλλη μια φορά, και δακρύζουν, νομοθετούν και κλαίνε. Νομοθετούν, λέει, ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι, σε έναν μεγάλο βαθμό, απέναντι στη δική τους ιδεολογία, αλλά νομοθετούν κατ' απαίτηση των δανειστών και σύμφωνα με το μνημόνιο, το οποίο έχει υπογράψει η ελληνική πολιτεία. Και

βέβαια, καταλαβαίνουμε τελικά από αυτά, για ποιον λόγο η Ελλάδα έχει φτάσει στο σημείο, που έχει φτάσει.

Κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, η φτώχεια έχει αυξηθεί και το 2015 και το 2016. Υπάρχουν βέβαια, και στοιχεία, που αποδεικνύουν αυτό το οποίο λέω, πέρα από τη φτώχεια, η οποία έχει αυξηθεί, πέρα από τη φορολογία, η οποία έχει γίνει πολύ πιο βάνουση, πέρα από την πραγματικότητα, που βιώνουν οι αδύναμοι και τα λαϊκά στρώματα στην Ελλάδα.

Κύριε Υπουργέ, έχω κάποια στοιχεία από την ΕΛΣΤΑΤ, που δείχνουν το εξής: Πράγματι το 2012 η κυβέρνηση τότε της Νέας Δημοκρατίας, υποστηριζόμενη και από το ΠΑΣΟΚ, είχε παραλάβει μια οικονομία, η οποία κατακυλούσε με ύφεση 7,3%. Το 2013 η ύφεση περιορίστηκε στο 3,2%, ενώ το 2014 για πρώτη φορά, η Ελλάδα στα χρόνια της κρίσης είχε ανάπτυξη σε ετήσια βάση 0,4%. Μετά δυστυχώς, είχε την ατυχία να οδηγηθεί εκβιαστικά σε εκλογές από την παρούσα Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και έτς, το 2015 κατακύλησε ξανά σε ύφεση η ελληνική οικονομία, με ρυθμούς 0,3%, το πρώτο εξάμηνο του 2016 κατά 0,8%, το δεύτερο εξάμηνο του 2016 κατά 0,2% και περιμένουμε να δούμε πώς θα κλείσει το 2016 συνολικά σε ό,τι αφορά την ελληνική οικονομία και την ανάπτυξη της.

Άκουσα πανηγυρισμούς κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή και από τον Υπουργό και από τον Αναπληρωτή Υπουργό περί της επιτυχούς διακυβέρνησης της χώρας από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και για την αποτελεσματικότητα και τον καλό δρόμο που έχει πάρει η ελληνική οικονομία. Αυτόν τον δρόμο δεν τον βλέπουμε.

Αυτό φαίνεται και από την ιδιωτική κατανάλωση. Πράγματι, το 2012 είχε αναλάβει τότε η Νέα Δημοκρατία, ο Αντώνης Σαμαράς μια χώρα όπου η ιδιωτική κατανάλωση κατακυλούσε κατά 7,9%. Το 2013 μειώθηκε η πώση της κατανάλωσης στο 2,6%. Το 2014 αυξήθηκε για πρώτη φορά η ιδιωτική κατανάλωση κατά 0,6%. Είχε όμως η χώρα την ατυχία να έρθει η Κυβέρνηση δήθεν εθνικής σωτηρίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, οπότε η ιδιωτική κατανάλωση ξαναέπεσε 0,3% το 2015 σε ετήσια βάση, κατά 0,8% έπεσε το πρώτο εξάμηνο του 2016, κατά 1,2% το δεύτερο εξάμηνο του 2016 και να δούμε πού θα πάει σε ετήσια βάση.

Πρέπει, όμως, να σας πω ότι οι ειδικές εταιρείες, οι οποίες μετράνε την κίνηση των εμπορικών προϊόντων αναφέρουν φέτος ότι οι λιανικές πωλήσεις έχουν κατακυλήσει σε επίπεδο, περίπου, 7% στο οργανωμένο λιανεμπόριο, στα σουπερ μάρκετ. Ακόμα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, τα dairy, όπως τα λένε, τα γάλατα, έχουν μια πώση 10% το 2016. Αυτό είναι το success story και οι πανηγυρισμοί για την κατάσταση, στην οποία λέτε ότι έχετε φέρει τη χώρα.

Βέβαια, άκουσα ότι πάνε θαυμάσια στα χρόνια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και οι εξαγωγές, που είναι βέβαια ένας σημαντικός δείκτης για την οικονομία, γιατί, αν πάνε καλά οι εξαγωγές, περιμένεις ότι η οικονομία θα πάει καλύτερα. Έλα όμως που βλέπω εδώ από τα στοιχεία ότι δυστυχώς, οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών το 2014, τότε που κυβερνούσε η δήθεν κακή, επάρατη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, υποστηριζόμενη από το ΠΑΣΟΚ, αυξήθηκαν κατά 7,7%, αλλά είχε δυστυχώς, την ατυχία η Ελλάδα να έρθει στη διακυβέρνησή της η φοβερή Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, οπότε οι εξαγωγές στη συνέχεια κατακυλήσαν κατά 10,5% το πρώτο τρίμηνο του 2016, κατά 3,2% το δεύτερο τρίμηνο του 2016. Περιμένουμε να δούμε σε ετήσια βάση το 2016 πού θα κλείσουν οι εξαγωγές.

Αυτά τα ολίγα. Τα στοιχεία προέρχονται από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία σε ό,τι αφορά το δήθεν success story και την επιτυχή διακυβέρνησή σας. Γι' αυτόν τον λόγο, αποδεικνύεται ότι δεν μπορείτε να βοηθήσετε με κανέναν τρόπο τη χώρα και την παρούσα κατάσταση.

Δεν μπορείτε να δώσετε λύσεις. Δεν έχετε τη δυνατότητα. Είναι ανίκανη αυτή η Κυβέρνηση, είναι ακατάλληλη για να μπορέσει να βγάλει την Ελλάδα από το πρόβλημα και αυτό φαίνεται κι από τον τρόπο με τον οποίο νομοθετεί. Φέρνεται ένα νομοσχέδιο το βράδυ της μιας μέρας και την επομένη πρωί-πρωί πρέπει να το συζητήσουμε.

Αυτό το νομοσχέδιο, πολύ μεγαλύτερο από το δικό σας, είχε

βγει σε διαβούλευση μήνες πριν. Στη συνέχεια, το ξαναφέρατε τον Νοέμβριο και ολοκληρώθηκε η δεύτερη διαβούλευση, στις 21 Νοεμβρίου. Δεν μπορώ λοιπόν, να καταλάβω γιατί φτάσαμε παραμονές Χριστουγέννων, για να φέρετε αυτό το νομοσχέδιο, το δήθεν σημαντικό και αναπτυξιακό, όπως λέτε εσείς, ενάντια στην ιδεολογία σας όπως λέει ο εισηγητής σας.

Πρέπει να ξεκαθαρίσετε τι θέλετε. Συμφωνείτε με το νομοσχέδιο που φέρνεται ή διαφωνείτε; Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση ή είναι ενάντια στην ιδεολογία και απλά το κάνετε κατ' απαίτηση των δανειστών και των μνημονίων; Αυτό πρέπει να το αποφασίσετε μεταξύ σας και να μας το πείτε, για να ξέρουμε κι εμείς τι θα κάνουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Για το δικό σας είπα, κύριε Σκρέκα, όχι για το δικό μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Από εκεί και πέρα, καλούμαστε να περιορίσουμε δυστυχώς τη συζήτηση πολύ σύντομα, με τη διαδικασία του επείγοντος για άλλη μία φορά, για ένα πραγματικά αναπτυξιακό ζήτημα που αφορά τη χωροταξία της χώρας. Δεν είναι μόνο το ταχύρρυθμο της διαδικασίας, με την οποία φέρατε το νομοσχέδιο, που δεν βοηθάει στο να πετύχουμε ένα νομοσχέδιο που θα είναι πραγματικά προς την σωστή κατεύθυνση και θα παρέχει υπηρεσίες στην οικονομία της χώρας.

Υπάρχουν δύο στοιχεία. Πρώτον, συμπεριλαμβάνετε διατάξεις που δεν έχουν σχέση με το παρόν νομοθέτημα, φωτογραφικές σε μεγάλο βαθμό και σας καλούμε να μας πείτε σε ποιον αναφέρονται αυτές οι διατάξεις. Θα το εξηγήσω παρακάτω.

Δεύτερον, βλέπουμε μια καταίγδα τροπολογιών. Ένα πλήθος τροπολογιών φτάνει στα χέρια μας, οι περισσότερες από τις οποίες δεν έχουν σχέση με το παρόν νομοσχέδιο. Αυτό παρακαλούμε να το σταματήσετε ή να μας πείτε από τώρα ποιες τροπολογίες θα καταθέσετε τις επόμενες δύο μέρες ως Κυβέρνηση.

Σε καμία περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως αναθεώρηση του ν.4269/2014 ούτε ως μεταρρύθμιση, καθώς κινείται σε δύο άξονες. Πρώτον, χρησιμοποιεί απλά μετονομασίες και λεκτικές διαφοροποιήσεις άνευ περιεχομένου, προκειμένου να δοθεί το μήνυμα ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αλλάζει όλα όσα έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση και φέρνει νομοθετήματα, που είναι καλύτερα.

Δεύτερον, παρ' όλο που στο 90%-95% της βασικής φιλοσοφίας του νόμου κρατάτε και αναπαράγετε αυτά που εμπεριέχονται στον ν.4269, εν τούτοις φέρνεται κάποιες σημειακές αλλαγές, κάποιες διατάξεις, λίγες και μικρές σε μέγεθος, που όμως αλλάζουν όλο τον χαρακτήρα του νομοσχεδίου. Μεταξύ αυτών, αναφερόμαστε στην προέγκριση της προμελέτης, ένα στάδιο που βάζετε, για το οποίο θα εξηγήσω παρακάτω, γιατί δεν βοηθάει καθόλου και ίσα-ίσα είναι εμπόδιο.

Πάντως, μ' αυτό το νομοσχέδιο γι' άλλη μία φορά, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ταΐζει την γραφειοκρατία. Βάζει γραφειοκρατικά εμπόδια κι αυτό θα το δούμε να εφαρμόζεται, όπως θα δούμε και τις δυσάρεστες συνέπειές του. Όπως έχουμε δει αυτά τα δύο χρόνια, δυστυχώς θα είμαστε μάρτυρες και στη συνέχεια της κακής διακυβέρνησης της χώρας, που πρέπει να σταματήσει γιατί προκαλεί μεγάλη ζημιά.

Τα επίπεδα σχεδιασμού εμφανίζονται συγκεχυμένα, με αποτέλεσμα να γεννώνται ερωτήματα για την ένταξη της εθνικής στρατηγικής στην πυραμίδα του συστήματος σχεδιασμού. Επίσης, αναφέρετε στην εισηγητική έκθεση την ενίσχυση του ρόλου των περιφερειακών πλαισίων. Εδώ όμως υπάρχουν διατάξεις, που κάνουν ακριβώς το αντίθετο μ' αυτό που αναφέρετε στην εισηγητική έκθεση. Επίσης, γι' άλλη μία φορά, μέσα στο παρόν νομοσχέδιο προβλέπεται σωρεία εφαρμοστικών πράξεων, υπουργικών αποφάσεων και διαταγμάτων.

Ρωτάμε, λοιπόν: Υπάρχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για το πώς θα τα φέρετε; Ακόμα περιμένουμε από το νομοσχέδιο του Μαΐου τα προεδρικά διατάγματα, που οφείλατε να φέρετε για να εφαρμοστεί εντός εξαμήνου. Έχουν περάσει επτά μήνες κι ακόμα δεν τα έχετε φέρει. Γιατί να σας πιστέψουμε ότι τώρα θα φέρετε σύντομα, εν ευνόχω χρόνι τις υπουργικές αποφάσεις, ώστε ο δικός σας νόμος να μπορέσει να εφαρμοστεί και να υλο-

ποιηθεί;

Τι έγινε από την ψήφιση του ν.4269/2014 μέχρι σήμερα; Πρώτον, δεν εφαρμόστηκε, γιατί εσείς καταργήσατε, όπως θα πω παρακάτω, και το πρώτο και το δεύτερο μέρος, για να φέρετε, υποτίθεται, κάτι καλύτερο, με αποτέλεσμα επί δύο χρόνια η χώρα να μην έχει νομοθετικό πλαίσιο.

Δεύτερον, η ίδια λογική υπάρχει και στο χωροταξικό του τουρισμού. Το αφήσατε, κατέπεσε στο ΣτΕ, δεν κάνατε τίποτα. Μας είπατε στην επιτροπή ότι εσείς θα φέρετε ένα νέο χωροταξικό για τον τουρισμό, φυσικά πολύ καλύτερο, γιατί το προηγούμενο δεν ήταν καλό. Να το δούμε κι αυτό. Πότε θα το φέρετε; Εν τω μεταξύ, η χώρα, επί δύο χρόνια δεν έχει χωροταξικό για τον τουρισμό.

Καταλαβαίνετε γιατί κατακυλά η οικονομία, γιατί η ύφεση καλά κρατεί και γιατί πάμε απ' το κακό στο χειρότερο. Φαίνεται από τον τρόπο με τον οποίο κυβερνάτε, δυστυχώς.

Τριάντα μήνες από την ψήφιση του ν.4269/2014 και είκοσι τρεις μήνες διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αυτό το οποίο έχετε κάνει μέχρι τώρα είναι να φέρετε μόνο έναν νόμο, τον ν.4389 τον Μάιο του 2016, χωρίς διαβούλευση, όπου με μια εκπρόθεσμη τροπολογία καταργήθηκε το κεφάλαιο Β' του ν.4269/2014, που αφορούσε τις χρήσεις γης, με πρόβλεψη για έκδοση νέου προεδρικού διατάγματος εντός εξαμήνου.

Καταργήσατε τις χρήσεις γης. Καταργήσατε έναν εκσυγχρονισμό και μια μεταρρύθμιση στο θεσμικό πλαίσιο, που αφορούσε τις χρήσεις γης στην Ελλάδα. Είπατε ότι θα φέρετε ένα προεδρικό διάταγμα κι έχουν περάσει έξι μήνες και δεν έχετε φέρει τίποτα. Κατά τα άλλα, η χώρα υποτίθεται ότι αναπτύσσεται και ότι το επενδυτικό περιβάλλον βελτιώνεται.

Παραμιπτόντως, να αναφέρω εδώ ότι η χώρα κατακυλά και στους δείκτες διαφθοράς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δύο χρόνια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και κατακυλά και στους δείκτες, που δηλώνουν την ευκολία έναρξης κάποιας επιχειρηματικής δραστηριότητας. Δηλαδή, γίνεται δυσκολότερο, σύμφωνα με τους διεθνείς οργανισμούς, καθώς κατακύλησε τρεις θέσεις η χώρα μας στη διεκκλόνση της επιχειρηματικότητας, στα δύο χρόνια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Τον Δεκέμβριο του 2016 καταργήθηκε το κεφάλαιο Α' του ν.4269/2014, που υποτίθεται ότι φέρνει μια μεταρρύθμιση, αλλά ουσιαστικά αναπαράγει, όπως είπα, τον δικό μας νόμο. Έχουμε το άρθρο 4 και κάποια άλλα παραδείγματα επί των άρθρων, για να καταλάβετε τι θέλω να σας πω, πού πάτε αυτή τη χώρα και πώς νομοθετείτε.

Στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας, μειώνετε κατά δύο τα μέλη του. Ποιος είναι ο σκοπός; Θα γίνει περισσότερο ευέλικτο; Γιατί καταργείτε την πενταμελή εκτελεστική επιτροπή, που είχε συντονιστικό και εκτελεστικό ρόλο; Σε τι αποσκοπείτε με αυτό; Πώς θα σας βοηθήσει;

Τα ειδικά και περιφερειακά χωροταξικά σχέδια, στα άρθρα 5 και 6, μετονομάζονται από εθνικά σε ειδικά. Μεγάλη μεταρρύθμιση! Αλλάξαμε τη λέξη! Και μαζί με τα περιφερειακά αποτελούν τον στρατηγικό σχεδιασμό. Διακηρύσσετε στην αιτιολογική έκθεση ότι ενισχύετε τον ρόλο των περιφερειακών σχεδίων σε σχέση με τον ν.4269/2014. Στην πραγματικότητα, κάνετε το ακριβώς αντίθετο. Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί λέτε άλλα και κάνετε άλλα;

Με το άρθρο 7 για τα τοπικά χωρικά σχέδια, ορίζεται ως εισηγητής για την έγκριση η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αντί της αποκεντρωμένης διοίκησης που προέβλεπε ο ν.4269/14. Η γενική γραμματεάς, στην οποία μίλησα, έκανε μια παρατήρηση, ότι μεταξύ των τοπικών χωρικών σχεδίων μπορεί να υπάρχουν αλληλοεπικαλύψεις και γι' αυτό το πηγαίνουμε σε ανώτερο βαθμό. Ακούγεται σωστό. Μα, ήταν σε ανώτερο βαθμό η έγκριση. Ήταν σε περιφερειακό επίπεδο. Γιατί το παίρνετε από το περιφερειακό επίπεδο και το πάτε σε επίπεδο Υπουργείου; Αντί να αποκεντρώνετε, συγκεντρώνετε.

Αυτό, κύριε συνάδελφε της Συμπολίτευσης και εισηγητά, δεν είναι απέναντι στην ιδεολογία σας, η συγκέντρωση και όχι η αποκέντρωση των εξουσιών;

Με το άρθρο 8 για τα ειδικά χωρικά σχέδια, υποτίθεται ότι θα φέρετε ανάπτυξη. Θέλετε να βοηθήσετε τον επενδυτή, ο οποίος

θα έρθει και θα ρισκάρει τα χρήματά του σε μια χώρα, που έχει ανάγκη από επενδύσεις. Ψάχνουν να βρουν δουλειά πάνω από ένα εκατομμύριο συμπολίτες μας, νέοι και μεγαλύτεροι σε ηλικία. Δεν υπάρχουν πόρτες να χτυπήσουν. Δεν υπάρχουν επιχειρήσεις για να δουλέψουν.

Πώς θα δουλέψουν οι άνεργοι, όταν δεν υπάρχουν επιχειρήσεις; Υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις; Δεν γίνεται. Πρέπει να υπάρξουν επιχειρήσεις και επενδύσεις, που θα ακολουθούν φυσικά τον κανόνα, τον ελληνικό νόμο και θα βοηθούν την οικονομία. Εσείς, αντί να βοηθήσετε, φέρνετε πάλι τις προεγκρίσεις που εμείς καταργήσαμε.

Λέτε ότι με την προέγκριση υπάρχει αίσθημα δικαίου και ασφάλεια δικαίου στον επενδυτή. Εγώ ρώτησα την αγορά και μου είπαν οι άνθρωποι της αγοράς ότι η προέγκριση προμελέτης είναι το 80% της τελικής μελέτης. Δηλαδή, οι άνθρωποι θα ξοδεύουν χρήματα και χρόνο –περίπου έναν χρόνο- για την προέγκριση και στη συνέχεια, θα πρέπει να πηγαίνουν και στην τελική έγκριση. Γιατί λέω «έναν χρόνο»; Γιατί λέτε μέσα ότι θα συνεδριάζει τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο το ΚΕΣΥΠΟΘΑ και σε έξι μήνες, το ανώτερο, θα πρέπει να εκδίδει την απόφασή του, την έγκριση του επενδυτικού σχεδίου.

Και ρωτώ εγώ: Δύο-τρεις μήνες να ετοιμαστεί για την προέγκριση, έξι μήνες για να βγει η τελική απόφαση, δύο μήνες για να υπάρξει η εφαρμοστική διοικητική πράξη, πέρασε ένας χρόνος για την προέγκριση προμελέτης. Μετά θα πρέπει να επαναλάβει ο επενδυτής για την τελική μελέτη. Για ποιον λόγο το βάζετε αυτό το στάδιο;

Γιατί μας πάτε πίσω; Γιατί πάτε τη χώρα πίσω, τότε που κυριαρχούσαν οι προεγκρίσεις και ταϊζόταν η γραφειοκρατία από τέτοια νομικά πλαίσια, τα οποία δεν βοηθούσαν την Ελλάδα; Γιατί μας πάτε πίσω; Γιατί πάτε τη χώρα πίσω; Σε τι ωφελεί αυτό;

Πάντως να ξέρετε, ότι κανένας επενδυτής και κανένας από την αγορά που ασχολείται μ' αυτό και είναι η δουλειά του, δεν πιστεύει ότι αυτό θα βοηθήσει. Αντίθετα, πιστεύει ότι είναι ένα εμπόδιο που δεν θα βοηθήσει, αλλά θα δυσχεράνει την επιχειρηματικότητα που έχει ανάγκη τώρα η χώρα.

Επειδή, όμως, μ' αυτόν τον τρόπο κυβερνάτε –επιφυλάσσομαι για τα υπόλοιπα στην επί των άρθρων τοποθέτησή μου- γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Υπουργέ που ήσασταν και Υπουργός Ανάπτυξης, πάει η χώρα από το κακό στο χειρότερο. Παραλάβατε τη χώρα που είχε ρυθμούς ανάκαμψης και την έχετε φέρει σε ύφεση δύο χρόνια τώρα.

Όλοι όσοι ζουν και δουλεύουν μέσα στην ιδιωτική αγορά βλέπουν το 2017 και τρομάζουν απ' αυτά τα οποία έρχονται. Έχετε φορολογήσει υπέρμετρα τα συνήθη υποζύγια, τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, και έχετε προχωρήσει σε περικοπές. Γιατί δεν μπορείτε, είστε αδύναμοι να επανεκκινήσετε την ελληνική οικονομία. Δεν μπορείτε να τη βάλετε σε τροχιά ανάκαμψης και ανάπτυξης που θα φέρει πραγματική ευημερία και όχι ψεύτικους μποναμάδες, που θα τους πάρετε με το που θα λαλήσει τρεις φορές ο πετεινός.

Την 1-1-2017 θα κόψετε και το υπόλοιπο ΕΚΑΣ. Αυξάνετε και τις εισφορές στους συνταξιούχους και τους μισθωτούς και θα τους πάρετε δέκα φορές πίσω αυτά που τους δώσατε, δηλαδή τα πολύ λίγα στους πολύ λίγους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας πω πού βρίσκόμαστε για να κάνουμε μια προσέγγιση τώρα.

Έκλεισε ο κατάλογος των ομιλητών σε σχέση με τους συναδέλφους Βουλευτές. Έχουν εγγραφεί δεκαπέντε, εκ των οποίων οι τρεις ζήτησαν να μιλήσουν αύριο. Άρα στην ουσία σήμερα θα μιλήσουν δώδεκα Βουλευτές.

Έχοντας κάνει άθροιση των χρόνων –και πλούσια, μάλιστα, προσθέτοντας και την ανοχή που υποσχέθηκα- σε επτά ώρες μπορούμε να έχουμε ολοκληρώσει σήμερα. Βάλτε και μία ώρα για τις τροπολογίες των Υπουργών, δηλαδή μιλάμε για οκτώ ώρες. Αυτό σημαίνει ότι αρχίσαμε στις 10.00' η ώρα και περίπου στις 17.00' η ώρα μπορούμε να έχουμε κλείσει, εάν είμαστε όλοι αυτοπειθαρχημένοι και χωρίς εντάσεις και στείρες αντιπαραθέ-

σεις, που δεν χρειάζονται. Γύρω στις 17.00'-18.00' σήμερα μπορούμε να έχουμε τελειώσει.

Αύριο δεν χρειάζεται να επανεγγραφείτε, επειδή είναι ενιαία η συζήτηση. Μιλάω για τους Βουλευτές και όχι για τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές, οι οποίοι είναι ήδη εγγεγραμμένοι. Μπορεί να υπάρξουν δευτερολογίες, ειδικά των γενικών εισηγητών και των αγορητών, αλλά και όσων από τους συναδέλφους επίσης θέλουν. Άρα –με τους μισούς χρόνους βέβαια– θα τελειώσουμε νωρίτερα.

Θα δω τώρα σε συνεννόηση με τα κόμματα, γιατί ο Πρόεδρος λείπει στο Βελιγράδι, αν μπορούμε να φέρουμε την ονομαστική πιο μπροστά, ώστε να μην υπάρχει ένα κενό τριών χαμένων ωρών προκειμένου να γίνει η ονομαστική στις 7.00' η ώρα το βράδυ. Όμως αυτό θα το δούμε αύριο.

Συνεχίζουμε με τον ειδικό αγορητή της Χρυσής Αυγής κ. Ιωάννη Σαχινίδη.

Ορίστε, κύριε Σαχινίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε πόσο ωραία μπορεί να τα κάνει η Νέα Δημοκρατία, πόσο ωραία ήταν επί των ημερών της, πόσο ωραία τα έχει κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ και πόσο πιο ωραία μπορεί να τα φτιάξει. Πραγματικά ζούμε σε μια μαγική χώρα, σε μια ουτοπία. Οι συνταξιούχοι πλέον δεν βγαίνουν να κάνουν πορείες, αλλά βγαίνουν να κάνουν περίπατο. Οι Έλληνες δεν μεταναστεύουν, αλλά κάνουν ταξιδάκια αναψυχής στο εξωτερικό. Τα τρόφιμα είναι τόσα πολλά, που οι κάδοι απορριμμάτων είναι γεμάτοι. Δεν υπάρχουν άστεγοι Έλληνες. Δεν πεινάει κανείς. Λόγω πλούτου πλέον δεν δουλεύει κανένας Έλληνας, δεν εργάζεται. Γι' αυτό έρχονται και караβιές από λαθρομετανάστες στην πατρίδα μας.

Επίσης, σκάνδαλα δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχουν λίστες. Ακούσαμε ότι βεβαιώθηκαν κάποια χρέη σε σχέση με τις λίστες, αλλά έχουμε πει επανειλημμένα ότι δεν μας έχει πει κανείς πόσα απ' αυτά έχουν εισπραχθεί. Μάλιστα, ακούσαμε και για μια ασφάλεια δικαίου επενδυτή. Αλήθεια, πού τους βλέπετε τους επενδυτές; Όταν θα τους βρείτε και θα τους δείτε, ενημερώστε μας και μας.

Σε αντίθεση, τον Γενάρη –και για την ακρίβεια στις 27 του μηνός– οι αγρότες για άλλη μια φορά ξεσταίνουν τις μηχανές. Να είστε σίγουροι για ένα πράγμα. Επειδή από 1-1-2017 θα ισχύουν τα μέτρα για τους αγρότες, τα οποία θα είναι καταστροφικά για τον πρωτογενή τομέα παραγωγής, αυτή τη φορά δεν θα μπορέσετε να τους ξεγελάσετε ούτε με κανέναν Μπούτο ούτε με τους συνδικαλιστές τους οποίους ελέγχετε. Οι αγρότες αυτή τη φορά θα κάνουν πολύ δυναμική και αισθητή την παρουσία τους.

Τον Μάρτιο, επίσης, περιμένουμε τις караβιές και τους λαθρομετανάστες που θα μας επιστρέψουν από την υπόλοιπη Ευρώπη λόγω της Συνθήκης Δουβλίνου II. Μάλιστα, πριν από λίγες ημέρες όταν ο κύριος Πρωθυπουργός επισκέφθηκε τη Γερμανία, σε συνομιλίες που είχε με την κ. Μέρκελ, εκείνη δεν είδε καν την ατζέντα που είχε μαζί του, τον παρέπεμψε στον Σόιμπλε και απε-ναντίας του είπε ότι η Ελλάδα πρέπει να ετοιμαστεί να δεχθεί επι-πλέον λαθρομετανάστες από το Χαλέπι.

Όλα αυτά αντιλαμβάνεστε, και σε συνάρτηση με τα προβλήματα που υπάρχουν στη γείτονα χώρα και τις τρομοκρατικές επιθέσεις ανά την Ευρώπη, πού οδηγούν και καταλαβαίνετε τι πρόκειται να συμβεί.

Να περάσουμε στο σχέδιο νόμου, το οποίο –για άλλη μία φορά– έρχεται με τον γνωστό τρόπο, με το χαρακτηρισμό του επείγοντος. Δεδομένου ότι το παρόν σχέδιο νόμου ήταν εδώ και καιρό αναρτημένο στη διαβούλευση, υπήρχε ο απαραίτητος χρόνος, από τη στιγμή που έκλεισαν οι προθεσμίες της διαβούλευσης μέχρι και τώρα, για να το επεξεργαστείτε και να το φέρετε με την τακτική διαδικασία.

Βεβαίως, να σημειώσουμε ότι στη διαβούλευση τέθηκε στο διάστημα 11 Νοεμβρίου έως 18 Νοεμβρίου του 2016, αλλά η δυνατότητα σχολιασμού από τους ενδιαφερόμενους ήταν κλειδωμένη έως και τις 15 Νοεμβρίου. Γι' αυτό άλλωστε και αρκετοί φορείς σάς είχαν αποστείλει επιστολές-αιτήματα για την παράταση της διαβούλευσης, κάτι το οποίο ο αρμόδιος Υπουργός αρνήθηκε να κάνει και είναι απορίας άξιο το γιατί, καθώς οι φορείς θα έπρεπε να έχουν τον χρόνο και τη δυνατότητα να καταθέσουν τις προτάσεις τους για το σημαντικό ζήτημα του χωροταξικού

σχεδιασμού, που τουλάχιστον σε θεωρητικό επίπεδο θα συμβάλει στην ανάπτυξη των παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και κατ' επέκταση στην ανάπτυξη της πορείας της χώρας μας.

Βεβαίως, το σημαντικό είναι, όπως ειπώθηκε και από έναν εκπρόσωπο φορέα στην ακρόαση, ότι η συμμετοχή στις διαβουλεύσεις έχει νόημα και αποκτά περιεχόμενο όταν οι τοποθετούμενοι διατυπώνουν κάποιες απόψεις, τις οποίες έχουν αντλήσει από την εμπειρία και την πραγματική ζωή και τις γνώσεις τους, και αυτές εισακούονται στο πλαίσιο διαμόρφωσης της πολιτικής. Η νομοθέτηση θα πρέπει να εκφράζει μια ισορροπία της έννομης τάξης, προκειμένου να μπορούν να διευθετηθούν τα εκάστοτε ζητήματα.

Το παρόν σχέδιο νόμου, όπως άλλωστε αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, δεν επιφέρει επί της ουσίας κάποιες δραστηκές αλλαγές, σε σχέση με τον ισχύοντα έως σήμερα νόμο, τον ν.4269/2014, αντιθέτως τον διατηρεί ως σώμα, προβαίνοντας σε περιορισμένες και εντοπισμένες τροποποιήσεις των διατάξεων του, προκειμένου να μειωθεί η πολυνομία διατάξεων, να προωθηθεί η συνοχή και η ποιότητα των χωρικών σχεδίων, να ενισχυθεί η δυνατότητα των σχεδίων αυτών, ώστε να ανταποκρίνεται στις συνεχώς μεταβαλλόμενες ανάγκες, για να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου στη βάση παραγωγής του χώρου.

Ο εθνικός χωροταξικός σχεδιασμός μπορεί και πρέπει να καταστεί αφετηρία για τις υποχρεωτικές κατευθύνσεις στον χώρο, και στο πλαίσιο αυτό να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις διαφάνειας, κοινωνικής συμμετοχής και ελέγχου για τη διαχείριση του χώρου. Αν παρακαμφθούν αυτές οι προϋποθέσεις, τότε οι αρχές δικαίου της χωροταξίας και της πολεοδομίας καταλύονται και αντικαθίστανται από τους ιδιοτελείς σχεδιασμούς του εκάστοτε επενδυτή. Η χωροταξία, λοιπόν, στοχεύει στην ικανοποίηση των πολιτών και την εξισορρόπηση των αντιθέσεων της ανάπτυξης στον χώρο.

Εν μέσω οικονομικής κρίσης στη χώρα μας είχε θεσμοθετηθεί ο ν.4269/2014 για τη χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση και τη βιώσιμη ανάπτυξη, όπως και ο ν.4014/2011 για την περιβαλλοντική αξιολόγηση έργων και δραστηριοτήτων. Το πολιτικό πλαίσιο απέρριψε από την ανάγκη μείωσης της γραφειοκρατίας και ενδυνάμωσης του επενδυτικού κλίματος, με στόχο την οικονομική ανάκαμψη.

Δημιουργήθηκαν, όμως, πολλά προβλήματα από την ελλιπή συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο διεθνώς, δίδεται έμφαση στη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για ζητήματα χωρικών και αναπτυξιακών προβλημάτων. Έτσι διασφαλίζεται η επιτυχής εφαρμογή του εκάστοτε σχεδίου.

Οι τοπικές κοινωνίες είναι φυσικοί χρήστες του χώρου και η συμπερίληψή τους στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και τη διαδικασία σύνταξης και υλοποίησης της πολιτικής αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση, ιδιαίτερα όταν αφορά κοινωνικές δομές και μάλιστα εκείνες που επιβάλλονται από τους Ευρωπαϊκούς εταίρους, εντάσσονται σε κοινοτικά προγράμματα χρηματοδότησης και υλοποιούνται εμβόλιμα και κατά παράβαση των επιθυμιών των τοπικών κοινωνιών.

Κανένας δεν έχει πρόβλημα για τη δημιουργία δομών υγείας, πρόνοιας, εκπαίδευσης, πολιτισμού, χώρων πρασίνου και αναψυχής. Τι γίνεται, όμως, στην περίπτωση που αυτοί οι χώροι δεν δημιουργούνται από την πολιτεία για τις ελληνικές οικογένειες, για να λυθούν τα προβλήματα πρόσβασης στο σύστημα υγείας, για να παίξουν τα παιδιά και να αναπτυχθεί μια οικολογική συνείδηση;

Ας μην γελιόμαστε. Υπάρχουν κέντρα κοινότητας, όπως ονομάζονται, τα οποία προορίζονται για Ρομά και μετανάστες. Υπάρχουν τα hot spots που με τα σχέδια που προωθείτε θα ενταχθούν σε ειδικά χωρικά σχέδια, με τα οποία θα ρυθμιστούν κατάλληλα οι χρήσεις γης και η διαδικασία έναρξης για τη σύνταξη τους. Θα γίνει απευθείας από τον Υπουργό Περιβάλλοντος ή τον οικείο δήμο ή την περιφέρεια ή ακόμη και από τον φορέα υλοποίησης του σχεδίου έργου προγράμματος.

Αξίζει να παρατηρήσουμε ότι, ενώ μιλάτε για εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό ή για την ακρίβεια για εθνική χωρική στρατηγική, εντούτοις δεν προσφέρετε μια ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του

ζήτηματος. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για χωροταξικό ή χωρικό σχεδιασμό, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός.

Εκ πρώτης όψεως, μπορεί να σκεφθείτε ότι αντικείμενο του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού είναι μόνο οι θαλάσσιες δραστηριότητες και οι δραστηριότητες στα παράκτια ύδατα. Όμως, οι επίγειες δραστηριότητες έχουν άμεσο αντίκτυπο στις θαλάσσιες περιοχές και θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν.

Ο χωροταξικός σχεδιασμός δεν πρέπει να μελετάται ξεχωριστά από τον θαλάσσιο, αλλά θα πρέπει να εξετάζεται παράλληλα και ο θαλάσσιος και θα πρέπει να εισαχθεί με διακριτούς όρους στο υπάρχον πλαίσιο σχεδιασμού. Ξέρουμε ότι ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός βρισκόταν σε διαβούλευση, η οποία έληξε πριν από λίγες ημέρες, και θα αναμένουμε να έρθει προς συζήτηση στη Βουλή.

Επισημαίνουμε, όμως, ότι για να υπάρχει ολοκληρωμένη αντίληψη και διαμορφωμένη πολιτική, θα έπρεπε να τα δούμε και τα δύο μαζί. Βεβαίως, η έλλειψη οποιουδήποτε προγραμματισμού, χωροταξικού σχεδιασμού χρήσεων γης, αντικατοπτρίζει την ανάπτυξη της χώρας, την οικονομία, αλλά κυρίως επηρεάζει αρνητικά την ποιότητα ζωής των κατοίκων.

Βεβαίως βασική προϋπόθεση του οποιουδήποτε σχεδιασμού, πόσω μάλλον αυτού που αφορά το δομημένο περιβάλλον το οποίο περιτοιχίζει τους πολίτες, είναι μια ύπαρξη σχεδίου, έστω και ενός γενικού σχεδίου κατευθύνσεων και στρατηγικού προσανατολισμού, όχι όμως του αόριστου που να καθίσταται άχρηστο και να πρέπει να επαναδιατυπωθεί, προκειμένου να είναι εφαρμόσιμο.

Συνολικά δεν βλέπουμε μεγάλες διαφοροποιήσεις από το προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο είχε κατηγορήσει σφοδρά τότε ο ΣΥΡΙΖΑ ως Αντιπολίτευση. Μάλιστα, το είχε χαρακτηρίσει ως αντιεπιστημονικό και υποτελειακά μνημονιακό και υποσχόταν πως θα το καταργούσε. Προφανώς είναι οι ίδιες εξαγγελίες με το ότι θα καταργούσε και το μνημόνιο με ένα άρθρο.

Έτσι και τώρα βλέπουμε ένα κακέτυπο του ν. 4269/2014 με τη σφραγίδα της Αριστεράς. Δεν βλέπουμε πώς θα συμβάλλει το νομοσχέδιο στη βιώσιμη ανάπτυξη, δεν βλέπουμε πώς μπορεί να γίνει ένας σωστός οικονομικός προγραμματισμός, δεν βλέπουμε να υπάρχουν συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα, δεδομένου ότι εδώ και δύο χρόνια η Ελλάδα δεν έχει εκσυγχρονισμένο θεσμικό πλαίσιο για τις χρήσεις γης.

Δεν δίνετε την προσήκουσα σημασία στις διαδικασίες συμμετοχικού σχεδιασμού και η ιστορία εφαρμοστικών πράξεων, υπουργικών αποφάσεων και διαταγμάτων δεν διασφαλίζει την εφαρμογή του πολεοδομικού σχεδιασμού.

Θυμηθείτε λίγο τις παρατηρήσεις και τις ανακοινώσεις που κάνατε τότε για τον χωροταξικό σχεδιασμό. Αποσύρετε το παρόν και καταθέστε ένα νέο αναθεωρημένο νομοθετικό πλαίσιο, που θα θέτει στο κέντρο την ελληνική κοινωνία, που θα ευνοεί την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, που θα σέβεται την πολιτιστική μας κληρονομιά και θα στηρίζει τα εθνικά συμφέροντα.

Επί της αρχής η Χρυσή Αυγή θα καταψηφίσει το παρόν σχέδιο νόμου.

Και ας έρθουμε στα άρθρα. Όσον αφορά το άρθρο 3, πρέπει να υπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός, σαφής πολιτική για την ανάπτυξη των ορεινών όγκων, των νησιωτικών περιοχών και των λοιπών μειονεκτικών περιοχών με ταυτόχρονη ανάδειξη και αξιοποίηση των τοπικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων τους και με ταυτόχρονη διασύνδεση με τον ευρύτερο χώρο κάθε περιφέρειας.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η επιδίωξη που αναφέρατε είναι αυτή που προβλέπεται στο σχέδιο και στο πλαίσιο των στόχων του ευρωπαϊκού σχεδίου χωρικής ανάπτυξης για ισόρροπη ανάπτυξη, πολυκεντρικότητα, νέα εταιρική σχέση πόλης-υπαίθρου, για ανταγωνιστικότητα, περιφερειακή και κοινωνική συνοχή.

Η εθνική χωρική στρατηγική πρέπει να διασφαλίζει τη μέγιστη συναίνεση των παραγωγικών, πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων, ώστε να εξασφαλίζεται η συνέχεια του κράτους στην κατεύθυνση της αειφόρου ανάπτυξης. Συνεπώς, δεν θα πρέπει να ανακινώνεται απλώς στη Βουλή, αλλά θα πρέπει όλες οι δυνάμεις να συνδράμουν για τη διαμόρφωση στρατηγικής.

Το άρθρο 4, αναφέρεται στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας. Με το συμβούλιο αυτό θα ήταν δυνατόν να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις διαφάνειας, κοινωνικής συμμετοχής και ελέγχου για τη διαχείριση του χώρου, ιδιαίτερα μετά την κατάργηση της εκτελεστικής επιτροπής με υπερεξουσίες, που υποκαθιστούσε το συμβούλιο, αλλά τίθεται εδώ ένας προβληματισμός ως προς τη σύστασή του και αφορά τη συμμετοχή εκπροσώπων από μη κυβερνητικές οργανώσεις, δεδομένου ότι σε άλλα άρθρα γίνεται λόγος για στρατηγικές επενδύσεις. Τι θα γίνει, εάν αυτές οι περιβαλλοντικές οργανώσεις είναι αντίθετες;

Στο Κεφάλαιο Β' στον στρατηγικό χωρικό σχεδιασμό και στο άρθρο 6, το οποίο αναφέρεται στα περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια, είναι απορίας άξιο πώς γίνεται να προσδίδεται ρυθμιστικός χαρακτήρας σε ένα σχέδιο πλαίσιο αναφορικά με τις χρήσεις γης και τους όρους δόμησης. Επίσης, θα πρέπει να προσδιοριστούν οι πηγές χρηματοδότησης, δεδομένου ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης πρωτοβάθμιοι και δευτεροβάθμιοι σε πολλές περιπτώσεις εμφανίζονται με υποχρηματοδοτήσεις και, συνεπώς, θα υπάρξει αδυναμία εκπόνησης τέτοιων μελετών, εκτός κι αν δοθεί συγκεκριμένη κατεύθυνση οικονομικού προγραμματισμού και δέσμευσης πόρων.

Αναφορικά με το Περιφερειακό Χωροταξικό Πλαίσιο Κεντρικής Μακεδονίας θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης είχε θεσμοθετηθεί από το 1985. Η μελέτη επικαιροποίησης του ρυθμιστικού σχεδίου ολοκληρώθηκε το 2009 και παρολήφθη από την εκτελεστική επιτροπή του Οργανισμού Ρυθμιστικού Θεσσαλονίκης, αλλά δεν έχει τεθεί ακόμα σε εφαρμογή. Συνεπώς, σε πρώτη φάση, θα πρέπει να δοθεί περισσότερη προσοχή στην ολοκλήρωση του σχεδίου της Θεσσαλονίκης, κατ'αντιστοιχία με της Αθήνας, λόγω της ιδιαίτερης οικονομικής και εθνικής σημασίας της και φυσικά, να αποσαφηνιστεί ποιες ισχύουσες κατευθύνσεις θα ενσωματωθούν.

Στο Κεφάλαιο Γ' για τα ρυθμιστικά χωρικά του σχεδιασμού, στο άρθρο 8, «η οργανωμένη υποδοχή δραστηριοτήτων δεν πρέπει να επιτρέπεται σε περιοχές Natura 2000» και δεν θα πρέπει να υπάρξει κάποια ρύθμιση προς την αντίθετη κατεύθυνση. Επιπλέον, θα πρέπει να επιλυθεί η ασάφεια, η οποία δημιουργήθηκε από τη δυνατότητα τροποποίησης των τοπικών χωρικών σχεδίων από τα ειδικά χωρικά σχέδια, ενώ ταυτόχρονα τα ειδικά χωρικά σχέδια πρέπει να εναρμονίζονται με τις κατευθύνσεις των τοπικών χωρικών σχεδίων.

Είναι σημαντικό να πούμε ότι όπως παρουσιάζονται τα ειδικά χωρικά σχέδια, αυτά αναμφισβήτητα αποτελούν έναν έξυπνο τρόπο, για να προχωρούν με fast track διαδικασίες οι επιλεγμένες επενδύσεις. Είναι σίγουρο ότι με αυτή την κατηγορία σχεδίων διασφαλίζονται τα επενδυτικά σχέδια και φυσικά αίρονται οι όποιοι περιορισμοί στη χρήση γης, που ενδεχομένως αποτελούν τροχοπέδη σε αυτά.

Στο άρθρο 9, για τον συντελεστή δόμησης, η απλή αναφορά ορίων συντελεστών δόμησης δεν σημαίνει κάτι. Θα έπρεπε να υπάρχουν αυτά τα όρια σε συνδυασμό με ένα πλήθος άλλων παραγόντων. Άλλωστε ας μην ξεχνάμε ότι και οι συντελεστές δόμησης κατά το παρελθόν άλλαζαν κατά παρέκκλιση για τη δημιουργία στρατηγικών επενδύσεων. Οπότε ας μην θεωρούμε τετελεσμένα αυτά τα όρια.

Το άρθρο 10 αναφέρεται στα πολεοδομικά σχέδια εφαρμογής. Θετική κρίνεται η ενημέρωση των εμπλεκόμενων φορέων και της τοπικής κοινωνίας για την αναπτυξιακή διαδικασία. Το κοινό ειδοποιείται για τα πολεοδομικά σχέδια εφαρμογής με σχετική δημοσίευση σε δυο εφημερίδες, τοπικής ή εθνικής εμβέλειας, και από την ιστοσελίδα του δήμου. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να υποβάλουν εγγράφως στον οικείο δήμο ενστάσεις τους, τις οποίες ο δήμος οφείλει εγγράφως να τις εξετάσει εντός σαράντα ημερών, να προβεί εάν κρίνει σκόπιμο σε τροποποιήσεις και στη συνέχεια να τα προωθήσει προς έγκριση.

Η ελάχιστη αυτή συμμετοχική διαδικασία θα έπρεπε να τηρείται, τόσο για το πολεοδομικό, όσο και για τα ειδικά χωρικά σχέδια, δεδομένου ότι αναμφισβήτητα υπάρχουν συνέπειες στην τοπική κοινωνία και οικονομία, οι οποίες θα πρέπει, όμως, να ληφθούν υπ' όψιν και πολλές φορές αποσιωπώνται οι φωνές αντίδρασης. Άλλωστε δεν είναι λίγες οι φορές που οι αιρετοί των

ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού, δηλαδή δήμων και περιφερειών, έχουν παρέμβει στα στάδια πολεοδομικής των περιοχών με κριτήρια επιλογής τις προσωπικές εξυπηρετήσεις και μικροπολιτικά συμφέροντα. Έτσι, μπορεί μεν να είναι θετική η παραπομπή των ειδικών χωρικών σχεδίων στο Κεντρικό Συμβούλιο Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων, σχετικά με το αν ανατρέπουν έναν υφιστάμενο πολεοδομικό σχεδιασμό αλλά, δεδομένου ότι ο Υπουργός είναι πάνω από όλους και πάνω από όλα και κατέχει υπερεξουσία, μπορεί να αλλάξει τη γνωμοδότηση, προκειμένου να διευκολυνθούν οι κατά τόπους επενδύσεις.

Μέχρι πρότινος, υπό τη θεσμική ομπρέλα των ειδικών χωρικών σχεδίων, με το υφιστάμενο πλαίσιο λειτουργούσε ένας παράλληλος τρόπος πολεοδομικής τόσο για τα ακίνητα του ΤΑΙΠΕΔ, του νέου υπερταμείου, αλλά και για όσες επενδύσεις μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως στρατηγικές με fast track διαδικασίες. Τώρα πια, αυτή η κατάσταση μπορεί να γενικευθεί και να ευνοούνται όλες οι επενδύσεις που προσπαθείτε να προωθήσετε μέσω του ξεπουλημάτος της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σαχινίδη, πρέπει να κλείσετε. Θα έχετε και αύριο τουλάχιστον επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Μία παράγραφος έμεινε, κύριε Πρόεδρε.

Όλα τα σχέδια νόμου που φέρντε σας έχουμε πει επανειλημμένως ότι η Χρυσή Αυγή θα τα αλλάξει για το καλό των Ελλήνων. Νομοθετείτε πρόχειρα και δεν λαμβάνετε υπ' όψιν σας καθόλου τις εξελίξεις που υπάρχουν στην Ευρώπη και στον διεθνή χώρο. Αυτή η προχειρότητά σας, δυστυχώς, έχει άμεσο αντίκτυπο στον Έλληνα, τον οποίο έχετε ξεχάσει όχι μόνο κατά την περίοδο της κρίσης, αλλά τα τελευταία σαράντα χρόνια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», δεκαεπτά μαθητρίες και μαθητές και ένας εκπαιδευτικός από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Αμαρουσίου.

Καλωσορίσατε στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης, ειδικός αγορητής από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να επαναλάβω σε γενικές γραμμές όσα υποστήριξα και στην αρμόδια επιτροπή για να γίνουν έτσι ξεκάθαροι οι λόγοι, για τους οποίους η Δημοκρατική Συμπαράταξη καταψηφίζει επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο. Έχω πει επανειλημμένα ότι προτεραιότητα για τη χώρα είναι –ή τουλάχιστον θα έπρεπε να είναι– η ενίσχυση της παραγωγικής διαδικασίας. Ένα βασικό μέρος της ανάπτυξης, που πραγματικά έχουμε ανάγκη, συνδέεται άμεσα με τον χωρικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, ένα θέμα που ταλαιπωρεί τη χώρα διαχρονικά.

Έχουν περάσει πάνω από σαράντα χρόνια από τη μεταπολίτευση και δεν έχουμε αποφασίσει ακόμα πού θα βρίσκεται η παραγωγή, πού θα χτίσουμε τα σπίτια μας, πώς θα μεγαλώσουμε τις πόλεις μας, τους οικισμούς μας, πού θα φτιάξουμε επιχειρηματικά πάρκα, πού και πόσοι θα είναι οι χώροι κοινής ωφέλειας. Και επιτρέψτε μου να πω ότι βρισκόμαστε σε αυτή την κατάσταση γιατί ζούμε σε ένα κράτος χωρίς συνέχεια, όπου σε πολλές περιπτώσεις οι κυβερνήσεις αρνούνται να πιάσουν το νήμα από εκεί που το άφησαν οι προηγούμενοι, ακόμα και όταν συμφωνούν μαζί τους. Κι αυτό ακριβώς συμβαίνει στο παρόν νομοσχέδιο. Κάνουμε ένα βήμα μπρος και δύο βήματα πίσω.

Το 2014, η χώρα έκανε ένα αποφασιστικό βήμα για να αποκτήσει σαφή και ολοκληρωμένο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό. Έκανε σημαντικά βήματα και στις χρήσεις γης, εκσυγχρονίζοντας έτσι το θεσμικό πλαίσιο που ίσχυε από το 1987. Μια προσπάθεια που ακυρώσατε πριν λίγους μήνες, γυρίζοντας τη χώρα έτσι τριάντα χρόνια πίσω. Ο ν.4269 συνέδεσε για πρώτη φορά ευθέως τη δημιουργία χωρικού σχεδιασμού με την αναπτυξιακή πορεία της χώρας, δίνοντας έτσι το μήνυμα ότι η

Ελλάδα θα προχωρήσει συντεταγμένα και αποφασιστικά σε ένα μοντέλο βιώσιμης ανάπτυξης, χωρίς καθυστερήσεις, χωρίς συγκρούσεις κανόνων δικαίου, που εγκλωβίζουν επενδύσεις στις αίθουσες των δικαστηρίων. Ένα πλαίσιο με σαφείς κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος.

Ερχόμαστε στη διετία 2015-2016. Η Κυβέρνηση έπρεπε απλά να εφαρμόσει τον νόμο. Και εφαρμογή του νόμου σημαίνει υλοποιώ, εντοπίζω αδυναμίες, διορθώνω αυτά, τα οποία πρέπει. Δυστυχώς, τίποτα δεν κάνατε από όλα αυτά.

Οι προκάτοχοί σας, κύριε Υπουργέ, πέρασαν σχεδόν δύο χρόνια στο τιμόνι του Υπουργείου, χωρίς να εκδώσουν τις απαραίτητες υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα, ώστε να εφαρμοστεί πλήρως ο νόμος. Με απλά λόγια, κατέβασαν τον διακόπτη, έκλεισαν το σύστημα, αδιαφορώντας για τις συνέπειες, αδιαφορώντας για τις επενδύσεις που βρίσκονταν σε εκκρεμότητα, αδιαφορώντας για τους δήμους που φώναζαν ότι δεν μπορούν να προχωρήσουν στην εκπόνηση τοπικού χωρικού σχεδιασμού, αδιαφορώντας για τις καθυστερήσεις του ΕΣΠΑ και την ασφυξία στα μικρά τεχνικά έργα, αδιαφορώντας ακόμα και για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, όταν ζητούσα να μάθω γιατί δεν προχωράει η εφαρμογή του νόμου.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά μια αναφορά που κατέθεσα τον Φεβρουάριο του 2016 στην οποία ακόμα περιμένω απάντηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρόκειται για μια επιστολή του Δημάρχου Χαλκηδόνος στη Θεσσαλονίκη, η οποία λέει ξεκάθαρα ότι ο δήμος δεν μπορεί να προχωρήσει σε τοπικό χωρικό σχεδιασμό, όσο το Υπουργείο δεν προχωρά στην ενεργοποίηση του νόμου. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έρχομαι στο σήμερα. Η Κυβέρνηση λέει στους πολίτες ότι χρειάστηκαν δύο ολόκληρα χρόνια, για να καταλάβει ότι ο ν.4269 δεν ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση. Γι' αυτό φέρνει σήμερα καινούργιο νομοσχέδιο.

Ερώτημα: Είναι κάτι τέτοιο θεμιτό; Θα σας έλεγα ότι είναι απολύτως θεμιτό, αν πρώτα είχε εφαρμοστεί ο ν.4269 και μετά από ένα χρονικό διάστημα προχωρούσατε σε αλλαγές, έχοντας εντοπίσει συγκεκριμένα προβλήματα και αδυναμίες.

Θα ήταν, επίσης, θεμιτό να τον αλλάξετε, αν διαφωνούσατε πλήρως με τη φιλοσοφία του, αν λέγατε δηλαδή ότι εμείς έχουμε μια άλλη αντίληψη, θα αλλάξουμε ριζικά το μοντέλο χωρικού και πολεοδομικού σχεδιασμού της χώρας, γιατί αυτή είναι η επιλογή μας, αυτά πιστεύουμε. Τότε όντως θα είχατε όλο το δίκιο με το μέρος σας.

Εσείς, όμως, δεν κάνατε τίποτα από αυτά τα δύο. Αντίθετα, φέρντε ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν αλλάζει σχεδόν τίποτα στη φιλοσοφία του ν. 4269. Αλλάζετε, όμως, σημαντικές λεπτομέρειες στο ρυθμιστικό επίπεδο, στο επίπεδο δηλαδή της υλοποίησης.

Και εδώ βρίσκεται η μεγάλη αντίφαση. Πώς είναι δυνατόν να αλλάζετε έναν νόμο που με δική σας υπαιτιότητα δεν έχει εφαρμοστεί στο μέρος που αφορά το κομμάτι της υλοποίησης; Πώς είστε σε θέση να γνωρίζετε αν οι τροποποιήσεις που προτείνετε είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, χωρίς να έχετε μετρήσιμα αποτελέσματα για την απόδοση των διατάξεων τις οποίες αποφασίσατε να καταργήσετε;

Η απάντηση είναι απλή. Κάνετε όπως πάντα του κεφαλιού σας, μόνον και μόνον για να πείτε ότι κάνατε μια ακόμη μεταρρύθμιση. Η χώρα θα έπρεπε να έχει τελειώσει με το θέμα αυτό από το 2015. Εσείς μας λέτε ότι πάλι και σε αυτό το θέμα πρέπει να ξεκινήσουμε από την αρχή, όπως βάλατε τη χώρα να ξεκινήσει πάλι από την αρχή τον Φεβρουάριο του 2015, φορτώνοντας βάρη στον ελληνικό λαό τα οποία είχε καταφέρει να πετάξει από τις πλάτες του.

Σας το είπα και στην επιτροπή, το επαναλαμβάνω και σήμερα: Είναι αρκετά επτά χρόνια μνημόνιο για να καταλάβετε ότι πρέπει να τελειώνουμε με όλα αυτά, η χώρα έχει ανάγκη από εθνική γραμμή, έχει ανάγκη από εθνική συνεννόηση για να ξεπεράσουμε την κρίση. Δεν υπάρχει χρόνος ούτε για πειραματισμούς

ούτε για καθυστερήσεις.

Έρχομαι στην ουσία. Η βασική μας διαφωνία βρίσκεται στην αλλαγή που κάνετε στα ειδικά χωρικά σχέδια, γιατί πιστεύουμε ότι η αλλαγή αυτή θα λειτουργήσει αντανάπτυξιακά. Επιτρέψτε μου να εξηγήσω πώς λειτουργούν τα χωρικά σχέδια και πώς εντάσσονται στο μοντέλο του ευρύτερου χωρικού σχεδιασμού.

Τόσο στον ν.4269 όσο και στο παρόν νομοσχέδιο έχουν την ίδια αντίληψη, το ίδιο μοντέλο οργάνωσης. Στην κορυφή της πυραμίδας βρίσκεται η εθνική χωροταξική στρατηγική, όπου το κράτος ορίζει τους βασικούς άξονες, τις αρχές, τις κατευθύνσεις του χωρικού και πολεοδομικού σχεδιασμού για όλη τη χώρα. Λέει, για παράδειγμα, αυτές θα είναι οι προστατευόμενες περιοχές, εδώ θα κάνω βιομηχανία, εδώ αγροτική παραγωγή, εδώ τουρισμό και πάει λέγοντας.

Στο επόμενο επίπεδο έρχεται ο στρατηγικός χωρικός σχεδιασμός ο οποίος εξειδικεύει την εθνική στρατηγική σε επίπεδο δήμου και περιφέρειας. Λέει για παράδειγμα ότι στην κεντρική Μακεδονία θα κάνουμε βιομηχανία, αγροτική παραγωγή και τουρισμό και οι αντίστοιχες οριοθετήσεις θα γίνουν σε αυτούς τους δήμους.

Στην περίπτωση, όμως, που ένα έργο, μια επένδυση ξεπερνά τα όρια ενός δήμου ή ακόμα και μιας περιφέρειας, πράγμα που είναι πολύ πιθανόν πολλές φορές, ο ν.4269 προέβλεπε ένα έξυπνο by pass για να ξεπεράσει προβλήματα γραφειοκρατίας και καθυστερήσεων. Τα ειδικά χωρικά σχέδια λειτουργούν, λοιπόν, ως μικρά fast track, ώστε να προχωρούν άμεσα σημαντικές επενδύσεις.

Η αξία του εργαλείου αυτού αποτυπώθηκε και με αριθμούς, αφού από τον Ιανουάριο μέχρι τον Μάρτιο του 2015 είχαν καταθεί, με το συγκεκριμένο καθεστώς, περίπου είκοσι πέντε σχέδια για επενδύσεις, σχέδια μεσαίου μεγέθους, δηλαδή αξίας 5 έως 10 εκατομμυρίων ευρώ.

Οι επενδύσεις αυτές, ακόμα βρίσκονται κολλημένες. Βρίσκονται κολλημένες, επειδή οι προκάτοχοί σας, κύριε Υπουργέ, δεν έκαναν τίποτε. Βρίσκονται κολλημένες, γιατί εδώ και δύο χρόνια η Κυβέρνηση αρνείται να προχωρήσει μια δουλειά που βρήκε έτοιμη από τους προκατόχους της.

Αντί, λοιπόν, να βλάτε τις μηχανές να δουλέψουν στο φουλ για να καλύψουμε το χαμένο έδαφος, φέρνεται μια διάταξη, η οποία, αντί να ενισχύει, αποδυναμώνει τα ειδικά χωρικά σχέδια, προσθέτοντας μια προβληματική διαδικασία προέγκρισης. Πρόκειται για μια διαδικασία που θα στοιχίσει όχι μόνο χρόνο, αλλά και χρήμα.

Θα σας αναφέρω τρία βασικά προβλήματα της διαδικασίας προέγκρισης που προβλέπει το νομοσχέδιο: Πρώτον, το επιπλέον ποσοστό μελετών για κάθε επενδυτικό σχέδιο μπορεί να φθάσει ακόμα και τις 25 χιλιάδες ευρώ, λόγω του ενδιάμεσου αυτού σταδίου.

Δεύτερον, τα σχέδια που προβλήθηκαν με τον ν.4269 και δεν έχουν εγκριθεί, ή χρειαστούν νέες στρατηγικές μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Τρίτον, η πρόβλεψη για προέγκριση με υπουργική απόφαση, είναι εξαιρετικά πιθανό να οδηγήσει σε προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με αποτέλεσμα επιπλέον σημαντικές καθυστερήσεις.

Άρα κύριε Υπουργέ, είτε πρέπει να αφαιρέσετε το στάδιο της προέγκρισης είτε πρέπει να αλλάξετε εντελώς τον τρόπο, με τον οποίο λειτουργεί αυτή η διαδικασία, αν όντως θέλετε να λέτε ότι στόχος σας είναι να διευκολύνετε και να βοηθήσετε τους επενδυτές.

Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, για να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις, δεν αρκεί να ψηφίζει κάθε φορά η Βουλή. Ο χωρικός και πολεοδομικός σχεδιασμός έχει πολλά προαπαιτούμενα, που βρίσκονται σε εκκρεμότητα, όπως οι δασικοί χάρτες, το κτηματολόγιο και το σχέδιο για την εθνική αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας. Αν θέλουμε τα μέγιστα δυνατά αποτελέσματα, πρέπει να κλείσουμε γρήγορα τα ανοιχτά μέτωπα. Πρέπει να σταματήσουμε να λειτουργούμε με το κάρο μπροστά από το αλόγο.

Όπως είπα στην αρχή, η Δημοκρατική Συμπράταξη δεν θα ψηφίσει επί της αρχής το νομοσχέδιο. Υπό άλλες συνθήκες, θα μπορούσαμε να κάνουμε μια πολύ πιο ουσιαστική συζήτηση. Αν

είχατε εφαρμόσει πλήρως τον ν.4269, σήμερα θα μπορούσαμε να συζητάμε επί συγκεκριμένων θεμάτων, για να κάνουμε έναν απολογισμό για το τι πήγε καλά και τι πρέπει να διορθώσουμε. Αντί γι' αυτό, φέρνεται ένα νομοσχέδιο που προσθέτει καθυστερήσεις και γραφειοκρατία, σε έναν νόμο που δεν πρόλαβε καν να λειτουργήσει. Καθυστερήσεις, που θα επηρεάσουν τόσο τους φορείς υλοποίησης του χωρικού σχεδιασμού όσο και τα επενδυτικά σχέδια, που εξαρτώνται από αυτόν.

Άρα η γνώμη μου είναι, ότι για ακόμα μια φορά πρέπει να κρατάμε εξαιρετικά μικρό καλάθι. Δεν θέλω προς το παρόν να επεκταθώ στις τροπολογίες και τις λεπτομέρειες του νομοσχεδίου. Άλλωστε, θα έχουμε την ευκαιρία να τα δούμε όλα αυτά αναλυτικά στην αυριανή συζήτηση, επί των άρθρων. Θέλω, όμως, κύριε Υπουργέ, να μας πείτε αν κάνετε δεκτές κάποιες από τις βουλευτικές τροπολογίες που έχουν κατατεθεί και να ζητήσετε από τους Υπουργούς, που έχουν σκοπό να καταθέσουν τροπολογίες, να το κάνουν σήμερα για να έχουμε τον απαιτούμενο χρόνο να τις δούμε και να τις συζητήσουμε στην αυριανή συνεδρίαση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ.

Επειδή για δεύτερη φορά ακούω συναδέλφους να λένε «αύριο επί των άρθρων», υπενθυμίζω ότι είναι ενοποιημένη η συζήτηση. Βεβαίως, οι γενικοί εισηγητές και οι αγορητές, κατά κύριο λόγο, θα έχουν δικαίωμα δευτερολογίας αύριο, αλλά θα μπορούν να επανέλθουν. Είπα έτσι όπως το βλέπω και οι συνάδελφοι Βουλευτές θα μπορούν να κάνουν το ίδιο αύριο. Απλώς υπενθυμίζω ότι σήμερα πάμε «πακέτο» την κουβέντα, όπως συμφωνήσαμε.

Η κ. Διαμαντώ Μανωλάκου, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, έχει τον λόγο.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ.

Η αλήθεια είναι ότι η αξιοποίηση της χρήσης της γης, με βάση την επιστήμη και τις αυξανόμενες ανάγκες της κοινωνίας, επιδρά στην ανάπτυξη ορισμένων κλάδων της οικονομίας. Γι' αυτό οι άνθρωποι μεταβάλλουν τις φυσικές συνθήκες, για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες της παραγωγής. Όμως το μέγεθος, ο χαρακτήρας και οι μορφές των αλλαγών, εξαρτώνται τόσο από το επίπεδο της τεχνικής όσο και από το κοινωνικό σύστημα. Για χωροθέτηση και πολεοδόμηση σε ορισμένες οικιστικές εκτάσεις για κύρια κατοικία, για γεωργική γη, για δασική, τουριστική, βιομηχανική, παραθεριστική κ.ο.κ., με σεβασμό και προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

Για εσάς, όμως -και εννοώ τα αστικά κόμματα του ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας κ.λπ.-, ο χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός δεν έχει ως προτεραιότητα την ικανοποίηση των αναγκών του ανθρώπου και της κοινωνίας συνολικότερα, αλλά την αποκόμιση κέρδους για τους επιχειρηματικούς ομίλους. Γιατί τη χρήση της γης την αντιμετωπίζετε ως εμπόρευμα. Γι' αυτό έχετε ευελξία και εξαιρέσεις να αλλάξετε τη μορφή χρήσης της κάθε φορά, που να αποφέρει όλο και μεγαλύτερο κέρδος στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Εξάλλου δεν κρύβετε ότι είναι, όπως έλεγε και ξανάλεγε ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή, για να διασφαλίζεται μεταξύ άλλων με πιο ισχυρό τρόπο η ασφάλεια δικαίου για τους επενδυτές. Έτσι είναι. Όλη η έγνοια σας είναι η ασφάλεια δικαίου για τον εκμεταλλευτή για να εξασφαλίζει το κέρδος του. Γι' αυτό και στην εισηγητική έκθεση αναφέρεστε στο ότι το παρόν νομοσχέδιο αποσκοπεί μεταξύ άλλων στην ενίσχυση της δυνατότητας όλων των σχεδίων να ανταποκριθούν στις μεταβαλλόμενες ανάγκες μέσα από την προώθηση πιο ευέλικτων διαδικασιών κατάρτισης και τροποποίησής τους. Ίσως γι' αυτό έχετε τον μηχανισμό προέγκρισης αλλά και δίνετε τη δυνατότητα στους δήμους να χωροθετούν οποιαδήποτε χρήση γης σε κάθε περιοχή.

Η μεταφορά τέτοιων αρμοδιοτήτων στους δήμους, που συνήθως δεν διαθέτουν τεχνικές υπηρεσίες, μεταφράζεται σε ιδιωτικοποίηση αντικειμένων αλλά στοχεύουν και στην επιτάχυνση αλλαγών χρήσης γης, που έχουν ανάγκη οι μεγάλοι όμιλοι για να προχωρήσουν τις επενδύσεις τους. Συνεπώς, το πολιτικό ερώτημα «χωροταξικός σχεδιασμός για ποιον;» είναι αντικειμενικά στο κέντρο κάθε συζήτησης γύρω απ' αυτά τα ζητήματα.

Ο χωροταξικός σχεδιασμός, λοιπόν, δεν είναι τεχνοκρατικό ζήτημα. Είναι πολιτικό ζήτημα. Γι' αυτό σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει συζήτηση για τον χωροταξικό σχεδιασμό ως βασικό εργαλείο της λεγόμενης βιώσιμης ανάπτυξης, δηλαδή, της στήριξης της αναπαραγωγής του κεφαλαίου και της διασφάλισης της κερδοφορίας των καπιταλιστικών επενδύσεων. Καθόλου τυχαίο ότι συμπεριλαμβάνεται στα προαπαιτούμενα για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης του τρίτου μνημονίου εξ ου και ο επείγοντας χαρακτήρας του. Θέλετε το κλείσιμο της συμφωνίας κατοχυρώνοντας και άλλα επιπλέον εργαλεία για την ένταξη της εκμετάλλευσης. Κοιμμένος και ραμμένος, λοιπόν, και ο χωροταξικός μετασχηματισμός στα μέτρα των αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου που προωθεί και η σημερινή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Εξ άλλου όλο το προηγούμενο διάστημα με δημόσιες παρεμβάσεις τόσο στελέχη των αστικών κομμάτων αλλά και εκπρόσωποι των επιχειρηματιών διαλαλούσαν ότι ένα από τα βασικά προβλήματα που εμποδίζουν την προσέλκυση ξένων επενδύσεων αφορά στην χωροταξία. Έτσι είναι ο χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός. Η πολιτική γης συνολικότερα, η έννοια της οργάνωσης του κοινωνικού χώρου είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με το πλαίσιο σχέσεων παραγωγής. Και οι λαϊκές ανάγκες δεν χωράνε στον καπιταλιστικό χωροταξικό σχεδιασμό.

Μπορεί να ήταν απολογητικός ο εισηγητής της πλειοψηφίας ότι αναγκαστήκατε σε συμβιβασμό, αφού παραλάβατε μια αντιλαϊκή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Όμως τίποτα δεν καταργήσατε. Ό,τι αντιλαϊκό παραλάβατε, το συνεχίσατε αγριότερα. Μπορεί τώρα να σηκώνετε τη σημαία των 600 εκατομμυρίων στους μικροσυνταξιούχους όμως τους αρπάζετε 8.200.000.000. Και βέβαια για τους άνεργους μιλά. Το 90% δεν παίρνει τίποτα. Δεν έχει στον ήλιο μοίρα. Γιατί, λοιπόν, δεν κάνετε δεκτές τις τροπολογίες και το σχέδιο νόμου του ΚΚΕ για επίδομα σε όλους τους άνεργους και δωρεάν μεταφορά στα μέσα μαζικής μεταφοράς κι άλλες προτάσεις που περιέχει αυτό το νομοσχέδιο;

Σήμερα όλες οι εφημερίδες δίνουν τα στοιχεία του πληροφορικού συστήματος «ΕΡΓΑΝΗ». Δικά σας είναι τα στοιχεία. Λέει ότι από τον Ιανουάριο μέχρι τον Νοέμβριο του 2016, δηλαδή, σ' αυτούς τους έντεκα μήνες έγιναν 1.863.000 απολύσεις.

Είναι αγριότητα αυτό ή όχι; Σας ρωτάμε. Γιατί, η αντιλαϊκή σας πολιτική φαίνεται και από τους βασικούς άξονες που τίθενται συνολικότερα -αν θέλετε- και από την άρχουσα τάξη και τα κόμματά της και στα θέματα του χωροταξικού σχεδιασμού και της πολιτικής γης και μάλιστα προχωράτε με πιο επιθετικό τρόπο σήμερα. Ποιοι είναι οι κύριοι άξονες;

Πρώτον, η διεύρυνση της ατομικής ιδιοκτησίας στη γη, παράλληλα με τη συγκέντρωση και οργάνωση της ιδιοκτησίας αυτής σε μεγάλες καπιταλιστικές εκμεταλλεύσεις. Αυτό ψηφίσατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση όταν συμφωνήσατε στον Κανονισμό 2020, που λέει καθαρά οικονομική μεγέθυνση σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Αυτό κάνετε, συνθλίβοντας μικρομεσαίους της πόλης και της υπαίθρου.

Δεύτερον, η προώθηση της εμπορευματοποίησης και εκείνου του τμήματος της γης που ανήκει άμεσα ή έμμεσα στο δημόσιο, αλλά και μια σειρά από εγκαταστάσεις και υποδομές, όπως δασικές εκτάσεις, περισσότερες δημοσίων οργανισμών, επιχειρήσεων, λιμάνια, αεροδρόμια κλπ.. Τρανταχτό παράδειγμα η ιδιωτικοποίηση του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού. Το ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία με το ΠΑΣΟΚ, το ολοκληρώσατε εσείς το έγκλημα με αποικιοκρατικούς νόμους, που καταδικάζατε σαν Αντιπολίτευση και φυσικά σε βάρος των κατοίκων της ευρύτερης περιοχής. Θα κερδίσει, όμως, πολλά ο επιχειρηματικός όμιλος.

Τρίτον, η κατάργηση των όποιων περιορισμών υπήρχαν στις αλλαγές χρήσεων γης και η άμεση συνάθροιση των τελευταίων με τα επενδυτικά σχέδια των μονοπωλιακών ομίλων. Εξάλλου, προβλέπεται ευελιξία κατά περίπτωση με υπουργικές αποφάσεις.

Τέταρτον, η προώθηση της αλλαγής της διοικητικής διαίρεσης της χώρας, με προοπτική τη διαμόρφωση των πιο μεγάλων διοικητικών δομών, οι οποίες, μεταξύ άλλων, θα διευκολύνουν και τη διεύθυνση του μονοπωλιακού κεφαλαίου σε κρίσιμους τομείς, όπως μεταφορές, ενέργεια, υποδομές, τουρισμός και άλλα.

Πέμπτον, τη διαμόρφωση πεδίων επιχειρηματικής δραστηριότητας γύρω από υπηρεσίες που παρέχονται από το κράτος. Μιλάω για την ελεύθερη δόμηση, την ιδιωτική πολεοδόμηση τουριστικών εγκαταστάσεων, σχέδια για την ιδιωτικοποίηση τεχνικών έργων και άλλα.

Έκτον, την προώθηση της συνολικής επίθεσης στα δικαιώματα της εργατικής τάξης. Αυτά πάνε μαζί, αγκαλιά. Είναι οι εργασιακές αναδιαρθρώσεις, η μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, που προωθείτε κι εσείς και οι προηγούμενοι. Και ξέρετε, μπορεί να δημιουργείτε βαβγάδες μεταξύ σας, όμως ποτέ ο τσακωμός δεν είναι για το τσάκισμα της ζωής των εργαζομένων. Και η πρόκληση από τη Νέα Δημοκρατία είναι ότι μόνο για τους επιχειρηματίες μιλάει, ποτέ για τους εργαζόμενους. Κι όμως, οι εργαζόμενοι παράγουν τον πλούτο. Βιομηχανίες και επιχειρήσεις χωρίς αφεντικά, δουλεύουν, χωρίς εργαζόμενους δεν δουλεύουν. Γι' αυτό και η αντιπαράθεσή σας είναι για ραβασόκια από το Υπουργείο Υγείας, τις άδειες των καναλαρχών και κάτι τέτοια. Για την κόλαση που βιώνει η λαϊκή οικογένεια, τοιμουδιά από τη Νέα Δημοκρατία γιατί η Κυβέρνηση και φοροληστεύει και το παρουσιάζει ότι είναι φιλολαϊκό μέτρο. Δηλαδή, η κοροϊδία στο τετράγωνο.

Για την υλοποίηση, λοιπόν, όλων των παραπάνω στόχων, η Κυβερνητική πολιτική αξιοποιεί ένα σύνολο νομοθετικών εργαλείων και άλλων παρεμβάσεων όπως είναι το ΕΣΠΑ, το νομοθετικό πλαίσιο για τα δημόσια έργα, η απελευθέρωση της ενέργειας, τα σχέδια διοικητικής μεταρρύθμισης, οι αλλαγές στη νομοθεσία για τα αυθαίρετα, η έκδοση αδειών και φυσικά τα χωροταξικά σχέδια ή ακόμα και το νομοθετικό πλαίσιο για το κτηματολόγιο, που μας είπε ο κύριος Υπουργός ότι θα είναι έτοιμο τελεσίδικα το 2020.

Εδώ που τα λέμε δεν έχετε και άλλο χρονικό περιθώριο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διαφορετικά πρέπει να επιστραφούν πίσω οι πόροι που δόθηκαν. Ειδικά τώρα για το Κτηματολόγιο δεκαετίες το ακούμε και δεν το βλέπουμε. Δεν τα ρίχνουμε όλα σε εσάς.

Όλες αυτές, λοιπόν, οι παρεμβάσεις συγκροτούν ένα ενιαίο πλαίσιο πολιτικής της άρχουσας τάξης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και εμείς λέμε ότι ως τέτοιο πρέπει να το αντιμετωπίζει και η κοινωνία και κυρίως το εργατικό κίνημα.

Ακριβώς σε αυτό το πλαίσιο κινείται και το σημερινό νομοσχέδιο που έρχεται να αναμορφώσει ελαφρά ως ελάχιστο το πλαίσιο χάραξης χωροταξικής πολιτικής, ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στις ειδικές ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων σε αυτήν την συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Κεντρικός άξονας είναι η μεγαλύτερη ευθυγράμμιση χωροταξικής πολιτικής με το γενικό χωροταξικό πλαίσιο, δηλαδή ευθυγράμμιση του με τις κεντρικά καθοριζόμενες προτεραιότητες του κεφαλαίου.

Εξ άλλου και η εισηγητική έκθεση το αναφέρει καθαρά πως βασικοί άξονες των αλλαγών που προωθεί το νομοσχέδιο περιλαμβάνουν την βελτίωση της συνοχής και λειτουργικότητας του συστήματος χωρικού σχεδιασμού με ειδική έμφαση στην ενίσχυση της σύνδεσης του χωρικού σχεδιασμού με τις τομεακές πολιτικές. Ουσιαστικά, κάνετε λόγο για μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη ευθυγράμμιση της χωροταξικής πολιτικής με κλαδικές, αναπτυξιακές προτεραιότητες που επιθυμούν, θέλουν και θέτουν οι μονοπωλιακοί όμιλοι.

Προβλέπεται η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των ειδικών χωρικών σχεδίων, καθώς και η εδραίωση διαδικασιών που παρέχουν εγγύηση για την προώθηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας με όρους, όμως, που διασφαλίζουν την ποιότητα του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος και την στήριξη της τοπικής οικονομίας.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, κάνει λόγο για χωροταξικό σχεδιασμό με την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, ενώ περιγράφει πώς ο χωροταξικός σχεδιασμός υποτάσσεται ουσιαστικά στην γενική πολιτική της άρχουσας τάξης και των συμφερόντων της. Το αποτέλεσμα, βέβαια, είναι ότι θα διευρυνθούν οι κοινωνικές ανισότητες, θα οξυνθεί ακόμα περισσότερο η ανισόμετρη ανάπτυξη. Δεν μπορεί να υπάρχει ισόρροπη ανάπτυξη στον καπιταλισμό ούτε ανάμεσα στις περιοχές, ούτε ανάμεσα στους κλάδους της οικονομίας, διότι είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα του ίδιου του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Θα διευρυν-

θούν, λοιπόν, ακόμη περισσότερο οι κοινωνικές ανισότητες, γιατί θα έχουμε μεγαλύτερη υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής εκεί που κατοικούν λαϊκά στρώματα, στις λαϊκές συνοικίες και τις λαϊκές γειτονιές.

Για αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, τονίζοντας ταυτόχρονα ότι η καπιταλιστική ιδιοκτησία στη γη, στα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, η ανάπτυξη παραγωγής με κριτήριο το ποσοστό κέρδους, δηλαδή αυτό που καθορίζει τον χωροταξικό σχεδιασμό, η οικονομική και πολιτική κυριαρχία των μονοπωλίων αναπαράγουν τον αντιλαϊκό χαρακτήρα και στον χωροταξικό σχεδιασμό. Και αυτά προωθεί σήμερα και γρήγορα με αυτό το νομοσχέδιο της η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, αντιγραφή σε μεγάλο βαθμό του προηγούμενου της Νέας Δημοκρατίας και ας μην το ψηφίζει η Νέα Δημοκρατία για αντιπολιτευτικούς ανταγωνισμούς. Τι να κάνουν; Διεκδικεί την ίδια καρέκλα της καλύτερης διαχείρισης.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η γη και η χρήση της είναι κοινωνικό αγαθό. Στόχος και κριτήριο για την οργάνωση του κοινωνικού χώρου είναι η συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των λαϊκών αναγκών, η συγκεκριμένη κοινωνική αξιοποίηση της γης και του χώρου γενικότερα. Μιλάμε για την αγροτική παραγωγή, τον τουρισμό, την εξασφάλιση ποιοτικής λαϊκής στέγης, υποδομών, κοινωνικών υπηρεσιών, την βιομηχανική παραγωγή, την προστασία περιβάλλοντος και άλλα. Όλα αυτά φυσικά προϋποθέτουν κοινωνική ιδιοκτησία στη γη και τον κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας, προϋποθέτει δηλαδή ρήξη με τα μονοπώλια και την εξουσία τους και τα κόμματά τους και φυσικά την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση με εργατική εξουσία.

Καταψηφίζουμε και για τις τροπολογίες θα μιλήσουμε αναλυτικά αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωρούμε στον ειδικό αγορητή από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, τον συνάδελφο κ. Γεώργιο Λαζαρίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να συζητήσουμε για ένα νομοσχέδιο που θα προχωρήσει σε αναγκάω χωρικό σχεδιασμό σε όλη τη χώρα και αναμένεται να συμβάλει στο να μην καθυστερούν οι διαδικασίες για σημαντικές επενδύσεις που έχει ανάγκη ο τόπος.

Ο πολεοδομικός σχεδιασμός στη χώρα μας παραμένει πολύπλοκος, δυσλειτουργικός και με μικρή εφαρμοσιμότητα, ενώ δίχως πολεοδομικό σχεδιασμό εξακολουθεί να βρίσκεται η μισή χώρα.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο αντικαθιστά τον ν.4269/2014 και το σύστημα χωρικού σχεδιασμού που αυτός εισήγαγε, στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της αναπτυξιακής προοπτικής, με την ταυτόχρονη προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος και την προώθηση της κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης.

Στα δύο χρόνια που ακολούθησαν δεν ξεκίνησε η εκπόνηση ούτε ενός τοπικού χωρικού σχεδίου. Επίσης, είναι προφανής η απουσία στρατηγικής για την ολοκλήρωση του πολεοδομικού σχεδιασμού στη χώρα μας, καθώς ουσιαστικός στόχος της αλλαγής νομοθεσίας ήταν η ισχυροποίηση της σχέσης των ειδικών χωρικών σχεδίων με τον τοπικό σχεδιασμό και γι' αυτόν τον λόγο ο ν.4269 βρίσκεται σήμερα υπό αναθεώρηση.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος του νόμου, δεν άσκησε τον επιτελικό, συντονιστικό ρόλο που του ανήκει, δηλαδή να συντάξει κατευθυντήριες γραμμές και να παρακολουθήσει την εξέλιξη των πραγμάτων, με αποτέλεσμα εδώ και μια διετία να μην έχει εγκριθεί κανένα πολεοδομικό σχέδιο, αφού δεν είχαν καθοριστεί οι απαραίτητες προδιαγραφές.

Ενώ, λοιπόν, ο ν.4269 εισήγαγε σημαντικές αλλαγές στο σύστημα χωροταξικού σχεδιασμού, προκειμένου να άρει τα εμπόδια στην πραγματοποίηση επενδύσεων, εκ του αποτελέσματος κρίνεται πως δεν έθεσε το σωστό και λειτουργικό ρυθμιστικό περιβάλλον για κάτι τέτοιο.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, επιχειρεί να αντιμετωπίσει τα παραπάνω προβλήματα με περιορισμένες και εντοπισμένες τροποποιήσεις στο ν.4269/2014. Για να βελτιώσουμε τις προοπτικές ανάπτυξης, με το παρόν νομοσχέδιο επιστρέφουμε σε μία λογική

με βάση την οποία το κράτος χαράσσει τη στρατηγική και τις χρήσεις γης.

Για τη βιώσιμη ανάπτυξη και οργάνωση του εθνικού χώρου το Υπουργικό Συμβούλιο διαμορφώνει εθνική χωρική στρατηγική η οποία περιλαμβάνει βασικές κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης, του βασικούς άξονες, τους μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους της χωρικής ανάπτυξης στο επίπεδο της γενικής Κυβέρνησης και των επιμέρους φορέων της, καθώς και τα προτεινόμενα μέτρα και δράσεις για την υλοποίηση της επιδιωκόμενης ανάπτυξης.

Η στρατηγική, ευελπιστούμε να αποτελέσει τη βάση για τον συντονισμό των χωροταξικών και περιφερειακών σχεδίων, των επενδυτικών σχεδίων, καθώς και των προγραμμάτων του κράτους της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και των δημοσίων νομικών προσώπων που επηρεάζουν την ανάπτυξη και συνοχή του εθνικού χώρου.

Βασικοί στόχοι του νομοσχεδίου είναι ο καθορισμός της έννοιας της βιώσιμης ανάπτυξης ως στρατηγικού στόχου του συστήματος χωρικού σχεδιασμού και η βελτίωση του συστήματος χωρικού σχεδιασμού, προκειμένου οι πολιτικές που ασκούνται σε διάφορα επίπεδα, εθνικό, περιφερειακό, τοπικό, να αποκτήσουν μεγαλύτερη συνοχή και λειτουργικότητα και να υπάρξει καλύτερος συντονισμός των τομεακών χωροταξικών πολιτικών.

Για τον λόγο αυτόν ενισχύεται το περιεχόμενο της εθνικής χωρικής στρατηγικής ώστε να αποκαταστήσει, έστω και μερικώς, την έλλειψη γενικού χωροταξικού πλαισίου.

Επιπλέον το προστατευτικό πλαίσιο γίνεται αυστηρότερο καθώς στα στοιχεία που χρήζουν προστασίας προστίθεται το τοπίο και στις εκτάσεις, που εντάσσονται στις προστατευόμενες περιοχές, προστίθεται αιγιαλός και παραλία, ποταμοί, λίμνες και ρέματα. Ο κάθε δήμος θα μπορεί να επιλέξει για την περιοχή του τις χρήσεις γης στις οικιστικές και παραγωγικές ζώνες.

Ειδικότερα τα τοπικά χωρικά σχέδια αντικαθιστούν τα πρώην γενικά πολεοδομικά σχέδια. Η έγκρισή τους θα γίνεται εφόσον ελεγχθεί η εναρμόνιση ή η συμβατότητα του περιεχομένου τους με τα περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια και τα αντίστοιχα σχέδια όμορων δήμων. Έτσι καταργείται η δυνατότητα τροποποίησής τους, όπως και των περιφερειακών σχεδίων, με υπουργική απόφαση παρά μόνο σε περίπτωση φυσικών καταστροφών ή νέων κοινοτικών οδηγιών.

Βλέπουμε, δηλαδή, να μην την παροχή ελευθερίας κινήσεων στους δήμους όσον αφορά τις χρήσεις γης ωστόσο δεν δίνεται λευκή επιταγή στις τοπικές κοινωνίες. Αν και θα είναι εκείνες που θα καθορίζουν τις κατηγορίες χρήσεων γης, θα πρέπει η εξειδίκευση του σχεδιασμού, τα τοπικά χωρικά σχέδια που θα εκπονούν, δηλαδή, να είναι συμβατές με όσα έχουν αποφασιστεί στις περιφέρειες με τα περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λαζαρίδη, συγγνώμη για τη διακοπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 1^ο Αρσάκειο Γυμνάσιο Ψυχικού Β' Τμήμα.

Καλώς ορίσατε στη Βουλή και καλές γιορτές.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίστε, κύριε Λαζαρίδη.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Να τους ευχηθώ και εγώ, κύριε Πρόεδρε, καλή πρόοδο και καλές γιορτές.

Τα ειδικά σχέδια τα οποία αφορούν στην κατάρτιση σχεδίων χρήσεων γης νέου τύπου για τη διευκόλυνση επενδύσεων, για να υπερισχύουν των τοπικών θα πρέπει να υπάρχει και σύμφωνη γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων, ΚΕΣΥΠΟΘΑ.

Βλέπουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την Κυβέρνηση να επιδιώκει την ενίσχυση της πολιτικής βιώσιμης ανάπτυξης, δηλαδή, την ενίσχυση της οικονομίας των επενδύσεων και της απα-

σχόλησης με την ταυτόχρονη προστασία του περιβάλλοντος και την προώθηση της κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης. Θέτει τους κανόνες αυτούς και το πλαίσιο το θεσμικό και κανονιστικό σύμφωνα με το οποίο να μην θα προσελκύονται οι απαραίτητες για την οικονομία μας και τις τοπικές κοινωνίες επενδύσεις, αλλά με κριτήρια και κανόνες που δεν θα θέτουν το χωροταξικό εν αμφιβόλω. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στηρίζουμε το νομοσχέδιο.

Πριν τελειώσω, επειδή έχω και λίγο χρόνο, θα ήθελα να μιλήσω για μία τροπολογία που έχουμε καταθέσει οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, την τροπολογία υπ' αριθμ. 832/76, με την οποία ζητούμε το εξής: Τις δεκαετίες 1950-1960-1970 οι νομάρχες έκαναν κάποιες παραχωρήσεις αγροτεμαχίων κλπ., σε διάφορους δήμους ανά τη χώρα όπου με τις αποφάσεις τις οποίες εξέδιδαν μνημόνευαν τους αριθμούς αγροτεμαχίων. Αυτές τις αποφάσεις στη συνέχεια οι δήμοι της μετέγραφαν στα υποθηκοφυλακεία, έπαιρναν κανονικά αριθμούς μεταγραφής, τόμους κλπ., γίνονταν οι δήμοι κύριοι αυτών των εκτάσεων, αυτών των αγροτεμαχίων. Μέσα σε αυτά τα χρόνια, που έχουν περάσει πάνω από πενήντα-εξήντα χρόνια, άλλα αγροτεμάχια έχουν γίνει σχολεία, άλλα έχουν γίνει πάρκα, άλλα είναι εντός σχεδίου, άλλα εκποιήθηκαν, προκειμένου να αποκτήσουν πόρους, για να υλοποιήσουν κάποια σχέδια οι δήμοι κλπ.. Εν πάση περιπτώσει, έχουν γίνει διαδοχικές πράξεις πάνω σε αυτά.

Στη συνέχεια, ήρθε το Κτηματολόγιο, απέκτησαν ΚΑΕΚ όλα αυτά, αλλά τότε, όταν εξεδόθη το ΦΕΚ μετά την απόφαση του νομάρχη, στον οποίο εμνημονεύονταν οι αριθμοί αγροτεμαχίων, εκ παραλείψεως –και είναι φανερό– από τα δέκα, δεκαπέντε, είκοσι, τριάντα αγροτεμάχια που μεταβίβαζε τότε ο νομάρχης ανά την Ελλάδα μπορεί να παραλείπονταν ένα αγροτεμάχιο. Στην απόφαση φαινόταν ότι έγινε εκ παραλείψεως και όχι ηθελημένα.

Έγιναν, όμως, όλες αυτές οι πράξεις που μνημονεύσαμε προηγουμένως, δηλαδή αποκτήθηκε στο υποθηκοφυλακείο αριθμός μεταγραφής, τόμος κλπ., αποκτήθηκε ΚΑΕΚ στη συνέχεια στο Κτηματολόγιο και τώρα έρχονται κάποιες υπηρεσίες, έχουν βγάλει το ΤΑΦΕΚ και επειδή εκ παραλείψεως δεν μνημονεύθηκε ένα αγροτεμάχιο στο ΦΕΚ, αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα τώρα οι δήμοι. Ζητούμε με την τροπολογία μας ακριβώς να αποκατασταθεί αυτό το λάθος, εν προκειμένω, και αυτά τα οποία είχαν παραλειφθεί τότε να μεταγραφούν σε καινούργιο ΦΕΚ, προκειμένου να αποκατασταθεί αυτό το λάθος και να μην αντιμετωπίζουν αυτά τα προβλήματα οι δήμοι.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στηρίζουμε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Λαζαρίδη και για την συντομία σας.

Προχωρούμε με τον κ. Γεώργιο Μαυρωτά, ειδικό αγορητή από το Ποτάμι.

Είναι λίγο λυπημένος, γιατί την Κυριακή η ομάδα του «έφαγε» δεκάρα από τον Ολυμπιακό, διότι έφυγε νωρίς από το άθλημα και μας έκλεινε το σπίτι, όταν έπαιζε. Έτσι, του το χρωστώ από τότε να τον πειράζω.

Κύριε Μαυρωτά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, που μου τα θυμίζετε.

Τα εν πσίνα, όχι εν Βουλή, όμως, έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έτσι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για τον χωρικό σχεδιασμό πρέπει να ξεκινήσουμε, λέγοντας ότι η προσέλκυση επενδύσεων σε μια χώρα εξαρτάται από πολλά πράγματα, όπως είναι το ανθρώπινο δυναμικό, η χαμηλή φορολογία, η ταχύτητα απονομής δικαιοσύνης, η έλλειψη γραφειοκρατίας, το ξεκάθαρο θεσμικό πλαίσιο και η ασφάλεια δικαίου που αυτό συνεπάγεται.

Ένα νομοσχέδιο, όπως το παρόν, για τον χωρικό σχεδιασμό και τη βιώσιμη ανάπτυξη αυτόν τον ρόλο θα έπρεπε να παίξει, περί ασφάλειας δικαίου και γι' αυτό ουσιαστικά μας το ζητούν. Γιατί, εάν κατάλαβα καλά, είναι απαίτηση των θεσμών στα πλαίσια της δεύτερης αξιολόγησης και γι' αυτό έρχεται τώρα με τις διαδικασίες του επείγοντος.

Μια και είπαμε για δεύτερη αξιολόγηση, ας δούμε λίγο τους

επόμενους δύο-τρεις μήνες. Είναι το παράθυρο ευκαιρίας που έχουμε για μια αλυσίδα γεγονότων που θα οδηγήσουν στο να ξαναμπεί η εκτροχιασμένη οικονομία μας σε ράγες. Οι κρίκοι της αλυσίδας είναι σαφείς. Πρώτον, το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης τον επόμενο μήνα. Δεύτερον, η σφραγίδα της βιωσιμότητας του χρέους. Τρίτον, η ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση. Τέταρτον, η έξοδος στις αγορές κάπου μέσα στο 2017. Αυτό είναι το καλό σενάριο.

Το κακό σενάριο είναι να συνεχίσει η Κυβέρνηση τους επικοινωνιακούς αυτοσχεδιασμούς που δίνουν επιχειρήματα σε όσους θέλουν να καθυστερήσει η αξιολόγηση. Να μπορούμε, δηλαδή, στην περίοδο των ευρωπαϊκών εκλογών από τον Μάρτιο, όπου έχουμε τις ολλανδικές εκλογές, μετά στη Γαλλία, στη Γερμανία και μάλλον Ιταλία μέσα στον χρόνο, ίσως και μέχρι το καλοκαίρι, οπότε οι οποίες διαπραγματεύσεις θα γίνουν από χειρότερη θέση για τη χώρα μας. Έτσι, η δεύτερη αξιολόγηση θα καρκινοβατεί, δεν θα πάρουμε τα περίπου 6 δισεκατομμύρια χρηματοδότηση και θα βρεθούμε πάλι με την πλάτη στον τοίχο το καλοκαίρι που έχουμε να αποπληρώσουμε δανειακές ανάγκες περίπου 5 δισεκατομμυρίων.

Εάν δεν κλείσει, λοιπόν, εγκαίρως η δεύτερη αξιολόγηση, οι ρυθμοί ανάπτυξης του 2,7%, που προβλέπονται στον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε πριν από δυο εβδομάδες και που πολλοί καμαρώναν για αυτό, το 2,7% θα είναι ένα μακρινό άπιαστο όνειρο. Όχι βέβαια ότι δεν μας έχετε συνηθίσει σε μακρινά άπιαστα όνειρα.

Ας επιστρέψουμε στο νομοσχέδιο. Είναι κατά 90% το ίδιο με το ν.4269 που είχε περάσει ως κατεπείγον νομοσχέδιο το καλοκαίρι του 2014 και έκτοτε δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Τι έλεγε, λοιπόν, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα δανειστώ μια αποστολή από την ομιλία της νυν Αναπληρώτριας Υπουργού Εργασίας, η οποία το καλοκαίρι του 2014 στο αντίστοιχο νομοσχέδιο έλεγε τα εξής: «Το φέρνεται έτσι, ώστε κανείς να μην πάρει χαμπάρι, ούτε οι εισηγητές να προλάβουν να το διαβάσουν. Γιατί; Όχι προφανώς λόγω γραφειοκρατίας και αγκυλώσεων του νομοθετικού πλαισίου, αλλά γιατί εδώ βρίσκεται όλο το σκληρό κομμάτι που μπορούν να βγάλουν οι επενδυτές και το μεγάλο κεφάλαιο χοντρό χρήμα. Εδώ είναι το καλόν πεδίο».

Μάλιστα, η εισηγήτριά σας τότε, βαδίζοντας για τελευταία χρονιά το 2014 στο αντιμνημονιακό μονοπάτι, έλεγε χαρακτηριστικά: «Αυτό που δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο» -του 2014 δηλαδή- «είναι η συνέπεια προς τις συγκεκριμένες μνημονιακές επιταγές. Και το ζήτημα είναι αν εξακολουθείτε να πιστεύετε ότι το ίδιο ισχύει και για το παρόν νομοσχέδιο, το κατά 90% όμοιο με τον ν.4269/2014. Πάμε, όμως, και στο περιεχόμενο».

Ο χωρικός σχεδιασμός, ως γνωστόν, είναι ένα αναπτυξιακό εργαλείο. Από τη μεταπολίτευση και μετά έγιναν αρκετές προσπάθειες μεταρρύθμισης του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού, καθώς και το είχε ανάγκη η χώρα. Όμως, η υποχρηματοδότηση, η απουσία ανεξάρτητης στοχοπροσηλωμένης και αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης, οι αντιδράσεις τμημάτων της ελληνικής κοινωνίας, οι πελατειακές σχέσεις και η ψηφοθηρία αποτέλεσαν ορισμένες μόνο από τις αιτίες της περιορισμένης επιτυχίας των προπαθειών αυτών.

Έτσι οι γκρίζες ζώνες, η έλλειψη καθαρών κανόνων άφησε περιθώρια ερμηνειών και συναλλαγής και αυτό είναι που αποτρέπει κάποιον να επενδύσει, αν δεν είναι οπλισμένος με ιώβεια υπομονή ή δεν είναι διατεθειμένος να μπει σε αυτό το αλίσβετο.

Τα υπέρ και τα κατά του παρόντος νομοσχεδίου τα είπαμε και στις επιτροπές, όπως και τις προτάσεις μας. Ας τα επαναλάβουμε εδώ αναλυτικά, ξεκινώντας από το πρώτο κεφάλαιο. Σχετικά με τον χρονικό και οικονομικό προγραμματισμό για την εφαρμογή του νομοσχεδίου λείπουν τα deadlines, λείπουν οι προθεσμίες δηλαδή για την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων. Με δεδομένη την υποστελέχωση της δημόσιας διοίκησης και την απουσία χρηματοδότησης, το νομοσχέδιο χωρίς αυτά θα μείνει ένα ευχολόγιο.

Υπάρχει, επίσης, απουσία μηχανισμού παρακολούθησης του προγραμματισμού και της εφαρμογής, όπου θα συλλέγονται δε-

δομένα σε πραγματικό χρόνο, για παράδειγμα προκηρύξεις μελετών, στάδια ολοκλήρωσης διαγωνισμών, ανάθεση μελετών, στάδια ολοκλήρωσης μελετών κλπ., ώστε να αξιολογείται η επίτευξη καθορισμένων στόχων και η εναρμόνιση των επιπέδων σχεδιασμού μεταξύ τους.

Εδώ, ο ρόλος ενός επιθεωρητή χωρικού σχεδιασμού θα μπορούσε να είναι κομβικός και εποικοδομητικός. Επίσης, δεν δίνεται η αρμόζουσα σημασία στις διαδικασίες συμμετοχικού σχεδιασμού και διαβούλευσης. Πριν από τον ν.4269 ήταν δυνατή η διαβούλευση και ο συμμετοχικός σχεδιασμός που τώρα έχει μειωθεί σημαντικά. Είναι απόλυτα αναγκαίο και κρίσιμο για την εκπόνηση των τοπικών χωρικών σχεδίων. Για να υπάρχει συμμετοχή, θα πρέπει να υπάρξουν σαφείς και διαφανείς διαδικασίες και δέσμευση από το πολιτικό σύστημα για την εφαρμογή τους, κάτι που δεν συνέβη πάντως με το παρόν νομοσχέδιο που έμεινε μόνο δέκα μέρες στη διαβούλευση και ήρθε σχεδόν ίδιο στη Βουλή, παρά τα τριακόσια περίπου σχόλια που είχε.

Πάμε στο άρθρο 3 για την εθνική χωρική στρατηγική. Εδώ πρέπει να προβλεφθεί υποχρεωτική ποσοτικοποίηση των στόχων, σε επίπεδο χωρικής πολιτικής και κανόνων δημοσιότητας της υποχρεωτικής περιοδικής αξιολόγησης. Τον ρόλο αυτό μπορεί να τον αναλάβει το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας με συχνότερες συνεδριάσεις.

Στην εθνική χωρική στρατηγική, εκτός από κείμενο αρχών, όπως λέει ότι θα είναι, θεωρούμε σκόπιμο να περιλαμβάνονται και χάρτες και διαγράμματα με το αντικείμενο των ειδικών πλαισίων, τα οποία πρέπει να εξειδικεύουν την εθνική στρατηγική σε θέματα χωρικής διάρθρωσης των τομέων παραγωγικών δραστηριοτήτων. Έτσι γίνεται πιο δεσμευτικό το πλαίσιο, ενώ αποφεύγονται περιπτώσεις παρερμηνειών και παραλείψεων στα σχέδια που θα ακολουθήσουν.

Στην παράγραφο 1 στο έκτο σημείο για τη βιώσιμη ανάπτυξη υποενότητων, εκεί που δίνεται δηλαδή ιδιαίτερη έμφαση και αναφέρονται ο θαλάσσιος νησιωτικός και παράκτιος χώρος, θα ήταν σκόπιμο να προστεθεί και ο ορεινός χώρος.

Στην παράγραφο 2, επίσης, του συγκεκριμένου άρθρου 3, η εθνική χωρική στρατηγική θα πρέπει να κατατίθεται στη Βουλή για ψήφιση και όχι απλώς να ανακοινώνεται στη Βουλή. Είναι κάτι στο οποίο είχαμε επιμείνει και για την εθνική στρατηγική, για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία, την ΕΣΕ-ΤΑΚ, κάτι που ψηφίστηκε και ουσιαστικά έγινε αποδεκτό τον Μάιο του τρέχοντος έτους.

Στην παράγραφο 4 να μην λαμβάνονται απλά υπόψη οι βασικοί άξονες και οι στόχοι της εθνικής χωρικής στρατηγικής, αλλά να είναι δεσμευτικά, καθώς στην αντίθετη περίπτωση μπορεί να παρκαμπονούνται και να αγνοούνται.

Στο άρθρο 4, που αφορά το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας, εδώ φαντάζομαι ότι για την θέση του Προέδρου του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας και του Αναπληρωτή του θα δημοσιευτεί από το Υπουργείο ανοιχτή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Πάμε στο Κεφάλαιο Β' για τον στρατηγικό χωρικό σχεδιασμό και τα ειδικά και περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια.

Για το άρθρο 6 συγκεκριμένα, για τα περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια, εδώ νομίζουμε ότι θα πρέπει να περιλαμβάνονται και τα θαλάσσια χωροταξικά. Είναι θετικό το γεγονός ότι συστήνονται κοινές επιτροπές μεταξύ του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των περιφερειών, όμως ο ρόλος των περιφερειών και των περιφερειακών συμβουλίων είναι υποτυπώδης κατά τη διαδικασία έγκρισης των περιφερειακών χωρικών χωροταξικών πλαισίων, αφού απαιτείται απλώς σύμφωνη γνώμη, η οποία δεν είναι και αναγκαία.

Στο Κεφάλαιο Γ' σε χαμηλότερο επίπεδο στο ρυθμιστικό χωρικό σχεδιασμό ξεκινάμε από το άρθρο 7 και τα τοπικά χωρικά σχέδια. Στα τοπικά χωρικά σχέδια υπάρχει θέμα με την υποχρηματοδότηση των ΟΤΑ, οπότε δημιουργείται αδυναμία προκήρυξης αντίστοιχων μελετών. Είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το δούμε. Στις επιτροπές πριν από την περασμένη εβδομάδα ο κύριος Υπουργός έδωσε κάποιες προθεσμίες, ώστε να ολοκληρωθούν οι εκκρεμότητες που αφορούν τους δασικούς χάρτες. Είπε ως τον Νοέμβριο του 2017 για την κύρωση των εκκρεμών δασι-

κών χαρτών, για τους αιγιαλούς ως τον Δεκέμβριο του 2017 και το Κτηματολόγιο ως το 2020.

Ελπίζουμε να τηρηθούν αυτές οι προθεσμίες της Κυβέρνησης, καθώς οι εκκρεμότητες αυτές αποτελούν τροχοπέδη για το όποιο επενδυτικό ενδιαφέρον, αλλά και για την υλοποίηση των τοπικών χωρικών σχεδίων. Επίσης, θα πρέπει να έχει οριστικοποιηθεί για τους αιγιαλούς και για τους δασικούς χάρτες και ό,τι έχει οριστικοποιηθεί εκεί πέρα να περάσει και στους ορθοφωτοχάρτες.

Στο άρθρο 8 για τα ειδικά χωρικά σχέδια. Αυτά αφορούν κυρίως μεγάλα μεμονωμένα projects και είναι μια από τις βασικές προβλέψεις του νομοσχεδίου. Τα ειδικά χωρικά σχέδια μπορούν να τροποποιούν τα εγκεκριμένα τοπικά χωρικά σχέδια και τις ζώνες οικιστικού ελέγχου που προϋπάρχουν. Αυτό θα πρέπει να είναι η εξαίρεση και όχι ο κανόνας.

Η ανησυχία είναι ότι τα ειδικά χωρικά σχέδια -που προβλέπει ο νόμος και τα οποία δύνανται να είναι ένα χρήσιμο αναπτυξιακό εργαλείο φτάνει να προωθηθούν σωστά και να μην υποσκάψουν τον ολοκληρωμένο σχεδιασμό- δεν πρέπει, λοιπόν, να γίνουν το βασικό εργαλείο σχεδιασμού. Οφείλουν να υπάρχουν -το συναντούμε αυτό και σε άλλες χώρες- αλλά ως συμπληρωματικό εργαλείο περιορισμένης και υπό προϋποθέσεις χρήσης. Η διαδικασία προέγκρισης σε αυτές τις περιπτώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματική και να παίζει τον πραγματικό της ρόλο και όχι να είναι ένα παράθυρο κωλυσιεργίας.

Στο άρθρο 10 για τα πολεοδομικά σχέδια εφαρμογής, όπου πάμε στο κατώτερο επίπεδο, εδώ πρέπει να δούμε το ζήτημα, όπως έχουν παρατηρήσει αρκετοί φορείς στην διαβούλευση, ότι απαιτείται η έκδοση Προεδρικών Διαταγμάτων για την έγκριση των πολεοδομικών σχεδίων εφαρμογής και δεν αρκεί απλά έγκριση από τον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Υπάρχει η σχετική νομολογία με βάση απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι τα πολεοδομικά σχέδια εφαρμογής δεν περιορίζονται στα όρια του συγκεκριμένου οικισμού, αλλά εκτείνονται σε ολόκληρη την επικράτεια.

Στην παράγραφο 4 του συγκεκριμένου άρθρου 10 είναι αδιανόητο ακόμη να συνεχίζουμε σε έναν απαρχαιωμένο και μη ευέλικτο τρόπο διαβούλευσης και υποβολής ενστάσεων. Εφόσον αναρτάται και στην ιστοσελίδα του δήμου, θα πρέπει να είναι δυνατή η υποβολή σχολίων και ενστάσεων με ηλεκτρονικό σύστημα υποβολής. Με τον τρόπο αυτό διευρύνεται και το πλήθος των συμμετόχων κατοίκων και των ενδιαφερομένων.

Στο άρθρο 11, που αφορά την κωδικοποίηση των διατάξεων, εδώ υπάρχει ένα θέμα με την πρακτική την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση στο σημαντικό ζήτημα της κωδικοποίησης της νομοθεσίας, κάτι για το οποίο από την πρώτη στιγμή έχει δώσει προτεραιότητα το Ποτάμι.

Το καλοκαίρι στην κωδικοποίηση της νομοθεσίας η Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και Επικοινωνίας, δηλαδή στον διαγωνισμό δύο αδειών, έχει προχωρήσει στην προκήρυξη και ανάθεση σε συγκεκριμένη εταιρεία, προκειμένου να της αναθέσει αυτό το έργο της κωδικοποίησης της νομοθεσίας. Η προκήρυξη έγινε στις 18 Αυγούστου 2016 και διερωτόμαστε αν είναι τελικά στην διακριτική ευχέρεια του κάθε γενικού γραμματέα ή του κάθε υπουργού η διαδικασία η οποία θα ακολουθηθεί για την κωδικοποίηση. Και, βέβαια, γιατί; Στον ν. 4269/2014 υπήρχε η πρόβλεψη για την Επιτροπή αυτή, η οποία θα κάνει την κωδικοποίηση. Δεν λειτουργήσε αυτή και πρέπει να σιγουρευτούμε ότι τώρα πρέπει να λειτουργήσει.

Στην παράγραφο 8 του άρθρου 11 προβλέπεται η διαδικασία για εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών και σύνταξη ειδικών μελετών να ανατίθενται σε ΑΕΙ, σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και επιστημονικά ιδρύματα.

Εδώ είχαμε θέσει το ερώτημα -αν εννοούμε ερευνητικά ιδρύματα, αν εννοούμε επιστημονικούς συλλόγους- επειδή ανοίγει πολύ η βεντάλια. Το ερώτημα είναι γιατί αποκλείεται ρητώς ο ιδιωτικός τομέας. Αν υπάρχουν συνέργειες δημόσιου και ιδιωτικού έργου, όπως είναι η κωδικοποίηση της νομοθεσίας. Και σε μια περίοδο έντονης υποαπασχόλησης σε μελετητικά, νομικά, τε-

χνικά γραφεία αυτό θα έδινε μια ανάσα.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να εστιάσω στην υλοποίηση του παρόντος νομοσχεδίου, όταν γίνει νόμος, γιατί εκεί είναι το στοίχημα. Επειδή πολλά ακούστηκαν για μεταρρύθμιση, θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι μεταρρύθμιση δεν συνιστά απλώς ένας νόμος και οι υπουργικές του αποφάσεις. Μεταρρύθμιση συνιστά ένα συγκροτημένο πρόγραμμα εφαρμογής, στήριξης και παρακολούθησης, όχι μόνο του στόχου, αλλά και του ρυθμού επίτευξης του.

Στην Ελλάδα, όταν προκύπτει κάποιο ζήτημα, φτιάχνουμε έναν νόμο και νομίζουμε ότι διευθετήθηκε το ζήτημα, ότι λύθηκε το πρόβλημα. Όχι, το μεγάλο στοίχημα είναι στην εφαρμογή. Πετυχημένος νόμος είναι αυτός που υλοποιείται σωστά και έγκαιρα και όχι αυτός που παραπέμπει στις καλές ενδές, απλώς και μόνο για να βγει η υποχρέωση. Εδώ πέρα ο αντικαπιταλιστικός νόμος είναι ένα κλασσικό παράδειγμα. Αντικαπιταλιστικός νόμος: δύο λέξεις που δείχνουν όλη την παθογένεια μεταξύ θεωρίας και πράξης στο νομοθετικό έργο.

Γι' αυτή την αδράνεια, γι' αυτή την ανικανότητά μας δεν φταίει καμμία κυρία Μέρκελ, κανένας κ. Σόιμπλε, κανένα ΔΝΤ. Φταίει ότι δεν θέλουμε να σπάσουμε τα αυγά, το ότι κάνουμε πίσω, όταν θίγονται ή ξεβολεύονται πελάτες-ψηφοφόροι, ότι νομίζουμε ότι καλός πολιτικός είναι αυτός που χαϊδεύει αυτιά. Αυτό είναι διαχρονικό και, δυστυχώς, αν δεν αλλάξουμε, θα γίνει και μοιραίο για τη χώρα μας.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, μια συμμαχία ενάντια στο πελατειακό σύστημα και τον λαϊκισμό, μια συμμαχία οριζόντια από όλα τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου. Πρέπει να βγουν οι δυνάμεις αυτές στην επιφάνεια. Εμείς, στο Ποτάμι, είμαστε εδώ και σας περιμένουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείνουμε τον κατάλογο των γενικών και ειδικών αγορητών με τον κ. Μάριο Γεωργιάδη από την Ένωση Κεντρώων, που καλώ εις το Βήμα.

Έχετε τον λόγο, κύριε Γεωργιάδη.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμπάσχω μαζί σας στο κόκκινο, για να ελαφρύνω λίγο το κλίμα, μιας και είμαστε λίγοι εδώ. Καλημέρα σε όλους.

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, ζήσαμε και πάλι εχθές μαγικές στιγμές, όπως τις λέμε. Χορός τροπολογιών! Δεκατέσσερις έφτασαν τον αριθμό, αν δεν κάνω λάθος. Θα ήθελα να σας ρωτήσω κάτι. Γιατί δεν τις φέρατε σήμερα, να έχουμε και δύο μέρες στη διάθεσή μας να τις μελετήσουμε, να τις συζητήσουμε και να μπορούμε να τις ψηφίσουμε, να έχουμε και χρόνο να τις δαβάσουμε; Βλέπω ήδη δύο, τρεις ακόμη και έναν πάκο χαρτί που έχουν έρθει και τώρα με νέες τροπολογίες. Δεν μπορώ να καταλάβω. Υπάρχει περίπτωση να σταματήσετε να νομοθετείτε λες και είμαστε στο Δημοτικό; Θα σεβαστείτε το κοινοβουλευτικό έργο ποτέ; Διακοσμητικούς μας θέλετε; Είναι μεγάλη απορία αυτή από τη δική μου πλευρά.

Πάμε τώρα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που ενώ φαίνεται εκ πρώτης όψεως αυστηρά τεχνοκρατικό, κρύβει πάρα πολλά σημεία, που είναι άκρως ενδιαφέροντα από πολιτική άποψη. Η χωροταξική και πολεοδομική νομοθεσία, άλλωστε, αφορά τον τρόπο που εκτελούνται κάθε είδους έργα, υποδομές και κτήρια. Καταλαβαίνετε ότι ο χώρος αυτός είναι ιδιαίτερα στιγματισμένος αρνητικά, ειδικά τις περασμένες δεκαετίες.

Για αδιαφάνεια, αδράνεια, πολυπλοκότητα και αναχρονισμό θα αναφερθώ κυρίως στην ομιλία μου, καθώς με το τεχνοκρατικό κομμάτι ασχοληθήκαμε εκτενώς στην επιτροπή, άρθρο προς άρθρο, και μαζί με τους φορείς.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει έλλειψη συνοχής στη μέχρι σήμερα νομοθεσία των χωρικών σχεδίων. Είμαστε μια χώρα, στην οποία ένας σοβαρός επενδυτής στον τομέα του Τουρισμού, για παράδειγμα, θα έπρεπε να ψάχνει και να αξιοποιήσει εξαιρέσεις και παραθυράκια, για να μπορέσει να κάνει τη δουλειά του.

Αυτό, μάλιστα, σε αρκετές περιπτώσεις, όπως συνηθίζετε εσείς, τα παλαιά κόμματα των τελευταίων δεκαετιών, γίνονταν αντικείμενο συναλλαγής κάτω από το τραπέζι. Η πολυπλοκότητα, η ασάφεια και οι νόμοι που καλύπτουν ο ένας τον άλλον δεν είναι

τίποτα άλλο από βούτυρο στο ψωμί για όποιον θέλει να τα πάρει, δηλαδή για όποιον θέλει να λαδωθεί.

Οι επενδυτές, μάλιστα, ειδικά στο πρόσφατο παρελθόν, ήξεραν ότι υπήρχε ένας ανεπίσημος κατάλογος μίζας προκειμένου να κάνουν τις δουλειές τους, σε πολεοδομίες, σε κρατικούς οργανισμούς, μέχρι και σε κρατικούς αξιωματούχους κ.ο.κ.. Με μία απλή αναζήτηση στο διαδίκτυο μπορεί να βρει κανείς εκατοντάδες συγκεκριμένες περιπτώσεις, οι οποίες μάλιστα έχουν οδηγηθεί και στα δικαστήρια.

Υποτίθεται ότι με το τρέχον σχέδιο νόμου πάμε να πατάξουμε τις εν λόγω παθογένειες. Όμως, υπάρχουν αρκετές και σοβαρές επιφυλάξεις τόσο από τους παραγωγικούς φορείς της κοινωνίας όσο και από τους πολιτικούς φορείς. Στην καλύτερη περίπτωση σας κατηγορούν για ατολμία και έλλειψη βούλησης να παρέμβετε ουσιαστικά στη βασική δομή του ν.4269, στη χειρότερη σας κατηγορούν για υστερόβουλη κομματική σκοπιμότητα να ενισχύσετε καθεστώς αδιαφάνειας και διαπλοκής.

Η διαδικασία προέγκρισης, για παράδειγμα, που εισάγετε για τα ειδικά χωρικά σχέδια, γίνεται με υπουργική απόφαση για την τροποποίηση των πολεοδομικών όρων, οι οποίοι όμως εγκρίνονται με προεδρικό διάταγμα. Εκπρόσωποι παραγωγικών φορέων και σημειώνουν ότι έτσι αυξάνεται η αβεβαιότητα του επενδυτή, το διοικητικό βάρος για τις επιχειρήσεις, αλλά υπάρχουν και χρονικές καθυστερήσεις.

Καταθέτω σχετικό άρθρο από το ΣΕΒ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής Α' Αθηνών της Ένωσης Κεντρώων κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, είδαμε ότι αναβαθμίζεται ο ρόλος του περιφερειακού χωροταξικού πλαισίου σε βάρος του ειδικού χωροταξικού πλαισίου. Αποκοτούν πλέον σημαντικό κανονιστικό ρόλο και φτάνουν σε αρκετές περιπτώσεις να υποκαταστήσουν τον τοπικό ρυθμιστικό σχεδιασμό. Παράλληλα, φορείς εκτιμούν ότι δημιουργούνται πλέον ασάφειες στους συντελεστές δόμησης που αφορούν παροχές παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας στις επιτροπές μάς παρουσιάστηκαν και ενδιαφέροντες προτάσεις, όπως για παράδειγμα αυτή του ΤΕΕ του κ. Στασινού, ο οποίος πρότεινε να δημιουργηθεί και να λειτουργήσει ένα σύστημα επίβλεψης, το λεγόμενο μόνιτορινγκ, για τη διαρκή τεκμηρίωση και καταγραφή κάθε αξιολογής μεταβολής στην κλίμακα του περιφερειακού χωροταξικού σχεδιασμού.

Μάλιστα και ο Υπουργός κ. Σταθάκης ήταν θετικός σε αυτό, αλλά δεν κάνετε τίποτα. Γιατί δεν το βάζετε μπροστά; Τι περιμένετε; Υπάρχει κάποια αλλεργία στις νέες ιδέες ή σε τεχνοκρατικές ιδέες, ή μάλλον σε ιδέες οι οποίες δεν έρχονται από εσάς; Ή μήπως η σχετικότητα και η αδιαφάνεια είναι ένα καθεστώς το οποίο μπορεί να ωφελήσει κάποιους κομματικούς φίλους και κάποιους κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες;

Στις επιτροπές επίσης σας αναφέραμε ένα προς ένα τα άρθρα που χρήζουν βελτίωσης. Και πάλι δεν μας δώσατε καμμία σημασία ούτε σε εμάς, ούτε στους φορείς και καθ' όλη τη διάρκεια ούτε στη διαβούλευση. Υπήρχαν σημαντικές παρεμβάσεις για τη διαβούλευση. Σας αναφέραμε κι εμείς στις επιτροπές και πάλι δεν έχετε κάνει τίποτα. Αυτό που καταλαβαίνουμε, δυστυχώς, είναι ότι η διαβούλευση είναι μια διακοσμητική διαδικασία.

Μάλιστα δυσκολεύεστε να κρατάτε ακόμη και τα προσχήματα, γιατί η συγκεκριμένη διαβούλευση διήρκεσε μόλις δέκα ημέρες και ομολογήσατε ότι κάνατε είκοσι δύο μήνες να αποφασίσετε τι περιέχει το νέο πλαίσιο χωρικού σχεδιασμού, αλλά απαιτήσατε από τους φορείς να το μελετήσουν και να κάνουν προτάσεις και κρίσεις μέσα σε ένα μήνα, συμπεριλαμβανομένων και των επιτροπών.

Ακόμη και μετά τη διαβούλευση τροποποιήσατε για δικούς σας λόγους προφανώς το κείμενο με διαδικασίες εξπρές, χωρίς κανείς να ενημερώνει για τις αλλαγές που έχουν γίνει ή για τους λόγους που συνέβη αυτό.

Κατά γράμμα, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, ένας φορέας που ξέρει τον χωροταξικό σχεδιασμό πολύ καλά, σας λέει το

εξής: «Ας αναβάλει η Κυβέρνηση την ψήφιση του νομοσχεδίου και οι επιστημονικοί φορείς δεσμευόμαστε ότι μπορούμε να καταλήξουμε με τα στελέχη και την ηγεσία του Υπουργείου στη βέλτιστη δυνατή διατύπωση διατάξεων που θα είναι χρήσιμες και ωφέλιμες για την κοινωνία και την οικονομία μέσα στον επόμενο μήνα». Φυσικά το αγνοήσατε από την πλευρά σας.

Καταθέτω στα Πρακτικά σχετικό άρθρο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής Α' Αθήνας της Ένωσης Κεντρώων κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μάλιστα είμαστε στη Βουλή κοντά ενάμιση χρόνο τώρα και ποτέ δεν θυμάμαι να άλλαξε κάτι σημαντικό επειδή δώσατε σημασία σε κάποια πρόταση ή σε κάποιο εύστοχο σχόλιο κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης. Απλά αντιμετωπίζετε την κοινωνική λογοδοσία ως αγγαρεία, όπως ανέφερα και προηγουμένως, σαν διακοσμητική διαδικασία.

Και τα κατεπείγοντα νομοσχέδια που εισάγετε είναι απανωτά. Αυτό δηλώνει ότι και το κοινοβουλευτικό έργο το απαξιώνετε και το αντιμετωπίζετε ως πάρεργο ή ως πρόσχημα.

Εσείς όταν ήσασταν αντιπολίτευση, κάνατε φασαρίες για τα κατεπείγοντα νομοσχέδια. Μιλούσατε για φασισμό και για έλλειψη δημοκρατικής διαδικασίας και τώρα χρησιμοποιείτε την ίδια πρακτική. Τα γράφατε όλα προφανώς στα παλιά σας υποδήματα από τότε που αναλάβατε την Κυβέρνηση και κυβερνάτε ελέω Θεού με υπουργικές μονογραφές και με εκατόν πενήντα τρεις έτοιμους να τα υπογράψουν όλα και με τα δύο χέρια, μάλιστα, για να κρατήσουν την καρέκλα τους.

Εδώ ήσασταν που είπατε ότι πολλά πράγματα απ' αυτά που νομοθετείτε, δεν τα πιστεύετε και τα ψηφίζετε με το ζόρι. Αυτή η συμπεριφορά είναι και εντυπωσιακή και επιπλέον διδακτική για τις μελλοντικές γενιές. Μακάρι οι επόμενες γενιές να μελετήσουν με δέουσα προσοχή την πολιτική ιστορία της τρέχουσας περιόδου, γιατί μόνο έτσι θα θεθεί ο λαϊκισμός και η δημαγωγία μια και καλή στα κατάστιχα της ιστορίας.

Σε μερικές περιπτώσεις, μάλιστα, ακόμη και σήμερα θεωρείτε το Κοινοβούλιο εργαλείο κομματικής προπαγάνδας και λαϊκισμού. Ακόμη και πριν λίγες μέρες επιδιώξατε να μας εκθέσετε ότι δήθεν δεν αγαπάμε τους πολίτες, επειδή απείχαμε από την ψηφοφορία του φιλοδωρήματος, που θέλετε να δώσετε.

Έτσι δείχνετε την αγάπη σας στους πολίτες; Με χαρτζιλίκι; Αν ήσασταν στον δρόμο, οι αξιοπρεπείς πολίτες είμαι σίγουρος ότι θα σας τα επέστρεφαν και με άσχημο τρόπο. Σας είπαν και στην πορεία οι συνταξιούχοι ότι αυτά που τους δίνετε είναι ψίχουλα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν έχουν ανάγκη ελεημοσύνης οι Έλληνες και δεν έχουν ανάγκη από κανέναν χαρτζιλίκι. Έχουν ανάγκη να εργαστούν, να έχουν ευκαιρία να παράγουν έργο και να βρουν δουλειά.

Άντε να δούμε τώρα, δηλαδή, ποιος θα κάνει την καλύτερη προσφορά. Εσείς δίνετε 300 ευρώ. Η Χρυσή Αυγή δίνει συσσίτια. Πάμε να δούμε ποιος δίνει την καλύτερη προσφορά για να τους ψηφίσει. Δώστε και κουζίνες και μίξερ και τηλεοράσεις. Κάντε και κλήρωση, όπως ο κ. Παπαδάκης στον «ANT1», που μοιράζει πετρέλαιο και καυσόξυλα, γιατί έχω την εντύπωση ότι μόνος του ο κ. Παπαδάκης παράγει μεγαλύτερο κοινωνικό έργο από εσάς.

Δυστυχώς, αυτά είναι τα χάλια της πολιτικής μας ζωής την τρέχουσα περίοδο και δεν είναι μόνο τώρα. Είναι τις τελευταίες δεκαετίες. Έχετε καταντήσει ένα λαϊκό παζάρι το κοινοβουλευτικό έργο και γενικά την πολιτική ζωή που στοχεύει στα ένστικτα, δυστυχώς, και όχι στη λογική και το πολιτικό κριτήριο των πολιτών. Όλα τα ολοκληρωτικά καθεστώτα αυτά τα εργαλεία έχουν και αυτά χρησιμοποιούν, να κάνουν τη δημοκρατία οχλοκρατία, όπως μας λέει και η κλασική μας γραμματεία.

Τι φέρνεται, λοιπόν, στο τρέχον νομοσχέδιο; Προσχηματικό ρόλο στην τοπική αυτοδιοίκηση. Γιατί; Προφανώς για να την αποδυναμώσετε και να αποκτήσετε σαν κράτος ακόμα μεγαλύτερο έλεγχο.

Μας λέτε ότι για την έγκριση του χωροταξικού πλαισίου απαιτείται απλώς η γνώμη του οικείου περιφερειακού συμβουλίου, η οποία δεν είναι καν αναγκαία, αφού η διαδικασία συνεχίζεται

χωρίς αυτήν με την παρέλευση δύο μηνών από τη λήξη της σχετικής μελέτης.

Δηλαδή, οι περιφερειακοί σύμβουλοι και οι διοικήσεις δεν είναι ικανές να ασκούν εξουσία. Προφανώς νομίζετε ότι κάνουν τουρισμό. Αυτό θέλετε, αυτό επιβάλλετε ο Υπουργός, δηλαδή, και το κομματικό του επιτελείο να επεμβαίνουν σε όλες τις βαθμίδες αποκεντρωμένης αυτοδιοίκησης και να επιβάλλουν γραμμή. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνετε και φυσικά δεν είναι και τυχαίο.

Για τα Πρακτικά θα σας δώσω όλον τον σάλο, που έχει προκληθεί τον τελευταίο καιρό, όταν νομοθετήσατε διοικητικούς γραμματείς στην τοπική αυτοδιοίκηση, όταν προβλέψατε κομματικούς «ράμπο» για να ελέγχετε -άκουσον, άκουσον!- αν οι δήμοι συμπορεύονται με την κυβερνητική γραμμή. Ακόμα και οι μεγαλύτεροι δήμοι έχουν τις ενστάσεις τους και ξεσηκώθηκαν.

Καταθέτω τα σχετικά άρθρα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς ως Ένωση Κεντρώων σάς λέμε διαρκώς ότι μια υγιής τοπική αυτοδιοίκηση μπορεί να διαχειρίζεται μέχρι και τη φορολογία των πολιτών. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, για παράδειγμα, ο δήμαρχος εισπράττει τον φόρο του εισοδήματος των πολιτών, όχι το κράτος ή η κυβέρνηση. Έτσι η τοπική αυτοδιοίκηση θα εξασφαλίζει τα απαραίτητα για τη λειτουργία της και θα αποδίδει στη γενική κυβέρνηση το ποσοστό που αφορά την παιδεία, την υγεία, τον στρατό, τη δικαιοσύνη κ.ο.κ...

Αυτό επιτάσσει και η κοινή λογική. Οι δήμοι και οι αποκεντρωμένες διοικήσεις γνωρίζουν καλύτερα τα προβλήματα των πολιτών, γιατί είναι πιο κοντά τους σε καθημερινή βάση.

Εμείς, όμως, και εξουσία τους έχουμε αφαιρέσει και διαρκώς αφαιρούμε από την τοπική αυτοδιοίκηση και τις περιφέρειες, αλλά και τους έχουμε ευτελίσει με τις κομματικές παρεμβάσεις. Κάθε κόμμα σπεύδει να κάνει κουμάντο στην τοπική αυτοδιοίκηση και ναβάλει το χέρι του στο μέλι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτές οι παθογένειες πρέπει να σταματήσουν.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά και τις συγκεκριμένες προτάσεις της Ένωσης Κεντρώων για τον ρόλο της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς σχετίζονται άμεσα με τον εν λόγω θέμα. Έχουν δημοσιευθεί εδώ και καιρό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και όχι μόνο αποδυναμώνετε την αποκεντρωμένη διοίκηση, αλλά «χτυπάτε» για άλλη μια φορά ευθέως την ιδιωτική οικονομία, δηλαδή, την πραγματική αγορά. Ο αρμόδιος Υπουργός μπορεί να αναθέτει εκτέλεση συγκεκριμένων προπαρασκευαστικών εργασιών της κωδικοποίησης ή σύνταξη ειδικών μελετών και ερευνών σε εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, σε επιστημονικά ιδρύματα, σε ινστιτούτα, ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Αυτή η παράβλεψη αποτελεί -εννοείται- πληγή στον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Πιστεύουμε ότι έτσι προσπαθείτε να επεκτείνετε το καθεστώς αδιαφάνειας και προνομαχικής μεταχείρισης «ημετέρων».

Επομένως, κάθε προσπάθεια να μας πείσετε ότι επιδιώκετε διαφάνεια και καθαρές λύσεις με τον τρέχον νομοσχέδιο πέφτει απλά στο κενό. Όσοι δεν είναι ειδικοί, όσοι δεν είναι επενδυτές ή μηχανικοί ή σχετικοί με τον χώρο των κατασκευών και των επενδύσεων δεν γνωρίζουν το μέγεθος του λαβύρινθου και της αδιαφάνειας του χωροταξικού σχεδιασμού, άρα και της κείμενης νομοθεσίας.

Έχουμε επιφυλαχθεί επί της αρχής και επί των άρθρων στις επιτροπές. Διατηρούμε μια επιφύλαξη για τη σχετική ψηφοφορία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ και εγώ.

Τώρα θα προχωρήσουμε ως εξής: Θα πάρει πρώτος τον λόγο ο κ. Φάμελλος από τους Υπουργούς. Θα έχει και αυτός την ανοχή

του χρόνου, όπως είχαν όλοι όσοι τη χρειάστηκαν. Μετά θα ξεκινήσει ο κατάλογος των συναδέλφων. Οι τρεις πρώτοι είναι ο κ. Καματερός, ο κ. Κατσαφάδος και ο κ. Κεγκέρογλου. Ο κ. Γρέγος ζήτησε να μιλήσει αύριο. Και θα ερωτά ο αντικαταστάτης μου στο Προεδρείο τους Κοινοβουλευτικούς πότε θέλουν να παρέμβουν. Αν θέλουν να πάρουν όλοι τον λόγο, μετά από δύο συναδέλφους θα παρεμβαίνει ένας Κοινοβουλευτικός, ώστε ολοκληρώνοντας τον κατάλογο των συναδέλφων να έχουν ολοκληρώσει και οι συνάδελφοι Κοινοβουλευτικοί.

Και επειδή, κύριε Υπουργέ, κύριε Φάμελλε, από μια πρόχειρη κουβέντα που έκανα με όσους Κοινοβουλευτικούς μίλησα περιμένουν από τον κ. Σταθάκη να μιλήσει, είναι εδώ ο κ. Σταθάκης; **ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας):** Θα τον ενημερώσω. Ο κ. Σταθάκης θα μιλήσει κατά τις 14.00', αλλά θα τον ειδοποιήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αν μιλήσει κατά τις 14.00', δεν ξέρω, μας βγάζετε τελείως έξω από τον προγραμματισμό, γιατί όλοι οι Κοινοβουλευτικοί θέλουν να μιλήσουν μετά τον κ. Σταθάκη. Τέλος πάντων, θα το δούμε. Ας μη χάνουμε τώρα χρόνο.

Ορίστε, κύριε Φάμελλε, έχετε τον λόγο. Ο χρόνος που δικαιούσθε είναι δέκα λεπτά, αλλά θα έχετε την ανοχή μας, όπως την είχαν όλοι οι συνάδελφοι.

ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μου τοποθέτηση θα αφορούσε αποκλειστικά και μόνο τα άρθρα και τις τροπολογίες που έχουν να κάνουν με τα περιβαλλοντικά στοιχεία του νομοσχεδίου, αλλά επιτρέπει μου –και εσείς, κύριε Πρόεδρε, στο πλαίσιο του χρόνου μου, βέβαια– να κάνω έναν σχολιασμό για τον προηγούμενο ομιλητή.

Πολλές φορές για να δημιουργήσουμε εντύπωση –δεν είναι εδώ, βέβαια, τώρα, έφυγε ο συνάδελφος που μίλησε προηγουμένως– και στη Βουλή χρησιμοποιούμε μεγάλα λόγια, «ξύλινους» τίτλους, που, όμως, φθάνουν στα όρια της δημαγωγίας.

Νομίζω ότι σε αυτή τη Βουλή και σε αυτή τη χώρα οι άνθρωποι που γνωρίζουν και από πολιτική και από ιστορία γνωρίζουν ότι η Αριστερά έχει χύσει αίμα για τη δημοκρατία.

Νομίζω ότι δεν πρέπει ούτε καν να κάνω κριτική σε ορολογία που χρησιμοποιήθηκε πριν για ολοκληρωτικά καθεστώτα. Προσβάλλει τον άνθρωπο που την εκφώνησε αυτή η λέξη. Ίσως μπορώ να πω ότι εμείς δεν μπορούμε να συγχωρήσουμε τυπικά τέτοια ορολογία και να την αφήσουμε με μια μεγαλοφυχία, γιατί γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά πόση αξία έχει ο χώρος του Κοινοβουλίου, πόση αξία έχει η δημοκρατία, πόση αξία έχουν όλα όσα έχει κάνει η Αριστερά για αυτή και οι αγώνες όλων των αγωνιστών της χώρας μας, των προοδευτικών ανθρώπων τόσα χρόνια.

Προσπαθούμε με πάρα πολύ δύσκολο δρόμο αυτά τα δυο χρόνια να αποκαταστήσουμε, στο μέτρο του δυνατού, κάθε μέρα και περισσότερες βαθμίδες αυτονομίας, ανεξαρτησίας της πολιτικής της χώρας μας και να δώσουμε το δικαίωμα στους πολίτες και σε όλα τα επίπεδα της συμμετοχής των ενεργών πολιτών να έχουν ρόλο, να έχουν δικαίωμα στις αποφάσεις, για να ξεπερνάμε μνημονιακές δεσμεύσεις, γιατί είναι γεγονός ότι η χώρα μας είχε υποταχθεί σε εντολές έξωθεν. Όμως, απέχει πάρα πολύ αυτή η συζήτηση από μεγαλοστομίες, λαϊκισμούς και δημαγωγίες, όπως είναι αυτό που είπε προηγουμένως ο συνάδελφος από την Ένωση Κεντρώων.

Ένα δεύτερο ζήτημα που πρέπει να διευκρινίσουμε είναι τι κάνει αυτός ο νόμος. Το είπαμε και στις επιτροπές. Εγώ θα είμαι περιληπτικός όσον αφορά τα χαρακτηριστικά αυτού του νόμου. Σε σχέση με τον ν.4269, τον προηγούμενο νόμο για τη χωροταξία, ο νόμος αυτός πρακτικά εκδημοκρατίζει και αποκεντρώνει τον χωροταξικό σχεδιασμό, στο μέτρο βέβαια που κατορθώσαμε αυτό να περάσει και από τις διαπραγματεύσεις. Γιατί ο ν.4269 δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Είχε πάρα πολλά προβλήματα πολυπλοκότητας, πάρα πολλές εκκρεμείς αποφάσεις και ρυθμίσεις υπουργικών αποφάσεων και εγκυκλίων.

Επίσης, κάνουμε κάτι παραπάνω πέρα από το λειτουργικό. Δίνουμε ρόλο στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας και επίσης κάνουμε στρατηγικού χαρακτήρα τον εθνικό σχεδιασμό. Ενδυναμώνουμε

τη διαδικασία της προέγκρισης των περιφερειακών και τοπικών σχεδίων. Άρα, δίνουμε περισσότερη φωνή, περισσότερα δικαιώματα στις περιφερειακές αυτοδιοικήσεις και στην τοπική αυτοδιοίκηση σε αντίθεση με τον προηγούμενο σχεδιασμό. Πράγματι δίνουμε μεγαλύτερη βάση σε αυτόν τον σχεδιασμό σε σχέση με τις κάθετες υπουργοκεντρικές και κυβερνοκεντρικές λογικές των ειδικών σχεδίων. Πρακτικά έτσι οι Υπουργοί έκαναν χατίρια στους κολλητούς τους για να χωροθετήσουν δραστηριότητες. Για να έχουμε ένα, όμως, εργαλείο ισότιμο και οριζόντιο εισάγουμε τη διαδικασία της προέγκρισης, έτσι ώστε το πολύ σε έξι μήνες όλες οι διαδικασίες επενδύσεων να ξέρουν αν μπορούν να γίνουν ή όχι. Έτσι απλοποιούμε τις δυνατότητες.

Δεν παραχωρούμε, βέβαια, την αρμοδιότητα του χωροταξικού σχεδιασμού στην αυτοδιοίκηση. Αλλά δεν νομίζω ότι μπορεί να μας κατηγορήσει κάποιος γι' αυτό. Στην προηγούμενη τοποθέτηση ακούσαμε να κατατίθενται πάλι προτάσεις για την αυτοδιοίκηση. Τι σχέση έχει ο φάντης με το ρετσινόλαδο, με το συγκεκριμένο άρθρο του Συντάγματος –το είπε και ο εισηγητής μας στις επιτροπές. Υπάρχει αρμοδιότητα του κράτους όσον αφορά στα θέματα χωροταξίας και πολεοδομίας. Αν κάναμε κάτι διαφορετικό όλα θα είχαν νομικό πρόβλημα στο ανώτατο δικαστήριο, στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Είναι ξεκάθαρο. Όμως εμείς δίνοντας ρόλους και χαρακτηριστικά στα τοπικά χωρικά σχέδια και στα περιφερειακά, δίνουμε αυτό που αντιστοιχεί στην αυτοδιοίκηση, που το είχαν αφαιρέσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Άρα, γι' αυτό εκδημοκρατίζουμε και αποκεντρώνουμε τη διαδικασία του χωροταξικού σχεδιασμού κι αυτό είναι ξεκάθαρο.

Τέλος, η λειτουργία του εθνικού συμβουλίου αλλά και οι προδιαγραφές που θα έρθουν από τη δική μας πλευρά θα ενδυναμώσουν τη διαβούλευση, τη συμμετοχή και τη διαφάνεια, η οποία ήταν περιορισμένη γιατί κάποιοι Υπουργοί αποφάσιζαν με κάθετα σχέδια να χωροθετήσουν δραστηριότητες κολλητών και κουμπάρων. Αυτά δεν θα ξαναγίνουν. Θα γίνονται όλα με ισότιμους κανόνες.

Επιτρέψτε μου, όμως, τώρα να περάσω στα θέματα που ίσως σας αφορούν και σας ενδιαφέρουν. Θα ξεκινήσω από τις τροπολογίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είμαστε αποτελεσματικοί.

Πρώτα απ' όλα με τροπολογία, που υποβάλλουμε μαζί με το Υπουργείο Εσωτερικών, παρατείνεται η εφαρμογή του ειδικού τέλους ταφής, το οποίο θα βάραινε όλους τους ΟΤΑ με περίπου 35 ευρώ τον τόνο από 1-1-2017. Το τέλος αυτό παρατείνεται, διότι πλέον στη χώρα μας καταφέραμε και έχουμε έναν νέο εθνικό σχεδιασμό με πρωτοβουλία της δικής μας Κυβέρνησης, ο οποίος στηρίζεται στην ευρωπαϊκή νομοθεσία και δίνει μεγαλύτερη σημασία στην ανακύκλωση, την πρόληψη και την επαναχρησιμοποίηση με συγκεκριμένες προδιαγραφές.

Με βάση αυτόν τον εθνικό σχεδιασμό ολοκληρώνονται στις 31-12-2016 όλα τα ΠΕΣΔΑ, τα περιφερειακά σχέδια μαζί με στρατηγικές μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε όλη την Ελλάδα. Νομίζω ότι αυτό αξίζει να το πούμε. Η πατρίδα μας κατάφερε, η Κυβέρνηση κατάφερε, οι περιφερειακές αυτοδιοικήσεις να καλύψουμε τον όρο αφεσιμότητας και να απελευθερωθούν οι πόροι για τη διαχείριση στερεών αποβλήτων στο ΥΜΕΠΕΡΑΑ, επειδή ολοκληρώνονται τα περιφερειακά σχέδια.

Προχωρούμε σε ένα δύσκολο αλλά εφικτό σχέδιο. Γι' αυτό νομίζω ότι πρέπει να παραταθεί το τέλος ταφής μιας και τώρα ολοκληρώθηκαν οι περιφερειακοί σχεδιασμοί, διότι δεν πρέπει να ξαναχίσουμε αυτό που κατά κόρον έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, να μην κάνουμε επενδύσεις στο περιβάλλον και να είμαστε η χώρα με τα περισσότερα περιβαλλοντικά πρόστιμα στην Ευρώπη και στο χειρότερο δείκτη υλοποίησης περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή ήταν η χώρα που παραλάβαμε και που ζήσαμε όλοι μέχρι το τέλος του 2014: ουραγός της Ευρώπης και στα θέματα του περιβάλλοντος.

Ταυτόχρονα, νομίζω ότι αξίζει να αναφερθεί εδώ στη Βουλή ότι μέσα στο 2016 θα θεσπιστεί και θα υπογραφεί και το εθνικό σχέδιο διαχείρισης επικινδύνων αποβλήτων, ένας ακόμα τομέας για τον οποίο πληρώνουμε πρόστιμο.

Δεύτερον, για να μπορούν να είναι λειτουργικά τα περιφερειακά σχέδια αλλά και τα σχέδια των δήμων –έτσι εμείς δίνουμε

αξία στην αυτοδιοίκηση, έτσι αλλάζουμε την καθημερινότητα και την ζωή του πολίτη- και για να απορροφηθούν οι πόροι στο ΥΜΕ-ΠΕΡΑΑ, έχουμε μια τροπολογία για τους ορισμούς, αλλά και τα χαρακτηριστικά των πράσινων σημείων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ)

Ουσιαστικά υποστηρίζουμε έτσι τη διαλογή στην πηγή. Για να το καταλάβουμε καλύτερα, οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα πολύ κοντά στο σπίτι τους πια να κάνουν πλήρη διαλογή σε όλα τα υλικά και να έχουν αποδέκτες συγκεντρωμένους για όλα τα υλικά. Και όταν λέμε αποδέκτες, εννοούμε μέσα προσωρινής αποθήκευσης. Μην φανταστείτε μονάδες. Μιλάμε για κοντέινερ, κάδους, καδοκοντέινερ και έναν εξοπλισμό που έχει η αυτοδιοίκηση, έτσι ώστε να έχουμε καθαρές ροές υλικών.

Όσο, λοιπόν, πιο καθαρές ροές υλικών έχουμε, τόσο περισσότερο ενισχύουμε την επαναχρησιμοποίηση, την αποδοτικότητα των πόρων και ουσιαστικά οδεύουμε προς αυτό που και η Ευρώπη είχε εξαγγείλει ως στόχο, την κυκλική οικονομία.

Εμείς ουσιαστικά με τα πράσινα σημεία λύνουμε ένα λειτουργικό πρόβλημα χρόνων που είχαν αναδείξει όλες οι μελέτες, αλλά ποτέ δεν είχε μπει αυτό στη διαδικασία των ορισμών. Δεν είχε ορισμό η ελληνική πολιτεία για το τι είναι το πράσινο σημείο και δεν είχε βέβαια και διαδικασία αδειοδότησης.

Τώρα, λοιπόν, με αυτήν την τροπολογία ορίζονται τα πράσινα σημεία. Ταυτόχρονα ορίζονται τα σημεία αυτά, στα οποία θα αναπτύσσονται δράσεις η κοινωνική οικονομία και η αυτοδιοίκηση και θα περιλαμβάνουν και εκπαίδευση για τη διαλογή στην πηγή, γιατί αυτό συνδυάζεται με την ευαισθητοποίηση του πολίτη και την περιβαλλοντική εκπαίδευση. Επίσης, ορίζονται και μικρότερες υποδομές μέσα στους οικισμούς μας, όπως είναι οι γωνιές ανακύκλωσης και τα κινητά πράσινα σημεία.

Με αυτόν τον τρόπο, αγαπητοί συνάδελφοι, αλλάζει η πραγματικότητα, όταν ρυθμίζονται στην καθημερινή ζωή πράγματα, που αφορούν το περιβάλλον και την οικονομία. Δημιουργούνται θέσεις εργασίας και απελευθερώνονται οι δήμοι, ώστε να διεκδικήσουν πόρους και να βελτιώσουν τη διαχείριση των απορριμμάτων, κάτι που οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν τους είχαν δώσει τη δυνατότητα να το κάνουν.

Τρίτο θέμα στο οποίο θέλω να αναφερθώ, όσον αφορά τα περιβαλλοντικά ζητήματα, είναι οι φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών. Υπάρχει άρθρο στον νόμο το οποίο παρατείνει τη λειτουργία τους και τη χρηματοδότησή τους για έναν χρόνο και αναστέλλει τις συγχωνεύσεις οι οποίες είχαν προβλεφθεί, αν δεν κάνω λάθος, με τον προηγούμενο νόμο, τον 4109.

Οι φορείς διαχείρισης και η προστασία του περιβάλλοντος και της φύσης είναι ένα μείζον θέμα περιβαλλοντικό, αλλά και ένα ουσιαστικό πολιτικό θέμα, γιατί έχει διαστάσεις και αναπτυξιακές και εργασίας, αλλά και υποχρεώσεων της χώρας μας απέναντι στους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Δυστυχώς η λειτουργία των θεσμών αυτών, των φορέων προστασίας περιβάλλοντος αφέθηκε από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ επί δώδεκα χρόνια να χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ για να ξεκινήσουν τη ζωή τους, τη λειτουργία τους. Έχει καταντήσει ανέκδοτο πλέον και στις Βρυξέλλες, ότι για δώδεκα χρόνια οι φορείς αυτοί τάχατες για την ελληνική πολιτεία ξεκινούσαν τη λειτουργία τους. Προφανώς τώρα δεν μας πιστεύει κανένας.

Όταν επί δώδεκα χρόνια χρηματοδοτούμε έναν φορέα για να ξεκινήσει, είναι προφανές ότι χρειάζεται ένα πολύ καλύτερο μπουζί και ένα καλύτερο καύσιμο. Αυτό κάνει η Κυβέρνηση της χώρας. Βάζει τους φορείς αυτούς σε διαφορετικό δρομολόγιο.

Και ευτυχώς, με μια σωτήρια παρέμβαση, που είχε γίνει με πράξη νομοθετικού περιεχομένου τον Δεκέμβριο του 2015, εξασφαλίστηκε η ζωή τους για έναν χρόνο, διότι ο εθνικός διάλογος ο οποίος είχε προκηρυχθεί το 2014 έκανε το εξής: Έφθασε σε ένα σημείο που δεν εφαρμοζόταν τίποτα και ταυτόχρονα έκοψε τον ομφάλιο λώρο της χρηματοδότησης. Αυτή ήταν η έγνοια των προηγούμενων κυβερνήσεων για τους φορείς περιβάλλοντος, αλλά ουσιαστικά αυτή ήταν η έγνοια για το περιβάλλον. Γι' αυτό είμαστε και στην τελευταία θέση της Ευρώπης όσον αφορά την περιβαλλοντική νομοθεσία, γιατί δεν νοιαζόταν η κυβέρνηση, δεν

νοιάζονταν οι πολιτικοί ουσιαστικά για το περιβάλλον.

Εμείς, λοιπόν, δεν θέλουμε απλώς να εξαγγείλουμε μια ακόμα παράταση, γι' αυτό και επιλέξαμε να είναι άρθρο σε κανονικό νόμο, να μην είναι τροπολογία, να μην γίνει τελευταία στιγμή και να γίνει αφού πρώτα συμφωνήσαμε με την επιτροπή ΦΥΣΗ 2000, με το Πράσινο Ταμείο, με όλους τους προέδρους των φορέων, αλλά και με το σωματείο των εργαζομένων, έτσι ώστε μέσα σε έναν οδικό χάρτη τεσσάρων μηνών, με προτάσεις που οι φορείς θα μας στείλουν σε ένα δίμηνο, να καταλήξουμε σε μία πρόταση, η οποία θα καλύπτει όλες τις υποχρεώσεις της χώρας.

Αυτό που είναι εντυπωσιακό είναι ότι αυτή η πραγματικότητα την οποία ζούσαμε μέχρι τώρα, δηλαδή, δώδεκα χρόνια πιλοτικά προγράμματα έναρξης λειτουργίας φορέων, καλύπτει μόνον ενενήντα πέντε από τις τετρακόσιες εκατόν δεκαεννέα περιοχές «NATURA 2000» της χώρας μας, ένα ελάχιστο ποσοστό δηλαδή, παρ' ότι παίρναμε λεφτά από την Ευρώπη επί δώδεκα χρόνια και κατά κάποιον τρόπο δημιουργούσαμε τάχατες έναρξη λειτουργίας.

Εμείς βέβαια αυτήν την πρόταση για την προστασία της φύσης θα την επεκτείνουμε και στη στελέχωση του Υπουργείου και στα χαρακτηριστικά των αποκεντρωμένων διοικήσεων, έτσι ώστε να υλοποιήσουμε τη λειτουργία των τομέων των δασών, των υδάτων και του περιβάλλοντος χωροταξίας, αλλά και όσον αφορά τους φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, που οφείλουμε να πούμε ότι δεν αποτελούν απλώς αναπόσπαστο τμήμα του συστήματος διοίκησης και προστασίας της φύσης, αλλά κατά την άποψή μας πρέπει να ξεπερνούν τον προστατευτικό τους ρόλο και να επεκτείνονται σε αυτό που λέμε εμείς αναπτυξιακό εργαλείο.

Για τον λόγο αυτόν αναπτύξαμε μια πρόταση με τέσσερις άξονες -και νομίζω ότι πρέπει να την ξέρει από τώρα η ελληνική Βουλή- όσον αφορά τη διάθεση κρατικού προϋπολογισμού για τη λειτουργία των φορέων, σε μία προοπτική μετά τη νομοθέτηση που θα γίνει μέσα στο 2017, αλλά ταυτόχρονα και στην ανάπτυξη υπηρεσιών με ανταποδοτικό αντίτιμο, σε τέλη από τοπικούς πόρους, αλλά και στη διεκδίκηση ανταγωνιστικών προγραμμάτων.

Και βέβαια μιλάμε για φορείς διαχείρισης και προστασίας της φύσης που θα είναι πλέον σε ένα πλαίσιο αξιολόγησης που δεν υπήρχε μέχρι τώρα διότι ήταν μικρές οι δαπάνες, αλλά και μη αξιολογημένη η εργασία των φορέων αυτών. Με παραμετροποιημένους πόρους και με δείκτες, που θα αποδεικνύουν και την αναπτυξιακή τους λειτουργία οι φορείς αυτοί θα πρέπει να αποδίδουν ταυτόχρονα και στο περιβάλλον και στην οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει πάρα πολλά δύσκολα μπροστά του. Νομίζω πως αν πάrouμε εικόνα από ένα χθεσινό δημοσίευμα, η χώρα μας δεν έχει αποτελεσματικά πολεοδομικά και χωροταξικά εργαλεία.

Διαβάζω εδώ ότι στα δεκαεπτά χρόνια που ισχύει το προηγούμενο καθεστώς, μόνο το 16% των μελετών που ανατέθηκαν τελείωσε. Φανταστείτε ότι δεν ανατέθηκαν μελέτες για όλες τις περιοχές που χρειαζόταν να γίνει χωροταξικό σχέδιο, αλλά και από αυτές που ανατέθηκαν, μόνο το 16% ολοκληρώθηκε.

Ο πολεοδομικός σχεδιασμός της χώρας μας ήταν για πολλά χρόνια δύσκαμπος, πολύπλοκος, δυσλειτουργικός και με μικρή εφαρμοσιμότητα. Γιατί άραγε; Για να μπορούν να περνάνε και να τακτοποιούνται οι κολλητοί του συστήματος, να υπάρχει αυτό που ο Έλληνας πολίτης θέλει μια και καλή να φύγει από τη χώρα, η εξυπηρέτηση των δικών μας παιδιών, η εξυπηρέτηση μέσα από ένα πολιτικό λόμπι. Η διαδρομή από τον κομματάρχη, στο Βουλευτή και στον περιφερειάρχη ή τον Υπουργό είναι που πρέπει να σταματήσει στη χώρα μας και να αποκατασταθεί ο κανόνας δικαίου και στο χωροταξικό σχεδιασμό.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω και κάτι ακόμα. Η ουσιαστική διαφορά είναι από τη μια μεριά να επικρατήσει ισονομία και η αποτελεσματικότητα της διοίκησης στο επίπεδο του χωροταξικού σχεδίου και από την άλλη να υπάρξει στρατηγική, γιατί ο χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός δεν είχε στρατηγική και για αυτό τον λόγο νομίζω ότι προκύπτει ως πρώτο και βασικό στοιχείο για την παραγωγική ανασυγκρότηση, τη δίκαιη ανάπτυξη, την επανεκκίνηση της οικονομίας και την εργασία, να

υπάρχει ουσιαστική αλλαγή της νομοθεσίας.

Αυτό θα γίνει με την ενίσχυση του τοπικού και περιφερειακού σχεδιασμού και τις προδιαγραφές για τα χωρικά σχέδια και τις χρήσεις γης που έχουμε δεσμευτεί ότι θα είναι ολοκληρωμένες μέχρι το τέλος Ιανουαρίου. Έτσι, ανοίγει, πράγματι, ο δρόμος ώστε να έχουμε χωροταξικά εργαλεία, που είναι αναπτυξιακά εργαλεία, που έχουν ουσιαστική δημοκρατική διάσταση και άποψη και προφανώς μπορούν να τροφοδοτήσουν την κοινωνία και τη χώρα μας, ώστε τα μυαλά και οι επιστήμονες να μένουν στη χώρα και να παράγουν προς όφελος των Ελλήνων πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που είπε ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Για ποιο θέμα; Δεν θα πάρετε τον λόγο μετά;

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μιλήσατε για το τέλος ταφής, για την τροπολογία η οποία δεν έχει αναρτηθεί. Αφού δεν έχει αναρτηθεί, πώς θα μιλήσουμε, πώς θα σας αντικρούσουμε; Αφού το είχατε έτοιμο από την επιτροπή, τι φοβόσαστε; Επειδή είναι ένα χαράτσι ακόμα στην επίθεση; Θα την δεχθείτε, μην στεναχωριέστε για αυτό.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, να εξηγήσω για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Έχει υπογραφεί, έχει κατατεθεί και θα σας δοθεί από τις υπηρεσίες. Νομίζω όμως ότι μιλάμε για το ακριβώς αντίθετο. Δεν θα επιβληθεί χαράτσι, δεν θα επιβληθεί τέλος, διότι οι δήμοι θα έχουν τη δυνατότητα μέχρι το τέλος του 2017, με χρηματοδοτήσεις πλέον που είναι διαθέσιμες και διεκδικήθηκαν από εμάς, περίπου 900 εκατομμύρια ευρώ, να έχουν υποδομές ώστε να μην πληρώνουν χαράτσι αλλά και να λειτουργούμε προς όφελος του περιβάλλοντος. Άρα, δεν μιλάμε για νέο χαράτσι. Κακώς το ονομάσατε έτσι.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Να το διαβάσουμε για να έχουμε γνώση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Καματερός έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου έδωσε πάσα ο Υπουργός και θα συνεχίσω από εκεί που σταμάτησε. Ήθελα, δηλαδή, να πω ότι είμαστε μάλλον η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν έχουμε ούτε χωροταξικό σχεδιασμό ούτε κτηματολόγιο ούτε δασολόγιο. Αυτό είναι τυχαίο; Δεν μπορούσαμε; Φυσικά μπορούσαμε και δεν είναι τυχαίο.

Τι εξυπηρετεί; Εξυπηρετεί όλα αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός, την ασυδοσία, να μη μπορεί ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει και όπου θέλει, αρκεί να έχει το μέσο, αρκεί να έχει την κυβέρνηση. Εξυπηρετεί αυτούς τους δυνατούς, που έχουν τα μέσα και φυσικά δεν εξυπηρετεί τους αδύναμους. Εξυπηρετεί τον παραγοντισμό, τους παράγοντες που τρέχουν στα Υπουργεία, στους Βουλευτές δεξιά και αριστερά για να πετυχαίνουν αυτά που θέλουν οι επενδυτές.

Προσέξτε! Όλη αυτή η ασάφεια προσελκύει επενδύσεις; Κανένας σοβαρός επενδυτής δεν θα έρθει σε μια χώρα με τέτοιο ασαφές νομικό πλαίσιο. Θα έρθουν αυτοί που ξέρουμε, οι άρπαγες. Αυτό το καθεστώς έχουμε ως τα τώρα.

Και αναγκαζόμαστε, ακριβώς επειδή υπάρχει μια τέτοια ανάπτυξη που εξυπηρετεί τους λίγους, να καταφεύγουμε σε χαρακτηρισμούς, όπως είναι η «βιώσιμη ανάπτυξη», λες και θα έπρεπε ή θα μπορούσε να υπάρχει ανάπτυξη που δεν είναι βιώσιμη. Επίσης, λέμε «αιφόρος ανάπτυξη», λες και θα μπορούσε να υπάρχει ανάπτυξη η οποία θα τα κατέστρεφε όλα και δεν θα προέβλεπε ότι πρέπει να υπάρχει εσαεί. Και λέμε «πράσινη ανάπτυξη», επειδή θέλουμε να πούμε ότι δεν μπορεί να υπάρχει ανάπτυξη χωρίς την προστασία του περιβάλλοντος.

Και συνέχεια βρίσκουμε και καινούριους όρους. Έχουμε και τη «γαλάζια ανάπτυξη», καθώς πρέπει να δούμε πώς θα διαχει-

ριστούμε τη θάλασσα. Έχουμε και την «κυκλική οικονομία». Και συνέχεια θα εφευρίσκουμε όρους μέσα από κινήματα, που καλά κάνουν και υπάρχουν κι ευτυχώς υπάρχουν, για να βάζουμε τέτοιες προϋποθέσεις στην ανάπτυξη.

Με άλλα λόγια, υπάρχει ταξικό πρόσημο σε όλη αυτή την ιστορία. Κι εμείς, ως Κυβέρνηση της Αριστεράς, έχουμε σοβαρή υποχρέωση. Με αυτό το σχέδιο νόμου που έρχεται τώρα, λύνουμε το πρόβλημα; Όχι, βέβαια. Είναι ένα πρώτο βήμα. Δεν κάνει τίποτε άλλο, πάρα να βάλει το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθούμε για να σχεδιάσουμε τον χώρο, σε τρία επίπεδα, όπως είπαν και οι εισηγητές και οι ομιλητές.

Επιτρέψτε μου, όμως, να πω ότι σε αυτή τη διαδικασία έχουμε δύο βασικά προβλήματα –προσέξτε– ως Αριστερά, επειδή ακριβώς θέλουμε να αλλάξουμε αυτό εδώ το μοντέλο ανάπτυξης και θέλουμε να δημιουργήσουμε εργαλεία για την πραγματική ανάπτυξη, που δεν θα χρειάζεται να έχει κανένα πρόσημο, γιατί θα είναι σε όφελος όλων και για την προστασία του περιβάλλοντος και όλα αυτά. Μία πρέπει να είναι η ανάπτυξη.

Δύο είναι, λοιπόν, τα ζητήματα. Ένα είναι πώς εξασφαλίζεται η ολοκλήρωση αυτού εδώ του σχεδιασμού. Διότι ξέρουμε ότι χρειάζεται μεγάλο χρονικό διάστημα. Πρέπει να γίνουν διαβουλεύσεις στα τοπικά και τα περιφερειακά και στον κεντρικό σχεδιασμό. Κι εγώ δεν ξέρω κανέναν σχεδιασμό που να έχει ολοκληρωθεί ως τώρα.

Για να μην αδικούμε και την ιστορία, είχαμε περιπτώσεις καλού σχεδιασμού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο λεγόμενος νόμος Τρίτη του 1983, που οργάνωνε πάρα πολύ καλά τον χωροταξικό σχεδιασμό και τον χωρικό, γενικότερα. Ολοκληρώθηκε; Ποτέ, παρά σε πολύ λίγες περιπτώσεις.

Είπε και ο εισηγητής μας πόσα διατάγματα βγήκαν μετά και πόσα δεν βγήκαν μετά. Κανένα δεν ολοκληρώθηκε. Γιατί; Επανερχομαι σε αυτό που είπα στην αρχή. Διότι εξυπηρετούσαν αυτή εδώ την ασάφεια που θέλουν μερικοί να έχουν.

Εδώ, βέβαια, μπαίνει το εξής ερώτημα: Εμείς πώς θα το εξασφαλίσουμε αυτό; Μέσα στην τετραετία της κυβερνητικής πολιτικής προφαίνουμε; Όχι, δεν προφαίνουμε. Και βέβαια, το επιχείρημα που μπορούμε να πούμε «δώστε μας άλλη μια τετραετία για να τα ολοκληρώσουμε αυτά», εντάξει το λέμε, αλλά δεν αρκεί. Νομίζω ότι το Υπουργείο πρέπει να ψάξει τρόπους και ασφαλιστικές δικλίδες, που θα εξασφαλίζουν ότι και στη συνέχεια όποιος άλλος και αν έρθει, θα έχει κάποιες δεσμεύσεις για να ολοκληρώσει αυτόν εδώ τον σχεδιασμό.

Και ένα δεύτερο και τελευταίο, μια άλλη ανησυχία και ένα πρόβλημα που έχουμε ως Αριστερά σε αυτή την κατεύθυνση είναι το εξής: Τι γίνεται ως τότε, σε όλο αυτό το διάστημα;

Έχουμε ένα φοβερό πρόβλημα, το οποίο μεγεθύνεται γιατί έχουμε σχεδιάσει τη δική μας ανάπτυξη, τη δίκαιη ανάπτυξη, μέσα από τον αναπτυξιακό νόμο, μέσα από τα προγράμματα διάθεσης, τα προγράμματα ΕΣΠΑ, και όλα αυτά θα ήθελαν τα εργαλεία τους και όλα αυτά που είπα πριν, κτηματολόγιο, δασολόγιο, χωροταξικό σχεδιασμό, που δεν υπάρχουν. Πώς θα διασφαλίσουμε εμείς ότι θα επιτευχθούν αυτοί εδώ οι στόχοι;

Το λέω ξανά και ξανά, αλλά επειδή δεν παίρνω απάντηση, το θέτω ξανά και θα το θέτω συνέχεια. Γιατί; Γιατί μέχρις ότου γίνουν αυτοί εδώ οι σχεδιασμοί, θα συνεχίζουν, για παράδειγμα, να καταστρέφονται παραλίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα είμαι περίπου στον χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε.

Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, μέσα σε αυτό το καθεστώς της ασάφειας, γίνονται παρεμβάσεις σε παραλίες από ξενοδοχειακές μονάδες, χωρίς να υπολογίζουν τις επιπτώσεις που θα έχουν στο ευρύτερο περιβάλλον και αυτό το κάνουν νόμιμα. Μπορεί να τους παίρνει δύο και τρία χρόνια για να πάρουν τις εγκρίσεις από διάφορες υπηρεσίες, αλλά το κάνουν.

Γιατί; Διότι δεν υπάρχει ένας ευρύτερος σχεδιασμός, δεν υπάρχει το θαλάσσιο χωροταξικό, που εν τη ρύμη του λόγου θα έπρεπε ίσως να το δούμε μαζί με το χωροταξικό σήμερα, γιατί και το θαλάσσιο χωροταξικό «βλέπει» τις παραλίες και ο σημερινός χωροταξικός σχεδιασμός που συζητάμε, «κοιτάζει» τις παραλίες.

Άλλο παράδειγμα είναι το εξής: Δεν γίνεται να μας λένε ήδη οι ψαράδες από κάποια νησιά, όπως την Κάλυμνο, την Κω, τη Ρόδο, τις Κυκλάδες, ότι πρέπει να προστατεύσουμε τα ιχθυοποθέματά μας, γιατί σε λίγο δεν θα έχουμε τι να ψαρεύουμε, και να μην μπορούμε να προστατεύσουμε κάποιες περιοχές από την υπεραλίευση ή από την αλιεία με βιολογικούς σε κάποιες περιοχές που κανονικά απαγορεύεται!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορεί αυτήν τη στιγμή που εμείς σχεδιάζουμε τη δίκαιη ανάπτυξη, ακόμα να δίνονται εγκρίσεις για νέες εγκαταστάσεις ξενοδοχείων σε περιοχές που είναι υπερκορεσμένες και ξέρουμε τι προβλήματα δημιουργούν στον ντόπιο πληθυσμό και στις ντόπιες μικρές επιχειρήσεις.

Τι θα μπορούσε να γίνει; Αυτό πρέπει να το βρει το Υπουργείο. Προτάσεις υπάρχουν. Ξέρουμε ότι δεν μπορεί να γίνεται αναστολή των οικοδομικών εργασιών σε κάποιες περιοχές, γιατί είναι σαν να σταματάς τελείως, σαν να σκοτώνεις, σαν να πεθαίνεις την ανάπτυξη. Στον αναπτυξιακό νόμο είχαμε βάλει, έστω και δειλά, μία διάταξη που έλεγε ότι μπορεί με υπουργικές αποφάσεις να απαγορεύονται κάποιες δραστηριότητες σε κάποιες περιοχές.

Νομίζω ότι κάτι αντίστοιχο πρέπει να προβλεφθεί και εδώ. Είναι το ελάχιστο, ώστε με υπουργικές αποφάσεις –διότι δεν γίνεται διαφορετικά, όπως ειπώθηκε και προηγουμένως, επειδή κατά το Σύνταγμα την αρμοδιότητα την έχει η Κυβέρνηση– να προφταίνουμε να μπαίνουν κάποιοι όροι προστασίας των περιοχών στην κατεύθυνση του σχεδιασμού που εμείς θέλουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Κατσαφάδος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά με θλίψη διαπιστώνουμε ότι μπορεί η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος να απομακρύνθηκε από τον κ. Τσίπρα ως αποτυχημένη, αλλά το φάντασμά της είναι ακόμα εδώ. Η νοστορπία της, δυστυχώς, είναι ακόμα εδώ. Η προχειρότητά της είναι και πάλι εδώ.

Ρωτάμε, κύριε Υπουργέ, το εξής: Γιατί όλα πρέπει να γίνονται στο πόδι; Γιατί; Πιστεύετε ότι η χώρα έχει αυτήν την πολυτέλεια; Έχουμε αυτήν την πολυτέλεια ως χώρα να χάνουμε ακόμα επενδύσεις, να κολλάνε σχέδια και να ταλαιπωρούμε τους πολίτες; Τι κάνατε, άραγε, επτά ολόκληρους μήνες; Τόσο καιρό θέλατε για να αντιγράψετε –και, μάλιστα, με λάθος τρόπο– έναν νόμο ο οποίος ψηφίστηκε το 2014; Γιατί τον φέρατε πάλι μισό, πάλι προβληματικό και αθεράπευτα γραφειοκρατικό;

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που εξαιτίας του ότι είναι μισό, καθώς δεν αναφέρει καθόλου τι θα γίνει με το θέμα των χρήσεων γης, αντί να διευκολύνει τις επενδύσεις και την ανάπτυξη και, άρα, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, που είναι ένα μεγάλο ζητούμενο, κρατά τα πάντα κολλημένα δεκαετίες πίσω.

Αυτό συμβαίνει γιατί είστε πολιτικά δειλοί, κύριοι της Κυβέρνησης. Φοβάστε να προχωρήσετε σε ρυθμίσεις οι οποίες θίγουν τα στενά κομματικά σας συμφέροντα, μόνο και μόνο γιατί τρέμετε τις εκλογές οι οποίες έρχονται και δεν θέλετε να δυσανεπίστητε κανέναν, διότι έτσι δυστυχώς πιστεύετε ότι θα σωθείτε πολιτικά.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, καταλαβαίνω την αγωνία σας, μια και οι χειρισμοί του κ. Τσίπρα για άλλη μία φορά σας φέρνουν σε αδιέξοδο. Όμως, αυτό δεν αποτελεί δικαιολογία. Δεν είναι άλλοθι για σας. Οπότε πρέπει και σήμερα να μας δώσετε κάποιες απαντήσεις.

Ρωτάμε, λοιπόν, το εξής: Είχατε ή δεν είχατε δεσμευτεί ότι θα πάρετε πίσω την άθλια εκπρόθεσμη τροπολογία την οποία κατέθεσε η τότε ηγεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος χωρίς κανέναν διάλογο και με την οποία επιστρέψαμε με μία μόλις πρόταση σε έναν νόμο του 1987;

Όμως, χρήσεις γης που το 1987 ήταν άγνωστες στον κανονικό νομοθέτη, σήμερα αποτελούν μέρος της καθημερινότητας

και αντικατοπτρίζονται στον χώρο που ο σύγχρονος άνθρωπος διαβιώνει και δραστηριοποιείται. Οι πόλεις εξελίσσονται και μεταλλάσσονται. Εσείς όμως θέλετε να παρακολουθείτε ως Πόντιοι Πιλάτοι.

Είχατε ή δεν είχατε δεσμευτεί μέσω της αιτιολογικής έκθεσης, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι θα εκδώσετε σε έξι μήνες το αργότερο νέο Προεδρικό Διάταγμα για τις χρήσεις γης προσαρμοσμένες στις σύγχρονες ανάγκες; Εσείς, όμως, όχι μόνο δεν το καταθέσατε, αλλά δεν το έχετε στείλει ακόμα στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Αντί γι' αυτό, λοιπόν, αφήνετε τα πάντα στον αυτόματο πιλότο, μπλοκάροντας την υλοποίηση τουριστικών κυρίως επενδύσεων που έχουν δρομολογηθεί από τη μία και από την άλλη εμποδίζοντας τους δήμους να εφαρμόσουν τα ρυθμιστικά τους σχέδια.

Το ξέρετε ότι με το χάος το οποίο έχετε δημιουργήσει, δεν επιτρέπεται πλέον –όπως ακριβώς συνέβαινε, δυστυχώς, από το 1987 μέχρι το 2014– η εγκατάσταση νέων επιχειρήσεων, φούρνων και κουρείων δηλαδή, σε περιοχές αμιγούς κατοικίας, παρ' ότι αφορούν καθημερινές ανάγκες των συμπολιτών μας. Επίσης, οι τράπεζες και τα ταξιδιωτικά γραφεία απαγορεύονται ξανά σε περιοχές τουρισμού, παρ' ότι χρειάζονται στους τουρίστες.

Ξεχωριστό, βέβαια, πρόβλημα δημιουργεί η λεγόμενη «σύγκρουση χρήσεων γης» στα μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα. Το παλαιό θεσμικό πλαίσιο χρήσεων γης του 1987 που επαναφέρθηκε, βρέθηκε πολλές σε αντιπαράθεση με τα ρυθμιστικά σχέδια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, καθώς, για παράδειγμα, αυτά θεωρούσαν ως ενιαίο σύνολο μία κεντρική λεωφόρο, ενώ τα ΓΠΣ κάθε δήμου αντιμετώπιζαν διαφορετικά κάθε τετράγωνο που εφάπτεται της ίδιας λεωφόρου.

Έτσι έχουμε το παράδοξο στο ίδιο σημείο μιας λεωφόρου να επιτρέπονται διαφορετικές χρήσεις γης στην απέναντι πλευρά –για παράδειγμα, γραφεία από τη μία και αποκλειστική κατοικία από την άλλη– ή να απαγορεύονται κάποιες χρήσεις σε διπλανά τετράγωνα της ίδιας βασικής αρτηρίας.

Αυτό το πολυδαίδαλο πλαίσιο που δημιούργησε επί δεκαετίες προβλήματα σε πολίτες και επιχειρήσεις, αλλά και μεγάλο πεδίο συνεννόησης και «συναλλαγής» –για να μην πούμε κάτι βαρύτερο– σε κάθε επίπεδο της δημόσιας διοίκησης, επαναφέρετε και σκοπεύετε να μην το λύσετε ποτέ. Και ερωτώ, κύριοι της Κυβέρνησης: Ποια συμφέροντα καλύπτετε και εξυπηρετείτε με αυτή σας την απάθεια; Ποιος σας εμποδίζει να προχωρήσετε;

Ας έρθουμε, όμως, και στο μισό νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε αποσπασματικά σήμερα. Επί της ουσίας το νομοσχέδιο αποτελείται από διατάξεις και ρυθμίσεις που επαναλαμβάνονται από τον προηγούμενο νόμο και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις είναι και παρωμοιοτύπες διατάξεις τις οποίες καταργεί.

Όμως, αυτό που κυρίως ενδιαφέρει τους συντάκτες του νομοσχεδίου είναι στις συγκεκριμένες περιπτώσεις ο διαφορετικός τρόπος εφαρμογής αυτών των διατάξεων, η θεσμοθέτηση ελεγκτικών μηχανισμών, με στόχο τη γραφειοκρατία, τις χρονοβόρες διαδικασίες και την άμεση εμπλοκή της δημόσιας διοίκησης σε όλα τα επίπεδα έγκρισης.

Συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια, σημαντική αλλαγή είναι ότι ορίζει ως εισηγητή για την έγκριση την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, δηλαδή τη Διεύθυνση Πολεοδομικού Σχεδιασμού, με αντίστοιχη γνωμοδότηση του ΚΕΣΥΠΟΘΑ, αντί της αποκεντρωμένης διοίκησης και του ΣΥΠΟΘΑ που προέβλεπε ο προηγούμενος νόμος. Αποδυναμώνετε κατ' αυτόν τον τρόπο η τοπική αυτοδιοίκηση του πρώτου και του δεύτερου βαθμού και μεταφέρετε το βάρος της θέσης σε μια κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου για να ελέγχετε.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια, που αφορούν κυρίως σχέδια, έργα ή προγράμματα υπερτοπικής κλίμακας ή στρατηγικής σημασίας, δηλαδή κυρίως την υλοποίηση επενδυτικών σχεδίων, στις περιπτώσεις που η έγκρισή τους τροποποιούνταν προγενέστερα με το ΤΧΣ ή τις ΖΟΕ ή άλλης μορφής ρυθμίσεις, προβλέπεται στο σχέδιο νόμου διαδικασία προέγκρισης προμελέτης, μετά από εισήγηση της υπηρεσίας και γνώμη του ΚΕΣΥΠΟΘΑ.

Καθώς δε η διαδικασία αυτής της προέγκρισης παραπέμπεται στην έκδοση σχετικών υπουργικών αποφάσεων, σε ό,τι αφορά

τα απαιτούμενα δικαιολογητικά –διαδικασία έγκρισης και τα λοιπά-, είναι προφανής η προσπάθεια δημιουργίας μιας γραφειοκρατικής και χρονοβόρας διαδικασίας, η οποία μάλιστα ενισχύεται με την πρόβλεψη ότι το ΚΕΣΥΠΟΘΑ θα συνεδριάζει μόνο δύο φορές τον χρόνο για σχετικές γνωμοδοτήσεις.

Παράλληλα, παραμένουν οι ρυθμίσεις για τα ΕΣΧΑΔΑ και τα ΕΣΧΑΣΕ, που τα χαρακτηρίζετε όταν ήσασταν στην Αντιπολίτευση εργαλείο κομμένο και ραμμένο για την εξυπηρέτηση των επενδυτών, οι οποίοι θα αρπάξουν τη δημόσια περιουσία.

Μάλιστα, στο προτεινόμενο από εσάς νομοσχέδιο αναφέρεται ξεκάθαρα ότι μπορούν να τροποποιούνται και οι ΖΟΕ, οι οποίες στην πλειοψηφία τους είναι για την προστασία του περιβάλλοντος. Ήθελα να ρωτήσω τον εισηγητή, τον κ. Δημαρά, αν αυτό το γνωρίζουν οι οικολόγοι φίλοι του.

Τρίτον, ενώ στον ν.4269 για τα Τοπικά και Ειδικά Χωρικά Σχέδια υπάρχει σαφής αναφορά στο ποιες χρήσεις επιτρέπονται για οικιστικές περιοχές, όπου συμπεριλαμβάνεται και η χρήση τουρισμός-αναψυχή, καθώς και σε περιοχές παραγωγικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, στο νομοσχέδιο δεν γίνεται καμία αναφορά για επιτρεπόμενες χρήσεις, προφανώς γιατί είναι στην κρίση της υπηρεσίας του Υπουργείου που θα το εγκρίνει, δίνοντας αφορμή για δημιουργία εστίων αδιαφάνειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω ένα λεπτό ακόμη, αν μου το επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε. Επίσης, κρίνεται εντελώς άστοχη και η πλήρης κατάργηση του άρθρου 11 που αφορά την ψηφιοποίηση και ηλεκτρονική καταγραφή των θεσμικών γραμμών, πληροφοριών και χρήσεων γης.

Τώρα που καταργείτε αυτή τη διάταξη επιστρέφουμε, κύριε Υπουργέ, και πάλι στο καθεστώς των σχεδίων και των χαρτών σε μορφή hard copy, φυλαγμένες στα συρτάρια των διάφορων υπηρεσιών, χωρίς να υπάρχει ενιαίο υπόβαθρο, με αποτέλεσμα ο απλός πολίτης ή ο εν δυνάμει επενδυτής να ταλαιπωρείται στον κυκλώνα αυτού του συστήματος.

Τέλος, με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου ο χρόνος παγώνει, καθώς δεν είναι δυνατή η εφαρμογή μέχρι την έκδοση των σχετικών υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων που προβλέπονται στις διατάξεις του. Ο χωρικός, λοιπόν, σχεδιασμός θα βρεθεί στο απόλυτο κενό.

Κυρίες και κύριοι, πρέπει να γίνει βαθιά συνείδηση σε όλους μας ότι ο χωρικός σχεδιασμός αποτελεί μαζί με το Εθνικό Κτηματολόγιο το ακλόνητο θεμέλιο για την δημιουργία ενός ελκυστικού επενδυτικού περιβάλλοντος. Δεν μπορεί να υπάρξει επένδυση χωρίς κάποιος να γνωρίζει τι χτίζει και πού, χωρίς τις αντίστοιχες εγκαταστάσεις και υποδομές, άρα και χωρίς τη χωροθέτηση και την αλληλεπίδραση με το περιβάλλον. Δυστυχώς, αυτό δεν το κάνετε με το σημερινό νομοσχέδιο.

Εμείς, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, δεν το ψηφίζουμε επί της αρχής και θα σας ζητούσαμε, θα σας παρακαλούσαμε, εάν θέλατε –γιατί η χώρα δεν έχει χρόνο για χάσιμο- να τροποποιήσετε αυτά τα άρθρα, για να μπορέσουμε επιτέλους να κάνουμε μία σοβαρή συζήτηση σε ό,τι έχει να κάνει με τη χωροταξία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς, κύριε συνάδελφε,

Τον λόγο έχει ο κ. Καρράς από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα νομοσχέδιο της κατηγορίας αυτής χρειάζεται πράγματι χρόνος, για τον λόγο ότι οι συνέπειες του εκτείνονται στο σύνολο της χώρας, στο σύνολο της κοινωνίας και σε βάθος χρόνου μέχρι τις επόμενες γενιές.

Η πραγματικότητα για την Ελλάδα δείχνει ότι είχε κακοπάθει για τα ζητήματα της χωροταξίας και της πολεοδομίας. Πολύ γρήγορα θυμίζω ότι η πρώτη προσπάθεια έγινε μετά το Σύνταγμα του 1975 με τον γνωστό νόμο Τρίτση. Βγήκαν τα γενικά πολεοδομικά σχέδια σε μία μικρή έκταση, έγιναν και οι ζώνες οικιστικού ελέγχου και μείναμε όλοι ευχαριστημένοι. Έγιναν κάποιοι προ-

σπάθειες και το '97 και το '99 για να οργανωθεί ο χώρος, αλλά δεν πέτυχαν.

Έρχεται λοιπόν τώρα το 2014 ένας νόμος, ο ν.4269, που μιλάει για χωροταξία και βιώσιμη ανάπτυξη. Βεβαίως ο ν.4296 δεν άγγιζε τα θέματα βιώσιμης ανάπτυξης. Η βιώσιμη ανάπτυξη έμενε μόνο στον τίτλο, γιατί η βιώσιμη ανάπτυξη είναι κάτι πραγματικά δύσκολο, είναι κάτι που στηρίζεται σε πραγματικά περιστατικά και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο νομοθετικών ρυθμίσεων, είτε το θέλουμε είτε όχι. Είναι ζήτημα τεχνικής φύσεως και νομικά κείμενα δεν μπορούν να το περιλάβουν.

Ξεκίνησε, λοιπόν, αυτός ο νόμος και θέλω να αναφέρω λίγα πράγματα. Όταν ξεκίνησε ο ν.4269, βρισκόμασταν σε ένα πάρα πολύ χαμηλό επίπεδο οργάνωσης του χώρου, ούτως ώστε δεν είχαμε εικόνα τι θα προκύψει στο μέλλον.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να καταθέσω τη μελέτη στην οποία αναφέρθηκε ως δημοσίευμα ο Υπουργός για την πρόοδο των σχεδίων, η οποία είναι πάρα πολλή χαμηλή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος - Δημήτριος Καρράς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ερχόμεθα λοιπόν σήμερα, μετά από δύο χρόνια περίπου, και προτείνει η Κυβέρνηση την αντικατάσταση του νόμου εκείνου ο οποίος έγινε το 2014. Δεν είναι πλήρης ο νόμος του 2014, αλλά δεν είναι εξίσου πλήρης και ο νόμος που εισάγεται σήμερα. Εγώ θεωρώ ότι ο ένας αντιγράφει τον άλλον και δεν προχωρά καθόλου στην αντιμετώπιση των ζητημάτων.

Αυτό το λέω γιατί κάνει μια λεκτική μεταβολή. Τη λέξη «χωροταξία» την ονομάζει «χωρικό σχεδιασμό». Αυτό, τουλάχιστον στην δική μου αντίληψη δεν λέει τίποτα.

Παράλληλα, από την ίδια την εισηγητική έκθεση προκύπτει –και θα αναφερθώ σταχυολογώντας δύο, τρία σημεία- ότι από τους διακηρυγμένους στόχους του ν.4269/2014 ως βασικοί άξονες του παρόντος νομοσχεδίου παραμένουν –και αναφέρει η αιτιολογική έκθεση- η ασφάλεια δικαίου, η μείωση των προβλεπόμενων κατηγοριών σχεδίων, η σαφής διάκριση επιπέδων σχεδιασμού. Δηλαδή τους στόχους που επιχείρησε η νομοθεσία το 2014, τους ίδιους στόχους έχουμε και σήμερα το 2016.

Εγώ δεν είμαι εξ' εκείνων, όπως είπα, που υποστηρίζω ότι ο νόμος του 2014 ήταν πλήρης. Ήταν ένας ατελής νόμος, όπως είναι και ο σημερινός.

Γιατί η ανάγκη νόμου; Δεν το έχω καταλάβει. Ξέρετε γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, έχω αντιρρήσεις; Διότι ο νόμος περί χωροταξίας και πολεοδομίας, είτε το θέλουμε είτε όχι, είναι θεσμικός. Μάλιστα, όταν συζητείτο στην επιτροπή, ανέφερε έγκριτος καθηγητής του πανεπιστημίου –και επιπρόσθετα μου να διαβάσω την περικοπή της αναφοράς του- ότι «χρειάζονται πέντε χρόνια για να γίνει κτήμα, να κατανοηθεί ο νόμος, δέκα χρόνια για την πρώτη λειτουργία και ωρίμανση είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια». Σε τι βοηθάει, λοιπόν, ο σημερινός νόμος; Κατά την άποψή μου, σε τίποτα. Μάλιστα, μπορώ να πω ότι έχουμε και οπισθοδρόμηση σε δύο σημεία, ένα ζήτημα το οποίο θίχτηκε από όλους τους ομιλητές και τους εισηγητές.

Εγώ θα ήθελα, όμως, να προσθέσω και κάτι άλλο στο ζήτημα της προέγκρισης της προμελέτης. Ξέρετε τι ζητήματα δημιουργεί η προέγκριση με τις σημερινές συνθήκες της ανασφάλειας της οικονομίας, της ανασφάλειας της χώρας; Θα θυμίσω στους εξ' ημών μηχανικούς και νομικούς την προέγκριση του νόμου 1650, την λεγόμενη προέγκριση χωροθέτησης. Είναι το ίδιο πράγμα σήμερα αυτή η προέγκριση προμελέτης με την προέγκριση χωροθέτησης. Ξέρετε τι κάναμε εμείς οι νομικοί όταν θέλαμε να παγώσουμε και να σαμποτάρουμε μια επένδυση; Επειδή θεωρείτο ότι είχε εκτελεστό χαρακτήρα μέχρι την τροποποίηση του ν.1650, κάναμε μία αίτηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας, παίρναμε μια αναστολή εκτέλεσης, διότι η βλάβη του περιβάλλοντος θα ήταν τεράστια, και σταματούσαμε το έργο. Προσέξτε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ. Θα γεννηθεί το ίδιο πρόβλημα. Σας το λέω με εμπειρία πολλών δεκαετιών. Προσέξτε το αυτό.

Ένα δεύτερο ζήτημα, που είναι ανασχεση της αναπτυξιακής προσπάθειας, είναι η κατάργηση του δεύτερου κεφαλαίου του ν.4269 περί χρήσεων γης. Οι χρήσεις γης του 1987 είχαν ξεπε-

ραστεί. Ήταν ανεπίκαιρες και έπρεπε να αναμορφωθούν. Δυστυχώς, όμως, με την αισιοδοξία που υπήρχε ότι θα καθοριστούν εκ νέου χρήσεις γης, σήμερα έχουμε γυρίσει στο καθεστώς του 1987. Το εξάμηνο ήταν μια δήλωση του προηγούμενου Υπουργού, που έλεγε ότι εντός εξαμήνου θα το έφερνε. Δεν είναι νομοθετική δέσμευση. Σήμερα βρίσκόμαστε πάλι με χρήσεις γης ανεπίκαιρες, οι οποίες θα δημιουργήσουν πάλι ανάσχεση. Έχουν μεταβληθεί πάρα πολύ οι συνθήκες του χώρου.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο αυτό μεταβάλλει μεν τα δύο επίπεδα σε τρία, αλλά δεν μπαίνω σε λεπτομέρειες. Θυμίζω, όμως, μόνο τούτο, επικαλούμενος μια πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ότι η ρύθμιση του χώρου, είτε πολεοδομικά είτε χωροταξικά, προϋποθέτει -διαβάζω περικοπή από πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας- δεν είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή η εγκατάσταση βιομηχανίας ή βιοτεχνίας.

Δεν μιλάω για την εκτός σχεδίου δόμηση. Είναι ένα πάθος που διακατέχει τους μισούς Έλληνες να οικοδομήσουν εκτός σχεδίου και μετά να νομιμοποιήσουν το αυθαίρετο, το οποίο θα κάνουμε όλοι είτε με υπέρβαση της άδειας είτε απ' αρχής θα αυθαιρετήσουμε και έτσι, λοιπόν, θα είμαστε στο πνεύμα της ελληνικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Διαβάζω, λοιπόν: «Δεν είναι επιτρεπτή η εγκατάσταση βιομηχανίας ή βιοτεχνίας σε περιοχή που δεν έχει αναγνωριστεί με διοικητική πράξη ως κατάλληλη για την ανάπτυξη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας». Τι σημαίνει αυτό; Ότι μέχρι να ολοκληρωθεί ο σχεδιασμός του ελληνικού χώρου, θα παραμένουν τα ίδια προβλήματα, οι ίδιες αντιδικίες, τα ίδια ανταγωνιστικά συμπεριφέροντα και θα εμποδίζουν την ανάπτυξη της Ελλάδος.

Θα μου επιτρέψετε να καταθέσω και μια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία έχει την πλήρη ιστορία της χωροταξίας και της πολεοδομίας στην Ελλάδα και έχει και τις απαιτήσεις που θέτει ο συνταγματικός και ο κοινοτικός νομοθέτης για τη διαρρύθμιση του χώρου.

(Στο σημείο αυτό ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Γεώργιος-Δημήτριος Καρράς, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνοψίζοντας και τελειώνοντας: Δεν προσθέτει τίποτα ο νέος νόμος. Είναι μια επανάληψη του παρελθόντος. Μάλιστα, μπορώ να πω από την εμπειρία, την οποία έχω στον τομέα -δεν διεκδικώ σε πολλούς τομείς αυθεντία, αλλά σε αυτόν τον τομέα επιτρέψατέ μου να διεκδικώ μια γνώση, δεν μιλώ για αυθεντία, διεκδικώ μία γνώση- ότι θα πάμε πίσω και θα αρχίσουμε από την αρχή. Διότι η προοπτική της χωροταξίας είναι τουλάχιστον μιας γενιάς.

Ας αφήναμε με παρεμβάσεις τα προηγούμενα νομοθετικά καθεστώτα να λειτουργήσουν. Δεν είδαμε καν τα αποτελέσματα του παρελθόντος, αν μπορούσαν να αποδώσουν, αν τα επιτάχυνε η Κυβέρνηση, πιεστικά έστω, για να λειτουργήσουν. Τώρα αρχίζουμε πλέον εξ αρχής και περιμένουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Καρρά. Σας δώσαμε χρόνο και για χθες το βράδυ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, και για χθες το βράδυ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκέρογλου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να λάβω τον λόγο για μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Για να μην γίνεται παρανόηση με το Κεφάλαιο Β' και τα προεδρικά διατάγματα που θα ακολουθήσουν, νομίζω να επαναλάβουμε ότι οι προδιαγραφές όλων των επιπέδων σχεδιασμού, αλλά και οι χρήσεις γης θα ακολουθήσουν για ασφάλεια δικαίου τη διαδικασία του προεδρικού διατάγματος που ξεκινάει αμέσως μετά την ψήφιση του νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Πάντως, σήμερα δεν υπάρχει.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αλλιώς, πράγματι, χωρίς το Κεφάλαιο Β' δεν λειτουργούμε. Το διευκρινίζω, για να ξέρετε το σχέδιό μας και επί αυτού να μας κρίνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Εφόσον το Συμβούλιο της Επικρατείας το εγκρίνει.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Βεβαίως.

Αυτό, όμως, μας δίνει και την ασφάλεια δικαίου, κύριε Καρρά, το ξέρετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κεγκέρογλου, έχει τον λόγο, για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας οφείλω να θυμίσω, αν και δεν χρειάζεται, ότι η Δημοκρατική Συμπαράταξη με πολλή επιμονή μιλάει για την εθνική συνεννόηση ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη διαμόρφωση οδικού χάρτη της χώρας, προκειμένου να βγει από τα αδιέξοδα και τους φαύλους κύκλους της ύφεσης.

Εργαζόμαστε για τη διαμόρφωση εθνικής γραμμής εξόδου από την κρίση και τα μνημόνια, με σχέδιο αναπτυξιακής και παραγωγικής ανασυγκρότησης και, βεβαίως, πολιτικές κοινωνικής συνοχής. Σε αυτή την κατεύθυνση διαμορφώνουμε τις δικές μας προτάσεις και θέσεις για προοδευτικές μεταρρυθμίσεις, τη στήριξη της οικονομίας και της επιχειρηματικότητας που παράγει ποιοτικές θέσεις εργασίας, πραγματικές θέσεις εργασίας, καθώς και για το βιώσιμο κοινωνικό κράτος, που είναι περισσότερο αναγκαίο την περίοδο της κρίσης, αλλά και για πολλά χρόνια μετά.

Στο πλαίσιο της σημερινής πραγματικότητας είναι πλέον ξεκάθαρο ότι η χώρα, όπως είπα και αρχικά, πρέπει να ξεφύγει από το δίπολο υπερφορολόγηση-περικοπές κοινωνικών δαπανών, ως τα μόνα μέσα για την επίτευξη δημοσιονομικών στόχων. Η παραγωγική και αναπτυξιακή ανασυγκρότηση, η οικονομική ανάκαμψη, η παραγωγή νέου πλούτου είναι ο μόνος δρόμος για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα επόμενα χρόνια με επιτυχία τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και να μπορούν να ασκηθούν και δίκαιες πολιτικές.

Όλα αυτά εξαρτώνται, ασφαλώς, από τις διαδικασίες του χωρικού σχεδιασμού, εξαρτώνται από αυτό που ονομάζουμε βιώσιμη ανάπτυξη. Γιατί μέσα στην έννοια της βιώσιμης ανάπτυξης είναι ακριβώς και η αναπαραγωγή του συστήματος που παράγει πλούτο και, βεβαίως, η διάθεση αυτού του πλούτου μπορεί να μας δώσει τις δυνατότητες που χρειαζόμαστε.

Το δράμα είναι ότι η Κυβέρνηση σήμερα κάνει ό,τι ακριβώς έκανε από το 2015. Τι είπε, δηλαδή, η Κυβέρνηση με τον χωρικό σχεδιασμό; Ό,τι είπε και το 2015. Επειδή δεν βιώσατε, Ελληνίδες και Έλληνες, τα περισσότερα δύσκολα, παρ' ό,τι είστε μπροστά στην προοπτική εξόδου της χώρας και μπορούσαμε να μιλάμε με ασφάλεια πλέον από το 2015 γι' αυτά τα πράγματα, ξαναγυρίσαμε να ζήσουμε πώς είναι το κλείσιμο των τραπεζών, πώς είναι τα capital controls, πώς είναι ένα τρίτο αχρείαστο μνημόνιο, πώς είναι όχι μόνο η άρση των έντεκα περικοπών που λέτε στις συντάξεις, αλλά η νομιμοποίησή τους και η επαύξηση των περικοπών με νέες, πώς είναι να βιώσεις έναν «αριστερό» τρόπο δημοσιονομικής προσαρμογής μέσα από υπερφορολόγηση και ταυτόχρονα περικοπή κοινωνικών δαπανών. Το «αριστερό», προφανώς, είναι μέσα σε εισαγωγικά, πολλά μάλιστα.

Το ίδιο ακριβώς κάνετε με τον χωρικό σχεδιασμό: Ξαναγυρνάτε στο 2014. Μπορεί ο σχεδιασμός του 2014 στην εφαρμογή του -είχαμε την ένδειξη και πριν- να είχε πολλά προβλήματα. Μπορεί να είχε λιγότερα προβλήματα. Μπορεί τα προβλήματα αυτά να λύνονταν στην πορεία.

Άρα αυτό το οποίο έπρεπε να κάνουμε για τον ν.4269 και τη διαδικασία που προέβλεπε από το 2015 -το λογικό και αυτό που κάθε πολιτική ηγεσία έπρεπε να προωθήσει- ήταν να προχωρήσει η εφαρμογή του. Ταυτόχρονα, όπου διαπιστώνει ότι υπάρχει αδυναμία, ότι υπάρχει πρόβλημα, να τροποποιούσε τον νόμο και να προχωρούσε.

Το λέμε αυτό, γιατί, δυστυχώς, χάθηκαν δύο χρόνια και μπορεί

να μην έχει ευθύνη η σημερινή πολιτική ηγεσία, αλλά ίδια Κυβέρνηση ήσασταν. Μπορεί ο πρώτος Υπουργός Χωροταξίας και Περιβάλλοντος, ο κ. Λαφαζάνης, να είναι πλέον σε άλλο κόμμα, αυτό, όμως, αυτό δεν αλλάζει τα πράγματα για τις ευθύνες του κ. Τσίπρα. Ο Τσίπρας ήταν Πρωθυπουργός.

Μπορεί ο κ. Σκουρλέτης, που ήταν απαραίτητος συνεργός σε αυτό το Υπουργείο για τη διαδικασία της οικονομικής ανασυγκρότησης της χώρας, να έβαζε όχι μόνο φρένο, αλλά χειρόφρενο και ογκόλιθους, για να σταματήσει κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια, όμως, ήταν της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με Πρωθυπουργό τον κ. Τσίπρα.

Ο κ. Σταθάκης μπορεί να είχε την εμπειρία από το Υπουργείο Οικονομίας –και εκεί κακίζω τον κ. Σταθάκη, πολιτικά εννοείται– με τον ν.4212, αν θυμάμαι καλά, που ψήφισε για τις δημόσιες συμβάσεις και κόλλησε όλα τα δημόσια έργα, λόγω της ασφάλειας η οποία δημιουργήθηκε και παρ' ότι υπήρχε η γενική πρόβλεψη μέχρι τον Απρίλιο του 2017 να μπορούν να γίνουν δημοπρατήσεις ως μεταβατικό στάδιο. Χίλια τετρακόσια τριάντα μικρά και μεγάλα έργα του ΕΣΠΑ κόλλησαν και δεν προχώρησε αυτή η διαδικασία. Έχουμε τρανταχτά παραδείγματα στην Κρήτη, και όχι μόνο, από αυτή τη διαδικασία. Έρχεται ο κ. Σταθάκης, που έχει αυτήν την αρνητική εμπειρία από το Υπουργείο Οικονομίας, γιατί έκανε ακριβώς το ίδιο, και ξαναγυρνάει πάλι από την αρχή. Δεν γίνεται να βιώσουμε νέα προβλήματα από την αρχή, τη στιγμή που έπρεπε να έχει προχωρήσει το πράγμα. Έστω και τώρα θα έπρεπε να προχωρήσει.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς ασκούμε την κριτική μας σε αυτήν την οπισθοδρόμηση και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που, ενώ μπορεί να έχεις τελειώσει κατά 99% μια μελέτη ΣΧΟΟΑΠ, μια πολεοδομική μελέτη κ.λπ., την ξαναγυρίζετε από το μηδέν. Αυτό θα πρέπει να το δείτε. Όσα έχουν ανατεθεί και έχει προχωρήσει, έχει πιστοποιηθεί η πρόοδος τους σε ένα ποσοστό, θα πρέπει να ολοκληρωθούν με το προηγούμενο πλαίσιο. Δεν γίνεται να τα ξεγυρίζετε πίσω.

Βέβαια, το ανδραγάθημα των χρήσεων γης το έκανε ο κ. Σταθάκης, ενώ ήταν Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης. Τουλάχιστον όταν πήγε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος ελπίζαμε ότι θα έχει βάλει μυαλό να το διορθώσει ο ίδιος. Δυστυχώς, δεν το διορθώνει, το διαιωνίζει.

Βέβαια έκανε μία δήλωση ο κ. Φάμελλος προηγουμένως η οποία είναι σε θετική κατεύθυνση. Αν έρθει άμεσα, χάσαμε χρόνο, αλλά θα είναι θετικό να έρθει άμεσα το σύστημα χρήσεων γης, που είναι απαραίτητο, προκειμένου να μπορέσει να θεμελιωθεί όλη αυτή η αναπτυξιακή διαδικασία.

Κλείνω αναφερόμενος στην προβασιμότητα των ΑΜΕΑ. Πρέπει να πούμε ότι η προσπάθεια για να ενταχθούν στο οικονομικό και κοινωνικό γίγνεσθαι, και η υποχρέωση, θα έλεγα, είναι κάτι πολύ ευρύτερο από την απλή έννοια της προβασιμότητας σε μία ράμπα.

Η προβασιμότητα πρέπει να πούμε ότι είναι ευρύτερο θέμα και μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ένταξη της διάστασης της αναπηρίας στο σύνολο του χωρικού σχεδιασμού. Δεν αρκεί, αφού έχεις τελειώσει έναν σχεδιασμό, αφού έχεις καταλήξει στο ΣΧΟΟΑΠ, αφού έχεις καταλήξει στην πολεοδομική μελέτη να πεις ότι χρειάζεται τώρα και μία ράμπα ή κάτι άλλο για την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία.

Το όλο πνεύμα του χωρικού σχεδιασμού πρέπει να εμπνέεται και να επηρεάζεται από την υποχρέωσή μας να διασφαλίσουμε την προβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία στο κοινωνικό και οικονομικό γίγνεσθαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Βάλτε μία τελεία, κύριε Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, τελειώσα.

Γι' αυτό προτείνουμε τη συμμετοχή, την εκπροσώπηση της ΕΣΑΜΕΑ στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας.

Καταθέτω, λόγω χρόνου, και τις συγκεκριμένες προτάσεις της ΕΣΑΜΕΑ σε συγκεκριμένα άρθρα που προτείνουν να προστεθούν συγκεκριμένες διατάξεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο

βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από το 1^ο Γυμνάσιο Σπάτων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Ιγγλέζη έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν το 2014 η τότε κυβέρνηση ψήφισε τον ν.4269 είχαμε αντιδράσει σφοδρά ως Αντιπολίτευση. Ήταν μία νομοθεσία καθαρά μνημονιακού χαρακτήρα, στο πλαίσιο που η τότε κυβέρνηση αντιλαμβάνονταν τη διαπραγμάτευση με τους θεσμούς, την προσέγκυση επενδύσεων, την αξία της δημόσιας περιουσίας στο σύστημα της χωρικής ανάπτυξης και σαφώς τη δημοκρατία.

Ο ν.4269 είχε κριθεί αναγκαία μεταρρύθμιση για ένα σύστημα συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό και δυσλειτουργικό. Αυτό, όμως, που προσπαθούσε να πετύχει ήταν η δημιουργία φιλοεπενδυτικού κλίματος, αγνοώντας τη συνοχή του συστήματος σχεδιασμού και το πλέγμα προστασίας του περιβάλλοντος και των οικιστικών περιοχών. Ακόμα υιοθέτησε μια φιλοσοφία μίξης των χρήσεων γης που υπακούει πρωτίστως σε επιχειρηματικές επιλογές και σε ολιγοπωλιακή κατεύθυνση.

Σήμερα βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να συζητάμε κομβικές αλλαγές στον νόμο αυτόν αλλά και στο σύστημα χωρικού σχεδιασμού που αυτός εισήγαγε. Είναι σαφές σε όλους μας ότι δεν πρόκειται για συνολική αναθεώρηση του ισχύοντος νόμου ούτε και νομοθέτηση των αρχών του χωρικού σχεδιασμού που θα προτείνουμε, αν γράφαμε σε λευκό χαρτί.

Προτείνονται, όμως, μία σειρά από τροποποιήσεις που θεωρούμε ουσιαστικές και καίριες για την αποκατάσταση της νομιμότητας στον σχεδιασμό του χώρου και για το συντονισμό της αναπτυξιακής προσπάθειας. Το πρώτο βήμα σε αυτήν την κατεύθυνση είχε ήδη γίνει με την κατάργηση των διατάξεων του ν.4269 για τις χρήσεις γης, διατάξεις που αποτύπωναν ένα νομικό χάος, υπονομεύοντας τη συνοχή περιοχών κατοικίας και την προστασία του περιβάλλοντος.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, για την ενίσχυση της απασχόλησης, τη δημιουργία ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος, την οικονομική ανάπτυξη, εν τέλει για την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας είναι σημαντική η ευθύνη που έχει το κράτος. Αυτό δεν προκύπτει από μία λογική συγκεντρωτισμού ή κρατισμού, αλλά από την ευθύνη που αυτό έχει την προστασία και την αιεφόρο διαχείριση των φυσικών, πολιτιστικών και κοινωνικών πόρων, αλλά και για τη δίκαιη και ισόρροπη κατανομή πόρων, αγαθών και υπηρεσιών στην κοινωνία.

Ο χωρικός σχεδιασμός, λοιπόν, είναι το εργαλείο αυτό που ιεραρχεί τις προτεραιότητες, τα βήματα και τους μακροπρόθεσμους στόχους της αναπτυξιακής διαδικασίας με ορίζοντα το δημόσιο συμφέρον, που αποτυπώνει το στρατηγικό όραμα που αναπτύσσεται με βάση την αυτονομία και τη συνέργεια των διαφόρων πεδίων της κοινωνικής και οικονομικής ζωής, που θα πρέπει να περνά μέσα από τη διαπραγμάτευση με την κοινωνία για το μέλλον του χώρου αλλά και τις χώρες.

Το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί, λοιπόν, με γνώμονα όλα τα προαναφερθέντα, να αντιμετωπίσει την απορρύθμιση και τα προβλήματα που αναδείχτηκαν με την εφαρμογή του ν.4269. Οι βασικές αλλαγές που επιφέρει περιγράφονται σε τρεις άξονες:

Πρώτον, προτεραιότητα στον γενικό σχεδιασμό, σε σχέση με τους τομεακούς, ειδικούς. Δεύτερον, επανασύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας ως οργάνου κοινωνικού διαλόγου. Τρίτον, ένταξη της έννοιας τη βιωσιμότητας και της περιβαλλοντικής προστασίας.

Ειδικότερα, ενισχύει το περιεχόμενο της εθνικής χωρικής

στρατηγικής, ώστε να αποτελέσει τη βάση συντονισμού των τομεακών πολιτικών, παρέχοντας, μεταξύ άλλων, γενικές κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης, καθώς και κατευθύνσεις πολιτικής γης και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας.

Αποκαθίσταται η ιεράρχηση των επιπέδων σχεδιασμού από το εθνικό και περιφερειακό επίπεδο –στρατηγικός σχεδιασμός– στο τοπικό επίπεδο –ρυθμιστικός σχεδιασμός, πολεοδομικά σχέδια.

Αποσαφηνίζεται η διακριτική λειτουργία τους και προβλέπεται ρητά η ανάγκη συντονισμού των υποκειμένων στις κατευθύνσεις και αρχές που παρέχονται από τα υπερκείμενα επίπεδα σχεδιασμού, ενώ παράλληλα προβλέπονται ευέλικτες διαδικασίες για την αντιμετώπιση προβλημάτων συντονισμού και διάδρασης μεταξύ τους, με στόχο την ασφάλεια δικαίου.

Ενισχύεται ο ρόλος των περιφερειακών πλαισίων, ώστε μέχρι την ολοκλήρωση του συστήματος χωρικού σχεδιασμού να αποτελέσουν εργαλείο συντονισμού και σύνθεσης επιμέρους τομεακών χωροταξικών κατευθύνσεων, αλλά και της αναπτυξιακής πολιτικής των χρηματοδοτικών εργαλείων.

Επαναφέρεται ο όρος «ειδικά χωροταξικά πλαίσια» και αυτά τοποθετούνται στο επίπεδο σχεδιασμού που τους αντιστοιχεί, καθώς είναι τομεακά. Βελτιώνεται ο τρόπος ενσωμάτωσης των ειδικών χωρικών σχεδίων στο σύστημα του χωρικού σχεδιασμού, ώστε να αποτραπεί το ενδεχόμενο εδραίωσης ενός παράλληλου συστήματος σχεδιασμού, το οποίο διατηρούσε και ενίσχυε τις κατ' εξαίρεση ρυθμίσεις με δυσμενείς επιπτώσεις, τόσο στο χώρο όσο και στην ασφάλεια δικαίου.

Διαμορφώνεται η διαδικασία προέγκρισης των ειδικών χωρικών σχεδίων, στις περιπτώσεις όπου απαιτείται η τροποποίηση υφιστάμενων κανονιστικών διατάξεων. Ανώτερος στόχος είναι η μετάθεση της εξέτασης των όρων και προϋποθέσεων έγκρισης των προτεινόμενων σχεδίων-έργων στο αρχικό στάδιο της αδειοδοτικής διαδικασίας, ώστε να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου των επενδυτών. Ενισχύεται η πολιτική βιώσιμης ανάπτυξης και αναδεικνύεται ως βασικός στόχος τους συστήματος χωρικού σχεδιασμού.

Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την ενίσχυση της οικονομίας, των επενδύσεων και της απασχόλησης, αλλά και για την προώθηση της κοινωνικής συνοχής και της δικαιοσύνης. Έχει σημασία ότι το νομοσχέδιο τροποποιεί στο αυστηρότερο το προστατευτικό πλαίσιο, συμπεριλαμβάνοντας τα στοιχεία που χρήζουν προστασίας στο τοπίο, τον αιγιαλό, την παραλία, τους ποταμούς, τις λίμνες και ρέματα. Είναι σαφές ότι προτεινόμενες τροποποιήσεις παρεμβαίνουν καίρια στη λογική και την εφαρμογή του ισχύοντος νόμου, προσπαίζοντας το δημόσιο συμφέρον, την προστασία του περιβάλλοντος, τη συνοχή της πολιτικής σχεδιασμού και την ασφάλεια δικαίου.

Επιδιώκεται οι πολίτες και οι επενδυτές να μπορούν να χτίζουν και να εκμεταλλεύονται τη γη, εκεί όπου επιτρέπεται για όλους χωρίς εξαιρέσεις, για ορισμένους χωρίς πλαστά δικαιώματα δόμησης ή εκμετάλλευσης, χωρίς κατάρχηση του δικαιώματος του ισχυρότερου. Αυτό θα πει ασφάλεια δικαίου: Ισονομία, οργανωμένο κράτος και προστασία περιβάλλοντος. Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι δεν είναι ούτε μάταιες ούτε επουσιώδεις οι προσπάθειες επεξεργασίας πολιτικής, με μακροπρόθεσμο ορίζοντα στο ασφικτικό πλαίσιο που διαμορφώνει η διαχείριση της οικονομικής κρίσης.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, πέρα όμως από το σύστημα του χωρικού σχεδιασμού, το παρόν σχέδιο νόμου ρυθμίζει ένα ακόμα πολύ σημαντικό θέμα για το φυσικό περιβάλλον: τη χρηματοδότηση των φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, καθώς και την αναστολή συγχωνεύσεων, καταργήσεων ορισμένων φορέων διαχείρισης για ένα χρόνο. Με τον τρόπο αυτόν επιδιώκεται, χωρίς εκβιασμούς μια ασφαλή λύση, ενώ ταυτόχρονα η Κυβέρνηση αναλαμβάνει πρωτοβουλία νομοθέτησης ενός πλήρους και μόνιμου συστήματος διαχείρισης και διοίκησης των περιοχών προστασίας της φύσης. Η στήριξη και αξιοποίηση του θεσμού των φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών είναι κεντρική μας επιλογή και πιστεύουμε στη λειτουργία τους ως τοπικά αναπτυξιακά εργαλεία, παράλληλα με τον ρόλο και τις υποχρεώσεις τους για τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος.

Αυτό σημαίνει ότι η υποστήριξη των φορέων διαχείρισης, μέσω αυτής της νομοθετικής παρέμβασης δεν αφορά απλά την παράταση λειτουργίας τους για έναν ακόμη χρόνο, αλλά θέτει τις βάσεις για ουσιαστική προσπάθεια, με στόχο την κατάθεση νομοθετικής πρωτοβουλίας, όπως έχει εξαγγείλει το ΥΠΕΝ και προηγουμένως, το υπενθύμισε και ο Αναπληρωτής Υπουργός. Μια νομοθεσία, που θα περιγράφει τη θέσπιση μόνιμης αρχιτεκτονικής του συστήματος διοίκησης όλων των περιοχών του δικτύου «NATURA 2000» της χώρας και την ένταξη της χρηματοδότησης των φορέων στον κρατικό προϋπολογισμό, για το τμήμα που αφορά τη δημόσια ευθύνη, ώστε να αναβαθμιστεί το εθνικό σύστημα προστασίας και διατήρησης του φυσικού περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας και να αναδειχθούν οι δυνατότητες ανάπτυξής του.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Φωκάς από την Ένωση Κεντρώων.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωρά καμμία αμφιβολία πως η μεταρρύθμιση του συστήματος χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού συνιστά βασική προϋπόθεση για την ενδυνάμωση της αναπτυξιακής προοπτικής της χώρας. Το νομοσχέδιο που έρχεται να αντικαταστήσει ή να βελτιώσει τον ν.4269/2014 οπωσδήποτε αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς τα μπρος.

Πιστεύω όμως πως δεν τολμά αρκετά. Τίθενται σαφώς συγκεκριμένα πλαίσια, πλην όμως θα μας επιτρέψετε να δούμε αυτά που περιγράφονται στο χαρτί να γίνονται και στην πράξη.

Πιστεύω πως για την εφαρμογή, επιτέλους, ενός αξιόπιστου και αποτελεσματικού χωροταξιακού σχεδιασμού στη χώρα θα έπρεπε να ληφθούν υπ' όψιν οι παρατηρήσεις των καθ' ύλην αρμοδίων, όπως του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας. Μεταφέρω, για παράδειγμα, τις ενστάσεις που διατυπώθηκαν σε πρόσφατη μελέτη του τμήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΤΕΕ αναφορικά με τα ειδικά χωρικά σχέδια.

Τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια οφείλουν να υπάρχουν. Τα βρίσκουμε και σε άλλες χώρες, αλλά ως συμπληρωματικό εργαλείο περιορισμένης χρήσης. Το γεγονός ότι για δυο χρόνια μετά την έγκριση του ν.4269/2014 εκκρεμούσαν οι τεχνικές προδιαγραφές των τοπικών χωρικών σχεδίων, που ακόμα αναμένονται, ενώ οι τεχνικές προδιαγραφές των Ειδικών Χωρικών Σχεδίων εκδόθηκαν σχεδόν άμεσα. Αυτό συνηγορεί πως πάμε προς την αντίθετη κατεύθυνση. Άλλωστε κακά τα ψέματα ζούμε σε μια χώρα που η εξαίρεση πολλές φορές καθιερώνεται ως κανόνα στην πορεία.

Θεωρούμε, λοιπόν, δεδομένο πως πρέπει να προηγείται ολοκληρωμένος σχεδιασμός και να ακολουθεί στη συνέχεια η χρήση των υπόλοιπων εργαλείων που ο νόμος προβλέπει.

Μια δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με το αθηνοκεντρικό σύστημα σχεδιασμού, δηλαδή με το γεγονός πως η αποκέντρωση, την οποία κι εσείς ευαγγελίζεστε, δεν γίνεται πράξη για μια ακόμα φορά, καθώς βασικές διαδικασίες στο σύστημα σχεδιασμού που επηρεάζουν τις τοπικές κοινωνίες εξακολουθούν να ασκούνται από την κεντρική διοίκηση. Αυτό, προφανώς, εμπεριέχει τον κίνδυνο της γραφειοκρατίας και των καθυστερήσεων στη λήψη αποφάσεων.

Θεωρώ πως θα έπρεπε ο νέος νόμος να γίνει πιο φιλικός προς την περιφέρεια. Να υπάρξει διάχυση αρμοδιοτήτων, ώστε να φτάσουμε κάποτε στον επιθυμητό στόχο: αποκέντρωση όπου είναι εφικτό και μεταφορά αρμοδιοτήτων στην κεντρική διοίκηση μόνο όπου είναι απαραίτητο. Θα ήταν άδικο να παραβλέψουμε πως στο νομοσχέδιο αυτό γίνεται μια σοβαρή προσπάθεια για την προσέλκυση επενδυτών και για τη διαμόρφωση ενός ευνοϊκού επιχειρηματικού κλίματος.

Είναι σαφές πως μέχρι σήμερα η αναποτελεσματικότητα του χωρικού σχεδιασμού προστίθετο σε μια σειρά από αρνητικούς παράγοντες που καθιστούν τη χώρα απαγορευτική για επενδύσεις, όπως είναι η γραφειοκρατία, οι υψηλότατοι φορολογικοί συντελεστές, η πολιτική αβεβαιότητα. Στο πλαίσιο αυτό είναι τουλάχιστον σημαντικό να γίνει ένα βήμα στην κατεύθυνση του χωρικού σχεδιασμού, ώστε να γίνει πιο φιλικός στις επενδύσεις και την επιχειρηματικότητα.

Ως ιδιαίτερα θετικό κρίνω το γεγονός πως στο Εθνικό Συμβού-

λιο Χωροταξίας καταργείται η εκτελεστική επιτροπή που είχε καταλήξει να υποκαθιστά το συμβούλιο, με πρόεδρο πολιτικό πρόσωπο, τον εκάστοτε γενικό γραμματέα χωροταξίας και αστικού περιβάλλοντος που επίσης προήδρευε στο συμβούλιο, έναντι του αρχικά προβλεπόμενου έμπειρου επιστήμονα. Από τον νόμο ορίζεται πλέον ως πρόεδρος του συμβουλίου επιστήμονας αναγνωρισμένου κύρους σε θέματα χωροταξίας. Μειώνονται τα μέλη από είκοσι ένα σε δέκαεννιά και ενισχύεται ο συμβουλευτικός ρόλος του συμβουλίου.

Έπρεπε να έρθει η τρόικα ή οι θεσμοί, όπως τους βαφτίσαμε εσείς, η λαιμητόμος της δεύτερης αξιολόγησης για να ψηφιστούν νομοσχέδια που έπρεπε εδώ και δεκαετίες να ψηφιστούν και να εφαρμόζονται. Δίνουμε, δυστυχώς, την εικόνα στο εξωτερικό πως μόνοι μας δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε μεταρρυθμίσεις, αν δεν υπάρχει από πάνω μας η δαμόκλειος σπάθη. Κι αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μας τιμά καθόλου ως κοινωνία.

Κλείνοντας, θέλω να αναφερθώ για μια ακόμα φορά στην υπό-σχεση που έδωσε ο Πρωθυπουργός τον Σεπτέμβριο στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Είχε υποσχεθεί ότι θα παγώσουν σύντομα οι οφειλές των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ προς το ταμείο. Όπως γνωρίζουμε όλοι, τα τελευταία χρόνια μέσα στην κρίση έχουν δημιουργηθεί οφειλές από τους ελεύθερους επαγγελματίες προς το ταμείο. Και αυτές οι οφειλές, αφορά πάνω από το 50% των ασφαλισμένων. Μας δίνεται μια μοναδική ευκαιρία από 1-1-2017 με τον νέο υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών στο ταμείο του ΟΑΕΕ να αυξηθούν τα έσοδα σε καλό του ταμείου και σε καλό του κρατικού προϋπολογισμού.

Παρακαλώ την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό να κρατήσει αυτήν την υπόσχεση, γιατί δεν μας έμεινε πολύς χρόνος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Καλαφάτης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος, τον οποίο συζητούμε σήμερα όπως και ο ν.4269, ο οποίος επιχειρείται να τροποποιηθεί μέσα από αυτήν τη νομοθετική προσπάθεια, σε αντίθεση με ό,τι ειπώθηκε από κάποιους συναδέλφους, δεν έγινε μέσα στα πλαίσια συγκεκριμένων μνημονιακών υποχρεώσεων.

Αυτό σε τι μας βοηθάει; Μας βοηθάει να δούμε, ακριβώς, τι εκπροσωπεί και τι αντιπροσωπεύει κάθε πολιτική δύναμη, χωρίς να υπάρχει το φύλλο συκής που πολλές φορές χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση, ότι αυτό υποχρεώμασε να το κάνουμε γιατί αποτελεί μνημονιακή υποχρέωση να ψηφίζουμε νομοσχέδια, χύνοντας κροκοδείλια δάκρυα. Εδώ, λοιπόν, έχουμε να κάνουμε ουσιαστικά με την πλήρη αποκάλυψη μιας Κυβέρνησης η οποία έχει βαθιά αντιαναπτυξιακά χαρακτηριστικά και πιστεύει στο βαθύ κράτος. Και εξηγούμαι:

Ας μιλήσουμε αρχικά για τον ν.4269/2014, ένας νόμος καθ' όλα αναπτυξιακός, με τον οποίο η δική μας κυβέρνηση προσπάθησε το 2014 να αντιστρέψει αγκυλώσεις δεκαετιών, να καταπολεμήσει γραφειοκρατικές φιλοσοφίες και να δώσει νέες κατευθύνσεις οργάνωσης του δομημένου χώρου τα επόμενα χρόνια. θέτοντας, παράλληλα, τις βάσεις για τη δημιουργία ενός ξεκάθαρα επενδυτικού χάρτη, με τον οποίο κάθε υποψήφιος επενδυτής θα μπορεί να γνωρίζει τι δραστηριότητες δικαιούνται να δρομολογήσει, πού και σε ποιο βάθος χρόνου.

Τι κάνει σήμερα η Κυβέρνηση; Αφού έχασε χρόνο διατηρώντας έναν νόμο - εργαλείο σε ύπνωση επί δύο χρόνια, έρχεται να τον τροποποιήσει προκειμένου να διαιωνίσει αγκυλώσεις και να δυσκολέψει κάθε επενδυτική δραστηριότητα που εμείς προσπαθήσαμε να διευκολύνουμε.

Θα επανέλθω με περισσότερες λεπτομέρειες, αλλά αναφέρω μόνο το εξής χαρακτηριστικό. Εμείς προσπαθήσαμε να οδηγήσουμε τη χώρα σε ένα ψηφιακό μέλλον χωροταξικής οργάνωσης, ώστε κάθε επενδυτής να κινείται γρήγορα, ευέλικτα και με την ελάχιστη δυνατή εμπλοκή του με τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες. Η σημερινή Κυβέρνηση αναστέλλει αυτήν την προοπτική και επαναφέρει τη διαδικασία του γκισέ, των στοιβαγμένων φα-

κέλων και της γραφειοκρατικής ταλαιπωρίας για κάθε επενδυτή που αναζητά να βάλει λεφτά στην ελληνική οικονομία και να δημιουργήσει θέσεις εργασίας.

Αν αυτό δεν συνιστά εκ προθέσεως οπισθοδρόμηση και ιδεοληπτική εχθρότητα έναντι των ιδιωτών επενδυτών, πώς αλλιώς θα μπορούσε να περιγραφεί; Θα σας αποδείξω ότι αυτή η τακτική που ακολουθεί γενικότερα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ υπηρετείται και από το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα.

Εμείς, ως Κυβέρνηση, μετά από δεκάμηνη διαβούλευση, νομοθετήσαμε για να μειωθούν τα επίπεδα χωροταξικού σχεδιασμού από επτά σε τέσσερα. Περιορίσαμε, παράλληλα, τον χρόνο έγκρισης των σχεδίων πόλης στα δύο έως τέσσερα χρόνια, αντί του διαστήματος πέντε έως είκοσι έτη που προβλεπόταν ως τότε. Δρομολογήσαμε τη δημιουργία ψηφιακού χάρτη της Ελλάδας με τις θεσμικές γραμμές, δάση, αιγιαλούς, περιοχές NATURA, αρχαιολογικοί χώροι, αναδασμοί κ.λπ. και προχωρήσαμε σε αναθεώρηση των δώδεκα περιφερειακών χωροταξικών πλαισίων.

Ουσιαστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαμορφώσαμε έναν οδικό χάρτη για τη ρύθμιση του εθνικού χώρου, με βασική φιλοσοφία το τρίπτυχο: Λίγα σχέδια, σαφείς κατευθύνσεις, γρήγορες διαδικασίες. Και το πράξαμε με τρόπο που απαντά στις σημερινές ανάγκες της χώρας, ενώ θεραπεύει, παράλληλα, ζητήματα και συγκρούσεις που έχουν αναδειχθεί τα τελευταία χρόνια. Θέσαμε τις βάσεις για ένα ξεκάθαρο χωροταξικό και πολεοδομικό καθεστώς, που ισοδυναμεί με ασφαλές επενδυτικό περιβάλλον σε επίπεδο χωροταξίας, αλλά παράλληλα μεριμνήσαμε και για την πραγματική προστασία του ανθρωπογενούς, φυσικού, πολιτιστικού και οικιστικού περιβάλλοντος.

Με τη νέα διάρθρωση επιφέραμε πλήρη αποσαφήνιση του δεσμευτικού ή μη χαρακτήρα των επιμέρους σχεδίων και θεσπίσαμε δύο νέα εργαλεία σχεδιασμού, τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια και τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια. Τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια ως μετεξέλιξη των ΓΠΣ, των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, είναι πλέον ολοκληρωμένα εργαλεία των δήμων για την ανάπτυξη είτε μιας δημοτικής ενότητας είτε ολόκληρης της περιοχής του δήμου. Μπορούν δε να αξιοποιηθούν ακόμα και σε διαδημοτικό επίπεδο.

Αντίστοιχα, στα Ειδικά Χωρικά Σχέδια δόθηκε η δυνατότητα οργανωμένης ρύθμισης ζητημάτων που αφορούν παρεμβάσεις μεγάλης κλίμακας ή στρατηγικής σημασίας. Ταυτόχρονα, στον συγκεκριμένο νόμο έγιναν σαφείς ενέργειες για την επικαιροποίηση και την εξειδικευμένη κατηγοριοποίηση των χρήσεων γης με κριτήριο τις σημερινές ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας, καθώς και την εξάλειψη στρεβλώσεων του παρελθόντος.

Θυμίζω ακόμα ότι εμείς αντιστοιχίσαμε για πρώτη φορά τους περίπου έξι χιλιάδες κωδικούς αριθμούς δραστηριοτήτων του Υπουργείου Οικονομικών με τις χρήσεις γης.

Τι έχει συμβεί, όμως, σχεδόν τριάντα μήνες από την ψήφιση του ν.4269/2014 που τότε είχε χαρακτηριστεί ως ταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση;

Τον περασμένο Μάιο χωρίς διαβούλευση και με εκπρόθεσμη τροπολογία καταργήθηκαν οι διατάξεις για τις χρήσεις γης παρά την αναγνωρισμένη ανάγκη για επανασχεδιασμό και σύμπληυση των χρήσεων γης με τις ανάγκες της σύγχρονης επιχειρηματικότητας.

Επανήλαθε έτσι στις προβλέψεις του παλιού προεδρικού διατάγματος 166/1987 με κατηγορίες χρήσεων γης προσαρμοσμένες στις ανάγκες της δεκαετίας του '90, караμπινάτη οπισθοδρόμηση με την σφραγίδα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ. Με κάθε απόφαση της αυτή η Κυβέρνηση μας βάζει σε μια μηχανή του χρόνου προς το παρελθόν και κάθε φορά απλώς ψάχνουμε στις πόσες δεκαετίες θα σταματήσει.

Σε ό,τι αφορά το Κεφάλαιο Α' του ν.4269 που συζητείται σήμερα για τον χωρικό σχεδιασμό και τη βιώσιμη ανάπτυξη, το σχέδιο τροποποίησης αποτελείται από διατάξεις και ρυθμίσεις που επαναλαμβάνονται συχνά πανομοιότυπες των διατάξεων που καταργούνται. Δείτε τα άρθρα 1 έως 13 και θα καταλάβετε τι εννοώ.

Η παγίδα, όμως και η εκ προθέσεως οπισθοδρόμηση έγκειται στον διαφορετικό τρόπο εφαρμογής αυτών των διατάξεων. Αυτός περιλαμβάνει θεσμοθέτηση ελεγκτικών μηχανισμών με στόχο τη γραφειοκρατία, χρονοβόρες διαδικασίες και άμεση εμπλοκή της δημόσιας διοίκησης σε όλα τα επίπεδα έγκρισης με

προφανή αποτελέσματα.

Για τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια καθιστά υπεύθυνη την αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΝ αντί της αποκεντρωμένης διοίκησης. Αποδυναμώνεται έτσι η τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου και δευτέρου βαθμού, αφού μετατοπίζεται το βάρος σε μια υποστελεχωμένη κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου για την παρακολούθηση, έγκριση και προώθηση των Τοπικών Χωρικών Σχεδίων από το σύνολο των τριακοσίων είκοσι πέντε καλλικρατικών δήμων.

Για τα Ειδικά Χωρικά προβλέπεται η διαδικασία προέγκρισης, προμελέτης μετά από εισήγηση της υπηρεσίας και γνώμη του ΚΕΣΥΠΟΘΑ. «Πιάσ' το αυγό και κούρεψ' το», λέει ο λαός μας σε τέτοιες περιπτώσεις. Είναι προφανής η πρόθεση δημιουργίας μιας γραφειοκρατικής και χρονοβόρας διαδικασίας όταν μάλιστα το ΚΕΣΥΠΟΘΑ θα συνεδριάζει δύο φορές τον χρόνο για τη σχετική γνωμοδότηση.

Επιπρόσθετα, ενώ στο ν.4269 υπάρχει σαφήνεια επιτρεπόμενων χρήσεων για τις οικιστικές περιοχές όπου συμπεριλαμβανόταν και η χρήση τουρισμός – αναψυχή, στο νομοσχέδιο δεν γίνεται καμία αναφορά προφανώς για να είναι στην κρίση της υπηρεσίας του Υπουργείου που το εγκρίνει.

Με ποια κριτήρια άραγε; Κίνητρο επένδυσης είναι αυτό ή κίνητρο διαπλοκής από τους δήθεν πολέμιους της διαφθοράς;

Αναφέρθηκα ήδη νωρίτερα στην κατάργηση του άρθρου 11 που αφορά την ψηφιοποίηση και ηλεκτρονική καταγραφή των θεσμικών γραμμών, πληροφοριών και χρήσεων γης. Αντί για μια ενιαία βάση δεδομένων του ΥΠΕΝ που θα καταργήσει τις επικαλύψεις στον σχεδιασμό η Κυβέρνηση έρχεται να καταργήσει το μέλλον και μας επιστρέφει στο παρελθόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, κύριε Καλαφάτη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Σε έναν κυκεώνα σχεδίων και χαρτών με μορφή hard copy στα συρτάρια κάθε δημόσιας υπηρεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποτε μιλούσαμε για το τέρας της γραφειοκρατίας. Σήμερα, μπορούμε να πούμε ότι έχουμε βρει ποιος είναι ο πατέρας της γραφειοκρατίας. Ο πατέρας της γραφειοκρατίας είναι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και με τη βούλα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Αντωνοπούλου έχει τον λόγο για να υποστηρίξει κάποιες τροπολογίες.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει καταθέσει δύο τροπολογίες στο νομοσχέδιο τις οποίες θέλω να παρουσιάσω εν συντομία.

Πρόκειται για τις τροπολογίες με γενικό αριθμό 830 και 831 και αμφότερες αφορούν βελτιώσεις στον ν.4430 που ψηφίστηκε πρόσφατα για την κοινωνική και αλληλεγγυα οικονομία και τους φορείς της.

Συγκεκριμένα, με την τροπολογία 830 προτείνεται να παρατείνουμε στους έξι μήνες την προθεσμία που δίνεται σε υφιστάμενες επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες στο Μητρώο Κοινωνικής Οικονομίας, προκειμένου να διερευνήσουν αν μπορούν να μετατραπούν σε φορέα της κοινωνικής οικονομίας, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στον καινούργιο νόμο. Η αρχική προθεσμία των δύο μηνών κρίθηκε ιδιαίτερα στενή, δεδομένου ότι οι υφιστάμενες επιχειρήσεις θα πρέπει να εξετάσουν όσα προβλέπονται στον νέο νόμο και βάσει αυτών να αποφασίσουν σε τι είδους νομικό πρόσωπο θέλουν να μετατραπούν.

Η τροπολογία 831, επίσης σχετίζεται με βελτίωση των διαδικασιών μετάβασης από το προηγούμενο θεσμικό πλαίσιο στο καινούργιο. Ο ν.4430 δίνει τη δυνατότητα σε κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις ή συνεταιρισμούς εργαζομένων, εφόσον η μορφή τους παραβιάζει σημεία του νέου νόμου, είτε να αποφασίσουν τη μετατροπή τους σε άλλη νομική μορφή προκειμένου να συνεχίσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα είτε να διακόψουν εντελώς τη λειτουργία τους.

Συγκεκριμένα, ο νόμος προβλέπει προθεσμία τριάντα ημερών για καταχώρηση της μετατροπής ή αναγγελίας της διακοπής ερ-

γασίων στην αρμόδια ΔΟΥ. Με την τροπολογία που φέρνουμε προστίθεται η πρόβλεψη προθεσμίας ενενήντα ημερών για την ολοκλήρωση όλων των νόμιμων διαδικασιών, είτε για τη μετατροπή της επιχείρησης, όπως προανέφερα, είτε για τη λύση της.

Επιπλέον, προστίθεται η πρόβλεψη της εκκαθάρισης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 22, του ν.4430. Στόχος αυτής της τελευταίας πρόβλεψης είναι να αποφευχθούν, ιδιαίτερα αν πρόκειται για λύση, περιπτώσεις όπου κάποια επιχείρηση κάνει χρήση των ευεργετικών διατάξεων του νόμου που αφορούν τους φορείς ΚΑΛΟ, κοινωνικής οικονομίας και μετά μετατρέπεται σε κανονική επιχείρηση.

Οι ανωτέρω ενέργειες οφείλουν να γνωστοποιούνται από την ΚοινΣΕΠ ή τον συνεταιρισμό εργαζομένων στο Μητρώο Φορέων Κοινωνικής και Αλληλεγγύας Οικονομίας. Ο όρος της εκκαθάρισης και της διανομής της περιουσίας στα μέλη του φορέα θα λειτουργήσει αποτρεπτικά σε τέτοιες περιπτώσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Κόνσολας έχει τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να πιστεύω ότι δεν θα επαναληφθεί το χθεσινό φαινόμενο, κύριε Πρόεδρε, όπου δεκάδες τροπολογίες κατατέθηκαν σε αυτή την Αίθουσα, με αποτέλεσμα να ευτελίζεται η κοινοβουλευτική δραστηριότητα σε μία πολύ κρίσιμη περίοδο για τη χώρα, όταν μάλιστα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ επικαλείται ότι αυτό το νομοσχέδιο δίνει ώθηση στην ανάπτυξη και στην προοπτική αυτής της συγκυρίας, που θέλουμε πραγματικά να προσεγγίσουμε επενδύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αντί να βελτιώσει και να επικαιροποιήσει το θεσμικό πλαίσιο που έχει δημιουργηθεί με το ν.4269 το 2014 προσπαθεί να ακυρώσει και να παρεμβάλει εμπόδια στις βασικές τους αρχές. Αναφέρθηκε εκτενώς ο κ. Καλαφάτης σε αυτό και διαπιστώσαμε ότι είναι ξεκάθαρη η προσπάθεια της Κυβέρνησης να ελέγξει, ακόμα και μέσα από την επιλογή της υποβάθμισης, τα ειδικά χωροταξικά σχέδια.

Κάποιοι δεν αντιλαμβάνονται ότι οι αυταπάτες τους και οι εμμονές είναι σε πλήρη αντίθεση με τις πραγματικές ανάγκες της χώρας. Ο ν.4269/2014, που εμείς είχαμε φέρει και ψηφίσει, είχε ως βασικό στόχο, αρχικά, τη μείωση των κατηγοριών σε δύο, την απλοποίηση των διαδικασιών και την ταυτόχρονη ανάδειξη των ειδικών χωροταξικών σε ισότιμη νομική βάση με τα υπερκείμενα περιφερειακά.

Εκείνος ο νόμος είχε στόχο να μειώσει τις επικαλύψεις και τις αντιθέσεις μεταξύ των σχεδίων διαφορετικών επιπέδων, προσδίδοντας έτσι στα ειδικά χωροταξικά την απαραίτητη ανεξαρτησία και προπαντός, ταχύτητα ολοκλήρωσης του σχεδιασμού.

Είχαμε θέσει τους παραπάνω στόχους σε εκείνο τον νόμο γιατί πολύ απλά η χώρα χρειάζεται επενδύσεις και ανάπτυξη.

Εσείς τώρα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, έρχεστε και βάζετε εμπόδια σε αυτήν την προσπάθεια και ιδιαίτερα στις επενδύσεις μεγάλης κλίμακας, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον τουρισμό.

Θα αναφερθώ, για παράδειγμα, στο άρθρο 8 με το οποίο η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ στέλνει ένα ακόμα αρνητικό μήνυμα σε όλους όσους θέλουν να επενδύσουν στον τομέα του τουρισμού και ιδιαίτερα για τις μεγάλες και στρατηγικού χαρακτήρα επενδύσεις αφού επιδιώκει τον ασφυκτικό έλεγχο του Υπουργείου Περιβάλλοντος σε κάθε επενδυτική προσπάθεια ή δραστηριότητα. Φυσικά δεν τολμά να καταργήσει τα ειδικά χωροταξικά σχέδια. Φροντίζει, όμως, να τα αποδυναμώσει αφού προβλέπει τη προέγκριση του Υπουργείου Περιβάλλοντος για τα ειδικά χωροταξικά σχέδια και τις μελέτες μιας μεγάλης στρατηγικής επένδυσης και παράλληλα προβλέπεται και η σύμφωνη γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων.

Δηλαδή, τι κάνει το Υπουργείο; Εμπλέκει τους επενδυτές σε μια αέναη διεκδυστική, τους αναγκάζει να κάνουν μελέτες, να δαπανήσουν χρήματα και είναι αβέβαιη η εξέλιξη αυτής της προοπτικής. Με αυτό τον τρόπο είναι βέβαιο ότι θα υπάρχουν σημαντικές καθυστερήσεις και εμπόδια για την υλοποίηση μιας μεγάλης στρατηγικής επένδυσης στον τομέα του τουρισμού και

όχι μόνο αυτό. Περιμένετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, να δημιουργηθεί ένα επενδυτικό κλίμα και ένα κλίμα δραστηριότητας το επόμενο διάστημα κάτω από αυτούς τους όρους;

Αυτήν τη στιγμή, μετά την ακύρωση του Εθνικού Χωροταξικού Σχεδίου για τον τουρισμό, όλα είναι στον αέρα ενώ δεν υπάρχει αναπτυξιακός σχεδιασμός – αναφέρθηκε εκτενώς ο κ. Σκρέκας στην εισήγησή του και εδώ και στην επιτροπή. Στην προκειμένη περίπτωση θα πρέπει να δημιουργηθεί η Εθνική Χωροταξική Στρατηγική αφ' ενός και ακολούθως να υπάρχει χωροταξικό για τον τουρισμό, δηλαδή, πρόσθετη καθυστέρηση. Και όλο αυτό, βέβαια, μπορεί να περιορίζεται από την Εθνική Χωροταξική Στρατηγική, όπως σαφέστατα προβλέπεται και αναδεικνύεται μέσα από το άρθρο 5.

Προκύπτει ωστόσο ένα ερώτημα το οποίο δεν έχει απαντηθεί ως προς τον χρόνο και τις διαδικασίες έγκρισης της Εθνικής Χωροταξικής Στρατηγικής. Και αυτό το ερώτημα προκύπτει πέρα από τα προβλήματα, που προκύπτουν από τη λειτουργία του Εθνικού Χωροταξικού Σχεδιασμού και σε συγκεκριμένη βάση στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας, το οποίο θα παρεμβαίνει σε κάθε επίπεδο σχεδιασμού του όποιου επενδυτή και γενικότερα στα Ειδικά Χωροταξικά Πλαίσια. Επειδή όμως το συμβούλιο αυτό θα συνεδριάζει κάθε έξι μήνες, όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχουν μεγάλες καθυστερήσεις τη στιγμή που η χώρα δεν έχει ως σύμμαχο το χρόνο.

Η χώρα χρειάζεται, κυρίες και κύριοι, και επενδύσεις και νέες δουλειές τις οποίες τις χρειάζεται από χτες. Για αυτόν τον λόγο δεν αντιλαμβάνομαι, επίσης, τη σπουδή της Κυβέρνησης με το άρθρο 9, το οποίο καθορίζει τους συντελεστές δόμησης για κάθε χρήση. Είστε σίγουροι ότι δεν θα χρειαστεί να αλλάξουν και πάλι οι συντελεστές δόμησης, κύριε Υπουργέ, όταν κατατεθεί το νομοσχέδιο για τις νέες χρήσεις γης;

Ένα, επίσης, πρόβλημα που θα βρούμε μπροστά μας είναι ο όρος «αγροτική χρήση» για τη νέα γενική κατηγορία χρήσεων γης, στην οποία υπάγεται η γεωργική γη και στην οποία επιτρέπονται εκτός από τη δυνατότητα δόμησης κατοικίας ελάχιστες άλλες παραγωγικές δραστηριότητες, όπως είναι εργαστήρια μέσης και χαμηλής όχλησης, αγροτουριστικές μονάδες, ξενώνες είκοσι κλινών. Με τον τρόπο αυτόν θα χαρακτηριστούν με οριζόντιο τρόπο εκτάσεις εκτός σχεδίου ως γεωργική γη και θα απαγορευτεί κάθε είδους επένδυση, που στοχεύει στην τουριστική αξιοποίηση. Πολύ φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της πλειοψηφίας, ότι το μοναδικό δομικό στοιχείο που χαρακτηρίζει τις νομοθετικές πρωτοβουλίες Κυβέρνησης είναι ο πρόχειρος σχεδιασμός.

Αυτήν τη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένη η ανάγκη ενός Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τον τουρισμό. Το πλαίσιο του 2009, που είναι σε ισχύ, δεν καλύπτει τις ανάγκες που έχει δημιουργήσει μια νέα πραγματικότητα. Αυτήν την στιγμή υπάρχουν απαγορεύσεις και εμπόδια για να υπάρξουν επενδύσεις στον τουρισμό και για να υπάρξει τουριστική ανάπτυξη στο 80% της χώρας. Όπως ακριβώς το ακούτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ναι, υπάρχει περιοριστικός όρος σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό για το να μπορούμε στο σύνολό του ο επιχειρηματικός κόσμος και οι άνθρωποι της αγοράς να επενδύσουν συνολικά στη χώρα. Δεν υπάρχουν, για παράδειγμα, αυτοτελείς χωροταξικές κατευθύνσεις για τον τουρισμό κρουαζιέρας, για τον τουρισμό σκαφών αναψυχής καθώς και κριτηρίων για τη χωροθέτηση τουριστικών λιμένων. Εάν δεν υπάρχουν σταθερές χωροταξικές κατευθύνσεις είναι σαφές ότι επικρατεί αβεβαιότητα και δεν υπάρχει θεσμική θωράκιση και κατοχύρωση των επενδύσεων.

Το νέο χωροταξικό σχέδιο για τον τουρισμό κρίνουμε όλοι ότι είναι απαραίτητο. Για τη Νέα Δημοκρατία να ξέρετε ότι θα αποτελέσει την επόμενη ημέρα ένα σημαντικό στοιχείο δικής της δραστηριότητας.

Από την πρώτη στιγμή το χωροταξικό σχέδιο της χώρας για τον τουρισμό πρέπει να έχει δυναμικό στοιχείο. Θα πρέπει να έχει δυναμικό και όχι στατικό χαρακτήρα, όπως είναι σήμερα. Θα πρέπει να απαντά στις ανάγκες της σύγχρονης αγοράς και να αξιοποιεί τα συγκριτικά πλεονεκτήματα σε εθνικό και περιφερειακό

επίπεδο. Να μην συνδέεται με οριζόντιες απαγορεύσεις, αλλά να διαχωρίζει περιπτώσεις. Να προωθεί τα νέα τουριστικά προϊόντα και να προσελκύει μεγάλου μεγέθους στρατηγικές επενδύσεις για τον τουρισμό, γιατί αυτές είναι οι επενδύσεις που θα αυξήσουν τα τουριστικά έσοδα, θα προσελκύσουν τουρίστες με υψηλό εισόδημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτές οι λογικές, δείχνουν ότι η Κυβέρνηση συμβάλλει σε μια χρήσιμη για τον τουρισμό πολιτική και νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει ο χρόνος ακόμα για να ενσωματώσετε τις επισημάνσεις που έχουμε καταθέσει από το πρώι, αλλά και στις επιτροπές.

Αυτή την ώρα η πολιτική για τον τουρισμό εκφράζεται από μια και μόνο λέξη: φόροι. Πρέπει όλοι να συμβάλουμε στην άρση αυτής της κατεύθυνσης και η Κυβέρνηση πρέπει να αντιμετωπίσει φιλικά τους επενδυτές και όχι εχθρικά, όπως σήμερα. Γι' αυτόν τον λόγο επισημαίνουμε ότι υπάρχει ακόμα χρόνος εορής να ενσωματώσετε τις επισημάνσεις και να προχωρήσετε έτσι τη χώρα μπροστά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Καραναστάσης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση τροποποιεί σε επιμέρους σημεία και κωδικοποιεί τον ν. 4269/2014, τον οποίο και αντικαθιστά, προκειμένου να ενισχύσει τη συνοχή και λειτουργικότητα του συστήματος χωρικού σχεδιασμού, ενώ παράλληλα επιδιώκει μια ισορροπία ανάμεσα στις ανάγκες ανάπτυξης και την προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος.

Η αλήθεια είναι ότι όχι μόνο ο νόμος που αντικαθίσταται, αλλά συνολικά και διαχρονικά το ελληνικό σύστημα χωρικού σχεδιασμού βασίζεται σε ένα ελλιπές θεσμικό πλαίσιο, αποτέλεσμα μιας αποσπασματικής και χωρίς όραμα πολιτικής υλοποίησής του. Στην ουσία περιορίζεται – και δεν το λέω, αλλά ο Συνήγορος του Πολίτη σε ειδική έκθεσή του – στην εκ των υστέρων επικύρωση γεγονότων και δραστηριοτήτων. Πράγματα αυτονόητα από δεκαετίες στον ευρωπαϊκό και όχι μόνο χώρο παραμένουν άπιαστο όνειρο για τη χώρα μας.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σας λέει άραγε κάτι, ευρύτερα στα κόμματα τα οποία κυβέρνησαν τη χώρα μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η λέξη «κτηματολόγιο»; Είστε υπερήφανοι γι' αυτό;

Αντίστοιχη με την πορεία του πολύπαθου Κτηματολογίου είναι διαχρονικά και η πορεία του χωρικού και πολεοδομικού σχεδιασμού της χώρας μας. Ενδεικτικά θα αναφέρω τις πολιτικές εγκατάστασης των προσφυγικών πληθυσμών στον Μεσοπόλεμο, τις πολιτικές της ανασυγκρότησης των υποδομών και επούλωσης των πληγών που άφησαν η Κατοχή και ο Εμφύλιος, την έκρηξη της αντιπαροχής με την παράλληλη εγκατάλειψη της υπαίθρου στη δεκαετία του 1960, την άναρχη και χωρίς όρους ανάπτυξη που επεδίωξε η δικτατορία του 1967 και τις σπασμωδικές, αποσπασματικές και χωρίς σχέδιο ενέργειες των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, θα σας παραπέμψω σε μια εφημερίδα της Κυριακής που είχε τίτλο: «Χωρίς πολεοδομικό σχεδιασμό η μισή Ελλάδα. Το 53% της χώρας δεν έχει συγκεκριμένο σχέδιο οικιστικής ανάπτυξης, ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε περιοχής». Είναι από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κυριακής. Μέσα στο δημοσίευμα αναφέρεται ότι με τον ν. 1337/1983 εγκρίθηκαν μόνο τετρακόσια δεκαεννιά γενικά πολεοδομικά σχέδια, τα ΓΠΣ. Από το 1997 μέχρι το 2014 μόνο το 16% των δημοτικών ενότητων της χώρας, πλην της Αττικής, απέκτησαν εγκεκριμένο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο ή ΣΧΟΑΠ με βάση τη διάδοχη νομοθεσία, δηλαδή τον ν. 2508/1997. Αυτά τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Απόστολος Καραναστάσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φωτεινή εξαίρεση αποτέλεσε ο ν. 1337/1983, η επιχείρηση πολεοδομικής ανασυγκρότησης, του Αντώνη Τρίτση, με τον οποίο

επιχειρήθηκε το πρώτο πραγματικό εγχείρημα οργάνωσης του ελλαδικού χώρου μέσω ενός πραγματικού χωροταξικού πλαισίου.

Γρήγορα, όμως, η χώρα επανήλθε με αφορμή συγκυριακά γεγονότα, όπως η Ολυμπιάδα του 2004, στο ίδιο στρεβλό μοντέλο μη βιώσιμης ανάπτυξης και της υπερσυγκέντρωσης, που αγνοεί την ύπαιθρο και γενικά τις περιοχές που δεν κρίνονται ως περιοχές τουριστικής βιτρίνας και που στην ουσία σπαταλά υλικούς πόρους, χωρίς να στοχεύει στον εξορθολογισμό και τη βελτίωση του άνωστου μοντέλου χωρικής ανάπτυξης.

Έτσι, μέσα από την εγκατάλειψη της χωροταξικής στρατηγικής σε εθνικό επίπεδο και την επικράτηση της άναρχης ανάπτυξης, φτάσαμε στη φούσκα των ακινήτων που έσκασε με εκκωφαντικό θόρυβο μόλις άρχισε η οικονομική κρίση, αποδεικνύοντας ότι ποντάραμε ως χώρα με λάθος τρόπο σε λάθος κινητήριο παράγοντα τόνωσης της οικονομίας.

Ο ν.4269/2014 εμφανίστηκε σαν μεταρρύθμιση ενός συστήματος σχεδιασμού που κρίθηκε συγκεντρωτικός, γραφειοκρατικός και δυσλειτουργικός. Αποσκοπούσε στη δημιουργία φιλοεπενδυτικού κλίματος, θίγοντας τη συνοχή του συστήματος σχεδιασμού και το πλέγμα προστασίας του περιβάλλοντος και των οικιστικών περιοχών. Αποτέλεσε έναν μνημονιακό νόμο, όχι γιατί το μνημόνιο μας επιβάλλει συγκεκριμένες διατάξεις χωρικού σχεδιασμού, αλλά γιατί είναι ένας νόμος απόρροια της αναπτυξιακής λογικής που τον διέπει.

Έτσι, σε σχέση με το προϋφιστάμενο σύστημα περιλάμβανε ακύρωση στην πράξη του γενικού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού - αυτόν που η χώρα μας τον απέκτησε το 1997, να φανταστείτε - την ακύρωση του συντονιστικού ρόλου του γενικού χωροταξικού πλαισίου και την κατάργηση των ρυθμιστικών σχεδίων. Με αυτόν τον τρόπο η ολοκληρωμένη προσέγγιση με ιεράρχηση των στρατηγικών στόχων και τη διάδραση των επιπέδων σχεδιασμού αντικαταστάθηκε από την τομεακή προσέγγιση, στην οποία οι στρατηγικές κατευθύνσεις σε εθνικό επίπεδο υπόκεινται στις στρατηγικές ανάπτυξης συγκεκριμένων παραγωγικών κλάδων και επενδυτικών πρωτοβουλιών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με το σύνολο του επιστημονικού και τεχνικού κόσμου και των κινημάτων, τοποθετήθηκε εξαρχής απέναντι στον ν.4269/2014 και σαν Κυβέρνηση εξακολουθεί να υποστηρίζει την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας, την ενίσχυση της απασχόλησης, την τόνωση της επιχειρηματικότητας και εν τέλει την οικονομική ανάπτυξη. Δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη την απόσυρση του κράτους από την ευθύνη του, ούτε για την προστασία και την αειφόρο διαχείριση των φυσικών, πολιτιστικών και κοινωνικών πόρων, ούτε για τη δίκαιη και ισόρροπη κατανομή πόρων, αγαθών και υπηρεσιών στο εθνικό έδαφος και στο κοινωνικό σώμα. Αποτελεί δε προεκλογική μας δέσμευση η τροποποίηση του ν.4269/2014.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, μεταξύ άλλων, τα ειδικά χωροταξικά πλαίσια, παραδείγματος χάριν, τουρισμού, βιομηχανίας, ΑΠΕ - του τουρισμού έχει εκπέσει κιόλας - τοποθετούνται στη θέση που τους ανήκει ως τομεακά και όχι εθνικά, όπως ψευδείς περιγράφει είχαν βαπτιστεί. Ενισχύονται τα περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια, ενώ τα τοπικά χωρικά σχέδια που αντικαθιστούν τα γενικά πολεοδομικά σχέδια και τα ΣΧΟΑΠ, τα Σχέδια Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης της Ανοικτής Πόλης, υιοθετούν αυστηρότερο προστατευτικό πλαίσιο.

Σημαντικές αλλαγές προβλέπονται και στα ειδικά χωρικά σχέδια, ώστε να αποτραπεί το ενδεχόμενο εδραίωσης ενός παράλληλου συστήματος σχεδιασμού και δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου. Προτείνονται, δηλαδή, μια σειρά από τροποποιήσεις που θεωρώ ουσιώδεις και καίριες για την αποκατάσταση της νομιμότητας στον σχεδιασμό του χώρου και για τον συντονισμό της αναπτυξιακής προσπάθειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο θέτει σε προτεραιότητα έννοιες, όπως η περιβαλλοντική προστασία, η βιωσιμότητα και η προστασία εδαφών και τοπίων.

Τέλος δίνεται έμφαση στον ορθολογικό καταμερισμό δραστη-

ριοτήτων μέσα σε ένα δεδομένο χώρο και όχι σε μία ανάπτυξη συγκεκριμένων τομέων, ενώ προστατεύεται και ο επενδυτής που του προσφέρεται για πρώτη φορά ένα ξεκάθαρο πλαίσιο για το πού μπορεί να παρέμβει και πού όχι. Η πρακτική των διαδικασιών παρέκκλισης αποδείχθηκε ατελέσφορη και χρονοβόρα, γιατί στο στάδιο της υλοποίησης υπήρχαν αντιδράσεις.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις το υπό συζήτηση νομοσχέδιο παρεμβάινει καίρια στη λογική και την εφαρμογή του ισχύοντος νόμου, προασπίζοντας το δημόσιο συμφέρον, την προστασία του περιβάλλοντος, τη συνοχή της πολιτικής σχεδιασμού και την ασφάλεια δικαίου. Δείχνει έτσι ότι δεν είναι ούτε μάταιες ούτε επουσιώδεις οι προσπάθειες επεξεργασίας πολιτικής με μακροπρόθεσμο ορίζοντα, παρά το ασφυκτικό πλαίσιο που διαμορφώνει η διαχείριση της οικονομικής κρίσης.

Η ενίσχυση της οικονομίας, των επενδύσεων και της απασχόλησης, με την ταυτόχρονη προστασία του περιβάλλοντος και την προώθηση της κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης είναι εφικτή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μέχρι να έρθει στο Βήμα ο κ. Σεβαστάκης, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα δυο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Γενικό Λύκειο Άργους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Σεβαστάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, «και έτσι ο Αλέξανδρος μπήκε στις πόλεις». Έτσι τελειώνει η ομώνυμη ταινία του Θόδωρου Αγγελόπουλου, στην οποία ο ήρωας των βουνών καταλήγει στην πόλη, δηλαδή γίνεται ρυθμιστική πολιτική παράμετρος της πόλης.

Είναι άλυτη η αντίφαση που έχει οργανωθεί στη σχέση της κατοίκησης με την ύπαιθρο, στη σχέση της αγροτικής παραγωγής με την αστική παραγωγή. Όλες αυτές οι μεγάλες αντιφάσεις, που κυρίως δραματοποιήθηκαν μετά τον εμφύλιο -κατά τη διάρκεια του εμφυλίου και μετά τον εμφύλιο- δεν έχουν βρει τη θεσμική τους επίλυση και υπολείμματα, μνημεία αυτών των αντιφάσεων, που κρύβουν και πολιτικές και πολιτιστικές διαφορές, είναι οι διάφορες νομοθετικές στρώσεις, μηδὲ της ματαιωμένης απόπειρας εξαιρουμένης του Αντώνη Τρίτση, ο οποίος να θυμίσω ότι αναδομήθηκε, μόλις υπέβαλε τον σχεδιασμό του ρυθμιστικού, από την κυβέρνηση.

Είναι σίγουρο ότι η ελληνική πόλη παραγγέλθηκε πολιτικά, οργανώθηκε με πολιτική εντολή και ουσιαστικά ως στόχο της είχε την ίδια της την αυτοσυντήρηση, την ίδια της την αυτανάπτυξη, δεν προέκυψε από μια παραγωγική επιλογή, από την εκβιομηχάνιση, αλλά το ανάποδο, η εκβιομηχάνιση καρφώθηκε στην πόλη, στη νέα πόλη, στη μετεμφυλιακή πόλη, τη μαζική πόλη, γιατί κάπως έπρεπε να βρει μια νέα χρησιμότητα κατά αντιστοιχία με την ευρωπαϊκή αντίληψη του νεωτερικού.

Με αυτούς τους όρους, με αυτή την αποκόλληση και των μορφοποιήσεων με την παραγωγή νομοθέτησε. Επειδή υπάρχει μια σχολαστικότητα και μια υπερβολή στην ελληνική πολιτική σκηνή, υπερνομοθέτησε, με αποτέλεσμα οι νομοθετικές ρυθμίσεις να παραμένουν στο πλάι μιας πραγματικότητας εντελώς άνομης, εντελώς αυθαίρετης, εντελώς αυτορρυθμιζόμενης, που ερχόταν στη συνέχεια μια άλλη νομοθέτηση για να τη νομιμοποιήσει. Φτιαχνόταν το αυθαίρετο και έπρεπε να βρεις το κέλυφος για να το νομοθετήσεις στη συνέχεια, το νομικό κέλυφος για να το νομιμοποιήσεις στη συνέχεια ή για να στήσεις την πολιτική σου καριέρα. Υπήρξε μια βιομηχανία πώλησης νομιμοποιήσεων και ένταξης περιοχών στο σχέδιο πόλης. Πάρα πολύ μεγάλο μέρος της πολιτικής σκηνής και της πολιτικής τέλεσης οφείλεται σε αυτή την τερατωδία.

Νομίζω ότι και η έννοια της αγοράς έχει κακοποιηθεί. Να θυμηθούμε το ελληνικό fast track πολύ πριν από τις μνημονιακές μέριμνες, που ήταν αδειοδοτήσεις επί χούντας, που έχουν γεννήσει νησιά με φαντάσματα τσιμεντένιων τεράτων, τα οποία, επειδή ήταν εκτός κάθε σχεδιασμού, έχουν μείνει νεκρά.

Όμως, από την άλλη πλευρά, υπήρξαν ελάχιστες περιπτώσεις κεντρικού σχεδιασμού, κεντρικής σχεδιαστικής μέριμνας, που έδωσαν ένα αποτέλεσμα και στο οποίο ανατρέχουμε σήμερα. Να θυμίσω τον σχεδιασμό Πικιώνη τη δεκαετία του 1950, να θυμίσω το διάδημα των «ΞΕΝΙΑ» της ομάδας Κωνσταντινίδη, να θυμίσω τις εργατικές πολυκατοικίες, όπου έχουμε μικρά δείγματα ενός ορθολογισμού, ο οποίος δεν μπορεί να καρφωθεί σε μια πραγματικότητα που δεν τον αντέχει.

Είναι πολύ ενδεικτικό, κύριε Υπουργέ, να σας παραπέμψω στην πολυκατοικία του Ασυρμάτου στις υπώρειες, στις παρυφές των Πετραλώνων, που ήταν μια –ας πούμε– προσπάθεια σύνταξης ενός σχεδίου, σε αντιδιαστολή με την απέναντι «αυθαιρετούπολη», αυτή που χρησιμοποιήθηκε σαν ντεκόρ στη «Συνοικία το όνειρο» του Αλεξανδράκη, η οποία είναι μάλιστα μέσα σε αρχαιολογικό χώρο, μέσα στην κήλη. Αυτές οι αντιφάσεις δεν έχουν επιλυθεί και φοβάμαι ότι ο τρόπος με τον οποίο είναι συγκροτημένη η πολιτική σκηνή και η αυτοδιοικητική σκηνή και η διοικητική σκηνή δυσκολεύει πάρα πολύ τα εγχειρήματα σχεδιαστικού εξορθολογισμού.

Εν πάση περιπτώσει, το νομοσχέδιο νομίζω ότι αποπειράται τις κλίμακες του τοπικού και του στρατηγικού να τις γεφυρώσει. Προσπαθεί να αφήσει κομμάτι παραγωγικής ελευθερίας, να τα επιτρέψει, να τα οργανώσει και συγχρόνως να μη φύγει η έννοια του ελέγχου.

Είναι ενδιαφέρον ότι σε πολλές ομιλίες οποιαδήποτε εκδοχή του ελέγχου θεωρείται ως ένα είδος γραφειοκρατικού εμποδίου. Δηλαδή, αντί να είναι ένα εξυγιαντικό εργαλείο ο έλεγχος, θεωρείται ως ένα εμπόδιο και μάλιστα αναπτυξιακό. Είναι μια παρερμηνεία, που δείχνει ότι σαν πολιτικό σύστημα, σαν αυτοδιοικητικό σύστημα, σαν διοικητικό σύστημα δεν μπορούμε να χτίσουμε, να ρυθμίσουμε, να δομήσουμε, δηλαδή να οργανώσουμε χωρικά τις πολιτιστικές μας συναποφάσεις και τον τρόπο με τον οποίο συνυπάρχουμε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτά τα αιτήματα –πολύ φιλόδοξα, είναι η αλήθεια– προσπαθεί να ικανοποιήσει το νομοσχέδιο και είναι σίγουρο ότι δεν είναι οριστική η δήλωση. Εξάλλου, ο τρόπος εφαρμογής –το είπε και ο κ. Μαυρωτάς, ο οποίος θητεύει σε μια σχολή του συγκεκριμένου στις ομιλίες του– θα παίξει τον καθοριστικό ρόλο, ο τρόπος με τον οποίο κάθε ρύθμιση δεν θα γίνει εργαλείο και εμπόδιο, είτε γιατί κάποιος φύλαρχος τοπικός θέλει να εμποδίσει τον αντίπαλό του είτε γιατί μια κοινότητα ανταγωνίζεται την άλλη είτε γιατί συμφέρει τελικά ο σχεδιασμός της ανομίας, ο σχεδιασμός του να μην προβλέπεται, να μην οργανώνεται, να μη ρυθμίζεται τίποτα σε αυτή τη χώρα.

Νομίζω ότι το παράδειγμα της Ισπανίας με μια ανάπτυξη που περιτοίχισε τη χώρα, τελείως λανθασμένης τουριστικής αντίληψης, με τεράστια φαραωνικά ξενοδοχειακά έργα, που κακώς συναρτήθηκαν με την ανάπτυξη, μας διδάσκει.

Η παράδοση στον τόπο μας είναι η παράδοση της μικρής κλίμακας, είναι η παράδοση του μέτρου, είναι η παράδοση της έξυπνης χωρικής εκμετάλλευσης, του τρόπου με τον οποίο μπορεί να αφομοιωθεί ευφυώς το οίκημα στον χώρο και, επίσης, να μην αντιδικεί με την παραγωγική ταυτότητα του χώρου. Και η παραγωγική ταυτότητα του χώρου δεν είναι να είναι καρτ ποστάλ. Η παραγωγική ταυτότητα του χώρου είναι να είναι αγροτικός, να είναι παραγωγικός, να είναι αντικείμενο περιπατητικής πολιτιστικής κάρπωσης.

Με αυτές τις σκέψεις νομίζω ότι μπορεί να δει κανείς στο νομοσχέδιο πολύ ενδιαφέρουσες ρυθμίσεις, που πιστεύω ή ελπίζω ότι θα βρουν την υλοποίησή τους στην πράξη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο, μετά από τις προτάσεις του κ. Σεβαστάκη για την οργάνωση του χάους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέρ-

γιας): Θα με παρασύρει ο κ. Σεβαστάκης, είναι προφανές. Συμμερίζομαι όλα αυτά που είπε και ακόμη περισσότερο αυτά που δεν πρόλαβε να πει.

Απορώ με τη Νέα Δημοκρατία πραγματικά, η οποία έρχεται σήμερα με διπλή διάθεση. Πρώτον, να μιλήσει για τη μεγάλη ανατροπή των χωροταξικών σχεδιασμών της παράταξης αυτής, η οποία έχει μακρά ιστορία, όντως, στη ρύθμιση του ελληνικού χώρου.

Αποτυπώνεται σε όλα τα επίπεδα, νομίζω, η βαθιά αυτή προσήλωση στον χωροταξικό σχεδιασμό. Το διαπιστώνουμε, κοιτώντας οτιδήποτε γύρω μας: τη βιομηχανία και τη χωροθέτησή της, τον τουρισμό της πόλης μας και πληθώρα άλλων επιτευγμάτων, τα οποία επικαλείται ότι πάνε να ανατραπούν με το σημερινό σχέδιο και την καταστροφική, γραφειοκρατική, κρατικίστικη αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ.

Το δεύτερο στο οποίο επιμένουν είναι ότι ανατρέπονται τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια της χώρας, ότι με την εισαγωγή του παρόντος νομοσχεδίου αποθαρρύνονται οι επενδυτές. Πέρα από το ότι δεν αντέχουν μια τόσο καταστροφική οικονομική πολιτική, δεν θα αντέξουν και τα τεράστια προβλήματα που φέρνουμε στις επενδύσεις με το παρόν νομοσχέδιο, θεωρώντας δεδομένο ότι το να υπάρχει ένα χωροταξικό πλαίσιο –αυτό τουλάχιστον υπονοεί η Νέα Δημοκρατία– και κανόνες και να είναι τακτοποιημένα χωροταξικά, αυτό αποθαρρύνει τις επενδύσεις. Δεν τις ενθαρρύνει.

Οι επενδυτές είναι λάτρεις του χαοτικού συστήματος της Νέας Δημοκρατίας, του χωροταξικού. Αυτό είναι μια πρωτότυπη θεωρία, αλλά δεν συνάδει πλέον με τη σημερινή πραγματικότητα, γιατί αυτή η προσκόλληση της Νέας Δημοκρατίας, τα εξήγησε πολύ ωραία και ο κ. Σεβαστάκης, στην αποστασμάτικη ρύθμιση, στην εξαίρεση της εξαίρεσης, στην παραβίαση του κανόνα, είχε ως αποκλειστικό και μόνο σκοπό την πολιτική διαμεσολάβηση και τη θεμελίωση πολιτικών στρατηγικών βιωσιμότητας ενός πολιτικού φορέα που –επαναλαμβάνω– αυτό που μας παραδίδει σήμερα δεν στέκει και δεν δοκιμάζεται παρά μόνο ως αναχρονισμός, ως πράγματα που πρέπει να διορθώσουμε, ως αποτρεπτική για τον τύπο της ανάπτυξης που θέλει αυτή η χώρα και αναπόφευκτα αποτρεπτική και για τις συνθήκες διαβίωσης και κανόνων που οφείλουν και δικαιούνται οι πολίτες αυτής της χώρας.

Θα σταθώ λίγο στα γενικά οικονομικά, μιας και υπάρχει μια εμμονή να επικαλούνται ότι η καταστροφή αρχίζει από την οικονομία και την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Παρά το γεγονός ότι αυτές οι καταστροφολογικές διατυπώσεις διαψεύστηκαν το 2015, μια δύσκολη χρονιά, σήμερα είναι σε πλήρη αναντιστοιχία, το 2016, επανέρχονται.

Τα δεδομένα, όμως, για το ονειρικό 2014 είναι απλά. Τον Γενάρη του 2015, όταν ήρθαμε στα πράγματα, πρώτον, η Νέα Δημοκρατία είχε κάποιες εκκρεμότητες. Δεν είχε κλείσει ούτε το 10% της φάσης της αξιολόγησης που ήταν. Δεύτερον, προέβλεπε ότι η ολοκλήρωση του προγράμματος, του δεύτερου μνημονίου δηλαδή, συνεπαγόταν πλεονάσματα 4,5%. Τρίτον, υπάρχει υπόθεση εργασίας στη Νέα Δημοκρατία ότι και με δεδομένα αυτά τα πλεονάσματα η οικονομία θα αναπτυσσόταν το 2015 και το 2016, αν ήταν ακόμη στα πράγματα η Νέα Δημοκρατία, με εξωφρενικούς ρυθμούς.

Η πραγματικότητα προφανώς είναι πολύ διαφορετική και το 2015 και το 2016 η παρούσα Κυβέρνηση –επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά– έχει μια συγκεκριμένη οικονομική πολιτική και μπορεί να κριθεί γι' αυτή, αλλά δεν υπάρχει έλλειψη οικονομικής πολιτικής. Αυτή η οικονομική πολιτική είχε τέσσερις στόχους. Με αυτή την οικονομική πολιτική η Κυβέρνηση προωθεί και αξιολογείται.

Υπενθυμίζω αυτά τα στοιχεία της πολιτικής. Ο ένας άξονας ήταν η δημοσιονομική σταθεροποίηση. Νομίζω ότι και τα αποτελέσματα του 2015 και τα αποτελέσματα του 2016 έχουν διαψεύσει οποιονδήποτε θεωρούσε ότι η δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης δεν έχει στόχους, συνέπεια και εφαρμοσιμότητα. Εκ του αποτελέσματος πλέον κρινόμαστε και όχι σε επίπεδο λόγων.

Ο δεύτερος άξονας ήταν η αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της ανάκαμψης του τραπεζικού συστή-

ματος, έτσι που να μπορεί να χρηματοδοτήσει την οικονομία και αυτό έγινε μέσα από πολλά και διαφορετικά στάδια και με την ανακεφαλαιοποίηση και με την ένταξη στο ευρωπαϊκό σύστημα και με τη διαμόρφωση ενός πλαισίου διαχείρισης των κόκκινων δανείων, με την απομείωση του ΕΛΑ κ.λπ. και φυσικά με την προοπτική ενός ακόμη πιο ισχυρού τραπεζικού τομέα, μέσα από την ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση.

Ο τρίτος άξονας της οικονομικής μας πολιτικής ήταν η επιδίωξη να υπάρξει ένα πολύ φιλικότερο περιβάλλον επιχειρηματικό, που να τονώσει την επιχειρηματικότητα στη χώρα μας, τη νεανική πρώτα απ' όλα, μια και αποτελεί αυτό σημαντικό άξονα της αναπτυξιακής μας στρατηγικής.

Γύρω απ' αυτό υπάρχει όλη η διαδικασία των νομοσχεδίων που έχουμε ψηφίσει για την απλοποίηση των διαδικασιών ίδρυσης και λειτουργίας των επιχειρήσεων, την εξομάλυνση όλων των γραφειοκρατικών διαδικασιών. Ταυτόχρονα, ψηφίσαμε νομοσχέδια τα οποία αποκαθιστούν τη διαφάνεια στον δημόσιο χώρο, τις δημόσιες προμήθειες, που τονώνουν την επιχειρηματικότητα, ανοίγουν τις αγορές και την πρόσβαση στις δημόσιες προμήθειες, καθώς και πληθώρα άλλων αλλαγών, που αφορούν τη λειτουργία των επιμέρους τομέων της οικονομίας. Επαναλαμβάνω ότι αφορούν όλο αυτό το σύστημα διευκόλυνσης της επιχειρηματικότητας με περισσότερη ανταγωνιστικότητα, περισσότερο χώρο για επιχειρήσεις και, ταυτόχρονα, περισσότερη διαφάνεια στον τρόπο λειτουργίας.

Ο τέταρτος άξονάς μας, για τον οποίο, επίσης, κρινόμαστε, είναι αυτό που υποσχεθήκαμε από την αρχή, ότι, στο μέτρο του δυνατού, θα πάρουμε τις μεγαλύτερες δυνατές πρωτοβουλίες, για να υπάρξει στήριξη των φτωχότερων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας και ισχυρότερη κοινωνική συνοχή.

Νομίζω ότι, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, από το πρώτο νομοσχέδιο αυτής της Κυβέρνησης μέχρι προχθές, τα μέτρα που λάβαμε για τους συνταξιούχους, όλο το νήμα αυτό διαπερνάει την πολιτική της Κυβέρνησης από την αρχή μέχρι το τέλος.

Αυτή ήταν η οικονομική μας πολιτική. Μ' αυτή την οικονομική πολιτική κρινόμαστε. Νομίζω ότι τα στατιστικά δεδομένα που παρατίθενται κατά καιρούς τραβάνε από τα μαλλιά κάποια απλά δεδομένα της οικονομίας μ' αυτή την οικονομική πολιτική: Πρώτον, το 2015 ήταν μια χρονιά με πολύ ηπιότερη ύφεση από τις προβλέψεις που είχαν γίνει από τους θεσμούς και από εμάς. Είχαμε οριακή έως μηδενική ύφεση. Άρα η οικονομία κράτησε το 2015. Υπήρχαν πολλοί λόγοι γι' αυτό. Το δεύτερο και σημαντικότερο είναι ότι το 2016 καταγράφεται πλέον ως χρονιά πλήρους σταθεροποίησης της οικονομίας και μεταστροφή της σε θετικό πρόσημο το δεύτερο εξάμηνο του 2016, με καλύτερη προοπτική ανάκαμψης το 2017.

Αυτά είναι τα δεδομένα. Θεωρώ ότι είναι αδιάσειστα ως οικονομικά δεδομένα πλέον, γιατί κρινόμαστε εκ του αποτελέσματος.

Επαναλαμβάνω ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης και έχει διατυπωθεί ευθέως και έχει συνοχή και έχει αξιοπιστία και μπορεί ν' ασκεί κριτική -φαντάζομαι είναι και θεμιτό- ως προς τη δομή της, το αν είναι σωστή η δομή αυτής της οικονομικής πολιτικής, αν είναι σωστά τα εργαλεία που χρησιμοποίησε καθένας από αυτούς τους τομείς. Όμως, σε κάθε περίπτωση, αυτό απέχει από την ιδέα μιας καταστροφικής, ανίκανης, ιδεοληπτικής ή οτιδήποτε άλλο Κυβέρνησης που ακούμε.

Επιτρέψτε μου να μπω στο παρόν νομοσχέδιο. Πρέπει να αποφασίσετε αν διαφέρει ή δεν διαφέρει από το προηγούμενο νομοσχέδιο, γιατί τη μια στιγμή μάς κατηγορείτε ότι το 90% είναι το ίδιο και, από την άλλη μεριά, μάς κατηγορείτε ότι κάνουμε βασικές τομές στο προηγούμενο. Όταν καταλήξετε πάντως τι από τα δύο ισχύει -γιατί όντως υπάρχει ένας κοινός στόχος με το προηγούμενο νομοσχέδιο, αλλά υπάρχουν και σημαντικές αλλαγές, απ' ό,τι φαίνεται-, θα μπορούσαμε να προσδιορίσουμε επακριβώς το επίπεδο της συζήτησης. Αυτό ισχύει για όλες τις πτέρυγες της Βουλής, γιατί ακούστηκε ότι είτε δεν είμαστε πολύ θαρραλέοι είτε δεν κάνουμε καμιά αλλαγή και είμαστε ακριβώς όπως και στο προηγούμενο. Έχω την εντύπωση ότι όντως κρατάμε ένα πολύ μεγάλο μέρος του νόμου, αλλά και σε απόλυτα κρίσιμα θέματα δημιουργούμε κάποιες τομές, οι οποίες είναι πάρα πολύ σημαντικές για τον χωρικό σχεδιασμό αυτής της χώρας.

Εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ευθύς εξαρχής ότι κληρονομούμε μια κατάσταση -την οποία δεν ξέρω γιατί την υπερασπίζεται τόσο πολύ η Αντιπολίτευση- η οποία είχε πάρα πολλά προβλήματα.

Να ξεκινήσω από τα ειδικά χωροταξικά. Ακούω για το ειδικό χωροταξικό του τουρισμού. Να υπενθυμίσω για πολλοστή φορά ότι η διαδικασία με την οποία καταρτίστηκε ήταν παράνομη. Έτσι είπε το Σ.τ.Ε.. Δηλαδή η προηγούμενη κυβέρνηση, που ήταν τότε, έκανε μια διαδικασία, έφτιαξε ένα ειδικό χωροταξικό για τον τουρισμό, για το οποίο, όμως, ξέχασε να συγκαλέσει τα μέλη του Συμβουλίου, ξέχασε να συγκαλέσει διάφορους θεσμούς που έπρεπε να συγκαλέσει και το ψήφισε, το ενεργοποίησε. Και πάει, φυσικά, στο Σ.τ.Ε. και απορρίπτεται.

Η κριτική που γίνεται για αυτή την κατάσταση είναι προφανής: ή κάποιος δεν πήρε τις διαδικασίες, επειδή το ξέχασε, το παραμέλησε, ή το ίδιο το χωροταξικό είχε τέτοια προβλήματα, που δεν περνούσε από αυτές τις διαδικασίες που προέβλεπε ο νόμος. Δεν ήταν τυπικό, ήταν ουσιαστικό. Κάποιος παρέκαμψε τις διαδικασίες, γιατί δεν περνούσε αυτό το χωροταξικό.

Να αποφασίσουμε. Εγώ στην επιτροπή τα είπα ευθέως. Δεν υπάρχει κανένα. Ισχύει το 9. Δεν αφήσαμε τον τουρισμό, ισχύει το προηγούμενο. Να το ξεκαθαρίσουμε, διότι άκουσα πολλούς ύμνους υπέρ των τουριστικών επενδύσεων, τις οποίες η «τρομακτική» Κυβέρνησή μας αποτρέπει. Να το ξεκαθαρίσουμε: Έχουμε ένα ειδικό χωροταξικό, το οποίο έχει και απαιτεί και αλλαγές επί της ουσίας, επαναλαμβάνω, διότι δεν ήταν ένα διαδικαστικό πρόβλημα, ήταν διαδικαστικό πρόβλημα που συνδυαζόταν με ένα πρόβλημα ουσίας.

Άρα να συναινέσουμε με τη Νέα Δημοκρατία για το ότι δεν γίνονται έτσι τα ειδικά χωρικά. Τα διατηρούμε τα ειδικά χωρικά, αλλά θα έχουν διαφορετικό περιεχόμενο από το προηγούμενο, δεν θα είναι ταυτόσημο. Θα ακολουθήσει τη νόμιμη διαδικασία. Συνεπώς θα αποκατασταθεί ένα ακόμα πεδίο στο οποίο η κληρονομιά είναι πάρα πολύ άσχημη έως πολύ αρνητική.

Το ίδιο ισχύει και για ένα μεγάλο μέρος νομοθετικών ρυθμίσεων, οι οποίες δεν εφαρμόστηκαν ποτέ.

Ο απολογισμός, δηλαδή, του προηγούμενου ρυθμιστικού συστήματος είναι ένας απογοητευτικός απολογισμός. Τα ανέφερε τα στοιχεία και ο κ. Φάμελλος. Μόλις το 15% των μελετών έχει φθάσει σε ένα στάδιο ολοκλήρωσης. Μιλάμε για τον μεγάλο χωροταξικό σχεδιασμό όλης της επικράτειας. Άρα ο απολογισμός -επαναλαμβάνουμε- είναι πάρα πολύ αρνητικός.

Τα ερωτήματα, λοιπόν, που τίθενται είναι δυο και σε αυτά θα απαντήσω. Το πρώτο ερώτημα είναι αν το παρόν σχέδιο απαντάει σε αυτά τα ερωτήματα και δημιουργεί καλύτερες προοπτικές, προκειμένου να προχωρήσουμε. Το δεύτερο ερώτημα είναι αν είναι ή όχι αναπτυξιακός αυτός ο σχεδιασμός που κάνουμε.

Επιτρέψτε μου να ανακεφαλαιώσω τις βασικές αρχές, τα τρία επίπεδα σχεδιασμού, να πω ποιοι είναι οι κανόνες που εισάγει το παρόν νομοσχέδιο.

Είναι τρία τα επίπεδα, τα υπενθυμίζω: εθνικό, περιφερειακό, τοπικό.

Στο εθνικό επίπεδο διαμορφώνονται μόνο πλαίσιο και κανόνες. Δεν υπάρχει μια σφιχτή εθνική στρατηγική χωρικού σχεδιασμού. Διαμορφώνονται όλα τα θέματα των κανόνων, των σχεδίων και των βασικών κατευθύνσεων του χωροταξικού σχεδιασμού σε εθνικό επίπεδο. Άρα αποτελεί ένα κείμενο αρχών και ένα πλαίσιο κανόνων, που αφορά όλες τις μεγάλες κεντρικές ιδέες, τις οποίες ο χωροταξικός σχεδιασμός μαζί με τις μέριμνες οικονομικής ανάπτυξης του περιβάλλοντος και τα λοιπά θα πρέπει να ακολουθούν.

Το δεύτερο επίπεδο αφορά τα Περιφερειακά Χωροταξικά Πλάισια. Ενισχύεται το περιεχόμενο των πλαισίων στο επίπεδο αυτό, με τον παρόντα νόμο, καθώς συμπεριλαμβάνει κατευθύνσεις για τη διάρθρωση του περιφερειακού χώρου και για την προστασία, φυσικά, του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος.

Τα παραρτήματα που συνοδεύουν τα περιφερειακά πλαίσια παρέχουν πλέον και κατευθύνσεις ανά δήμο για γενικές χρήσεις γης και όρους δόμησης, που πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν μέχρι τη θεσμοθέτηση των Τοπικών Χωρικών Σχεδίων.

Το κρίσιμο επίπεδο είναι τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια. Αυτά γίνονται σε επίπεδο δήμων. Καλύπτουν το σύνολο του ελλαδικού χώρου. Άρα ο κορμός του σχεδιασμού είναι τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια. Αυτά αντικαθιστούν τα πρώην Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια. Καλύπτουν την έκταση ολόκληρου του δήμου. Η έγκρισή τους θα γίνεται εφόσον ελεγχθεί η εναρμόνιση ή η συμβατότητά τους με τα περιφερειακά πλαίσια και τα αντίστοιχα σχέδια όμορων δήμων.

Το περιεχόμενο των Τοπικών Χωρικών Σχεδίων εφεξής περιλαμβάνει τον καθορισμό του προτύπου χωρικής ανάπτυξης και οργάνωσης. Ουσιαστικά αντικαθιστούν τα πρώην Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια.

Επιπρόσθετα στο τοπικό αυτό επίπεδο διαμορφώνονται οι ισχυροί κανόνες για τον χωροταξικό σχεδιασμό, που περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία των χρήσεων γης, των στοιχείων οικιστικής και άλλης ανάπτυξης, καθώς και επιμέρους θέματα, τα οποία διαμορφώνονται ως δεσμευτικά πλέον για τον κανονισμό αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Η διαδικασία έγκρισης παραμένει στο επίπεδο του Υπουργείου. Επαναλαμβάνω ότι η διάθεσή μας ήταν και είναι να ενισχυθεί η αποκέντρωση, αλλά είναι συνταγματική επιταγή, το κράτος είναι υπεύθυνο. Άρα μεγιστοποιείται η αποκέντρωση με τον τοπικό δήμο να καταρτίζει το συγκεκριμένο τοπικό σχέδιο και ταυτόχρονα διατηρούμε τη συνταγματική επιταγή της έγκρισης και της αποφασιστικής αρμοδιότητας του κράτους στο θέμα αυτό.

Ας μπούμε τώρα στα Ειδικά Χωρικά Σχέδια. Έχει γίνει μια συζήτηση, όπως ξέρετε, και για την προέγκριση και θέλω να σταθώ αρκετά αναλυτικά στο σημείο αυτό.

Τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια, όπως ξέρετε, είναι σχέδια τα οποία γίνονται κατά παρέκκλιση κάποιων κανόνων. Άρα από τη φύση τους πρέπει να ακολουθούν μια ειδική διαδικασία, προκειμένου να αξιολογείται αν και εφόσον δύνανται να παρεκκλίνουν από έναν κανόνα.

Επομένως η συχνή επίκληση των επενδυτών για τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια είναι εν μέρει δικαιολογημένη, εν μέρει όμως είναι και αδικαιολόγητη, γιατί συζητάμε για τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια, τα οποία προσπαθούν να επιλύσουν ένα μείζον πρόβλημα, το οποίο επαναλαμβάνω για όσους έχουν αίσθηση των χωροταξικών προβλημάτων θα πρέπει να έχουν και αίσθηση των τεράστιων ποσοστών εγκαταστάσεων βιομηχανικών, τουριστικών, παραγωγικών και ούτω καθεξής, τα οποία για δεκαετίες δεν μπορούσαν να αδειοδοτηθούν μέσα από μία κανονική διαδικασία και τα οποία έχουν κληρονομήσει τεράστια προβλήματα στην πατρίδα μας.

Συνεπώς εδώ καλείται ο νομοθέτης να διαμορφώσει τους όρους και τις προϋποθέσεις, κάτω από τις οποίες θα γίνει συμβατή η δυνατότητα και η αναγκαιότητα επενδυτικών σχεδίων σε όλους τους κλάδους και στην ανάγκη να παρεκκλίνουν από τις αρχές του γενικού κανόνα ο οποίος ισχύει σε μία περιοχή. Αυτό από μόνο του, από τη φύση του, δηλαδή, είναι μια ειδική διαδικασία. Δεν μπορεί να είναι παρά μόνο μια ειδική διαδικασία, η οποία πρέπει να διαμορφώνεται και αυτή υπό τους όρους κάποιων κανόνων.

Άρα, για να τροποποιηθεί ένα υφιστάμενο τοπικό χωρικό ή μια ΖΟΕ κ.λπ., χρειαζόμαστε μια απόφαση του κεντρικού συμβουλίου πολεοδομικών θεμάτων, το οποίο μπορεί να γνωμοδοτήσει επί της ουσίας για την παρέκκλιση αυτή. Αυτή η απόφαση χορηγείται προφανώς ύστερα από εισήγηση των υπηρεσιών που τεκμηριώνουν την αναγκαιότητα της τροποποίησης, εν όψει του ειδικού χαρακτήρα της επιδιωκόμενης ανάπτυξης, της επιχειρηματικής, της παραγωγικής ανάπτυξης και ούτω καθεξής.

Ο μηχανισμός προέγκρισης -επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά, ακριβώς για να καταλάβουμε τι είναι αυτός ο μηχανισμός- γίνεται σήμερα στις στρατηγικές επενδύσεις; Θέτω ξανά το ερώτημα. Ποια είναι η διαδικασία που γίνεται στις στρατηγικές επενδύσεις στις οποίες διατηρείται το καθεστώς, έστω με κάποιες πιθανόν τροποποιήσεις που θα γίνουν στο μέλλον;

Υποβάλλεται ένα σχέδιο στις στρατηγικές επενδύσεις. Αυτό το σχέδιο έχει μια διαδικασία προέγκρισης και διαβούλευσης, διότι εισάγεται με έναν τρόπο, κατατίθεται από τον επενδυτή, οι

υπηρεσίες το εξετάζουν, διαπιστώνουν πιθανότερες τροποποιήσεις πάνω στο προτεινόμενο σχέδιο ή, αν συνάδει και μέσα απ' αυτή τη διαδικασία διαβούλευσης, περνάμε σε μια διαδικασία κατά την οποία εγκρίνεται ή όχι η παρέκκλιση αυτή, την οποία χρησιμοποιεί μέσα από τη διαδικασία των στρατηγικών επενδύσεων.

Το ίδιο ισχύει και για το ειδικό χωρικό. Αυτός είναι ο μηχανισμός προέγκρισης. Ο μηχανισμός προέγκρισης δίνει τη δυνατότητα να δημιουργηθεί ασφάλεια στον επενδυτή, πως έχει τη δυνατότητα να προχωρήσει ένα σχέδιο -σε επίπεδο προσχεδίου, δηλαδή- μέσα από μια συγκεκριμένη διαδικασία.

Αντίθετα, όπως και στις στρατηγικές επενδύσεις, αν δεν υπήρχε κανένας μηχανισμός ανταπόκρισης στο πρώτο βήμα, στο αν γίνεται ή δεν γίνεται κάτι, τότε η διαδικασία μπορεί να καταλήξει σε μια απόφαση στο τέλος αυτής της διαδικασίας, θετική ή αρνητική, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το ρίσκο, για τις μελέτες, για το κόστος.

Άκουσα πάρα πολλά επιχειρήματα, προσφυγές κ.λπ., τα οποία γίνονται, όμως, στο τέλος μιας διαδικασίας. Εδώ, αντίθετα, έχουμε το πράσινο φως από την πρώτη μέρα, αν είναι ή δεν είναι εφικτό αυτό που προτείνεται. Αυτό δημιουργεί ασφάλεια δικαίου, αυτό δημιουργεί και δικαιολογεί στη συνέχεια όλη τη διαδικασία μέχρι την τελική έγκριση του συγκεκριμένου σχεδίου.

Άρα δεν επανεισάγει τη γραφειοκρατία. Το αντίθετο. Προσπαθεί να δημιουργήσει την πιο απλή γραφειοκρατική διαδικασία. Σας διαβεβαιώ ότι θα είναι πολύ ελαφρό το σύστημα. Άκουσα ότι μπορεί να έχει μέχρι και το 60% των τελικών μελετών. Αυτά δεν ισχύουν. Οι κανόνες που θα βγουν θα δικαιολογούν, επαναλαμβάνω, την απλότητα αυτής της διαδικασίας και την ασφάλεια με την οποία από εκεί και πέρα ο επενδυτής θα ξέρει ότι μπορεί να προχωρήσει σε μελέτες, αδειοδοτήσεις κ.ο.κ. μέχρι την τελική αδειοδότηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ολοκληρώνω σε δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν σημεία κριτικής, θα απαντήσω σε δυο απ' αυτά. Το πρώτο είναι αν εφαρμόζεται και πόσο γρήγορα θα εφαρμοστεί ο νόμος. Εμείς δεσμευόμαστε κατ' αρχάς για τις προδιαγραφές για τα τοπικά χωρικά και για νέες προδιαγραφές για τα ειδικά χωρικά, ότι είναι εφικτό να δημοσιοποιηθούν οι προδιαγραφές άμεσα, τον Γενάρη του 2017, και θα επακολουθήσουν τον επόμενο μήνα οι προδιαγραφές για τα περιφερειακά και τις πολεοδομικές μελέτες.

Τον Μάρτη θα υπάρξουν δυο προεδρικά διατάγματα για το περιεχόμενο της διαδικασίας έγκρισης και τροποποίησης σχεδίων. Άρα η δέσμευσή μας είναι εντός τριμήνου να έχουμε εκδώσει τα σχετικά προεδρικά που θα αφορούν την εφαρμοσιμότητα του νόμου.

Το δεύτερο σημείο είναι αν υπάρχουν τα προαπαιτούμενα και οι προϋποθέσεις για να γίνει ο σχεδιασμός. Υπενθυμίζω ότι προαπαιτούμενα είναι οι δασικοί χάρτες, οι παραλίες και άλλα σημαντικά προαπαιτούμενα συν το Κτηματολόγιο, που έχουμε πει για το 20-20.

Για τους δασικούς χάρτες, έχει αναρτηθεί το 50% και προβλέπεται η κύρωσή τους μέχρι τον Νοέμβριο του 2017. Αναφερόμαστε σε δασικούς χάρτες που εκκρεμούν εδώ και χρόνια. Η οριοθέτηση του αιγιαλού, που αποτελεί το άλλο μείζον θέμα, θα οριστικοποιηθεί από τον Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας μέχρι τον Δεκέμβριο του 2017.

Νομίζω ότι από τη συζήτηση διαφαίνεται ότι, τουλάχιστον στην προώθηση αυτών των νόμων, έχει γίνει η δουλειά υποδομής. Αναγνωρίζω ότι η εφαρμογή και η κατάρτιση όλων των τοπικών σχεδίων είναι μια διαδικασία, για την οποία ρεαλιστικά πρέπει να δούμε τον χρόνο που μπορούν να καταρτιστούν όλα τα τοπικά σχέδια.

Φυσικά, μέριμνα της πολιτείας είναι -και νομίζω ότι υπάρχουν αρκετές σκέψεις γι' αυτό- να υπάρξουν οι αναγκαίοι πόροι, προκειμένου οι δήμοι να προχωρήσουν σε μια πολύ μεγάλη τομή που πρέπει να γίνει, που είναι η κατάρτιση των τοπικών σχεδίων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο υποφαινόμενος Βουλευτής και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Βαρεμένος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει ο πρώτος από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, ο κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, παρακολούθησα με πολλή προσοχή την άνεση με την οποία μας περιγράφατε τις θέσεις της Κυβέρνησης και του Υπουργείου για το συζητούμενο νομοσχέδιο. Με την ίδια άνεση, όμως, επιτρέψτε μου να σας πω ότι μας περιγράψατε ένα σύνολο αυταπατών περί τη χωροταξία. Το λέω αυτό σε έναν Υπουργό που ξέρω ότι νοιάζεται για την ανάπτυξη.

Εδώ, όμως, έρχεστε να χειριστείτε ένα θέμα για το οποίο φοβάμαι ότι δεν σας έχουν πληροφορήσει σωστά. Θα προσπαθήσω στα λεπτά που μου αναλογούν, τα δώδεκα λεπτά, να σας περιγράψω γιατί οδηγείστε σε έναν απόλυτα αδιέξοδο δρόμο, που στο τέλος του θα έχει μια ταμπέλα, η οποία θα βρίσκεται έξω από τη χώρα, και θα λέει: «Απαγορεύονται οι επενδύσεις στην Ελλάδα του κ. Τσίπρα».

Ξεκινώ, λοιπόν, λέγοντας ότι θα πρέπει πια, επιτέλους, να ξεφύγουμε από αυτή την καταδίκη στην οποία οδηγείται η χώρα μετά τις διάφορες «ζαριές» που ρίχνει ο κ. Τσίπρας σε βάρος της χώρας. Σήμερα ο Πρωθυπουργός μιλά από το ίδιο ξενοδοχείο στην Κρήτη, απ' όπου απειλούσε τις αγορές ότι θα χορεύουν πεντοζάλη. Δυστυχώς, τον χορό του Ζαλόγγου χορεύουν οι Έλληνες πολίτες και όχι οι αγορές τον πεντοζάλη, οι οποίες κάνουν αυτό που θέλουν, έχοντας ως πειθήνιο όργανό τους τον κ. Τσίπρα.

Επειδή ακριβώς ο κ. Τσίπρας έκανε τη μεγάλη χάρη στον κ. Σόμπλε και του χάρισε αυτό για το οποίο πάλευε όλα αυτά τα χρόνια, να δημιουργήσει το υπερταμείο της αποικιοκρατίας, ώστε για τα επόμενα ενενήντα εννέα χρόνια ο δημόσιος πλούτος της χώρας να πωλείται με πλειοψηφία των ξένων, εμείς ως Δημοκρατική Συμπράταξη για άλλη μια φορά δηλώνουμε ότι τον νόμο αυτό θα τον αλλάξουμε. Θα είναι ο νόμος που θα αλλάξει ώστε το εθνικό Κοινοβούλιο και η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση να έχει το πάνω χέρι στον τρόπο με τον οποίο αξιοποιείται η δημόσια περιουσία.

Έχουμε κατηγορήσει την Κυβέρνηση ότι είναι γιαλαντζί αριστερά. Εδώ τώρα, όμως, αρχίζει να εμφανίζεται και ένα άλλο: γιαλαντζί χωροτάκτες. Χωροτακτούν, κάνοντας ξεπατικωτούρα το 90% του προηγούμενου νόμου, του ν.4269, και το υπόλοιπο 10%, που είναι καινούργιο, είναι η απόλυτη καταστροφή, όπως θα πω αμέσως μετά, σε αυτό που προσπαθούν να αλλάξουν.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε να προσθέσετε μια θετική νότα στο έργο σας, αποσύρετε τον νόμο, φέρτε σημειακές τροποποιήσεις που χρειάζεται ο ν.4269 και τότε να δείτε ότι θα έχετε όλο το εθνικό Κοινοβούλιο μαζί σας.

Ξεκινώ με την πρώτη παρατήρηση. Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, εκτός από τις μεγάλες στρατηγικές επενδύσεις που εγκρίνονται με προεδρικά διατάγματα –τα γνωστά ΕΣΧΑΣΕ και ΕΣΧΑΔΑ- που εμείς θεσμοθετήσαμε –και άρα, υπό τον έλεγχο και την ασφάλεια δικαίου του Συμβουλίου της Επικρατείας-, υπάρχει κάτι που, κατά τη γνώμη μου, είναι πολύ σπουδαιότερο. Είναι το μικρό fast track.

Μιλάμε για τη δυνατότητα να προχωρούν με γρήγορη διαδικασία μικρές επενδύσεις των 2 εκατομμυρίων, των 5 εκατομμυρίων, των 7 εκατομμυρίων ευρώ και να εγκρίνονται στο τέλος με την ίδια ασφάλεια δικαίου, όπως και οι στρατηγικές επενδύσεις, δηλαδή με προεδρικό διάταγμα.

Κύριε Υπουργέ, όσον αφορά τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια, σας λέμε τώρα να βάλετε στο ενδιαμέσο την περίφημη προέγκριση που θα αποφασίζουν οι υπηρεσίες και τελικά ο Υπουργός. Ξέρετε, φαντάζομαι, ότι τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια, όπως είναι σήμερα, περνάνε από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Άρα τι φοβάστε για την ασφάλεια δικαίου; Για ποιον λόγο βάζετε μέσα

ένα ενδιαμέσο στάδιο, το οποίο μάλιστα θα εγκρίνετε δυο φορές τον χρόνο –έξι μήνες θα περιμένουν οι επενδυτές- και αφού πρώτα έχει βγει υπουργική απόφαση που θα λέει πώς θα εκδίδεται η προέγκριση και πώς θα υποβάλλονται οι προμελέτες, που θα γίνουν μετά από κάποια χρόνια προεδρικό διάταγμα;

Είμαι βέβαιος ότι δεν σας έχουν περιγράψει τι νάρκη βάζετε στην αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας και στο να μπορέσει ένας επενδυτής να έχει ταχύτητα και ασφάλεια δικαίου, όταν θέλει να επενδύσει σε αυτόν τον τόπο. Δείτε το και είμαι βέβαιος ότι με την εμπειρία που έχετε και ως καθηγητής Οικονομικών και ως τώως αρμόδιος για την ανάπτυξη, θα δείτε ότι πρέπει να αφαιρεθεί αυτή η νάρκη.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια. Αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρετε ότι η Ελλάδα είχε επτά επίπεδα σχεδιασμού και με τον ν.4269 καταργήσαμε τουλάχιστον τα δύο. Τώρα η Ελλάδα έχει πέντε επίπεδα σχεδιασμού. Οι άλλες χώρες έχουν συνήθως τέσσερα επίπεδα. Μειώσαμε τη γραφειοκρατία. Εδώ τώρα έρχεται και βάζει η Κυβέρνηση ένα επιπλέον στάδιο, τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια, τα παλιά Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια, για να καταλαβαίνουν και οι συνάδελφοι που δεν έχουν εξειδίκευση στη χωροταξία.

Τι λέτε, κύριε Υπουργέ; Ξέρετε τι λέτε μέσα στον νόμο που μας καταθέσατε; Τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια υποχρεωτικά θα γίνονται σε επίπεδο καλλικρατικού δήμου, όχι καποδιστριακού. Δηλαδή, εάν τώρα θέλει ένας κεντρικός δήμος, ο Δήμος Αργους, που έχει άλλους επτά τώως καποδιστριακούς δήμους στην ίδια την ενότητά του –ή εάν θέλει η Ρόδος, που είναι ένα τεράστιο νησί- να προχωρήσει σε ένα πολεοδομικό σχέδιο, σε ένα Τοπικό Χωρικό Σχέδιο, πρέπει να κάνει για όλα τα χωριά όλου του δήμου και απαγορεύεται το κεντρικό Άργος, η κεντρική Ρόδος, η κεντρική πόλη, η Μυτιλήνη στη Λέσβο, να κάνουν το δικό της.

Ποιος χωροτάκτης σας το εισηγήθηκε αυτό και ποιος σας είπε ότι, αν ένα ορεινό χωριό, το τελευταίο χωριό ενός δήμου, δεν έχει προχωρήσει τη μελέτη του, θα πρέπει, εξαιτίας αυτού του ορεινού χωριού που απέχει πενήντα ή και εκατό χιλιόμετρα από το κέντρο του δήμου, να καθυστερήσει η ανάπτυξη του υπόλοιπου;

Ένα δεύτερο λάθος τεράστιο είναι το εξής. Βάλτε τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια σε επίπεδο καποδιστριακού δήμου, προκειμένου να μη σέρνεται όλη η διαδικασία με ατελείωτες χρονικές καθυστερήσεις.

Ένα άλλο μεγάλο θέμα επίσης που αφορά το Ηράκλειο, τον Βόλο, τα Γιάννενα, την Πάτρα, την Αργολίδα και πολλές άλλες περιοχές είναι το ζήτημα των Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου. Ακούστε, κάποτε, με λανθασμένη διαδικασία θεσμοθετήθηκαν Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου. Οι Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου είναι προεδρικά διατάγματα. Για να αλλάξουν, θέλουν ξανά προεδρικό διάταγμα, θέλουν δηλαδή εφαρμογή ενός Τοπικού Χωρικού Σχεδίου.

Ξέρετε τι κάνετε; Δεν έχετε βγάλει ακόμα τις προδιαγραφές των Τοπικών Χωρικών Σχεδίων. Γιατί δεν τις έχετε βγάλει δυο χρόνια τώρα; Εμείς γιατί προλάβουμε μέσα σε τρεις μήνες και βγάλαμε τις προδιαγραφές για τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια, που είναι οι μικρές επενδύσεις; Ήδη, αυτή τη στιγμή είναι κατατεθειμένες πάνω από τριάντα μικροεπενδύσεις, που τις έχετε όμως «παγώσει». Δεν έχετε εγκρίνει καμμία και περιμένουν. Είναι στο «pipeline» και περιμένουν.

Τις προδιαγραφές γιατί δεν τις βγάλατε για τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια; Τι σας δέσμευε –δεν αφορά κυρίως εσάς, κύριε Υπουργέ, καθώς εσείς είστε πολύ λίγες εβδομάδες Υπουργός, αλλά είστε εκπρόσωπος μιας Κυβέρνησης και μιας ιδεολογίας που διαπνέει όλη την Κυβέρνηση, μιλώ για τους προηγούμενους από εσάς-, τι σας εμπόδιζε να βγάλετε προδιαγραφές για τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια και επί δυο χρόνια κανένας δήμος δεν μπορεί να κάνει κανενός είδους παρέμβαση, γιατί απλούστατα το Υπουργείο δεν έχει βγάλει προδιαγραφές;

Τι αδιανόητο! Για να εγκριθούν τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια, με βάση αυτό που εισηγείται η Κυβέρνηση, τραβάμε μια αρμοδιότητα που έχουν οι περιφέρειες από τα περιφερειακά συμβούλια πολεοδομίας και χωροταξίας και τα παίρνει όλα το κεντρικό κράτος.

Άκουσα και τον Αναπληρωτή Υπουργό σας και εσάς να μιλάτε για αποκέντρωση. Μάλλον μιλάτε για το ακριβώς αντίθετο, για υπερσυγκέντρωση στο κεντρικό κράτος όλων των αρμοδιοτήτων περί τη χωροταξία και περί την πολεοδομία. Οι υποστελεχωμένες υπηρεσίες του Υπουργείου θα φορτωθούν και με τη δουλειά που μέχρι τώρα πρέπει να κάνουν οι περιφερειακές αποκεντρωμένες διοικήσεις. Όλα αυτά χωρίς καν να υπάρχουν προδιαγραφές.

Εσείς θεωρείτε ότι με τέτοιες διαδικασίες προωθείτε την ανάπτυξη ή αντίθετα βάζετε ένα «απαγορεύεται»;

Τρίτη διαδικασία, τρίτη παρατήρηση, αδιανόητη πρόβλεψη. Υποχρεωτικά, λέει, εάν έχεις ανάγκη να αναθεωρήσεις κάποιες χωροταξικές προβλέψεις, θα πρέπει να περιμένεις μια πενταετία για να τις αναθεωρήσεις.

Κύριε Υπουργέ, θυμάστε ότι πριν από λίγους μήνες –ήσασταν και εσείς παρών- ο Πρωθυπουργός, ο κ. Τσίπρας, φόρεσε τα καλά του και έκανε τα εγκαίνια του αγωγού TAP στη βόρεια Ελλάδα, στη Θεσσαλονίκη.

Είχα την τιμή να διαπραγματευθώ, να κυρώσω στη Βουλή και να αδειοδοτήσω περιβαλλοντικά τον TAP. Ξέρετε αυτά μέσα σε πόσο χρονικό διάστημα έγιναν; Έγιναν μέσα σε δύο χρόνια. Εάν πήρχε ο νόμος που τώρα μας εισηγείστε, ο TAP δεν θα μπορούσε να γίνει, διότι απλούστατα θα έπρεπε να περιμένουμε πέντε χρόνια για να αλλάξουμε τις βασικές χωρικές ρυθμίσεις της βόρειας Ελλάδας.

Αλλάξετε το. Αφήστε την παλιά πρόβλεψη ότι, όταν υπάρχει τεκμηρίωση, τότε και πριν από την παρέλευση πενταετίας να μπορεί, πάντα μέσω του Συμβουλίου της Επικρατείας, πάντα μέσω προεδρικού διατάγματος, να αναθεωρηθεί και το Ειδικό Χωρικό Σχέδιο και το Τοπικό Χωρικό Σχέδιο.

Επόμενη παρατήρηση. Αδιανόητο! Εσείς, συναδέλφισσες και συναδέλφοι, ξέρετε καμιά χώρα που όταν έρθει κάποιος επενδυτής και πει «εγώ θέλω να κάνω μια τουριστική μονάδα ή μια βιομηχανική μονάδα σε μια περιοχή» να του πει «δεν έχουμε σύστημα χρήσεων γης, μας συγχωρείτε»;

Η Ελλάδα που θέλει επενδύσεις, που θέλει επενδυτές, που πάμε ταξίδια στις Βρυξέλλες, στη Νέα Υόρκη και λοιπά, σε θέλει, αλλά δεν μπορεί να σου πει πού να κάνεις τι, γιατί το σύστημα χρήσεων γης, που εμείς είχαμε θεσμοθετήσει με τον ν.4269/2014, το ακύρωσε η Κυβέρνηση, δύο χρόνια δεν έχει φέρει τίποτα και ακόμα περιμένουμε κάτι που θα έρθει δεν ξέρουμε μετά από πόσους μήνες και προς το παρόν εφαρμόζεται το προεδρικό διάταγμα του 1987.

Η Ελλάδα του 2016 λέει στον επενδυτή: «θα σε χωροθετήσω ως προς τις χρήσεις γης, με βάση όχι ό,τι είχαν αποφασίσει το 2014...» –ήταν πακοί αυτοί που το θεσμοθέτησαν τότε- «...αλλά ό,τι είχα θεσμοθετήσει το 1987».

Κύριε Υπουργέ, ακόμα και τώρα αν υποβάλλετε προεδρικό διάταγμα στο Συμβούλιο της Επικρατείας, θα σας «φάει» έξι μήνες. Επί δύο, δυόμισι χρόνια η χώρα είναι χωρίς σύστημα χρήσεων γης. Είμαι βέβαιος ότι το αντιλαμβάνεστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

Τελευταία παρατήρηση: Καταργείτε το άρθρο 11 του ν.4269. Αυτό είμαι απολύτως βέβαιος ότι δεν το κατάλαβε κανένας. Το λέω πολύ απλά. Όλοι μας, όταν θελήσαμε να πάμε σε μια υπηρεσία, για να δούμε πού μπορούμε να κάνουμε τι, για να απαντήσει σε αυτή τη βασική ερώτηση η κάθε υπηρεσία μάς έλεγε: Η πολεοδομία, για παράδειγμα, έλεγε: περίμενε να ανοίξω τα συρτάρια να βγάλω τους χάρτες. Τελειώνες από εκεί. Σου έλεγε να πας στο δασαρχείο. Ανοίγε τα συρτάρια τα δικά του και έβγαζε άλλους χάρτες το δασαρχείο. Τελειώνες από εκεί. Πήγαινε τώρα και στην αρχαιολογία, να σου πει η αρχαιολογία αν σου επιτρέπεται. Τελειώνες και από εκεί. Σου έλεγε να πας τώρα και στην Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, γιατί με τον αιγιαλό δεν ξέρω τι γίνεται. Και αφού τελειώνες, σου έλεγε, για να δω τώρα και το γενικό πολεοδομικό τι λέει. Ένας απίστευτος κυκεώνας αναποτελεσματικότητας και αναποφασιστικότητας.

Με το άρθρο 11 του ν.4269 το αλλάξαμε. Και τι κάναμε; Όλα αυτά, που είναι οι λεγόμενες θεσμικές γραμμές, γενικό πολεοδομικό, αιγιαλός, αρχαιολογία, δάση, υποχρεώσαμε να ενταχ-

θούν σε ένα γεωγραφικό σύστημα πληροφοριών έτοιμο, όπου πατώντας από το ποντίκι σου ένα πλήκτρο, σου λέει τη στιγμή εκείνη στη θέση που έχεις κλικάρει εάν σου επιτρέπει η πολεοδομία, εάν σου επιτρέπει η αρχαιολογία, εάν σου επιτρέπει ο αιγιαλός.

Το δοκιμάσαμε και εφαρμόστηκε στον Νομό Κοζάνης. Το δοκιμάσαμε και εφαρμόστηκε στον Οργανισμό Ρυθμιστικού Αθήνας. Είναι έτοιμο. Γιατί το ακυρώνετε αυτό, κύριε Υπουργέ; Θέλετε να ξαναγυρίσουν οι επενδυτές να ανοίγουν τα συρτάρια και να τραβάνε τους χάρτες και ποτέ κανένας να μην μπορεί να τους πει με ασφάλεια δικαίου τι να κάνουν;

Υπάρχει μια πολιτική διέξοδος σε όλα αυτά. Η μόνη υπηρεσία που μπορείτε να προσφέρετε είναι να φύγετε! Η χώρα χρειάζεται αλλαγή πολιτικής, αλλαγή συσχετισμών. Χρειάζεται μια άλλη κυβέρνηση, μια κυβέρνηση με εθνική συνεννόηση. Και η Δημοκρατική Συμπαράταξη, όπως σταθερά επιμένει από το 2012, θα βοηθήσει σε μια κατεύθυνση, γιατί δεν μπορεί κανένας μόνος του. Ούτε ο κ. Τσίπρας μπορεί μόνος του ούτε ο κ. Μητσοτάκης.

Μόνο το σύνολο των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων της χώρας, που πιστεύουν πραγματικά ότι αυτός ο τόπος έχει μέλλον, μπορεί να δώσει απάντηση στα προβλήματα της εθνικής οικονομίας και του ελληνικού λαού μέσα από μια εθνική συνεννόηση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε τον κ. Μανιάτη.

Τον λόγο έχει η κ. Καρακώστα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Μετά τον πολύ ζεστό λόγο του κ. Μανιάτη και την προτροπή του να φύγουμε, είναι αλήθεια ότι πρέπει να δούμε τι κάνουμε αυτή τη στιγμή, τι λέει αυτός ο νόμος και πού καταλήγουμε.

Η Κυβέρνησή μας, λοιπόν, μετά από έναν χρόνο σκληρής διαπραγματεύσεως με τους δανειστές, κατέληξε σε μια συμφωνία για την τροποποίηση του ν.4269/2014 –παρά το γεγονός ότι πραγματικά θα θέλαμε να τον καταργήσουμε και να φτιάξουμε κάποιον άλλον- με το νέο σχέδιο νόμου που φέρνουμε σήμερα.

Με αυτό, λοιπόν, το σχέδιο νόμου η Κυβέρνησή μας επιδιώκει μια ισορροπία ανάμεσα στις ανάγκες, το κλίμα ανασφάλειας δικαίου των επενδύσεων και την προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος. Ειδικά στα στοιχεία που χρήζουν προστασίας προστίθεται το τοπίο, ο αιγιαλός, η παραλία, οι ποταμοί, οι λίμνες, τα ρέματα, οι ορεινοί όγκοι, καθώς προβλέπεται, κύριε Μανιάτη, να καθορίζονται όλα αυτά εκ των προτέρων, δηλαδή να οριοθετούνται.

Οι προβλεπόμενες τροποποιήσεις σε όλα τα επίπεδα σχεδίων αφορούν το πρώτο μέρος του ν.4269/2014. Το δεύτερο μέρος του, που αφορούσε τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης σε διάφορες ζώνες, όπως κατοικία, καθώς και της περιοχής παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, καταργήθηκε ήδη από την Κυβέρνησή μας, καθώς η κατάργηση αυτής της βαριάς μορφής των χρήσεων γης αποτελούσε πρωταρχικό μέλημά μας. Σύντομα θα αντικατασταθεί με ένα άλλο προεδρικό διάταγμα στη δική μας λογική.

Συγκεκριμένα, το πρώτο μέρος, στο άρθρο 1 προσθέτει έννοιες, όπως τον ορισμό της βιώσιμης ανάπτυξης. Με αυτόν τον τρόπο ο ορισμός θέτει σε προτεραιότητα τον σκοπό του χωρικού σχεδιασμού. Ισχυροποιεί τα χωρικά σχέδια έναντι των τομεακών, συγκροτεί τα επίπεδα σχεδιασμού σε μια πυραμίδα, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται η εθνική στρατηγική, η οποία εξακολουθεί να συντάσσεται με ευθύνη και εποπτεία του ΥΠΕΝ, υποβάλλεται στο υπουργικό συμβούλιο για έγκριση μετά από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας και ανακοινώνεται στη Βουλή.

Εδώ υπάρχει μια υποχώρηση απέναντι στους θεσμούς, γιατί πραγματικά θα έπρεπε να γίνεται και αυτό ένας νόμος, αν σκεφτούμε ότι το Ρυθμιστικό της Αθήνας είναι νόμος και η Εθνική Χωρική Στρατηγική δεν είναι. Περιμένουμε, λοιπόν, όταν καταφέρουμε να βγούμε από την επιτροπεία, να αλλάξουμε αυτό το σημείο.

Επίσης, είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι η Εθνική Χωρική

Στρατηγική αποτελεί βασικό εργαλείο διαμόρφωσης της εθνικής πολιτικής για τη βιώσιμη χωρική ανάπτυξη και τη βάση για τον συντονισμό των χωροταξικών και περιφερειακών σχεδίων, των επενδυτικών σχεδίων, όπως επίσης και των προγραμμάτων του κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Και θα δίνει, πρώτον, γενικές κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης, καθώς και της βιώσιμης ανάπτυξης υποενοτήτων του εθνικού χώρου και πλούτου και, δεύτερον, κατευθύνσεις πολιτικής γης και αξιοποιήσεις της δημόσιας περιουσίας.

Πρωθεί ταυτόχρονα αυτός ο νόμος την επανασύσταση και ισχυροποίηση του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας, που ο ρόλος του θα είναι ο κοινωνικός διάλογος κι η διατύπωση γνώμης κι όχι η διατύπωση της κυβερνητικής πολιτικής, καθώς προτείνει την κατάργηση της εκτελεστικής επιτροπής με πρόεδρο τον Γενικό Γραμματέα Χωροταξίας, που έτσι θα ήταν ένα όργανο της κυβέρνησης, που θα υποκαθιστούσε το Εθνικό Συμβούλιο. Επαναφέρει, επίσης, ως πρόεδρο του Συμβουλίου επιστήμονα του χώρου με γνωσμένο κύρος.

Στη συνέχεια κατά σειρά τοποθετούνται τα ακόλουθα επίπεδα σχεδιασμού: Τα ειδικά χωροταξικά πλαίσια, τα οποία είναι τομεακά και προβλέπουν κατευθύνσεις ανά δήμο. Τα περιφερειακά χωροταξικά πλαίσια εναρμονίζονται με τις κατευθύνσεις των ειδικών χωροταξικών πλαισίων, αλλά ταυτόχρονα συντονίζουν, εξειδικεύουν και συμπληρώνουν, με αποτέλεσμα ο συντονιστικός ρόλος τους να ενισχύεται.

Τα τοπικά χωροταξικά σχέδια, που αντικαθιστούν τα γενικά πολεοδομικά σχέδια, περιλαμβάνουν τον καθορισμό του προτύπου χωρικής ανάπτυξης κι οργάνωσης σε επίπεδο δήμου, καθώς και το σύνολο των χρήσεων γης κι όρων και περιορισμών δόμησης, τα ειδικά χωρικά σχέδια, τα οποία κατά την εκπόνησή τους θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν εκτός από την εθνική χωρική στρατηγική τη δημοσιονομική και εθνική αναπτυξιακή στρατηγική αλλά και ενωσιακές πολιτικές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Είναι σημαντική η πρόβλεψη για την κατάρτιση προγραμμάτων αστικής ανάπτυξης ή και περιβαλλοντικής σημασίας, καθώς και αντιμετώπισης των συνεπειών από φυσικές καταστροφές. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα τροποποίησης προϋφιστάμενων τοπικών χωρικών σχεδίων και ΖΟΕ, καθώς και επιτρεπόμενες χρήσεις γης κι ό,τι έχει προκύψει σε αμφισβήτηση. Και υπάρχει και η πρόβλεψη των πολεοδομικών σχεδίων, που αντικαθιστούν τα ρυμοτομικά, με δεδομένο ότι τα πολεοδομικά έχουν πιο ολοκληρωμένο και ευρύ χαρακτήρα.

Σε όλα τα επίπεδα σχεδιασμού, επίσης, είναι σημαντικό ως χρόνος γνωμοδότησης των εμπλεκόμενων φορέων να ορίζεται το δίμηνο, έτσι ώστε να μην παραμένουν τα σχέδια στα συρτάρια. Προβάλλεται σε κάθε περίπτωση η προστασία του περιβάλλοντος.

Τέλος, στο πρώτο μέρος εισάγεται για πρώτη φορά η προαιρετική διαδικασία προέγκρισης των ειδικών χωρικών παρεμβάσεων στην περιοχή, έτσι ώστε ο όποιος επενδυτής να ξέρει εκ των προτέρων τις χρήσεις και παρεμβάσεις, καθώς και τους όρους και τις προϋποθέσεις, όπως επίσης, και τις απαγορεύσεις. Με αυτόν τον τρόπο προστατεύεται ταυτόχρονα ο πολίτης, ο επενδυτής, το περιβάλλον αλλά και η δίκαιη ορθή ανάπτυξη στη χώρα.

Ελπίζουμε βήμα-βήμα με τη θεσμοθέτηση διαδικασίας ευρύτερου διαλόγου με την κοινωνία και έχοντας στο άμεσο μέλλον το Κτηματολόγιο και τους δασικούς χάρτες, να αποφεύγουμε να καθορίζουν τον σχεδιασμό οι αγορές αλλά η πολιτεία και το κράτος. Να αποφύγουμε την υπερσυγκέντρωση, να αναπτύξουμε σωστά την περιφέρεια, όχι όπως γινόταν μέχρι σήμερα αποσπασματικά και μόνο με οικονομικά κριτήρια, αλλά με υψηλό ενδιαφέρον για το περιβαλλοντικό αποτύπωμα και την ανάπτυξη της κοινωνικής και πολιτιστικής παροχής, έτσι ώστε η καθημερινή ζωή των ανθρώπων της περιφέρειας να είναι ολόκληρη κι ενδιαφέρουσα, έτσι ώστε οι κάτοικοι της περιφέρειας να θέλουν να παραμείνουν στον τόπο τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μην ξεχάσουμε ότι η ανάπτυξη των πόλεων και των οικισμών έγινε με ιδιωτικές κατατιμήσεις και σχεδιασμούς και, βεβαίως, με ανοικοδόμηση αυθαίρετων, χωρίς βεβαίως την ευθύνη των πολιτών, μιας και δεν υπήρχε σχεδιασμός από το κράτος. Χρειαζόμαστε -εν συντομία- ένα κράτος που σχεδιάζει, καθορίζει τις δυνατότητες της χώρας μας με βάση την κλίμακα που έχει αυτή η χώρα.

Είναι αλήθεια ότι πρέπει να μείνουμε πάρα πολλά χρόνια, γιατί οι σχεδιασμοί αυτοί κι η απόδοσή τους θέλουν χρόνο. Και για να γίνουν σωστά και να μην ξαναβλέπουμε κλειστές παραλίες, οικοδομές στα ρέματα, μη ανάπτυξη στους ορεινούς όγκους, νησιά με μεγάλη τουριστική ανάπτυξη και νησιά χωρίς τουριστική ανάπτυξη, γεωργική γη, στην οποία βάζουμε φωτοβολταϊκά κι όλα αυτά τα κακά, τα οποία βλέπουμε μέχρι σήμερα, είναι αλήθεια ότι η Κυβέρνηση η δική μας πρέπει να μείνει πάρα πολλά χρόνια ακόμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και με την κ. Καρακώστα ολοκληρώθηκε ο κατάλογος για σήμερα των ομιλητών.

Ξεκινάμε με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, με πρώτον τον κ. Ηλιόπουλο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είπε η προηγούμενη ομιλήτρια ότι πρέπει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να παραμείνει πολλά χρόνια στην Κυβέρνηση. Απλά, αν παραμείνει λίγο ακόμα, όχι πάρα πολλά χρόνια, λίγο ακόμα αν παραμείνει αυτή η άθλια Κυβέρνηση στην εξουσία, σίγουρα σε λίγο δεν θα υπάρχει καν Ελλάδα για να κυβερνάει, τα έχει καταστρέψει όλα.

Η μόνη προεκλογική δέσμευση, που έχει κρατήσει ο ανεκδιήγητος Τσίπρας και ο συντάιρός του κ. Καμμένος, είναι αυτή που έλεγε ο ένας ότι θα ανοίξει τα σύνορα και θα φέρει και τους συγγενείς των προσφύγων -τους προσκαλούσε και γι' αυτό έχουμε γεμίσει- και ο άλλος, ο Καμμένος, ότι θα γεμίσει την Ευρώπη τζιχαντιστές. Κάνει κάτι τέτοιες δηλώσεις κατά καιρούς.

Αλήθεια, εσείς οι Δεξιοί και Αριστεροί, όλοι εδώ μέσα, που ψηφίζετε για τζαμιά, για όλους αυτούς τους νόμους υπέρ των προσφύγων, των προσφυγόπουλων, έτσι όπως τα ονομάζετε, όλα αυτά, ο κλαυθμός και ο οδυρμός που πέφτει εδώ σε αυτή την Αίθουσα κάθε φορά που συζητάμε για τους λαθρομετανάστες, κοιμάστε ήσυχι και τα βράδια; Κάτι τέτοια βράδια σαν το χθεσινό, που η Ευρώπη πνίγεται στο αίμα, που σκοτώνονται αθώοι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν πάει να κάνουν τις αγορές τους, τα ψώνια τους, να διασκεδάσουν, να κάνει ο καθένας ό,τι θέλει τέλος πάντων, ήσυχος και νομίζοντας ότι είναι ασφαλής μέσα στην πατρίδα του, κοιμάστε ήσυχι; Νιώθετε πάρα πολύ ωραία όλοι εσείς, που τους καλοδέχεστε εδώ, που έχετε ανοίξει τα σύνορα! Χθες κοιμηθήκατε το βράδυ!

Βέβαια, οι ευθύνες σας δεν μένουν μόνο στα σύνορα της πατρίδας μας. Οι ευθύνες σας έχουν περάσει τα ελληνικά σύνορα, έχουν εξαπλωθεί σε ολόκληρη την Ευρώπη, γιατί από όλους αυτούς, που εισβάλλουν στην πατρίδα μας, κάποιοι ξεφεύγουν και στη συνέχεια γεμίζουν την Ευρώπη με αίμα και με μίσος μουσουλμανικό. Χτυπούν τα εθνικά και τα χριστιανικά σύμβολα σε ολόκληρη την Ευρώπη. Μια ήπειρος, η οποία χαρακτηριζόταν από ασφάλεια, χαρακτηριζόταν από τον πολιτισμό της, σήμερα είναι μια ήπειρος η οποία έχει μετασηματοδοτήσει σε ήπειρο της αβεβαιότητας, της ανασφάλειας και του μουσουλμανικού μίσους.

Προχθές είχαμε άλλο ένα περιστατικό με έναν Αφγανό, που σκότωσε πάλι στη Γερμανία, κατά σύμπτωση, μια νεαρή κοπέλα. Ο υπάνθρωπος αυτός -γιατί υπάνθρωπος είσαι όταν χτυπάς, βιάζεις και σκοτώνεις με αυτόν τον τρόπο έναν συνάνθρωπό σου, δεν είσαι άνθρωπος σαφώς, όσο και αν παρεξηγήσετε, δεν ανήκει στο ανθρώπινο είδος- είχε περάσει από την Ελλάδα, είχε κάνει μια στάση στις φυλακές της πατρίδας μας. Με τον νόμο -γιατί τσακώνεστε- του Αθανασίου είχε δικαστεί σαν ανήλικος και με τον νόμο Παρασκευόπουλου, γιατί έχετε και οι δύο -και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία- ευθύνη, είχε αφεθεί ελεύθερος, για να συνεχίσει το εγκληματικό έργο του στην Ευρώπη. Ό,τι δεν κατάφερε, ευτυχώς, στην Ελλάδα, το συνέχισε στην Ευρώπη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, άνοιξε τα σύνορα. Η Νέα Δημοκρατία κό-

πτεται συνέχεια μήπως οι λαθρομετανάστες δεν περνάνε καλά. Ψηφίζει η Νέα Δημοκρατία τα τζαμιά, έχει πάρα πολύ μεγάλες ευαισθησίες. Όταν ήταν στην κυβέρνηση, θυμόμαστε κάποιον άλλον ανεκδιήγητο, τον Δένδια, να ποζάρει μπροστά στα κλιματιστικά και να λέει ότι εμείς τους έχουμε εδώ στα όπα-όπα, τους έχουμε με τα κλιματιστικά, με την ψύξη και τη θέρμανση, όπως είχε αναφέρει χαρακτηριστικά. Βέβαια, μου έρχεται στο μυαλό ότι τελικά η μόνη σας διαφορά είναι η μάρκα των κλιματιστικών, ότι μάλλον με την επόμενη κυβέρνηση τα κλιματιστικά θα είναι της «SIEMENS»! Καμμία άλλη διαφορά δεν έχετε. Όλα τα άλλα τα ψηφίζετε μαζί.

Αφού γινόντουσαν όλα αυτά τα τραγικά στην Ευρώπη, το μακρύ χέρι του παγκόσμιου συστήματος, της παγκόσμιας διακυβέρνησης στην Ελλάδα, αυτούς που τους χαρακτηρίζετε «γνωστούς-αγνώστους», «κουκουλοφόρους», «νεαρούς», που τους χαιδεύετε όλα αυτά τα χρόνια, είπαν να κάνουν και αυτοί λίγη επαναστατική γυμναστική!

Θα ήθελα, σας παρακαλώ, να καταθέσω στα Πρακτικά κάποιες φωτογραφίες και να τις δείξουμε λίγο εδώ. Βλέπετε εδώ πάρα πολύ ωραίες φωτογραφίες. Δεν είναι εμπόλεμη ζώνη, δεν είναι το Χαλέπι, δεν είναι τα πούλμαν από το Χαλέπι, είναι τα τρόλεϊ που καίνε τα συντρόφια σας!

Ευχαριστώ πολύ. Αυτά είναι για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά συμβαίνουν εδώ στην ωραία μας Ελλάδα.

Στην Τουρκία υπήρξε ένα γεγονός, σχετικά με το οποίο τις επόμενες ώρες, ημέρες, ίσως εβδομάδες διαλευκανθεί ποιος κρύβεται πίσω από αυτή τη δολοφονία. Γι' αυτό σκοτώθηκε κιόλας -δολοφονήθηκε μάλλον- και ο δράστης, για να καθυστερήσει λίγο η αποκάλυψη του ποιος κρυβόταν από πίσω. Θα το μάθουμε πάρα πολύ σύντομα. Ελπίζω να μην το μάθουμε με άσχημο τρόπο.

Θα ήθελα να διαβάσω την ανακοίνωσή μας για το χθεσινό συμβάν, το οποίο έγινε στην Τουρκία, γιατί κανένα κανάλι, βέβαια, δεν προβάλλει τις ανακοινώσεις μας: «Η Χρυσή Αυγή εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια προς την ομόδοξη Ρωσία για την απώλεια του πρέσβη Αντρέι Καρόφ. Το ισλαμικό παρακράτος του Ερντογάν είναι ο φυσικός και ηθικός αυτουργός αυτού του εγκλήματος και αποτελεί μείζονα κίνδυνο για την ασφάλεια και την ειρήνη στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή».

Τόσο απλά είναι τα πράγματα. Κανείς, βέβαια, δεν έχει το θάρρος να τα πει. Η Χρυσή Αυγή είναι η μόνη που μπορεί να λέει τα πράγματα με το όνομά τους και ελπίζουμε, ξαναλέω, το τι έγινε χθες να μην το μάθουμε με άσχημο τρόπο.

Κλείνω με μια πάρα πολύ ευχάριστη είδηση. Σήμερα δεν βγήκαν τα «ΝΕΑ». Την Κυριακή μπορεί να μην βγει το «ΒΗΜΑ». Αυτές είναι πάρα πολύ ευχάριστες ειδήσεις για το παρακράτος των εκδοτών, που λυμαινεται όλα αυτά τα χρόνια την πατρίδα μας. Ευχόμαστε και οι υπόλοιπες παρακρατικές δυνάμεις, οι οποίες στήριζαν όλα αυτά τα χρόνια τις εξουσίες, οι οποίες έχουν καταστρέψει την πατρίδα μας, σιγά-σιγά να φεύγουν, να μας αδειάζουν τη γωνιά, γιατί σιγά-σιγά θα ανατείλει η χρυσή αυγή του Ελληνισμού. Ούτε τους έχουμε ανάγκη. Προσφέρουν αντεθνικό έργο και καλά θα κάνουν να πάνε σπίτια τους για την ώρα και στη συνέχεια στη φυλακή, εκεί που ανήκουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλιόπουλο.

Τώρα κανονικά θα ακολουθούσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχει ένα ζήτημα με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Έχουμε τελειώσει με τους ομιλητές. Ο κ. Ευδόκης ήταν ο επόμενος, για να εξηγούμαστε και να ενημερωθεί και το Σώμα. Έχει κάπου μια επείγουσα δουλειά. Ακολουθεί ο κ. Κεφαλογιάννης, ο οποίος και αυτός ζήτησε, λόγω μιας επείγουσας ξαφνικής δουλειάς που του έτυχε, να καθυστερήσει λίγο. Με βάση τη λίστα, ο επόμενος ήταν ο κ. Καραθανασόπουλος, μετά ο κ. Δανελλής και ο κ. Παπαχριστόπουλος.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, θέλετε να μιλήσετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε λίγο, να διευκολύνετε κι εσείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα αποφύγω τον πειρασμό να πω ότι χαλαρώνουμε λίγο τις γιορτινές μέρες, ενώ οι υποχρεώσεις μας συνεχίζονται και σήμερα και αύριο. Ευγενικό σχόλιο είναι, για Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Εγώ θέλω να δω αυτό το προτεινόμενο νομοσχέδιο μέσα από μια άλλη σκοπιά. Πριν από πολλά χρόνια πήγα για πρώτη φορά στην Ολλανδία και συγκεκριμένα στο Άμστερνταμ για ένα ιατρικό συνέδριο. Ανέβηκα από τον κεντρικό σταθμό για να πάω στη Λάιπσερ Πλέι και νόμιζα ότι ζω σε ένα παραμύθι.

Δεν κάνω διαφήμιση του Άμστερνταμ, άλλο θέλω να πω. Έβλεπα παλιά κτήρια, διατηρημένα, κτήρια που αργότερα έμαθα ότι είναι τετρακοσίων-πεντακοσίων χρόνων, τα κανάλια, κάτι σαν Βενετία κ.λπ. και νόμιζα ότι ζω σε παραμύθι. Ειλικρινά σας το λέω. Μου είχε κάνει φοβερή εντύπωση πώς αυτή η πόλη είχε διατηρηθεί σχεδόν αυτούσια και ακέραια, όπως την είχαν κτίσει κάποιοι πριν από εκατοντάδες χρόνια, δεν μιλάω για δεκάδες.

Είχα την απορία. Λέω: «Καλά, ρε παιδιά, καινούργια κτήρια δεν υπάρχουν;». Υπάρχουν, μου λένε, είναι έξω από τη ζώνη του Άμστερνταμ, το Ντίμεν και άλλες περιοχές, τα οποία τα είδα αργότερα, μεγαθήρια, πολυκατοικίες κ.λπ.. Δεν είχε μπερδευτεί, όμως, τα παλιά, το παραδοσιακό, που αναδεικνύει τουριστικά και οικονομικά μια χώρα, με το καινούργιο.

Θέλω ακόμα να αναφερθώ σε δύο παραδείγματα, όπου η λάιπα του κέρδους και της αγοράς δεν επηρέασε ή, τουλάχιστον, σε πολύ μικρό βαθμό, επηρέασε.

Είναι μερικά σημεία στη χώρα μας, όπως είναι η Μύκονος για παράδειγμα, που η πολεοδομία -προς τιμήν της, τηρουμένων των αναλογιών- κράτησε μια στάση πολύ σωστή, θα έλεγα πολύ θετική και έτσι αυτό το νησί κράτησε τον παραδοσιακό του χαρακτήρα και έγινε σημείο αναφοράς και έλξης σχεδόν όλου του πλανήτη. Κάτι αντίστοιχο γίνεται στη Σαντορίνη και σε άλλα νησιά και όχι μόνο, καθώς είναι και τρία-τέσσερα μέρη στην παραδοσιακή, στη μεσογειακή ας πούμε, στην ενδοχώρα, που πραγματικά διατήρησαν τον χαρακτήρα τους. Είναι σημεία αναφοράς, δηλαδή όλοι ξέρουμε για τα χωριά του Πηλίου, για το Μέτσοβο και άλλα πολλά, που δεν θέλω να τα αναφέρω.

Συμπέρασμα: Έχει σημασία, επομένως, η επιλογή που κάνει η όποια εξουσία σε αυτό το μεγάλο θέμα. Και έχουμε, δυστυχώς -θέλω να είμαι ειλικρινής- το παράδειγμα της Αθήνας. Δεν είναι ό,τι καλύτερο. Όσοι έχουμε επισκεφθεί πρωτεύουσες σε όλο τον πλανήτη, βλέπουμε απίστευτα πράγματα: Πολυκατοικίες χτισμένες η μία δίπλα στην άλλη, τα παλιά σπίτια εξαφανίστηκαν. Θυμάστε τι έγινε εκείνη τη δεκαετία, λίγο μετά την κατοχή και αργότερα. Πραγματικά, με ελάχιστες εξαιρέσεις, η Αθήνα αυτή τη στιγμή δεν είναι παράδειγμα προς μίμηση, λυπάμαι που το λέω, παρ' ότι γίνονται τρομερές προσπάθειες, όπως στην Ακρόπολη, στο Γκάζι και σε άλλα σημεία.

Έρχεται, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο. Εγώ είμαι γιατρός, δεν είμαι πολεοδόμος και δεν μου αρέσει να χώνω τη μούρη μου εκεί που δεν με σπέρνουν! Δεν μπορώ να ξέρω λεπτομέρειες που ξέρε ο κ. Μανιάτης, πολλές από τις προτάσεις του οποίου είδα θετικά και θα έλεγα να τις ακούσουμε. Με μια διαφορά: Η βιολογία παραδέχεται την παρθενογένεση. Αν έγιναν εγκλήματα, έγιναν από κάποιους άλλους, όχι από αυτήν εδώ την Κυβέρνηση που είναι στην εξουσία, δηλαδή στη διακυβέρνηση, δύο χρόνια, γιατί την εξουσία δεν πιστεύω ότι την έχει ακόμα. Και όταν ακούω τρελά πράγματα, κριτική κ.λπ., λέω «σιγά ρε παιδιά, που είστε τόσο καιρό;». Γιατί η μεν παρθενογένεση είναι υπαρκτό πράγμα στη βιολογία αλλά είναι σπάνιο. Εδώ τείνει να γίνει καθημερινότητα. Ακούω σκληρή κριτική από το πρωί έως το βράδυ. Έλεος!

Πείτε μας πρώτα τι δεν κάνατε και φθάσαμε εδώ που φθάσαμε. Πώς έγινε η Αθήνα αυτό το πράγμα που βλέπουμε όλοι; Να έχει συνολικά ένα πάρκο στο Πεδίο του Άρεως και άλλο ένα στο Σύνταγμα. Τι είναι αυτό το πράγμα; Όποιος έχει πάει στην Κοπεγχάγη, θα δει ότι σε κάθε διακόσια μέτρα υπάρχει ένα πάρκο. Λες «τι έγινε ρε παιδιά»; Ολόκληρη η Αθήνα, όπου ζει ο

μισός πληθυσμός της χώρας; Αφήστε την αστυφιλία, ο τρόπος δηλαδή που η περιφέρεια αγνοήθηκε. Δεν θέλω να πω περισσότερα, γιατί δεν είμαι ειδικός.

Σταματάω, όμως, στη δέσμευση που έχει κάνει ο σημερινός Υπουργός για τα εξής τρία:

Πρώτον, επιτέλους, αυτό το Κτηματολόγιο, που τόσο πολύ έχει ταλαιπωρηθεί -και δεν το έχουμε δει- δεσμεύεται -και μου αρέσει που δεν λέει «γρήγορες δεσμεύσεις»- ότι μέχρι το 2020 θα είναι έτοιμο, θα έχει ολοκληρωθεί. Ξέρετε πολύ καλά ότι αποτρέπει τους επενδυτές. Όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν κτηματολόγιο. Είμαστε η μοναδική εξαίρεση και κάποιοι κυβερνούσαν τότε. Αγαπητοί συνάδελφοι, χαμηλοί τόνοι και αυτοκριτική! Προτάσεις, ναι. Εγώ άκουσα τον κ. Μανιάτη με πολύ σεβασμό και νομίζω ότι μερικές από τις προτάσεις του θα τις ακούσει ο Υπουργός.

Δεύτερον, κάτι που χάρηκα, επίσης, είναι οι δασικοί χάρτες. Σε ποσοστό 50% η κύρωσή τους μέχρι τον Νοέμβριο του 2017. Είναι μια δέσμευση και θα τον κρίνουμε τον Υπουργό αν την πραγματοποιήσει. Δεν χρειάζεται να πω τι γίνεται στα δάση και το τι έγινε. Μια βόλτα θα κάνετε και θα καταλάβετε γιατί μιλάμε.

Τρίτον, κάτι που για μένα είναι πολύ σημαντικό, γιατί τυχαίνει το σπίτι μου να είναι σε παραλία: Επιτέλους, αυτό το πράγμα που έγινε με τον αιγιαλό, όπου δεν υπάρχει πρόσβαση για τους απλούς πολίτες, να το δούμε να αλλάζει. Να δούμε κάτι, επιτέλους, να γίνεται. Ξέρετε ότι σε αυτόν τον χώρο παίζονται δισεκατομμύρια.

Τελειώνοντας θέλω να πω το εξής: το σύνταγμα της αγοράς, αυτό το σύνταγμα που κάποιοι το έχουν σαν εικόνισμα και το έχουν θεοποιήσει -όλα για το κέρδος!- να δώσει τη θέση του στο σύνταγμα των κοινωνιών. Και το πρώτο πράγμα είναι η οικολογική συνείδηση γι' αυτές τις κοινωνίες. Πού οδήγησε αυτό το σύνταγμα, θα γίνω κουραστικός και θα το λέω.

Αυτό είναι το σύνταγμα της αγοράς, λοιπόν. Μία εταιρεία αξιολόγησης μπορεί να τινάξει μια τράπεζα και μια χώρα μέσα σε ένα βράδυ. Είναι το ίδιο σύνταγμα που έκανε ογδόντα δύο μεγαιστάνες να έχουν περιουσιακά στοιχεία όσο τα τριάμισι φτωχότερα δισεκατομμύρια του πλανήτη. Το ίδιο σύνταγμα που έκανε την ελίτ να μη διαχειρίζεται 75 τρισεκατομμύρια, που είναι το πραγματικό ΑΕΠ, αλλά πάνω από 920 και όταν σκάει η φύσκα, να σκάει σε αυτή τη σωστή κατεύθυνση το προτεινόμενο νομοσχέδιο. Και σας τα λέει αυτά ένας άνθρωπος που δεν έχει σχέση ούτε με μηχανικούς ούτε με χωροταξίες ούτε με τίποτα, γιατί ήμουν τριάντα επτά χρόνια γιατρός.

Θέλω να πιστεύω ότι είναι ένα ξεκίνημα θετικό, που θα λειτοργήσει οικονομικά για τη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαχριστόπουλο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεφαλογιάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, να εκφράσω τη θλίψη και τον αποτροπιασμό μας για τις χθεσινές επιθέσεις στο Βερολίνο και στη Ζυρίχη και, βεβαίως, για τη στυγνή δολοφονία του Ρώσου πρέσβη στην Τουρκία, καθώς βεβαίως και για τα γεγονότα τα οποία λαμβάνουν χώρα τις τελευταίες μέρες στο Χαλέπι της Συρίας, όπου άμαχοι σφάζονται από όλες τις πλευρές.

Τα γεγονότα αυτά, δυστυχώς, υπογραμμίζουν με τον πλέον τραγικό τρόπο τις μεγάλες απειλές και προκλήσεις μιας εξαιρετικά δύσκολης και απρόβλεπτης εποχής. Υπενθυμίζουν ακόμα ότι η πάταξη της τρομοκρατίας και των τρομοκρατών είναι μία συλλογική υπόθεση που πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα όλων των ευρωπαϊκών κρατών. Και είναι υποχρέωσή μας ως χώρα να συμβάλουμε με όλες μας τις δυνάμεις προς αυτή την κατεύθυνση. Οφείλουμε με σοβαρότητα και αποφασιστικότητα να διαφυλάξουμε τις αρχές και τις αξίες της Ευρώπης, οι οποίες είναι η ασφάλεια και η ελευθερία.

Όσον αφορά δε τα δικά μας, δυστυχώς, η χθεσινή νύχτα υπήρξε μια νύχτα φόβου για κάποιους συμπολίτες μας, για ερ-

γαζόμενους, για φοιτητές, για γονείς, που είχαν την ατυχία, το θάρρος ή, αν θέλετε, και το θράσος, όπως αποδεικνύεται, να επιλέγουν να μετακινηθούν με το τρόλεϊ γύρω από το γνωστό -θα μου επιτρέψετε τον όρο- «γαλατικό χωριό», που έχει γίνει, πλέον, η περιοχή των Εξαρχείων.

Δυστυχώς αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά ότι η ασφάλεια και η ελευθερία των πολιτών να μετακινούνται με τα μέσα μαζικής μεταφοράς αποτελεί για τους κατοίκους αυτής της πόλης - και όχι μόνο- το ζητούμενο ακόμη και σήμερα, που έρχεται το 2017. Κάθε μέρα έχουμε, βεβαίως, και παρόμοια περιστατικά. Επιθέσεις κατά της Αστυνομίας στα Εξάρχεια, κατά του Υπουργείου Εμπορίου στην Κάνιγγος, κατά του σταθμού ηλεκτρικού στο ΚΑΤ.

Πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, να πείτε ευθέως στους Έλληνες συμπολίτες μας ότι δεν θέλετε ή δεν μπορείτε να σταματήσετε αυτό το χάος. Και, πραγματικά, αναρωτιέμαι τι άλλο πρέπει να συμβεί, προκειμένου να αντιδράσετε. Δηλαδή, πρέπει να καεί όλος ο στόλος των λεωφορείων; Θα πρέπει να σταματήσουν οι πολίτες να μετακινούνται μαζικά με τα μέσα μεταφοράς; Διότι σε αυτό το επίπεδο μιζέριας και απαξίωσης η Κυβέρνηση έχει οδηγήσει τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό προσωπικό αυτής εδώ της χώρας γνωρίζει πάρα πολύ καλά, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός αποτελεί τη βάση για κάθε αναπτυξιακή στρατηγική. Από τον τελευταίο ιεραρχικά δικηκτικό υπάλληλο, μέχρι τον καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργό, όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι ένας ορθολογικός χωρικός σχεδιασμός είναι, ουσιαστικά, το κλειδί για την προσέλκυση και κυρίως για την υλοποίηση των επενδύσεων.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω μια παρένθεση, εδώ πέρα. Διάβαζα χθες την εκτέλεση του προϋπολογισμού και η Κυβέρνηση δεν έχει προχωρήσει στην υλοποίηση μεγάλου μέρους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, για την ακρίβεια, ένα δισεκατομμύριο ευρώ λιγότερα από τα προβλεπόμενα. Και, αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρετε τι σημαίνει αυτό. Ότι το ένα δισεκατομμύριο επενδύσεων που αφορούν ευρωπαϊκά κονδύλια, με το οποίο θα έπρεπε να υλοποιούνται επενδύσεις, δίνοντας βεβαίως ώθηση στην οικονομία και στην απασχόληση, στην ουσία δεν αξιοποιούνται.

Και, δυστυχώς, δεν πρόκειται μόνο για μια ανικανότητα της Κυβέρνησης. Υπάρχει μια σκοπιμότητα εδώ πέρα. Υπονομούμε την ανάπτυξη, προκειμένου να εμφανίσουμε ταμειακά μικρότερες δαπάνες και να πανηγυρίζουμε για τις υπερπροδόσεις του προϋπολογισμού, γιατί με αυτόν τον τρόπο στην ουσία μοίρασε η Κυβέρνηση τη λεγόμενη «δέκατη τρίτη σύνταξη» -και λέω τη λεγόμενη, βεβαίως, γιατί στο εσωτερικό της χώρας ο κ. Τσίπρας πανηγυρίζει και λέει ότι δίνουμε δέκατη τρίτη σύνταξη, αλλά όταν πηγαίνει στη Γερμανία, ενώπιον της κ. Μέρκελ λέει ότι είναι μία εφάπαξ καταβολή. Διπροσωπία και διγλωσσία κι εδώ πέρα.

Έχουμε 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ έσοδα από την υπερφορολόγηση και 2,4 δισεκατομμύρια, σύμφωνα με την εκτέλεση του προϋπολογισμού, λιγότερες δαπάνες από την υποχρηματοδότηση βασικών κρατικών λειτουργιών, τη στάση πληρωμών προς τους ιδιώτες και, βεβαίως, και την εγκατάλειψη του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Και, βεβαίως, θέτετε τα ψευδή διλήμματα, κατά πόσο η Νέα Δημοκρατία είναι με την κοινωνία ή είναι με τους πιστωτές, όπως έχουμε ακούσει και τις προηγούμενες ημέρες.

Να σας πω, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης ότι η εικόνα που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη είναι ότι η Κυβέρνηση και συγκεκριμένα ο Πρωθυπουργός της χώρας είναι ο καλύτερος μαθητής του Σόιμπλε, είναι αυτός ο οποίος δήθεν κάνει τη διαπραγμάτευση, αλλά στην ουσία τα υπογράφει όλα.

Μάλιστα, χαρακτηριστικά, μου είπαν την προηγούμενη εβδομάδα που ήμουν στη Γερμανία: «Αν δεν υπήρχε Τσίπρας, έπρεπε να τον εφεύρουμε», αυτό ειπώθηκε από Γερμανούς Βουλευτές. Και να μην έχετε καμμία ψευδαίσθηση για το αντίθετο. Κλείνω εδώ την παρένθεση, για να επανέλθω στο νομοσχέδιο.

Για να γίνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επενδύσεις στη χώρα απαιτείται να απαντηθούν δύο βασικά ερωτήματα. Πρώτον,

πού μπορώ να κάνω τι. Στην Ελλάδα, δυστυχώς, τις τελευταίες δεκαετίες, μην πω περίπου εκατόν πενήντα χρόνια, κανείς δεν μπορεί επίσημα με έναν θεσμικό τρόπο και με ασφάλεια δικαίου να απαντήσει στον πολίτη ή στον επενδυτή τι μπορεί να κάνει και πού.

Ένα δεύτερο ερώτημα, έστω ότι έχει απαντηθεί το τι και πού μπορεί να κάνει κάτι, είναι ότι δεν απαντάτε πότε μπορεί να δοθεί η άδεια, δηλαδή πόσο γρήγορα θα προχωρήσουν οι διαδικασίες αδειοδότησης. Έτσι έχει ο καθένας απέναντί του στην περίπτωση, για παράδειγμα, της πολεοδομίας, το δασαρχείο, την αρχειολογία, την τοπική αυτοδιοίκηση, πολλές φορές τον Υπουργό, εν ολίγοις, τους πάντες χωρίς κανένα να του απαντά το βασικό ερώτημα: Πότε, επιτέλους, θα αδειοδοτηθώ;

Σε αυτά τα δύο βασικά ερωτήματα απαντούσε ο ν.4269/2014. Και γιατί έπρεπε να το κάνει; Διότι το 53% της χώρας δεν έχει συγκεκριμένο σχέδιο οικιστικής ανάπτυξης ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε περιοχής. Διότι το πρώτο, για παράδειγμα, Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο στη Σητεία της Κρήτης χρειάστηκε δέκα ολόκληρα χρόνια από την ψήφιση του προηγούμενου νομοσχεδίου του ν.4269, προκειμένου να ολοκληρωθεί.

Και, επίσης, γιατί αυτή τη στιγμή μου μιλάμε μόνο το 16% των δημοτικών ενότητων της χώρας -πλην Αττικής- έχει συγκεκριμένο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο ή ΣΧΟΟΑΠ. Δηλαδή, με λίγα λόγια ο χωρικός σχεδιασμός της χώρας μας ήταν και είναι δύσκαμπτος, πολύπλοκος και δυσλειτουργικός.

Αυτό, βεβαίως, επιχείρησε σε έναν βαθμό να το αντιμετωπίσει ο ν.4269. Υιοθέτησε κάποιες βασικές και αυτονόητες προβλέψεις, για παράδειγμα μειώνει τα επίπεδα σχεδιασμού από τα επτά στα τέσσερα και το έκανε αυτό, γιατί υπήρχαν, για παράδειγμα, περιοχές όπου υπήρχαν ταυτόχρονα επτά σχέδια: πολεοδομικό σχέδιο, γενικό σχέδιο, πολεοδομική μελέτη, ζώνη οικιστικού ελέγχου, ρυθμιστικό σχέδιο, πολεοδομικό περιφερειακό πλαίσιο, τοπικό πλαίσιο, σύνολο επτά.

Και επειδή όλα αυτά είχαν γίνει σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και φάσεις, πολλές φορές το ένα συγκρούονταν με το άλλο όσον αφορά την ίδια περιοχή ή σαφώς αφήνονταν και κάποια θολά σημεία, τα οποία πολλές φορές δημιουργούσαν πρόβλημα, τόσο στη διοίκηση όσο, βεβαίως, και στον επενδυτή. Και το τίμημα κατά βάση το πλήρωνε ο επενδυτής. Όταν μιλάμε για επενδυτή, μιλάμε και για ξένους και για Έλληνες και δεν μιλάμε μόνο για τις μεγάλες επενδύσεις, ο οποίος δεν έπαιρνε τις απαντήσεις τις οποίες ήθελε ή έπαιρνε λανθασμένη απάντηση ή, πολύ χειρότερα, λόγω της καθυστέρησης αυτής εγκατέλειπε και το σχέδιο επένδυσης.

Τι άλλο έκανε ο ν.4269; Θέσπιζε τα Τοπικά Χωρικά Σχέδια, με τα οποία δεν ήταν απαραίτητο να καλύπτεται το σύνολο των δήμων, όπως ίσχυε μέχρι τότε, αλλά μπορούσε να καλύπτει μόνο μια περιοχή ή μια δημοτική ενότητα. Και, βέβαια, θέσπιζε τα Ειδικά Χωρικά Σχέδια, τα οποία περιλάμβαναν όλα τα σχέδια που είχαν δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια για την προσέλκυση μεγάλων επενδύσεων, όπως είναι τα ΕΣΧΑΔΑ, τα ΕΣΧΑΣΕ, τις ΠΟΤΑ.

Έκανε, όμως, και κάτι άλλο. Εκσυγχρόνιζε ριζικά το σχέδιο και το καθεστώς των χρήσεων γης, μια μεταρρύθμιση την οποία εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση την πολεμήσατε λυσσαλέως και μάλιστα καταργήσατε εν μια νυκτί ολόκληρο το κεφάλαιο Β' τον Μάιο του παρόντος έτους. Και από τότε, όπως είπε πολύ σωστά και ο εισηγητής μας, έχουν περάσει έξι μήνες χωρίς να φέρετε κάτι προς αντικατάστασή του.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι υπάρχει εδώ πέρα μια πολύ μεγάλη καθυστέρηση, γιατί περιμένουμε ακόμα αυτό το προεδρικό διάταγμα για τις χρήσεις γης και αυτό ακόμα να έρθει.

Στην ουσία τι λέμε σε έναν επενδυτή; Έλα να επενδύσεις στη χώρα και το καθεστώς και οι προβλέψεις, οι οποίες θα εφαρμοστούν είναι ένα προεδρικό διάταγμα του 1987, τριάντα χρόνια πριν. Καταλαβαίνετε, βεβαίως, ότι αυτή σας η πρωτοβουλία, δηλαδή μάλλον η έλλειψη πρωτοβουλίας για να το πω καλύτερα στέλνει ένα λάθος μήνυμα σε όποιον ενδιαφέρεται να βάλει τα χρήματά του σε αυτήν εδώ τη χώρα. Και επαναλαμβάνω αυτός ο οποίος θέλει να βάλει τα χρήματά του σε αυτήν τη χώρα δεν

είναι μόνο ο ξένος, είναι και ο Έλληνας.

Τέλος πάντων, πρέπει να μας δώσετε μια πειστική εξήγηση και μια ειλικρινή απάντηση, γιατί βιαστήκατε να καταργήσετε μια σειρά προβλέψεων που είχαν τη στήριξη και του επιχειρηματικού και του επιστημονικού κόσμου και να επαναφέρετε σε ισχύ ένα προεδρικό διάταγμα του 1987, το οποίο κατά γενική ομολογία είναι και παρωχημένο και, βεβαίως, δεν καλύπτει τις ανάγκες μιας σύγχρονης εποχής, χωρίς ταυτόχρονα να έχετε εσείς οι ίδιοι ετοιμάσει κάτι, το οποίο θα μπορούσε να το αντικαταστήσει. Δηλαδή, έχουμε ένα κενό νόμου αυτήν τη στιγμή, μένουν πίσω όλες αυτές οι επενδύσεις και σε αυτό το κομμάτι δεν υπάρχει μία πειστική απάντηση.

Ισχυρίζεστε στην αιτιολογική έκθεση ότι το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αντιμετωπίζει τα προβλήματα που αναδείχθηκαν από την εισαγωγή των ρυθμίσεων του ν.4269.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, σας κάνω ευθέως το ερώτημα: Ποια ακριβώς προβλήματα αναδείχθηκαν; Πότε προσπαθήσατε, έστω και στοιχειωδώς, να εφαρμόσετε προβλέψεις του ν.4269, παραδείγματος χάριν, καθορίζοντας τις αναγκαίες προδιαγραφές για την εκπόνηση των επιμέρους σχεδίων;

Δυστυχώς, εφαρμόζετε μία γνωστή τακτική που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια από την πλευρά της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ANEL. Δηλαδή, παίρνετε έναν νόμο που είναι έτοιμος από τη Νέα Δημοκρατία, τον οποίο, βεβαίως, εσείς ως Αντιπολίτευση έχετε κατακεραυνώσει, δεν κάνετε τίποτα για ένα με δύο χρόνια, τα αφήνετε στο συρτάρι, έρχεστε μετά και επιφέρετε ορισμένες μετονομασίες και λεκτικές αλλαγές, διαφοροποιήσεις, εισάγετε κάποιες τροποποιήσεις και μετά λέτε ότι ανακαλύψατε δυσλειτουργίες στην εφαρμογή του, την οποία εσείς ποτέ δεν εφαρμόσατε.

Βεβαίως, η αλήθεια είναι άλλη. Εσείς, στην ουσία, είτε ως Αντιπολίτευση, αλλά χειρότερα τώρα ως Κυβέρνηση, δεν έχετε μία πειστική απάντηση στα ζητήματα που αφορούν την ανάπτυξη και την παραγωγικότητα, δεν έχετε μία πρόταση παραγωγική που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Νοιώθετε ασφάλεια μόνο σε ό,τι είναι παρωχημένο και δοκιμασμένο και φοβάστε να κάνετε έστω και το παραμικρό βήμα μπροστά, μήπως και σας χαρακτηρίσουν ως ρεβιζιονιστές.

Να σας θυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τι λέγατε το 2014 εσείς οι ίδιοι για τα ειδικά χωροταξικά σχέδια; Νομίζω ότι κι εσείς οι ίδιοι πραγματικά δεν θα αναγνωρίσετε τον εαυτό σας.

Σήμερα, βεβαίως, έρχεστε εδώ και τα υπερασπίζεστε και καλώς το κάνετε. Δεν το κάνετε, όμως, επειδή το πιστεύετε. Το υπονόησε μάλιστα και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο αγαπητός συνάδελφος. Δεν το πιστεύετε, γι' αυτό και δεν το κάνετε σωστά.

Εισάγετε μία διαδικασία προέγκρισης με υπουργική απόφαση και τροποποίηση πολεοδομικών όρων, η οποία εγκρίνεται με προεδρικό διάταγμα κι όπως είπε και ο εισηγητής μας ο κ. Σκρέκας, αυτό θα οδηγήσει σε περαιτέρω καθυστερήσεις στην όλη διαδικασία.

Γι' αυτό εμείς σας καλούμε να δείξετε σεβασμό και να σταματήσετε να αυξάνετε την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια του επενδυτή, να σταματήσετε να αυξάνετε το διοικητικό βάρος στις επιχειρήσεις και να σταματήσετε, επιτέλους, να υπονομεύετε όποια αξιοπιστία έχει μείνει πλέον σε αυτή τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εκφράζει τα συλλυπητήρια στις οικογένειες των θυμάτων από τις πολύνεκρες επιθέσεις στο Βερολίνο, στη Ζυρίχη, αλλά και τη δολοφονία του Ρώσου πρέσβη στην Άγκυρα.

Αυτές οι ενέργειες, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ανεξάρτητα από τις ιδιαίτερες επιμέρους επιδιώξεις, αποτελούν συστατικό στοιχείο του ιμπεριαλιστικού πολέμου του εικοστού πρώτου αιώνα που διεξάγεται στην πε-

ριοχή μας με ιδιαίτερη σφοδρότητα. Και μάλιστα, η δράση τέτοιων οργανώσεων γίνεται κάτω από τη στήριξη και ανοχή συγκεκριμένων ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Και μάλιστα, η κλιμάκωση αυτών των ενεργειών συνδέονται με την περαιτέρω όξυνση των ανταγωνισμών γύρω από την κατάσταση σήμερα στη Συρία, από τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών και των ενεργειακών δρόμων στρατηγικής σημασίας. Αυτοί οι ανταγωνισμοί εγκυμονούν ευρύτερους κινδύνους για γενίκευση των πολεμικών συγκρούσεων στην ευρύτερη περιοχή.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο κι αν σήμερα κάτι πρέπει να γίνει, είναι οι λαοί και ο ελληνικός λαός να οργανώσει την πάλη του, την αλληλεγγύη του και την κοινή δράση, ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και ενάντια στην προσπάθεια από τα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα να αξιοποιήσουν αυτές τις ενέργειες για την καταστολή και την τρομοκρατία του εργατικού, λαϊκού κινήματος.

Και βεβαίως, από αυτήν την άποψη, είναι ενδεικτική η τοποθέτηση των άλλων κομμάτων και ιδιαίτερα της Χρυσής Αυγής, που αθώωσε τους ιμπεριαλιστές, τους Αμερικανονατοϊκούς και λοιπούς και ταυτόχρονα, ανέδειξε τον θρησκευτικό και τον φυλετικό διαχωρισμό, επιβεβαιώνοντας για μία ακόμη φορά τον ναζιστικό χαρακτήρα αυτής της εγκληματικής οργάνωσης, που δεν λέει να αποκοπεί κι ούτε πρόκειται, βεβαίως.

Από αυτήν την άποψη, μπαίνοντας τώρα στο νομοσχέδιο, είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική η συζήτηση που έχει αναπτυχθεί μέχρι τώρα σε σχέση με την οργάνωση του χώρου και την ανάπτυξη.

Γιατί η οργάνωση του χώρου πρέπει να εξυπηρετεί συγκεκριμένες προτεραιότητες. Άλλη οργάνωση χώρου θα βάλω, εάν στο επίκεντρο αυτής είναι ο άνθρωπος και η ικανοποίηση των αναγκών, και άλλες προτεραιότητες, όταν στο επίκεντρο αυτής της οργάνωσης του χώρου είναι η καπιταλιστική επιχείρηση και η διασφάλιση του καπιταλιστικού κέρδους.

Απ' αυτήν την άποψη, δεν είναι τυχαίο ότι η διαπάλη και η κριτική ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης είναι κατά πόσο ο χωρικός αυτός σχεδιασμός εξυπηρετεί και ικανοποιεί τις ανάγκες των επιχειρήσεων, τις ανάγκες της ανάπτυξης. Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία πολύ χαρακτηριστικά είπαν ότι αυτό το οποίο πρέπει να διασφαλίσει ο χωρικός σχεδιασμός είναι η ταχύτητα και η ασφάλεια των επενδυτικών σχεδιασμών και της ανάπτυξης. Όλα τα υπόλοιπα, η ανάγκη οργάνωσης του χώρου για την ικανοποίηση της λαϊκής ανάγκης, είναι έξω από τον προβληματισμό και τη συζήτηση.

Και ο κύριος Υπουργός, βεβαίως, υπερασπιζόμενος τον συγκεκριμένο νόμο, πάλι σε αυτήν την ανάγκη, δηλαδή, ότι «δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, ίσα-ίσα αντιμετωπίζουμε ελλείψεις και αδυναμίες του προηγούμενου σχεδίου ακριβώς για να διασφαλίσουμε την αναπτυξιακή διαδικασία». Και μάλιστα το ανέφερε πολύ συγκεκριμένα ότι αποτελεί ένα από τα εργαλεία διαμόρφωσης ενός από τα τρία βασικά στάδια του κυβερνητικού σχεδιασμού, του οδικού άξονα της Κυβέρνησης για την οικονομία, δηλαδή, η δημοσιονομική πειθαρχία, η οποία έχει σημαντικά αποτελέσματα, βεβαίως, εξαιτίας της φοροεπιδρομής απέναντι στα λαϊκά στρώματα, δεύτερον, η σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και, τρίτον, το φιλικό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις.

Σε αυτόν, λοιπόν, τον τρίτο άξονα ενέταξε και τον χωρικό σχεδιασμό. Σε αυτόν, βεβαίως, εντάσσετε και ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, ανατροπές οι οποίες έχουν μόνιμα χαρακτηριστικά στο ασφαλιστικό σύστημα, ανατροπές που συνολικότερα σηματοδοτούν την απομείωση της αξίας της εργατικής δύναμης για τη διασφάλιση και τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο εντάσσεται και ο χωρικός σχεδιασμός από μεριάς της Κυβέρνησης.

Άρα, τι κάνει η Κυβέρνηση; Προσπαθεί να προσαρμόσει τον χωρικό σχεδιασμό στις σύγχρονες ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων και των επιχειρηματικών σχεδιασμών της αστικής τάξης εγχώριας αλλά και αλλοδαπής.

Και αν θέλουμε ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα του σχεδίου το οποίο φέρνει για συζήτηση η Κυβέρνηση είναι η ευελιξία. Είναι

πολύ πιο ευέλικτο από κάποιες αρχές πολύ πιο αυστηροποιημένες, που είχε το προηγούμενο. Και γιατί το κάνει αυτό; Το κάνει αυτό ακριβώς για να εξυπηρετήσει πολύ πιο ευέλικτα τους επιχειρηματικούς σχεδιασμούς.

Και η ευελιξία από πού φαίνεται; Φαίνεται από τα επίπεδα και ιδιαίτερα από το γενικό χωρικό σχέδιο σε κεντρικό επίπεδο, το οποίο έχει μόνο ορισμένους γενικούς κανόνες, λέει. Άρα, λοιπόν, αυτοί οι γενικοί κανόνες, οι οποίοι καθορίζουν το γενικό χωροταξικό πλαίσιο, μπορούν με πολύ μεγάλη ευκολία να έχουν εξαιρέσεις. Και σε αυτές ακριβώς τις εξαιρέσεις έρχεται να απαντήσει η λογική, την οποία έβαλε ο κύριος Υπουργός, ότι τα ειδικά χωρικά σχέδια, αυτά που αφορούν άμεσα την επιχειρηματική δραστηριότητα και ιδιαίτερα σε συγκεκριμένους τομείς όπου έχει προτεραιότητα για να επενδύσει το μεγάλο κεφάλαιο, όπως τουρισμός, ενέργεια, διαμετακομιστικά κέντρα, θα είναι με τέτοιο τρόπο σχεδιασμένα, οπότε θα είναι κατά παρέκκλιση των γενικών κανονισμών.

Άρα, λοιπόν, όλο αυτό που οδηγεί; Οδηγεί σε μία πολύ μεγαλύτερη ευελιξία στον χωρικό σχεδιασμό, τον ειδικό, τον γενικό και τον τοπικό ακριβώς για να προσαρμόζεται κάθε φορά στις απαιτήσεις των επιχειρηματικών σχεδίων. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και δεν πείραξε τα ειδικά χωροταξικά σχέδια, τα ΕΣΧΑΣΕ και τα ΕΣΧΑΔΑ, που αφορούν στρατηγικές επενδύσεις. Σε αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο της ευελιξίας, που έχουν τα ΕΣΧΑΣΕ και τα ΕΣΧΑΔΑ για τις στρατηγικές επενδύσεις, θέλει η Κυβέρνηση να διαμορφώσει ένα αντίστοιχο πλαίσιο των ειδικών χωροταξικών, που αφορούν τις μικρότερων μεγεθών επενδύσεις των επιχειρηματικών ομίλων. Άρα, λοιπόν, τα πάντα ο χωρικός αυτός σχεδιασμός τα υποτάσσει στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων. Το ένα χαρακτηριστικό, λοιπόν, είναι η ευελιξία.

Το δεύτερο είναι ότι μέσα από τον χωρικό αυτόν σχεδιασμό διευκολύνεται περαιτέρω όχι μόνο η συγκέντρωση της γης, αλλά και η αλλαγή χρήσης γης, για να μπορέσει με αυτόν τον τρόπο, βεβαίως, να απαντήσει στην ακόμα μεγαλύτερη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση της οικονομικής δραστηριότητας και τη μεγέθυνση την οποία χρειάζεται.

Απ' αυτή την άποψη, εμείς λέμε καθαρά ότι αυτός ο χωρικός σχεδιασμός είναι επικίνδυνος, είναι σε βάρος της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών. Γιατί, βεβαίως, η διαφορετική οργάνωση του χώρου, με επίκεντρο τη λογική του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, είναι να βάλει στο κέντρο της προσοχής, όχι τη διασφάλιση του καπιταλιστικού κέρδους, αλλά το πώς θα ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες.

Έτσι, λοιπόν, απ' αυτήν την άποψη, έχει άλλες προτεραιότητες, κύριε Υπουργέ, ο δικός μας χωρικός σχεδιασμός. Η πρώτη προτεραιότητα είναι η βελτίωση της ποιότητας ζωής του ανθρώπου. Πείτε μας, αλλάζει κάτι; Επιδεινώνεται, όσον αφορά το ζήτημα της βελτίωσης της ποιότητας ζωής.

Το καθοριστικό είναι η διασφάλιση της λαϊκής στέγης. Εκατοντάδες χιλιάδες νέα ζευγάρια δεν έχουν στέγη, τη στιγμή που υπάρχουν διακόσιες ή τριακόσιες χιλιάδες διαμερίσματα κενά, νέα ή και παλαιότερα, είτε για πώληση είτε για ενοικίαση. Και όμως, την ίδια στιγμή που υπάρχει όλη αυτή η υπερπληθώρα στέγης, ταυτόχρονα υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες νέα ζευγάρια τα οποία δεν μπορούν να ικανοποιηθούν τις στεγαστικές τους ανάγκες.

Δεύτερο ζήτημα. Η διαμόρφωση και η οργάνωση του ελεύθερου χώρου στα αστικά κέντρα, για να μπορούν να αναπτυχθούν μία σειρά δραστηριότητες, από την αναψυχή και την ψυχαγωγία μέχρι τον αθλητισμό και τον πολιτισμό. Τι καινοτόμο έχετε εδώ πέρα με τον δικό σας σχεδιασμό; Απολύτως τίποτα.

Απ' αυτή την άποψη, θα επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο. Από τη στιγμή που η γη ιδιωτικοποιείται, από τη στιγμή που η γη αποτελεί εργαλείο διασφάλισης της καπιταλιστικής κερδοφορίας, έτσι και οι όποιοι ελεύθεροι χώροι έχουν γίνει θα αξιοποιηθούν για τις επενδυτικές δραστηριότητες και όχι για την ικανοποίηση των αναγκών στην αναψυχή, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό, στον πολιτισμό ή και στην προστασία του περιβάλλοντος, από τη στιγμή που υποτάσσεται και προσαρμόζεται και το περιβάλλον ακριβώς σ' αυτή τη διαδικασία.

Σε αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο, εφόσον διασφαλίσουμε τη βελ-

τίωση της ποιότητας ζωής των ανθρώπων, θα δούμε το πώς θα αναπτυχθούν οι οικονομικές δραστηριότητες, όχι σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, όπως γίνεται σήμερα στον καπιταλισμό, με αποτέλεσμα και διαφωνίες οι οποίες ακούγονται να εστιάζονται από τα άλλα κόμματα σε συμφέροντα επιμέρους κλάδων του κεφαλαίου, αλλά στο πώς θα αναπτυχθεί το σύνολο των παραγωγικών δραστηριοτήτων που θα αξιοποιεί τις παραγωγικές δυνατότητες του τόπου. Και αυτό θέλει, βεβαίως, έναν κεντρικό σχεδιασμό, για να μπορέσει να υπάρξει αυτή η ολόπλευρη ανάπτυξη των δυνάμεων.

Έτσι, λοιπόν, ο χωρικός σχεδιασμός προϋποθέτει, για να μπορέι να ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες, αφ' ενός μεν, όχι μόνο να είναι κοινωνική περιουσία τα μέσα παραγωγής, αλλά να είναι κοινωνική περιουσία και όλη η γη. Τότε θα μπορέσει πραγματικά να επιτελέσει αυτόν τον σκοπό. Αυτό σημαίνει αλλαγή εξουσίας, να αλλάξει σχέδια η εξουσία και από τα χέρια της αστικής τάξης να περάσει στα χέρια των εργαζόμενων και των υπόλοιπων λαϊκών στρωμάτων.

Σε αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο εμείς σας κάνουμε την κριτική. Εμείς λέμε ότι ο δικός σας χωρικός σχεδιασμός υπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου, προσαρμόζεται στις ανάγκες του κεφαλαίου, είναι εχθρικός για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και θα επιδεινώσει τις θέσεις της λαϊκής οικογένειας. Απ' αυτή την άποψη, εμείς δεν μπορούμε να στηρίξουμε και να ψηφίσουμε και επί της αρχής και επί των άρθρων –γιατί έχουν μία συνοχή και αυτά τα άρθρα, κύριε Υπουργέ– το δικό σας σχέδιο, το οποίο καταθέτετε τώρα. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Δανέλλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Ποτάμι.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μετά τον κ. Δανέλλη, κυρία Υπουργέ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ζητώ τον λόγο για την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Να διανεμηθεί η τροπολογία, να την έχουν μπροστά τους και οι Βουλευτές και μετά να μιλήσετε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας παρακαλώ να μου δώσετε τώρα τον λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δανέλλη, επιτρέπετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Οικονομικών κ. Παπανατσίου, για μια σύντομη παρέμβαση, όπως προείπα, που αφορά τροπολογία του Υπουργείου Οικονομικών.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα διανεμηθεί σε λίγο η τροπολογία. Αφορά τη δέκατη τρίτη σύνταξη ή εφάπαξ οικονομική ενίσχυση. Όπως θέλουμε, τη λέμε.

Στο άρθρο 65 του ν.4445/2016 προστίθεται νέα παράγραφος 2 και η υφιστάμενη παράγραφος 2 αναριθμείται σε 3 ως εξής: Η εφάπαξ οικονομική ενίσχυση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου είναι αφορολόγητη, δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε κράτηση, δεν κατάσχεται, ούτε συμψηφίζεται με ήδη βεβαιωμένα χρέη προς το δημόσιο, πιστωτικά ιδρύματα και δεν υπολογίζεται στα εισοδηματικά όρια για την καταβολή οποιουδήποτε επιδόματος ή παροχής κοινωνικού ή προνοιακού χαρακτήρα.

Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει από την έναρξη ισχύος του ν.4445/2016.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και η άλλη τι αριθμό έχει πάρει; **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών):** Έχει πάρει τον γενικό αριθμό 860 και ειδικό 88.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Ο κ. Δανέλλης έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέρα θλίψης η σημερινή. Αβεβαιότητα, αγωνία, προβληματισμός για έναν κόσμο που αλλάζει χαστικά. Ο τυφλός τρόμος στο Βερολίνο, πυροβολισμοί σε Τέμενος στη Ζυρίχη, αυξημένα μέτρα σε Ιταλία, Γαλλία, Κύπρο. Και στην Πατισιών –για να έρθουμε στην γειτονιά μας– σε διαρκή τρικυμία ταξικό μαχητές καίνε τρία τρόλεϊ, για να δυσκολέψουν ακόμα περισσότερο τη μετακίνηση ηλικιωμένων, εργαζομένων, μαθητών, κ.λπ. από τις λαϊκές συνοικίες προς το κέντρο και αντιστρόφως. Σπουδαίο πλήγμα στον καπιταλισμό και στο σύστημα. Πότε επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα εκδηλωθεί η κοινή μας βούληση, για να ξεκαθαρίσουμε μια και καλή μ' αυτές τις αθλιότητες;

Η αποκατάσταση της δημόσιας περιουσίας που καταστρέφεται από τους βανδάλους, επιτέλους, δεν πρέπει να επιβαρύνει τους βαριά φορολογούμενους Έλληνες πολίτες, αλλά τους ίδιους τους βανδάλους. Και πλάι σ' όλα αυτά σήμερα κληρώνει και το Euroworking Group. Με άφρονα τρόπο δημιουργήσατε ασύμμετρα προβλήματα για τη χώρα τη στιγμή που αγνόεγγε η δύσκολη ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης που θα ξεκλείδωνε την απαραίτητη ένταξή μας στην ποσοτική χαλάρωση της ΕΚΤ, κλίμα το δίχως άλλο γιορτινό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την έκταση και το βάθος της κουλτούρας του αυθαιρέτου, μιλώντας για οργάνωση του χώρου στην Ελλάδα του σήμερα, φοβάμαι πως κάνουμε μια συζήτηση επί ματαιώ. Φαίνεται ως πράξη ματαιοπονίας να προσπαθείς να οργανώσεις τον χώρο εκ των υστέρων, μετά από τέτοιες έκτασης αυθαίρετη παρέμβαση. Θυμάμαι τον Τσαρούχη σε μια συνέντευξή του, που ερωτηθείς για το πώς βλέπει να διορθώνεται το μαύρο πολεοδομικό χάλι της Αθήνας απάντησε αυθόρμητα «μόνο ένας σεισμός σώζει». Για να προσθέσει, όμως, αμέσως μετά: «Ούτε αυτό τη σώζει. Γιατί με τόσα μπάζα τι θα κάνουμε;».

Σ' αυτήν την κατάσταση βέβαια βοήθησαν πάρα πολλά πράγματα. Τεράστιες καθυστερήσεις, η αδράνεια, το περίπλοκο των γραφειοκρατικών παρεμβάσεων που μέχρι σήμερα είχαν υιοθετηθεί και βεβαίως, η διάθεση που επεδείχθη, της κατάστασης ομηρίας των πολιτών απέναντι σε μια διαδικασία ανομίας. Η καθυστέρηση ανταπόκρισης πολιτείας κι οι οικονομικές και αναπτυξιακές πιέσεις που υπήρχαν σε περιοχές παραγωγής πλούτου οδήγησαν σε προβλήματα που σήμερα βεβαίως είναι εξαιρετικά δύσκολο να αντιμετωπιστούν. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν πρέπει να εκσυγχρονίσουμε το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο το οποίο προφανώς μέχρι σήμερα υπήρξε ανεπαρκές. Κι είναι ανεπαρκές, γιατί σ' ένα βαθμό βεβαίως δεν υλοποιείται εξαιτίας και των περιπλοκών γραφειοκρατικών διαδικασιών που επιβάλλει και του απίστευτου και απρόβλεπτου χρόνου τον οποίον απαιτεί. Επιπλέον, είναι ξεπερασμένο από τις σύγχρονες πολεοδομικές αντιλήψεις.

Λαμβρά διεθνή παραδείγματα, διεθνείς τάσεις υπάρχουν γύρω μας πολλές, με εξαιρετικά αποτελέσματα ακόμα και σε χώρους που ήδη είχαν δομηθεί. Όμως, στα καθ' ημάς έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια βαθιά εμπεδωμένη κουλτούρα, όπως έλεγα και λίγο πριν, την κουλτούρα της αυθαίρετης παρέμβασης. Η ευκολία με την οποία οποιοσδήποτε πολίτης σκέφτεται να αυθαίρετήσει, αλλά κι η αντίστοιχη ευκολία με την οποία υλοποιεί την αυθαίρετη παρέμβασή του στον χώρο, ελλείψει επαρκούς κρατικού ελέγχου κι αναποτελεσματικότητας λειτουργίας των μηχανισμών, είναι πράγματι εντυπωσιακή. Σ' αυτό βοηθά η πολιτεία που με συγχωρητική διάθεση επανειλημμένα δίνει ευκαιρίες νομιμοποίησης, αναπαράγοντας και συντηρώντας το άναρχο τοπίο.

Στη νεότερη Ελλάδα όροι και έννοιες, όπως «χρήσεις γης», «προστασία φυσικού περιβάλλοντος ή φυσικών πόρων και περιοχών φερουσας ικανότητας», υπήρξαν όροι άγνωστοι. Γι' αυτό τον λόγο, το αναπτυξιακό μας μοντέλο σε όλες του τις εκφράσεις ήταν στρεβλό και ανολοκλήρωτο, με αποτέλεσμα όλες αυτές οι ευδιάκριτες εγγενείς αδυναμίες που έχουμε σήμερα να αντιμετωπίσουμε.

Χωρίς αμφιβολία, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο, που συζητούμε, επιχειρεί να βελτιώσει την υφιστάμενη κατάσταση, δη-

λαδή τον ν.4269/2014 για τη χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση, τροποποιώντας έστω και ακρογωνιαίως ορισμένες από τις αδύναμες διατάξεις, έναν νόμο, που πρέπει να πούμε ότι δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Χωρίς ξεκάθαρους κανόνες ο χωρικός σχεδιασμός δεν μπορεί να είναι αναπτυξιακό εργαλείο για την προσέλκυση επενδυτών. Και αυτό πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας στη σημερινή μας πραγματικότητα.

Στη σωστή κατεύθυνση βρίσκεται η ισχυροποίηση των περιφερειακών σχεδίων με πρόβλεψη για δυνατότητα επιλογών στην εξειδίκευση των ειδικών ή των τομεακών σχεδίων.

Επίσης, θετικό σημείο είναι η πρόσθεση στις γενικές έννοιες της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης. Κατά πόσο, βέβαια, αυτό θα παραμείνει ένα ευχολόγιο ή θα εφαρμοσθεί με συγκεκριμένες πολιτικές από εδώ και στο εξής, μένει να επιβεβαιωθεί από την πραγματικότητα.

Στα θετικά του νομοσχεδίου είναι και η επαναφορά του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας, όχι ως κυβερνητικού οργάνου αλλά ως οργάνου κοινωνικού διαλόγου. Η αλλαγή στους συντελεστές δόμησης σε παραγωγικές ζώνες, ώστε να μην ισχύουν τα μέγιστα σε όλες τις περιπτώσεις, συγκαταλέγεται, επίσης, στα θετικά, γιατί είναι δεδομένο ότι θα πρέπει να οδεύσουμε προς την σταδιακή κατάργηση της εκτός σχεδίου δόμησης, διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε -και να το θυμίζουμε συνεχώς- ότι και αυτό είναι μια ελληνική πατέντα, η εκτός σχεδίου δόμηση, η περιφέρεια, σε αγροτεμάχια, τα οποία, βεβαίως, αυτονόητα βαφτίζουμε οικόπεδα.

Όμως, την ίδια στιγμή παρατηρείται και ένας ιδιαίτερος συγκεντρωτισμός, τον οποίο αρνητικά έχουμε δοκιμάσει μέχρι σήμερα. Ένα χαρακτηριστικό στοιχείο, που δεν ξεπερνιέται και σε αυτό το νομοσχέδιο, είναι η εμπλοκή πολλών διαφορετικών υπηρεσιών και, βεβαίως, η πολυνομία, που επιτέλους κάποια στιγμή θα πρέπει να μαζευτεί, θα πρέπει να κωδικοποιηθεί, θα πρέπει να είναι ξεκάθαρη προς όλους.

Επίσης, αποτελεί πρόβλημα και ο μεγάλος όγκος δευτερογενούς νομοθεσίας, που απαιτείται, για να εφαρμοσθεί το παρόν νομοσχέδιο. Όμως, εν κατακλείδι, χωρίς να έχει προηγηθεί, κύριε Υπουργέ, η ολοκλήρωση του περίφημου Εθνικού Κτηματολογίου ή του Δασολογίου, που τόσες φορές μας είχε απασχολήσει, ή χωρίς να υπάρχει ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης της παράκτιας ζώνης, είναι κατανοητό ότι πάλι προσπαθούμε και συζητούμε αποσπασματικά και με αμφίβολο αποτέλεσμα.

Κλείνοντας, να θυμίσω, ότι σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία πρέπει να εφαρμόσουμε μέχρι το 2019, δηλαδή μεθαύριο, και την ευρωπαϊκή οδηγία για την θαλάσσια χωροταξία.

Όταν, λοιπόν, οι εταίροι μας τρέχουν να ολοκληρώσουν τη θαλάσσια χωροταξία, δηλαδή τον σχεδιασμό των χρήσεων στο θαλάσσιο και ιδιαιτέρως, βεβαίως, ευαίσθητο οικοσύστημα, που εμάς μας αφορά -και αν τους άλλους τους αφορά σε ένα άλφα βαθμό, μας αφορά πολλαπλάσια- γιατί το σύνολο των δραστηριοτήτων της θαλάσσιας οικονομίας είναι μια από τις βασικές αναπτυξιακές πηγές πλούτου, που θα μπορούν να μας βγάλουν από την μίζερη πραγματικότητα της συνεχούς εξάρτησης από τα δανεικά, τότε καταλαβαίνετε ότι είμαστε πάρα πολύ πίσω αν ακόμη σήμερα συζητάμε για τη χερσαία χωροθέτηση, την οργάνωση των χρήσεων γης, την πολεοδομική αστικών περιοχών. Είμαστε σε εξαιρετική απόσταση από αυτήν την πραγματικότητα, την οποία οι εταίροι μας στην υπόλοιπη Ευρώπη βιώνουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Δανέλλη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Ξυδάκης.

Κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε με ένα ανασκευασμένο, ας πούμε, νομοσχέδιο μια από τις μεγάλες εκκρεμότητες της ελληνικής διοίκησης και κατ' επέκταση και της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας, το πώς χωροθετείται η ελληνική επικράτεια, η ύπαιθρος γη, το αστικό τοπίο, το ανθρωπογενές, το φυσικό, πώς προστατεύουμε το περιβάλλον

και πώς αυτό συνδυάζεται και με τις ανθρώπινες ανάγκες και με τις ανάγκες της ανάπτυξης.

Όμως, κυρίως, όσα σκεφτόμαστε και με τα οποία -τουλάχιστον στα λόγια- πράττουμε πρέπει να γίνονται υπό το φως μιας βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης, η οποία δεν θα υποθηκεύει ούτε τους φυσικούς πόρους ούτε το ανθρωπογενές περιβάλλον και δεν θα δημιουργεί δυσμενέστερες συνθήκες για τις επόμενες γενιές. Νομίζω ότι οτιδήποτε έχει διαδραματιστεί στο δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα, στο τέλος στράγγιξε σε αυτές τις σκέψεις και νομίζω ότι αυτές οι σκέψεις διαπερνούν την πολιτική πρακτική όλων των προοδευτικών πολιτικών δυνάμεων τις τελευταίες δεκαετίες, τουλάχιστον στο δυτικό κόσμο, σε αυτή τη σφαίρα στην οποία φιλοδοξούμε να κινούμεθα και εμείς.

Η οικολογική ευαισθησία είναι ευαισθησία για την ανθρώπινη ύπαρξη και την ανθρώπινη παρουσία πάνω στον πλανήτη. Δεν είναι μόνο ρομαντισμός. Είναι και ρομαντισμός, με την ορθή, τη δημοκρατική έννοια, αλλά είναι και ένας βαθύς πραγματισμός, πώς διαφυλάσσει αυτό που υπάρχει, για να μπορείς να έχεις και στο μέλλον.

Το ελληνικό Σύνταγμα μέσα στην αδιαμφισβήτητη προοδευτική του διάσταση που έχει ανάμεσα στα ευρωπαϊκά Συντάγματα στο τέλος του 20^{ου} αιώνα έβαλε στο άρθρο 24 υπό την αναμφίλεκτη προστασία της πολιτείας και το φυσικό περιβάλλον και την πολιτιστική κληρονομιά. Είναι τα δύο στοιχεία, τα οποία δεν δικαιούσαι είτε να τα παραδώσεις στις ορέξεις της κερδοσκοπίας είτε να τα αφήσεις αφύλακτα.

Αυτό συχνά το ξεχνάμε, ιδιαίτερα σε μια ιστορική φάση σαν και αυτή που περνάμε τώρα, τα τελευταία έξι επτά χρόνια, όπου υπό την τεράστια οικονομική πίεση και τη φτωχοποίηση μεγάλου μέρους του ελληνικού πληθυσμού νομίζουμε ότι η ανάπτυξη με οποιοσδήποτε όρους θα δώσει τη λύση και θα μας οδηγήσει στο μέλλον.

Ας προσέξουμε, τα μεγάλα assets της ελληνικής οικονομίας είναι το απaráμιλλο φυσικό τοπίο και το τεράστιο ιστορικό αξία ανθρωπογενές τοπίο. Αυτά έχουμε στα χέρια, αυτά πρέπει να προστατεύσουμε, αυτά να αξιοποιήσουμε και με αυτά να πορευτούμε στο μέλλον.

Αν πάμε λίγο πίσω σε αυτή την περίφημη μεταπολεμική περίοδο, όπου έγινε το θαύμα της ανοικοδόμησης -και ορθώς, έχουμε να επιδείξουμε πολλά σαν λαός- θα δούμε και πόσα μεγάλα λάθη έγιναν, εξαιτίας της έλλειψης ρύθμισης, μιας ιδιότυπης θεσπισμένης διαρκούς αυθαιρεσίας. Θα δούμε γύρω μας και στα χρόνια της ευημερίας και της ευμάρειας και της αλαζονείας τις αυθαίρετες μεζονέτες να πλημμυρίζουν τα ρέματα και τους πρόποδες των περίφημων αττικών βουνών από την Πεντέλη ως την Πάρνηθα, θα δούμε πώς διαμορφώθηκε το Λεκανοπέδιο, το αστικό τοπίο μέσα από την παράδοση και ιδιοφυΐα μέσα στην παραδοξότητα της αντιπαροχή -κάποιοι Ευταξίας υπήρχε τη δεκαετία του '50 και κάποιες πολιτικές. Θα δούμε τους σκελετούς από τα θαλασσοδάνεια της χούντας να γεμίζουν νησιά και παραλίες και θα δούμε ακόμη και στα τελευταία χρόνια σκελετούς από τα κακοφαγωμένα ΕΣΠΑ να υπάρχουν στη Θράκη και σε άλλους τόπους. Αυτή η ανάπτυξη γινόταν χωρίς χωρικό σχεδιασμό, χωρίς καμμία πρόβλεψη για βιωσιμότητα και αειφορία.

Και αν γυρίσουμε τα μάτια μας να δούμε λιγάκι στη Μεσόγειο, όταν μιλάμε για τους τόπους της τουριστικής βιομηχανίας και του ανταγωνισμού, ας δούμε τα ντοκιμαντέρ και τις τεκμηριώσεις στη βιβλιογραφία, με την περίφημη Costa del Sol στην Ισπανία, όταν το θαλάσσιο μέτωπο ήταν ένας τιμεντένιος εφιάλτης και όταν η απληστία για τουριστική κερδοφορία οδήγησε στην ερημοποίηση και στην απαξίωση του τουριστικού προϊόντος.

Ο Νίκος Γκάτσος πριν από καμμία εικοσαριά χρόνια στον «Εφιάλτη της Περσεφόνης» συνόψισε όλον τον ρομαντισμό της οικολογίας και τον πραγματισμό μαζί.

Μιλούσε για την Ελευσίνα, για τον τόπο όπου τελειώνει η Ιερά Οδός που ξεκινά από την Ακρόπολη για τον τόπο των μυστηρίων και τον τόπο της ένωσης με τη γη, με τις χθόνιες θεότητες, τον τόπο που αναπτύχθηκε στον Μεταπόλεμο με διυλιστήρια, ναυπηγεία, εργοστάσια, με την άφθονη και αφειδώλυτη διάθεση εργατικής δύναμης από τους προσφυγικούς πληθυσμούς.

Κι ας πάμε τώρα να δούμε τι είναι η Ελευσίνα. Είναι ένας βιο-

μηχανικός ερειπιώνας, ένα τοπίο παρακμής. Και αυτό που λάμπει ακόμη, ένα μοναδικό τοπίο είναι ο αρχαιολογικός χώρος της Ελευσίνας, ο χώρος των Ελευσινίων μυστηρίων. Είναι ένα μοναδικής αξίας τοπίο, το οποίο δείχνει τι σημαίνει βιωσιμότητα, αειφορία, αντοχή στον χρόνο και αιωνιότητα.

Ας δούμε, όμως, πολύ συνοπτικά κάποιες αιτιάσεις που ακούστηκαν και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από την Ελάσσονα. Θέλω να μείνω και να απαντήσουμε σε μια, δυο μόνο. Η Νέα Δημοκρατία κατηγορήσε το ΣΥΡΙΖΑ ότι προσθέτει γραφειοκρατικά στάδια, γραφειοκρατικά εμπόδια. Ας μας πει συγκεκριμένα ποια είναι αυτά και πώς μπορεί να διορθωθεί ο νόμος για να ληφθούν υπ' όψιν.

Νομίζω ότι αυτή είναι η κοινοβουλευτική διαδικασία και αυτό νομίζω ότι ήδη προήλθε από τις προτάσεις των συναδέλφων Βουλευτών και του ειδικού αγορητή από το Ποτάμι, του κ. Μαυρωτά και νομίζω ότι οι περισσότερες από τις βελτιώσεις τις οποίες εισιγήθηκε, έχουν γίνει ήδη δεκτές από τον Υπουργό.

Οτιδήποτε άλλο προάγει μια fast track ιδεολογία και ότι ο χωρικός σχεδιασμός γίνεται μόνο για τις επενδύσεις, νομίζω ότι είναι επικίνδυνο για την ίδια την ύπαρξη της χώρας, για την ίδια την πορεία της κοινωνίας. Κοινωνία δεν είναι μόνο οι επενδύσεις. Για τις επενδύσεις λαχταράμε όλοι και τις επενδύσεις θέλουμε να διευκολύνουμε, αλλά μέσα σε ένα πλαίσιο ορθολογισμού, μέσα σε ένα πλαίσιο ελέγχου, σε ένα πλαίσιο στρατηγικής προς τα που θέλουμε να πάμε.

Ο γενικός χωρικός σχεδιασμός, αυτός ο οποίος γίνεται και με αυτόν τον νόμο, είναι το μεγάλο πλαίσιο. Οι ειδικές χωροταξίες, είτε για τον τουρισμό είτε για άλλα project, για άλλα επενδυτικά σχέδια, πρέπει να είναι υποσύνολα του γενικού σχεδιασμού, να υπακούουν σε μια εθνική στρατηγική και σε έναν μεγάλο οδικό χαρακτήρα.

Διαφορετικά θα αφήσουμε τι συνέβαινε στα παρελθόντα έτη, που σε απουσία εθνικού χωρικού σχεδιασμού, είχαμε αφήσει - και ευτυχώς που υπήρχε κι αυτό - το Πέμπτο Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας ουσιαστικά να νομοθετεί εν τοις πράγμασι, να ρίχνει νόμους, να ρίχνει υπουργικές αποφάσεις και να προσπαθεί, ερμηνεύοντας το άρθρο 24, να φτιάχνει μια ad hoc νομολογία.

Γι' αυτό το πλήθος της αυθαιρεσίας και γι' αυτήν την έλλειψη σχεδιασμού, ασφαλώς δεν ευθύνεται η παρούσα Κυβέρνηση. Η παρούσα Κυβέρνηση είναι στα πράγματα δυο χρόνια και νομοθετεί υπό ένα ασφυκτικό πλαίσιο επιτροπείας. Αυτό το γνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι που είναι στην παρούσα Βουλή και το γνωρίζουν κι όλοι οι Βουλευτές οι οποίοι συμμετέχουν στο νομοθετικό σώμα από το 2010 και έπειτα. Νομοθετούμε υπό επιτροπεία.

Αλλά μέσα και σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε και έχουμε περιθώρια για να προστατεύσουμε και την εθνική κυριαρχία και να προστατεύσουμε κυρίως τις μέλλουσες γενεές, προστατεύοντας τους φυσικούς πόρους, το ανθρωπογενές περιβάλλον, βάζοντας κανόνες και προσπαθώντας να τους τηρήσουμε.

Μια τελευταία παρατήρηση θέλω να κάνω για κάτι που ακούστηκε από τον κ. Μανιάτη του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος δεν βρήκε πολλά θετικά στο νομοσχέδιο, παρ' ό,τι είπε ότι είναι κατά 90% το ίδιο με το παλαιό. Άρα, κατά 90% θα πρέπει να είναι πλήρως αποδεκτό. Για το 10% δεν ήταν εντελώς πειστικός γιατί δεν είναι καλό. Είπε, όμως, γιατί επιβάλλεται ο Τοπικός Σχεδιασμός σε επίπεδο καλλικρατικού δήμου και όχι ανά κοινότητα ή ανά μικρή γεωγραφική περιοχή.

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς ένα ορεινό χωριό από τα δεκαπέντε ή από τα είκοσι που θα συναπαρτίζουν έναν καλλικρατικό δήμο θα μπορεί να κάνει δικό του τοπικό σχεδιασμό, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν το τι συμβαίνει δίπλα, παραδίπλα ή στο σύνολο. Το περιβάλλον είναι ενιαίο και δυναμικό σύνολο, δεν κάνεις σημειακές επεμβάσεις. Αυτό είναι η μεγάλη αδυναμία πολλών δεκαετιών, η έλλειψη του γενικού σχεδιασμού, η έλλειψη ενός εθνικού σχεδίου και οι σημειακές επεμβάσεις, οι οποίες οδήγησαν σ' αυτόν τον σημερινό τραγέλαφο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ως τελευταίο σημείο, επειδή αναφέρθηκε εδώ και μας το είχε

παι και ο Υπουργός, θέλω να πω ότι για τις σχέσεις γης το προεδρικό διάταγμα είναι έτοιμο. Υπάρχει μια διαδικασία έγκρισης από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Θα παρακαλούσα -και νομίζω ότι είναι έτοιμος και ο Υπουργός να το δεχθεί- το προεδρικό διάταγμα αυτό να κατατεθεί αμέσως κι αν δούμε ότι αργεί, θα μπορούσαμε ακόμη να εξετάσουμε το γεγονός να μπει και σαν σχέδιο νόμου. Γνωρίζω ότι η έγκριση από το Συμβούλιο της Επικρατείας του προεδρικού διατάγματος το θωρακίζει σε προσβολές κατά το μέλλον. Ωστόσο, θα ήταν μια κίνηση καλής θέλησης προς το νομοθετικό σώμα να αναληφθεί αυτή η πρωτοβουλία και η δέσμευση ότι το προεδρικό διάταγμα για τις χρήσεις γης, το οποίο πράγματι έχει καθυστερήσει, θα κατατεθεί πάραυτα.

Νομίζω ότι, όπως δείξατε καλή θέληση, κύριε Υπουργέ, κατά την προσθήκη των επιμέρους τροπολογιών που μπήκαν εδώ από την Αντιπολίτευση, μπορείτε και εδώ να διαβεβαιώσετε, γιατί όντως είναι ένα εργαλείο αναπτυξιακό και ομαλής διεξαγωγής του οικονομικού βίου και δεν μπορεί να λειτουργήσει μια οικονομία, χωρίς να ξέρει τις χρήσεις γης.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Ξυδάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 1^ο Γυμνάσιο Άργους (πρώτο τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δέχστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη. Πριν κλείσουμε, θα μπορούσε ο κύριος Υπουργός να μας πει ποιες βουλευτικές τροπολογίες κάνει αποδεκτές για να μπορούμε αύριο να τοποθετηθούμε συνολικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ποιες βουλευτικές τροπολογίες; Δεν ξέρω αν είναι δυνατόν.

Κύριε Υπουργέ, ακούσατε το ερώτημα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Θα προτιμούσα να τοποθετηθώ στις 10.00' η ώρα το πρωί στο σύνολο των τροπολογιών και των υπουργικών. Είναι τέσσερις νομίζω. Οι βουλευτικές είναι αρκετές, αλλά θέλουν μια μικρή επεξεργασία ακόμη. Δηλαδή, κάποιες θα κάνω αποδεκτές από τις βουλευτικές και θέλουν και νομοτεχνικές βελτιώσεις και κάποιες άλλες δεν θα γίνουν αποδεκτές.

Οπότε, θα προτιμούσα η πλήρης παρουσίαση να γίνει στις 10.00' το πρωί. Επιπρόσθετα, να σας προειδοίσω ότι θα κατατεθούν και ορισμένες τροπολογίες απόψε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσες, δηλαδή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Πόσες;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Θα τις έχετε απόψε στην επόμενη μία ή δύο ώρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πόσες είναι, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ξέρετε την αντιπάθειά μου στις τροπολογίες, αλλά είναι το τελευταίο νομοσχέδιο πριν από τις 31-12 και, ως εκ τούτου, έχω κάνει υποχώρηση στο να αποδεχθούμε τροπολογίες, οι οποίες έχουν ασφυκτικό χρονικό όριο τις 31-12.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Άρα, είναι άσχετες με το Υπουργείο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ναι, είναι άλλων Υπουργείων.

Δεν υπάρχει κάποια ιδιαίτερα σημαντική από αυτές που γνωρίζω. Είναι όλες απλές και διαδικαστικές.

Η μια ίσως σημαντική είναι μια που έχω καταθέσει εγώ, που αφορά τη βελτίωση της αγοράς λειτουργίας των πετρελαιοειδών και εκπορεύεται από τη γνωστή μελέτη του ΟΟΣΑ. Αφορά πράγματα που πρέπει να εφαρμοστούν.

Στο ίδιο πνεύμα θα υπάρχει και μια τροπολογία για την αποτίμηση των φαρμάκων και το σύστημα της επιστροφής.

Αυτές είναι οι δυο –νομίζω- από τις πιο σημαντικές που έχουν κατατεθεί ή θα κατατεθούν την επόμενη ώρα. Όλα τα άλλα αφορούν το νομοσχέδιο. Θα έχουμε την ευκαιρία αύριο το πρωί να τα συζητήσουμε επί μακρόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς. Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύ-

σουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.11' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 21 Δεκεμβρίου 2016 και ώρα 12.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας: «Χωρικός σχεδιασμός - βιώσιμη ανάπτυξη».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ